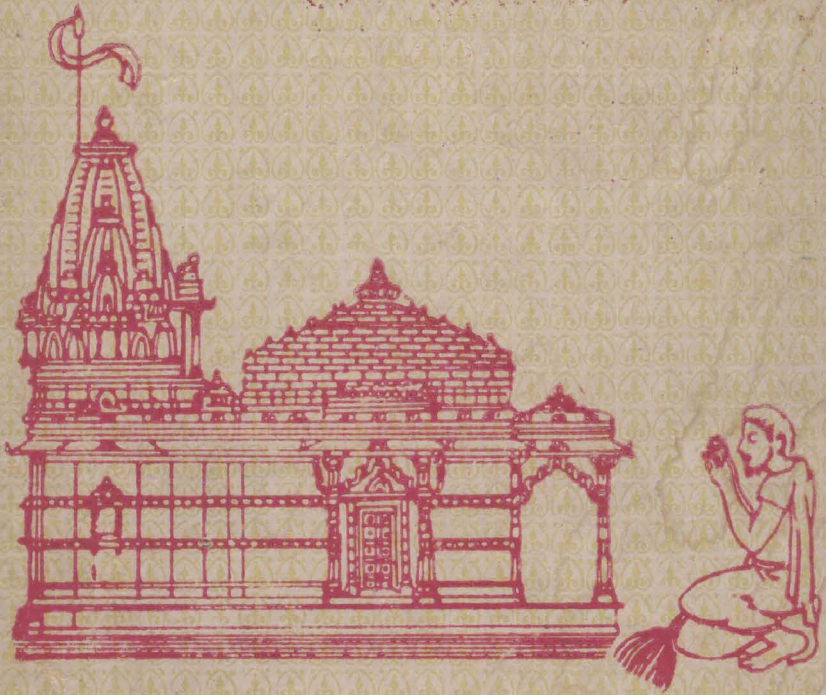

બાલ અહ્મચારી શ્રી નેમિનાથાય નમઃ
વીતરાગ સ્તુતિ સંચય

બ્રહ્મ સન્મુખ બોલવાની એક હમર એકસો એકાવન સ્તુતિઓ

-: સંપાદક :-

મુનિ દીપરત્નસાગર

શ્રી અભિનવ શ્રુત પ્રકાશન-૩૦

બાલ બ્રહ્મચારી શ્રીનેમિનાથાય નમઃ
શ્રી આનંદ-ક્ષમા-લલિત-સુશીલસાગર ગુરુભ્યો નમઃ

વીતરાગ સ્તુતિ સંચય

પ્રભુ સન્મુખ બોલવાની
એક હજાર એકસો એકાવન સ્તુતિનો સંગ્રહ

—: સંપાદક :—

મુનિ દીપરત્ન સાગર

૨૦૪૯-મહાસુદ ૧૦ મંગળવાર ૨-૨-૯૩

શ્રી અભિનવશ્રુત પ્રકાશન-૩૦

नमो नमो निम्मल द'सणस्स

स्तुति—अनुकमणिका

गुजराती स्तुति विभाग—स्तुति संख्या ८५१

क्रम	विभाग	स्तुति संख्या	पृष्ठांक
१	अरिछंत वंदनावली	४७	१
२	'अमितगति'—कृत द्वात्रिंशिका—अनुवाद	३२	१०
३	रत्नाकर परचीशी—अनुवाद—१	२५	१७
४	रत्नाकर परचीशी—अनुवाद—२	२५	२२
५	रत्नाकर परचीशी—अनुवाद—३	२५	२७
६	आत्मनिंदा द्वात्रिंशिका	३२	३२
७	भारभावना ३५ प्रभु स्तुति	१२	३६
८	मैत्र्यादि चार भावना ३५ स्तुति	५	४१
९	श्री आदिनाथ प्रभु—स्तुति	१०	४२
१०	श्री अजितनाथ प्रभु स्तुति	१०	४४
११	श्री संलवनाथ—प्रभु स्तुति	१०	४६
१२	श्री अलिनंदन—प्रभु स्तुति	१०	४८
१३	श्री सुमतिनाथ—प्रभु स्तुति	१०	५०
१४	श्री पद्मप्रलस्वामी स्तुति	१०	५२
१५	श्री सुपार्थनाथ—प्रभुस्तुति	१०	५४
१६	श्री चंद्रप्रल स्वामी—स्तुति	१०	५६
१७	श्री सुविधिनाथ—प्रभुस्तुति	१०	५८
१८	श्री शीतलनाथ—प्रभुस्तुति	१०	६०
१९	श्री श्रेयांसनाथ—प्रभुस्तुति	१०	६२
२०	श्री वासुपूज्य—प्रभुस्तुति	१०	६४
२१	श्री विमलनाथ—प्रभुस्तुति	१०	६६

२२	श्री अनंतनाथ-प्रभुस्तुति	१०	६८
२३	श्री धर्मनाथ-प्रभुस्तुति	१०	७०
२४	श्री शांतिनाथ-प्रभुस्तुति	१०	७२
२५	श्री कथुनाथ-प्रभुस्तुति	१०	७४
२६	श्री अरुनाथ-प्रभुस्तुति	१०	७६
२७	श्री मल्लिनाथ-प्रभुस्तुति	१०	७८
२८	श्री मुनिसुव्रत-प्रभुस्तुति	१०	८०
२९	श्री नमिनाथ-प्रभुस्तुति	१०	८२
३०	श्री नेमिनाथ-प्रभुस्तुति	१०	८४
३१	श्री पार्श्वनाथ-प्रभुस्तुति	१०	८६
३२	श्री महावीर स्वामी-स्तुति	१०	८८
३३	चोपीश जिनवर छंद	२४	९०
३४	सामान्य जिन स्तुति	१९९	९६
३५	सिद्धायलल-सामान्य स्तुति	५	१३६
३६	सिद्धायलल-तण्डीनी स्तुति	५	१३७
३७	सिद्धायलल-रायणुपगदांनी स्तुति	५	१३८
३८	सिद्धायलल-पुंडरिक् स्वामीनी स्तुति	५	१३९
३९	सिद्धायलल-वेटीपगदांनी स्तुति	५	१४०
४०	श्री सीमंधरजिन स्तुति	१०	१४१
४१	आमण्डप स्तुति	२१	१४३
४२	अतिथार आलोचना ३५ स्तुति	१२	१४८
४३	शुभलावना ३५ स्तुति	५०	१५०
४४	श्री नेमिनाथ लगवतनी स्तुति	२२	१६०
४५	श्री सिद्धयकनी स्तुति	१०	१६४
४६	सर्माधमरणु-दशआधकार-स्तुति	११	१६६

૪૭ અષ્ટાપદની સ્તુતિ	૫	૧૬૯
૪૮ નંદીશ્વરાદિ-૫૦૨ તીર્થસ્તુતિ	૫	૧૭૦
૪૯ શ્રી ગૌતમ સ્વામીની સ્તુતિ	૫	૧૭૧
૫૦ સામાન્યજિન સ્તુતિ	૯	૧૭૨
૫૧ પ્રાર્થનાઓ (ગાથા સંખ્યા ૫૦)	૯	૧૭૩
સંસ્કૃત વિભાગ સ્તુતિ સંખ્યા ૨૫૧		
૫૨ રતનાકર પચ્ચીશી (મૂળ)	૨૫	૧૭૮
૫૩ આ. અમિતગતિકૃત્ દ્વાત્રિંશિકા	૩૨	૧૮૧
૫૪ સિદ્ધસેન દિવાકર સૂરિકૃત્-દ્વાત્રિંશિકા	૩૨	૧૮૫
૫૫ સામાન્યજિન સ્તુતિ	૧૬૨	૧૮૬

સર્વ સ્તુતિ સંખ્યા-૧૧૫૧

ત્રણ પ્રદક્ષિણાના દુહા

કાલ અનાદિ અનંતથી, ભવ ભ્રમણાનો નહીં પાર,
તે ભ્રમણા નિવારવા, પ્રદક્ષિણા ઠકેં ત્રણ સાર,
ભમતીમાં ભમતા થકા, ભવ ભાવક દૂર પલાય,
સમ્યગ્દર્શન પામવા પ્રથમ, પ્રદક્ષિણા દેવાય. ૧.

જન્મમરણાદિ સવિભય ટળે, સીઝે જે દરિશન કાજ,
સમ્યગ્જ્ઞાનને પામવા, બીજી પ્રદક્ષિણા જનરાજ,
જ્ઞાન વડું સંસારમાં, જ્ઞાન પરમ સુખ હેત,
જ્ઞાન વિના મેં નવિ લહ્યું, પરમ તત્ત્વ સંકેત. ૨.

ચય તે સંચય કર્મનો, રિકત કરે વળી જોડ,
ચાશિત્ર નામ નિર્ચુકતે ઠહ્યું, વંદો તે ગુણ ગોડ,
શાશ્વત સુખને પામવા, તે ચાશિત્ર નિરધાર,
ત્રીજી પ્રદક્ષિણા તે કારણે, ભવદુઃખ ભંજન હાર. ૩.

બાલબ્રહ્મચારી શ્રી નેમિનાથાય નમઃ

[ગુજરાતી સ્તુતિ વિભાગ]

અરિહંત વંદનાવલી

[૧]

જે ચૌદ મહાસ્વપ્નો થકી નિજમાતને હરખાવતા,
વળી ગર્ભમાંહિ જ્ઞાનત્રયને ગોપવી અવધારતા,
ને જન્મતા પહેલાં જ ચોસઠ ઈન્દ્ર જેને વંદતા,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૨]

મહા યોગના અભ્યાસમાં જે ગર્ભમાં ઉલ્લાસતા,
ને જન્મતા ત્રણ લોકમાં મહા સૂર્ય સમ પ્રકાશતા,
ને જન્મ કલ્યાણક વડે સૌ જીવને સુખ અર્પતા,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું,

[૩]

છપ્પન દિક્કુમારી તણી સેવા સુભાવે પામતા,
દેવેન્દ્ર ઠરસંપુટ મહીં ધારી જગત હરખાવતા,
મેરૂ શિખર સિંહાસને જે નાથ જગના શોભતા,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૪]

કુસુમાંજલિથી સુર અસુર જે ભવ્ય જિનને પૂજતા,
ક્ષીરોદધિના નહવણુજળથી દેવ જેને સીંચતા,
વળી દેવદુંદુભી નાદ ગજવી દેવતાઓ રીઝતા,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૫]

મઘમઘ થતા ગોશીર્ષ અંદનથી વિલેપન પામતા,
દેવેન્દ્ર દેવીપુષ્પની માળા ગળે આરોપતા,
કુંડલ કડાં મણીમય ચમકતાં, હાર મુકુટે શોભતાં,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૬]

ને શ્રેષ્ઠવેણુ મોરલી વિણુ મૃદંગતણુ ધ્વનિ,
વાજિંત્ર તાલે નૃત્ય કરતી કિન્નરીઓ સ્વર્ગની,
હર્ષેભરી દેવાંગનાઓ નમન કરતી લળી લળી,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૭]

જ્યનાદ કરતાં દેવતાઓ હર્ષના અતિરેકમાં,
પધરામણિ કરતા જનેતાના મહાપ્રાસાદમાં,
જે ઈન્દ્રપરિત વરસુધાને યૂસતા અંગુષ્ઠમાં,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૮]

આહાર ને નિહાર જેના છે અગોચર ચક્ષુથી,
પ્રસ્વેદ વ્યાધિ મેલ જેના અંગને સ્પર્શે નડી,
સ્વર્ધેનુ દુગ્ધ સમા રુધિરને માંસ જેના તન મહી,
એવાં પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૯]

મંદાર પારિજાત સૌરભ શ્વાસને ઉચ્છવાસમાં,
ને છત્ર ચામર જય-પતાકા સ્તંભ જવ કરપાદમાં,
પૂરા સહસ્ર વિશેષ અષ્ટક લક્ષણો જ્યાં શોભતા,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૧૦]

દેવાંગનાઓ પાંચ આજ્ઞા ઈન્દ્રની સન્માનતી,
પાંચે બની ધાત્રી દિલે કૃત કૃત્યતા અતુલાવતી,
વળી બાલકીડા દેવગણના કુંવરો સંગે થતી,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૧૧]

જે બાહ્યવચમાં પ્રૌઢજ્ઞાને મુગ્ધ ઠરતાં લોકને,
સોળે કળા વિજ્ઞાન કેરા સારને અવધારીને,
ત્રણ લોકમાં વિસ્મયસમા ગુણરૂપ યૌવન યુક્ત જે,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૧૨]

મૈથુન પરિષદથી રહિત જે નંદતા નિજભાવમાં
જે ભોગકર્મ નિવારવા વિવાહ ઠંકણુ ધારતા,
ને બ્રહ્મચર્ય તણો જગાવ્યો નાદ જેણે વિશ્વમાં,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૧૩]

મૂરછાં નથી પામ્યા મનુજના પાંચ લેદે ભોગમાં,
ઉત્કૃષ્ટ જેની રાજ્ય નીતિથી પ્રજા સુખચેનમાં,
વળી શુદ્ધ અધ્યવસાયથી જે લીન છે નિજભાવમાં
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૧૪]

પામ્યા સ્વયં સંબુદ્ધપદ જે સહજવર વિરાગવંત,
ને દેવલોકાંતિક ઘણી લક્ષિત થકી ઠરતા નમન,
જેને નમી કૃતાર્થ બનતાં ચાર ગતિના જીવગણુ,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૧૫]

આવો પધારો ઈષ્ટ વસ્તુ પામવા નર નારીઓ,
એ ઘોષણાથી અર્પતા સાંવત્સરિક મહા દાનને,
ને છેદતા દારિદ્ર્ય સૌનું દાનના મહા કલ્પથી,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૧૬]

દીક્ષા તણો અભિષેક જેનો યોજતા ઈન્દ્રો મળી,
શિષિકા સ્વરૂપ વિમાનમાં વિરાજતા ભગવંતશ્રી,
અશોક પુન્નાગ તિલક અંપા વૃક્ષ શોભિત વન મહી,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૧૭]

શ્રી વજ્રધર ઈંદ્રે રચેલા ભવ્ય આસન ઉપરે,
જેસી અલંકારો ત્યજે દીક્ષા સમય ભગવંત જે,
જે પંચમુષ્ટિ લોચ કરતા કેશ વિભુ નિજ કર વડે,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૧૮]

લોકાગ્રગત ભગવંત સર્વે સિદ્ધને વંદન કરે,
સાવધ સઘળા પાપયોગોના કરે પરચક્રખાણને,
જે જ્ઞાન દર્શનને મહા ચારિત્ર રત્નત્રયી ગ્રહે,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૧૯]

નિર્મળ વિપુલ મતિ મનઃ પર્યાવજ્ઞાન સહજે દીપતા,
જે પંચ સમિતિ ગુપ્તિત્રયની રચણમાળા ધારતા,
દશ ભેદથી જે શ્રમણ સુંદર ધર્મનું પાલન કરે,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૨૦]

પુષ્કર કમલના પત્રની ભાંતિ નહિ લેપાય જે,
ને જીવની માફક અપ્રતિહત વરગતિએ વિચરે,
આકાશની જેમ નિરાલંબન ગુણ થકી જે ઓપતા,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું..

[૨૧]

ને અસ્ખલિત વાયુ સમુહની જેમ જે નિર્બંધ છે,
સંગોપિતાંગોપાંગ જેના ગુપ્ત ઈન્દ્રિય દેહ છે,
નિસ્સંગતા ય વિહંગશી જેનો અમુલ્ય ગુણ છે,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૨૨]

ખડ્ગીતણા વરશૃંગ જેવા ભાવથી એકાકી જે,
ભારંડપંખી સારિખા ગુણગાન અપ્રમત્ત છે,
વ્રતભાર વહિતા વરવૃષભની જેમ જેહ સમર્થ છે
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૨૩]

કુંજરસમાં શૂરવીર જે છે, સિંહસમ નિર્ભય વળી,
ગંભીરતા સાગર સમી જેના હૃદયને છે વરી
જેના સ્વભાવે સૌમ્યતા છે પૂર્ણિમાના ચંદ્રની,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૨૪]

આકાશભૂષણ સૂર્ય જેવા દીપતા તપ તેજથી,
વળી પૂરતાં દિવગંતને કણ્ણા ઉપેક્ષા મૈત્રીથી,
હરખાવતા જે વિશ્વને મુદ્ધિતા તણા સંદેશથી,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૨૫]

જે શરદ ઋતુના જળ સમા નિર્માળ મનોભાવો વડે,
ઉપદાર દાજ વિહાર જે કરતા વિલિન્ન સ્થળો વિષે,
જેની સહન શક્તિ સમીપે પૃથ્વી પણ ઝાંખી પડે,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૨૬]

ખહુ પુણ્યનો જ્યાં ઉદ્ય છે એવા ભવિકના દ્વારને
પાવન કરે ભગવંત નિજ તપ છકું અક્રમના પારણે,
સ્વીકારતા આહાર ઝેંતાલીશ દોષવિહીન જે,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૨૭]

ઉપવાસ માસખમણ સમા તપ આંકરાં તપતા વિભુ,
વીરાસનાદિ આસને સ્થિરતા ધરે જગના પ્રભુ,
ખાવીસ પરીષદને સહંતા ખૂબ જે અદ્ભુત વિભુ,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૨૮]

બાહ્ય અભ્યંતર બધા પરિગ્રહથી જે મુક્ત છે,
પ્રતિમા વહનવળી શુકલધ્યાને જે સહાય નિમગ્ન છે,
જે ક્ષપકચેણી પ્રાપ્ત કરતા મોહમલ્લ વિહારીને,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૨૯]

જે પૂર્ણ કેવળજ્ઞાન લોઠાલોઠને અજવાળતું,
જેના મહાસામર્થ્ય કેરો પાર કો નવ પામતું,
એ પ્રાપ્ત જેણે ચાર ઘાતી કર્મને છેદી કર્યું,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૩૦]

જે રજત સોનાને અનુપમ રતનના ત્રણ ગઠ મહીં,
સુવર્ણનાં નવ પદ્મમાં પદ્મ કમલને સ્થાપન કરી,
ચારે દિશા મુખ ચાર ચાર સિંહાસને જે શોભતાં,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૩૧]

જ્યાં છત્ર પંદર ઉજ્જવલાં શોભી રહ્યાં શિર ઉપરે,
ને દેવ દેવી રતન ચામર વીંઝતા કરદ્રવ્ય વડે,
દ્વાદશ ગુણા વર દેવવૃક્ષ અશોકથીય પૂજ્ય જે,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૩૨]

મહા સૂર્ય સમ તેજસ્વી શોભે ધર્મચક્ર સમીપમાં
ભામંડળે પ્રભુપીઠથી આભા પ્રસારી દિગંતમાં,
ચોમેર જાનુ પ્રમાણુ પુષ્પો અર્ધ્ય જિનને અર્પતા,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૩૩]

જ્યાં દેવદુંદુભિ ઘોષ ગજવે ઘોષણા ત્રણ લોકમાં,
ત્રિભુવન તણા સ્વામી તણી સૌએ સુણો શુભ દેશના,
પ્રતિબોધ કરતા દેવ-માનવને વળી તિર્યંચને,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૩૪]

જ્યાં ભવ્ય જીવોના અવિકસિત ખીલતાં પ્રજાકમલ,
ભગવંત વાણી દિવ્ય સ્પર્શે દૂર થતા મિથ્યા વમળ,
ને દેવ દાનવ ભવ્ય માનવ ઝંખતા જેનું શરણુ,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૩૫]

જે બીજ ભૂત ગણાય છે ત્રણ પદ ચતુર્દશપૂર્વના
ઉપનેઈ વા વિગમેઈ વા ધુવેઈ વા મહાતત્ત્વના,
એ દાન સુ-શ્રુતજ્ઞાનનું દેનાર ત્રણ જગનાથ જે,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૩૬]

એ ચૌદપૂર્વોના રચે છે સૂત્રસુંદર સાર્થ જે,
તે શિષ્યગણને સ્થાપતા ગણુધર પદે જગનાથ જે,
ખોલે ખબનો ગુઠ માનવ જાતના હિત કારણે,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૩૭]

જે ધર્મતીર્થંકર ચતુર્વિધ સંઘ સંસ્થાપન કરે,
મહાતીર્થ સમ એ સંઘને સુર અસુર સહ વંદન કરે,
ને સર્વજીવો ભૂત, પ્રાણી, સર્વ શું કરેણા ધરે,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૩૮]

જેને નમે છે ઈન્દ્ર વાસુદેવ ને બલભદ્ર સહુ,
જેના ચરણને ચક્રવર્તી પૂજતાં ભાવે બહુ,
જેણે અનુત્તર વિમાનવાસી દેવના સંશય હણ્યા,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૩૯]

જે છે પ્રકાશક સૌ પદાર્થો જડ તથા ચૈતન્યના,
વર શુદ્ધ લેશ્યા તેરમે ગુણસ્થાનકે પરમાત્મા,
જે અંત આયુષ્ય કર્મનો કરતા પરમ ઉપકારથી,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૪૦]

લોકાચ્છ ભાગે પહોંચવાને યોગ્ય ક્ષેત્રી જે બને,
ને સિદ્ધના સુખ અર્પતી અંતિમ તપસ્યા જે કરે,
જે ઔદમા ગુણુસ્થાનકે સ્થિર પ્રાપ્ત શૈલેશી કરણ,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૪૧]

હુષે ભરેલા દેવાનર્મિત અંતિમે સમવસરણે,
જે શોભતા અરિહંતપરમાત્મા જગતધર આંગણે,
જે નામના સંસ્મરણથી વિખરાય વાદળ દુઃખના,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૪૨]

જે કર્મનો સંયોગ વળગેલો અનાદિ કાળથી,
તેથી થયા જે મુક્ત પૂરણ સર્વથા સદ્ભાવથી,
રમમાણ જે નિજરુપમાં સર્વજગનું હિત કરે.
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૪૩]

જે નાથ ઔદારિક વળી તૈજસ તથા કર્મણુ તનુ,
એ સર્વને છોડી અહિં પામ્યા પરમપદ શાશ્વતું,
જે રાગ દ્વેષ જળે ભર્યા સંસાર સાગરને તર્યા,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૪૪]

શૈલેશી કરણે ભાગ ત્રીજે શરીરના ઓછા કરી,
પ્રદેશ જીવના ઘન કરી વળી પૂર્વધ્યાન પ્રયોગથી,
ધનુષ્યથી છૂટેલ બાણુ તણી પરે શિવગતિલહી,
એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૪૫]

નિર્વિઘ્ન સ્થિર ને અચલ અક્ષય સિદ્ધિગતિ આ નામનું,
 છે સ્થાન અવ્યાપ્તાધ જ્યાંથી નહિ પુનઃ ફરવાપણું,
 એ સ્થાનને પામ્યા અનંતા ને વળી જે પામશે,
 એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૪૬]

જેના ગુણોના સિંધુના જે ખિન્દુ પણ જાણું નહિ,
 પણ એક શ્રદ્ધા દિલ મહીં કે તે સમું કો' છે નહિ,
 જેના સહારે કોડ તરિયા મુક્તિ મુજ નિશ્ચય સહી,
 એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

[૪૭]

જે નાથ છે ત્રણ ભુવનના કરુણા જગે જેની વહે,
 જેના પ્રભાવે વિશ્વના સદ્ભાવની સરણી વહે,
 આપે વચન શ્રી ચંદ્ર જગને એજ નિશ્ચય સહી,
 એવા પ્રભુ અરિહંતને પંચાંગ ભાવે હું નમું.

શ્રી અમિતગતિ આચાર્ય કૃત દ્વાત્રિશિકા ભાવાનુવાદઃ

[૪૮]

સૌ પ્રાણી આ સંસારનાં, સન્મિત્ર મુજ વહાલાં થએ,
 સદ્ગુણમાં આનંદ માનું, મિત્ર કે વૈરી હએ,
 દુઃખિયાં પ્રતિ કરુણા અને, દુશ્મન પ્રતિ મધ્યસ્થતા,
 શુભ ભાવના પ્રભુ ચાર આ, પામો હૃદયમાં સ્થિરતા.

[૪૯]

અતિ જ્ઞાનવંત અનંત શક્તિ, દોષહીન આ આત્મ છે,
 ને મ્યાનથી તલવાર પેઠે, શરીરથી, વિભિન્ન છે,
 હું શરીરથી જૂદો ગાણું એ જ્ઞાનબળ મુજને મળો,
 ને ભીષણ જે અજ્ઞાન મારું, નાથ ! તે સત્વર ટળો.

[૫૦]

સુખદુઃખમાં અરિમિત્રમાં સંયોગ કે વિયોગમાં,
રખડું વને વા રાજભુવને, રાચતો સુખ લોગમાં,
મમ સર્વ કાળે સર્વ જીવમાં, આત્મવત્ બુદ્ધિ બધી,
તું આપજે મુજ મોહ કાપી, આ દશા કરુણાનિધિ!

[૫૧]

તુજ ચરણકમળનો દીવડો, રૂડો હૃદયમાં રાખજો,
અજ્ઞાનમય અધઃધારના, આવાસને તમે બાળજો,
તદ્દરૂપ થઈ એ દીવડે, હું સ્થિર થઈ ચિત્ત બાંધતો,
તુજ ચરણયુગમની રજમહીં હું પ્રેમથી નિત્ય રૂખતો.

[૫૨]

પ્રમાદથી પ્રયાણ કરીને, વિચરતાં પ્રભુ! અહીં તહીં,
એકેન્દ્રિયાદિ જીવને, હણતાં કદી ડરતો નહીં,
છેદી વિભેદી દુઃખ દેઈ ત્રાસ આપ્યો તેમને,
કરજો ક્ષમા મુજ કર્મ હિંસક નાથ! વીનવું આપને.

[૫૩]

કષાયને પરવશ થઈ બહુ, વિષય સુખ મેં લોગવ્યા,
આરિત્રના જે ભંગ વિભુ; મુક્તિ પ્રતિકૂળ થઈ ગયા,
કુબુદ્ધિથી અનિષ્ટ કિંચિત્, આચરણ મેં આદર્યું,
કરજો ક્ષમા સૌ પાપ તે, મુજ રંકનું જે જે થયું.

[૫૪]

મન વચન કાય કષાયથી, ક્રીધાં પ્રભુ મેં પાપ બહુ,
સંસારનાં દુઃખ બીજ સૌ, વાવ્યાં અરે હું શું કહું,
તે પાપને આલોચના, નિંદા અને ધિક્કારથી,
હું ભસ્મ કરતો મંત્રથી, જેમ વિષ બાતુ વાદીથી.

[૫૫]

મુજ ખુદ્ધિના વિઠારથી, કે સંચમ અભાવથી,
અહુ હુષ્ટ દુરાચાર મેં, સેવ્યા પ્રભુ કુખુદ્ધિથી,
કરવું હતું તે ના કર્યું, પ્રમાદ કેરા જોરથી,
સૌ દોષ મુક્ત પામવા, માગું ક્ષમા હું હૃદયથી.

[૫૬]

મુજ મલિન મન જો થાય તો, તે દોષ અતિક્રમ જાણતો,
વળી સદાચાર ભંગ બનતાં, દોષ વ્યતિક્રમ માનતો,
તે અતિચારી સમજવો, જે વિષયસુખમાં મહાલતો,
અતિ વિષયસુખ આસક્તને, હું અનાચારી ધારતો.

[૫૭]

મુજ વચન વાણી ઉચ્ચારમાં, તલભાર વિનિમય થાય તો,
જો અર્થ માત્રા પદ મહીં, લવલેશ વધઘટ હોય તો,
યથાર્થ વાણીભંગનો, દોષિત પ્રભુ હું આપનો,
આપી ક્ષમા મુજને બનાવો, પાત્ર કેવળ બોધનો.

[૫૮]

પ્રભુવાણી ! તું મંગલમયી, મુજ શારદા હું સમજતો,
વળી ઈષ્ટ વસ્તુ દાનમાં, ચિંતામણિ હું ધારતો,
સુબોધને પરિણામશુદ્ધિ, સંચમ વરસાવતી,
તું સ્વર્ગના ગીતો સુણાવી, મોક્ષલક્ષ્મી અર્પતી.

[૫૯]

સ્મરણ કરે યોગી જનો, જેનું ઘણા સન્માનથી,
વળી ઈન્દ્ર નર ને દેવ પણ સ્તુતિ કરે જેની અતિ,
એ વેદ ને પુરાણ જેનાં, ગાય ગીતો હર્ષમાં,
તે દેવના પણ દેવ વહાલા, સિદ્ધ વસજો હૃદયમાં.

[૬૦]

જેનું સ્વરૂપ સમજાય છે, સદ્જ્ઞાન દર્શન યોગથી,
લાંડાર છે આનંદના જે, અચળ છે વિકારથી,
પરમાત્મની સંજ્ઞા થકી, ઓળખાય જે શુભ ધ્યાનમાં,
તે દેવના પણ દેવ વહાલા, સિદ્ધ વસન્ને હૃદયમાં.

[૬૧]

જે ઠઠિન ઠણે ઠાપતાં, ક્ષણવારમાં સંસારનાં,
નિહાળતા જે સૃષ્ટિને જેમ, ધોરને નિજ હસ્તમાં,
યોગી જનેને ભાસતા, જે સમજતા સૌ વાતમાં,
તે દેવના પણ દેવ વહાલા, સિદ્ધ વસન્ને હૃદયમાં

[૬૨]

જન્મે મરણનાં દુઃખને, નહિ બાણતા ઠદી જે પ્રભુ,
જે મોક્ષપથ દાતાર છે, ત્રિલોકને જેતા વિભુ,
ઠલંઠલીન દિવ્યરૂપ જે, રહેતું નહિ પણ અંદ્રમાં,
તે દેવના પણ દેવ વહાલા, સિદ્ધ વસન્ને હૃદયમાં.

[૬૩]

આ વિશ્વનાં સૌ પ્રાણી પર શુદ્ધ પ્રેમ નિરુપૃહ રાખતા,
નહિ રાગ કે નહિ ક્રેષ જેને, અસંગ ભાવે વર્તાતા,
વિશુદ્ધ ઈન્દ્રિય શૂન્ય જેવા, જ્ઞાનમય છે રૂપમાં,
તે દેવના પણ દેવ વહાલા, સિદ્ધ વસન્ને હૃદયમાં

[૬૪]

ત્રિલોકમાં વ્યાપી રહ્યા છે, સિદ્ધ ને વિષુદ્ધ જે,
નહિ ઠર્મ કેરા બંધ જેને, ધૂર્ત સમ ધૂતી શકે,
વિકાર સૌ સળગી જતા, મન મસ્ત થાતાં ધ્યાનમાં,
તે દેવના પણ દેવ વહાલા સિદ્ધ વસન્ને હૃદયમાં.

[૬૫]

સ્પર્શ તલભર તિમિર કેરો, થાય નહી જ્યમ સૂર્યને,
ત્યમ દુષ્કલકો કર્મના, અડકી શકે નહિ આપને,
જે એક ને બહુરૂપ થઈ, વ્યાપી બધે વિરાજતો,
તેવા સુદેવ સમર્થનું, સાચું શરણુ હું માગતો.

[૬૬]

રવિ તેજ વિણુ પ્રકાશ જે, ત્રણુ ભુવનને અજવાળતો,
તે જ્ઞાનદીપ પ્રકાશ તારા, આત્મ માંહે દીપતો,
જે દેવ મંગળ બોધ મીઠા, મનુજને નિત્ય આપતો,
તેવા સુદેવ સમર્થનું, સાચું શરણુ હું માગતો.

[૬૭]

જે થાય દર્શન સિદ્ધનાં, તો વિશ્વદર્શન થાય છે.
જ્યમ સૂર્યના દીવા થકી, સુસ્પષ્ટ સૌ દેખાય છે,
અનંત અનાદિ દેવ જે, અજ્ઞાનતિમિર ટાળતો,
તેવા સુદેવ સમર્થનું, સાચું શરણુ હું માગતો.

[૬૮]

જેણે હુણ્યા નિજ બળ વડે, મનમથ અને વળી માનને,
જેણે હુણ્યા આ લોકના, લય શોક ચિંતા મોહને,
વિષાદને નિદ્રા હુણ્યા, જ્યમ અગ્નિ વૃક્ષો બાળતો,
તેવા સુદેવ સમર્થનું, સાચું શરણુ હું માગતો.

[૬૯]

નવિ માગતો હું કોઈ આસન, હર્લ પત્થર કાષ્ટનું,
મુજ આત્મના ઉદ્ધાર કાજે, યોગ્ય આસન આત્મનું,
આ આત્મ જે વિશુદ્ધ ને, કષાય દુશ્મન વિણુ જે,
અણુમોલ આસન થાય છે, ઝટ સાધવા સુસમાધિ તો.

[૭૦]

મેળા બધા મુજ સંઘના, નહિ લોકપૂજા કામની,
જગખાહ્યની નહિ એક વસ્તુ, કામની મુજ ધ્યાનની,
સંસારની સૌ વાસનાને, છોડ વડાલા વેગથી,
અધ્યાત્મમાં આનંદ લેવા, યોગ બળ દે હોંશથી.

[૭૧]

આ જગતની કે વસ્તુમાં તો સ્વાર્થ છે નહિ મુજ જરી,
વળી જગતની પણ વસ્તુઓનો, સ્વાર્થ મુજમાં છે નહિ,
આ તત્ત્વને સમજી ભલા, તું મોહ પરનો છોડજે,
શુભ મોક્ષનાં ફળ આપવા, નિજ આત્મમાં સ્થિર તું થજે.

[૭૨]

જે જ્ઞાનમય સહજ આત્મ, તે સ્વાત્મા થકી જોવાય છે,
શુભ યોગમાં સાધુ સકળને, આમ અનુભવ થાય છે,
નિજ આત્મમાં એકાગ્રતા, સ્થિરતા વળી નિજ આત્મમાં,
સંપૂર્ણ સુખને સાધવા તું, આત્મથી જે આત્મમાં.

[૭૩]

આ આત્મ મારો એક ને, શાશ્વત નિરંતર રૂપ છે,
વિશુદ્ધ નિજ સ્વભાવમાં, રમી રહ્યો છે નિત્ય તે,
વિશ્વની સહુ વસ્તુનો, નિજ કર્મ ઉદ્ભવ થાય છે,
નિજ કર્મથી વળી વસ્તુનો, વિનાશ વિનિમય થાય છે.

[૭૪]

જે આત્મ જોડે એકતા, આવી નહીં આ દેહની,
તો એકતા શું આવશે, સ્ત્રી પુત્ર મિત્રો સાથની ?
જે થાય જુદી ચામડી, આ શરીરથી ઉતારતાં,
તો રોમ સુંદર દેહ પર, પામે પછી શું સ્થિરતા ?

[૭૫]

આ વિશ્વની કેા વસ્તુમાં, જે સ્નેહ બંધન થાય છે,
તો જન્મ મૃત્યુ ચક્રમાં, ચેતન વધુ ભટકાય છે,
મુજ્જ મન, વચન ને કાયનો, સંયોગ પરનો છોડવો,
શુભ મોક્ષના અભિલાષનો, આ માર્ગ સાચો જાણવો.

[૭૬]

સંસારરૂપી સાગરે, જે અવનતિમાં લઈ જતી,
તે વાસનાની જાળ પ્યારા, તોડ સંયમ જેરથી,
વળી બાહ્યથી છે આત્મ જુદો, ભેદ મોટો જાણવો,
તલ્લીન થઈ ભગવાનમાં, ભવપંથ વિઠટ કાપવો.

[૭૭]

કર્મો કર્યા જે આપણે, ભૂતકાળમાં જન્મે લઈ.
તે કર્મનું ફળ ભોગવ્યા વિણ, માર્ગ એકે છે નહિ,
પરનું કરેલું કર્મ જે, પરિણામ આપે મુજને,
તો મુજ કરેલા કર્મનો, સમજાય નહિ કંઈ અર્થને.

[૭૮]

સંસારનાં સૌ પ્રાણીઓ, ફળ ભોગવે નિજ કર્મનું,
નિજ કર્મના પરિપાકનો ભોક્તા નહિ કેા આપણું,
લઈ શકે છે અન્ય તેને, છોડ એ ભ્રમણા બૂરી,
પ્રભુ ધ્યાનમા નિમગ્ન થા, તુજ આત્મનો આશ્રય કરી.

[૭૯]

શ્રી અમિતગતિ અગમ્ય પ્રભુજી, ગુણ અસીમ છે આપના,
આ દાસ તારો હૃદયથી ગુણ ગાય તુજ સામર્થ્યના,
પ્રગટતા જે ગુણ બધા, મુજ આત્મમાં સદ્ભાવથી,
શુભ મોક્ષને વરવા પછી, પ્રભુ વાર કયાંથી લાગતી ?

શ્રી રત્નાકર પચ્ચીશી (૧)

[૮૦]

કલ્યાણલક્ષિ સુખના શુભ કેલિધામ,
વન્દે સુરેન્દ્ર નરદેવ પદ્માલિરામ,
સર્વશ ને અતિશયાદિ સુજ્ઞાનવન્ત,
હું તીર્થનાથ ! જયવન્ત સદા ભદ્રંત.

[૮૧]

દુર્વાર આ ભવવિકાર નિવારનાર,
આધાર લોક ત્રયના કરુણાવતાર,
લોલા દિલે તુમ કને અરણ ઉચ્ચારું
બલો જિનેશ સવિ અંતર રુપ મારું.

[૮૨]

ક્રોડા સમેત શિશુ માત-પિતાની પાસ
ખેલે ન શું હૃદયમાં ધરતો વિકાસ
તો હું યથાર્થ નિજ અંતર ખેદ સાથ,
ખેલું જિનેશ નિજ વિતક વાત નાથ !

[૮૩]

દીધું ન મેં ત્રિજગદીશ સુપાત્ર દાન,
સેવ્યું ન શીલ મનહરિ તપો વિધાન,
સદ્ભાવ આ ભવ વિષે ન થયો અમંદ,
હું તો મુઘા બહુ ભમ્યો ભવમાં જિણુંદ.

[૮૪]

ક્રોધાગ્નિથી અતિ નિરંતર છું બળેલો,
ને દુષ્ટ લોભ અહિથી પણ છું દશેલો,
અસ્યો મહાજગરે મુજને જ એવું,
બાંધેલ છું કપટથી કેમ નાથ સેવું ?

[૮૫]

ક્યુ' ન પૂર્વભવમાં હિતકાર્ય' કર્યારે,
તેથી અહિં સુખ મળ્યું નહિ લેશ મારે,
હે નાથ ! જો ઇહ ભવે નવ પુણ્ય થાયે,
માનુષ જન્મ ભવપૂરણ કાજ જાયે.

[૮૬]

આનંદદાયી નિરખી મુખ ચન્દ્ર સાર,
મારું અરે ! મન નથી દ્રવતું ઉદાર,
જેથી શીલાઘટિત એ મુજ ચિત્ત ભાસે,
તેથી કઠોર દિસતું ન કદા વિકાસે.

[૮૭]

સંસારમાં બહુ ભમી તુજથી ઉદાર,
પામ્યો ત્રિરત્ન અતિ દુલભ તારનાર,
નિદ્રા પ્રમાદ કરતાં પ્રભુ હું જ હાર્યો,
પોકાર કયાં જઈ કરું ભવ મેં વધાર્યો.

[૮૮]

વૈરાગ્ય રંગ પરવંચન કાજ ધારુ
ધર્મોપદેશ જનરંજનમાં વધારૂ,
વિદ્યા વિવાદ કરવા મમ છે પ્રયાસ
હા ! કેટલું જ મમ હાસ્ય કરૂ પ્રકાશ ?

[૮૯]

નિંદા પરાઈ કરતાં મુખડું સદોષ,
અન્યાંગના નિરખતાં મુજ નેત્ર દોષ,
ચિંતી વિરૂપ પરતુ મન કિલ્લ કીધું,
મારું થશે જ કિમ શેગટ પાપ લીધું ?

[૯૦]

કામાંધતા જ મુજ આતમને સતાવે,
વાંછી ઘણું વિષયને કલુષી બનાવે,
લજ્જથકી જ પ્રભુ મેં તુમને પ્રકાશયું,
તે જ્ઞાન કેવલથકી સ્વયમેવ ભાસ્યું.

[૯૧]

લોખ્યો કુમંત્રથકી મેં પરમેષ્ઠી મંત્ર,
વાણી હણી કુમત શાસ્ત્રથકી સ્વંત્ર,
સંગે કુદેવ હણવા મથતો સ્વકર્મ,
હે દેવ ! એ સકલ તો મમ ખુદ્ધિ ભર્મ.

[૯૨]

પ્રત્યક્ષ દષ્ટિગત શ્રી જગદીશ ત્યાગી,
મારી વિમૂઢ મતિ અંતરમાંહિ જાગી,
વક્ષોજ નાભિ નયનો રમણી વિલાસ,
દેખી કઠિતટ મને પ્રગટચો ઉલ્લાસ.

[૯૩]

નેતાં મૃગાંક્ષ મુખ જે ઉપનો અનંગ,
લાગ્યો નિજાંતર વિષે લવ રાગરંગ,
સિદ્ધાંત સાગર વિષે કરતાં જ સ્નાન,
ધોતાં ગયો ન જગતારક શું નિદાન?

[૯૪]

ના ચારુ અંગ ગુણુરાજિન જે ઉદાર,
વિજ્ઞાન નિર્મલ વિલાસ ન કોઈસાર,
શોભા પ્રભાવ પ્રભુતા લવ ના જણાયે,
તોયે અહંત્વ મનમાં ઉભરાઈ જાયે.

[६५]

आयुर्गळे न मुञ्ज पापमति गलाय,
ने नष्ट यौवन न तो विषयाश ङ्गय,
यत्नो ऋतुं अगदमां न सुहाय धर्म,
स्वामिन्! विभोऽमतिस्त्रेमुञ्ज हृष्टकर्म.

[६६]

मानुं न पुण्य परकौक न लव पाप,
हृष्टोतणुं वयणु सांलक्षतां अमाप,
द्वैवत्य रुप सविता ङ्गन विद्यमान,
धिक्कार भूढ मुञ्जने कुमतिप्रधान.

[६७]

श्री देव ने गुरुतणी न ऋरी सुसेवा,
संपूर्ण श्राद्ध यति धर्म सुभर्म देवा,
पापी नृञ्जम न ङ्ग्या ङ्गनना सुभाप,
तेथी थया ङ्ग वनमां सधला विलाप.

[६८]

चित्तमणि सुरतरु अछता ङ्गणाय,
धरिछा तथापि ङ्गन त्यां मम नित्य धाय,
साक्षात् अपूर्व सुभदायक धर्म सार,
दागे न चित्त मुञ्ज त्यां सभतावतार ?

[६९]

सद्दलोग रोग सम भे' ङ्गनल ! न ङ्गया,
वित्तागभे भरणु आगम ना पिछाया,
द्वारानिवास सम नारक ना विचारी,
कामांध भे' परम षंधनरुप नारी.

[१००]

सद्भवत्तथी सुजनना द्विलमां न लाव्यो,
साधी परोपकृति ना यश मे' कमाव्यो,
तीर्थोद्धरादि करणीय न काम कीधुं,
पामी मनुष्यलव व्यर्थ गुमावी दीधुं.

[१०१]

वैराग्य रंग गुरुना वचने न थावे,
दुष्टोतण्णां वचनमां नव शांति आवे,
अध्यात्म केशश हृदये न स्फुरायमान,
संसारथी किम तरुं कुरुणानिधान ?

[१०२]

पूर्वे क्युं सुकृत मे' न कही जिनेश,
आगामी जन्मनी कछो किम थाय लेश,
भूतादि जन्मत्रय हुं जिनराज डार्यो,
साये मने सुषट् धर्म दिखे न धार्यो.

[१०३]

हेवेन्द्रवंध तुज पास यरित्र मारुं,
केतां वृथा विविध ये षकवाह धारुं,
विश्व स्वरूप सवि पूरण्ण ञ्णुनार,
शुं मात्र आ मुज यरित्र न लेश सार ?

[१०४]

ताराथकी अवर न कुरुणात्त नाथ,
माराथकी अवर ना जगमां अनाथ,
सम्यक्त्वहायी कुशले'हु लवाण्धि तारो,
श्री दीपचंद्र शिशुनी अरञ्ज स्वीकारो.

શ્રી રત્નાકર પચ્ચીશી (૨)

[૧૦૫]

મુક્તિ શ્રી ને, રમત રમવા, શ્રેષ્ઠ સદ્ગ સ્વરૂપ !
 વંદે નિત્ય કમ ઠમલમાં દેવ ને દ્વોણિ ભૂપ !
 વિશ્વે મોટા, સર્વિ અતિશયે, જ્ઞાન રૂપી ઠલાના,
 કોશાગારી !, ચિર જયવરો, શર્મ દેજે રસાલા....

[૧૦૬]

નોંધારાને, ત્રણ જગતમાં શ્રેષ્ઠ આધાર ભૂત !
 ને દુર્વાર, પ્રખળ લવના, રોગના વૈદ્ય રૂપ !
 બણો સાચે, મમ હૃદયને, તોય હે વિશ્વ સાંઈ !
 લોળા ભાવે, અરજ કરું છું, આપની પાસ કાંઈ...

[૧૦૭]

લોળો એવો, શિશુ જગમહીં, મગ્ન બાલક્રિડામાં,
 રાખે લજ્જા, જનકજનની, પાસ શું બોલવામાં,
 તેવી રીતે, મમ ઉર તણી, વાત જે જે બની તે,
 મૂકું ખુલ્લી, જિન ! તવ કને, શોક હૈયે ધરીને...

[૧૦૮]

આ સંસારે, સુરવર ધણી !, દાન દીધું નથી મેં,
 પાછું એવું, શિયળ પાણુ મેં, શુદ્ધ પાણ્યું નથીને,
 સેવ્યો થોડો, તપ નહિ વળી, શુદ્ધ ભાવો ન ભાવ્યા,
 હાં રે રે ! કે, જનમ સુખની, બ્રાંતિથી મેં ગમાવ્યા....

[૧૦૯]

દાઝ્યો છું હું, અતિશય વિલો !, ક્રોધ આગે કરીને,
 ડંસાયો, છું હું, ભવ વન મહીં, લોભ સર્પે કરીને,
 સાથે માનાજગર મુખથી, છું ગણાયો પ્રભુ હું,
 માયા બળે, મુજ મન ગયું, કેમ તું ને ભયું હું....

[૧૧૦]

કીધું ના કૈં, હિત પર લવે, કે વિલો! આ લવેયે
તેથી પામ્યો, લવ પણ નહીં, શાન્તિ સંસાર માંહિ,
મારા જેવો, અબુધ જનનો, જન્મ માત્ર પ્રલો! રે,
જાણે આ તો, મનુષ લવને, પૂરવાને થયો રે...

[૧૧૧]

કેવું દીસે, અમૃત ઝરતું, નાથ! વક્ત્રેન્દુ તારું,
તેવા તારા, મુખ કમળના દર્શના લાલથી યે,
મારા ચિત્તો, રસ ન ઝરતો, અલપ આનંદનો યે,
તેથી માનું, કઠિણ મુજ છે, ચિત્ત પાષાણથી યે...

[૧૧૨]

આ સંસારે, ભ્રમણ કરતાં, નાથ! તારી કૃપાથી,
પામ્યો છું હું, ત્રણ રતન જે, પ્રાપ્ત થાવે દુઃખેથી,
ખોયા મેં તો, લવ વન મહીં તેય નિદ્રા પ્રમાદે,
કેની પાસે, દુઃખદ કરવો, આજ પોષાર મારે...

[૧૧૩]

ઠાયા હૈયે, જગત ઠગવા, રંગ વૈરાગ્યના મેં,
કીધી વ્યાખ્યા, તવ ધરમની, લોકના હર્ષ માટે,
વિદ્યા લીધી, ત્રણ જગ પતે! સિદ્ધવાદી થવાને,
ખોલું શું હું આત તવ કને, હાસ્યકારી કથાને...

[૧૧૪]

કીધું મોહું, મલિન મુજનું, અન્યના દોષ ખોલી,
કીધાં નેત્રો, મિલન પરની, નારના વક્ત્ર જોઈ,
કીધું ગંદું, અશુભ પરનું, ચિંતવી ચિત્તને યે,
ભૂલ્યો ખાણ, હિતકર હવે, ભાવિમાં શું થશે રે...

[૧૧૫]

થાઈ અંધો, અતિશય વિભો ! કામ દૈત્યે કરીને
પીડી જાતે, કુવિષયમહીં, માહરી જાતને મેં,
જાણો જાતે, સકલ કથની, અદ્વનાયે અજાણ્યું,
તોયે તે મેં, જિન! તવ કને લાજ લાવી પ્રકાશ્યું...

[૧૧૬]

ખીજા મંત્રે, નવપદ તણો, મંત્ર દીધો હણી મેં,
જાણી શાસ્ત્રો, પર જન તણા, શાસ્ત્ર વાણી હણી મેં,
ક્રીધી ઈચ્છા, કરમ હણુવા, અન્ય દેવો વડે મેં,
કેવો મારો, ભ્રમ મતિ તણો, સત્ય દૂરે તજે છે....

[૧૧૭]

જેયા મેં તો, અખિયન વડે, આપને તોય છોડી,
હૈયામાં મેં, પર જન તણી, નારમાં ખુદ્ધિ જોડી,
સ્વામિન્ ! તેના, નયન કુચને વહત્ર ગંભીર નાભી,
જોઈ ધયાયા, મનહર કટી, આદિ અંગો વિલાસી...

[૧૧૮]

પદ્માકારી, ચપળ નયની, નારના વહત્ર દર્શે,
લાગ્યો થોડો, મુજ મન મહીં, રાગનો અંશ જો છે,
જાવે ના તે. પળ પળ વિભો ! શાસ્ત્ર રતનાકરે રે,
ધોવાથીયે, ઝટપટ કહો, નાથ ! શા કારણે રે....

[૧૧૯]

છે ના હૈયે, ગુણ ગણ વળી, અંગના અંગ મારૂં,
છે ના એવી, વિલસિત કલા, કે નહીં તેજ સારૂં,
છે ના કોઈ, વિષય પર યે, અદ્વ સત્તા ય મારી,
તોયે પીડે, અતિશય મુને, ગર્વ હે જ્ઞાનધારી....

[૧૨૦]

પાપ પ્રજ્ઞા, લવ ન ઘટતી, જાય આયુષ્ય તોયે,
લોગેચ્છાઓ, પણ નવ ઘટે, જાય તારુણ્ય તોયે,
ચાહું ના હું, જિન ! ધરમને, ઔષધે યત્ન ચાહું,
ખંધાઈને દુઃખ અનુભવું, મોહના પાશમાં હું....

[૧૨૧]

છે ના આત્મા પરભવ વળી, પુણ્યને પાપયે ના,
ખોટી વાણી, ઠગ જન તણી, કણ્ઠથી પીધ મેં હા !
આપશ્રી તો, પ્રકટિત હતા, જ્ઞાન સૂર્ય અરે રે,
તો યે ભૂદયો, જિનવર ! મુને, ખૂબ ધિક્કાર છે રે...

[૧૨૨]

ક્રીધી પૂજા, લવ પણ નહી, દેવ કે પાત્રનીયે,
સાધુ શ્રાદ્ધ, પ્રમુખ, નહિ મેં, ધર્મ પાળ્યો જરીયે,
પામ્યો છું આ નર ભવ છતાં નાથ ! સર્વ પ્રકારે,
લિખણારણ્યે, રુદ્ધન કરવા, તુલ્ય બન્યું જ મારે....

[૧૨૩]

લાગ્યું મારું, મન અતિ વિસો !' કલ્પવૃક્ષોપરે ને,
ચિંતા ચૂરી, મણિ પર વળી, કામધેનુ પરે યે,
ખોટાં છે તો, પણ સુખદ આ, જૈન ધર્મે હમારા,
લાવો સ્પશર્યા, નહિ વર ! જુઓ, મૂઠ આ ભાવ મારા

[૧૨૪]

માન્યું સારું, વિષય સુખને, રોગ જેવું ન માન્યું,
ક્રીધી ઈચ્છા, બહુ ધનતણી, મૃત્યુ ને નાહિ જાણ્યું,
નારીઓ છે, જિનવર ! ખરે, નર્કતું કેદખાનું,
એવું કૈ ના, અધમ મુજથી, ચિત્તમાં ચિંતવાયું....

[૧૨૫]

શુદ્ધાચારે, સુજન ઉરમાં, સ્થાન ના પ્રાપ્ત કીધું,
સાધી કાર્યો, પર જન તણ્યાં, માન ના પ્રાપ્ત કીધું,
તીર્થો ના કે, ઈતર જિનજી !, કોઈ કાર્યો ન કીધાં,
ખોયો મેં તો, નરભવ વૃથા, મૂર્ખતાની ન સીમા,

[૧૨૬]

જમ્બો નાહીં, ગુરુ વચનમાં, રંગ વૈરાગ્ય કેરો,
ને કીધો હાં, ઠગ જન વચે, ભંગ મેં શાન્તિ કેરો,
છે ના કાંઈ, મુજ હૃદયમાં, અલ્પ અધ્યાત્મ સાંઈ!
મારાથી આ, ભવજલધિને, કેમ જશે તિરાઈ?

[૧૨૭]

કીધું ના મેં, વિગત ભવમાં, પુણ્યનો પ્રાપ્ત ઈશિ !
ને ભાવીના, પણ જનમમાં, પ્રાપ્ત ના હું કરીશ,
એવા મારા, ગત ઈહુ અને, સાથ ભાવી ત્રણે છે,
જન્મે ખોયા, પરમ ગુરુ ! મેં, તેમ હૈયું ભણે છે.

[૧૨૮]

તારી પાસે, શિવપુર ઘણી ! ખોલવું શું વધારે,
ખોટા એવા, મમ ચરિતને, જીભથી વ્યર્થ મારે,
જાણો છો આ, અખિલ જગના, રૂપને સત્ય રીતે,
તેથી તો હું, જિન ! તવ ઠને, કોણ છું માત્ર ચિત્તો.

[૧૨૯]

છે ના ખીજો, તવ સમ વિલો !, હીન ને તારનારો,
ને ના મર્ત્યે, મમ સમ હુજો, પાત્ર છે દુઃખિયારો,
તો યે માગું, ધન કણુ નહીં, સુક્રિત રતનાકરશ્રી !
“ઠલ્પા” ધારી શિવઠર ! અહું, માત્ર સમ્યક્ત્વ હર્ષી.

શ્રી રતનાકર પચ્ચીશી (૩)

[૧૩૦]

મંદિર છે મુક્તિતણા માંગલ્ય કીડાના પ્રભુ !
ને ઈન્દ્ર નરને દેવના સેવા કરે તારી વિભુ !
સર્વજ્ઞ છે સ્વામી વળી શિરદાર અતિશય સર્વના,
ઘણું જીવ! તું ઘણું જીવ! તું ભંડાર જ્ઞાનકળાતણા.

[૧૩૧]

ત્રણ જગતના આધાર ને અવતાર હે કર્ણાતણા
વળી વૈદ્ય ! હે ! દુર્વાર આ સંસારનાં દુઃખો તણા,
વીતરાગ ! વલ્લભ ! (વશ્વનાતુજ પાસ અરજી ઉચ્ચરું,
જાણો છતાં પણ કહી અને આ હૃદય હું ખાલી કરું.

[૧૩૨]

શું બાળકો મા-બાપ પાસે બાળકીડા નવ કરે,
ને મુખમાંથી જેમ આવે તેમ શું નવ ઉચ્ચરે,
તેમજ તમારી પાસ તારક આજ ભોળા ભાવથી,
જેવું બન્યું તેવું કહું તેમાં કશું ખોટું નથી.

[૧૩૩]

મેં જ્ઞાન તો દીધું નહિ (શયજી પણ પાળ્યું નહિ,
તપથી દમી કાયા નહિ શુભ ભાવ પણ ભાળ્યો નહિ,
એ ચાર ભેદે ધર્મમાંથી કાંઈ પણ પ્રભુ નવ કર્યું,
મહાર્જં ભ્રમણ ભવસાગરે નિષ્કળ ગયું ! નિષ્કળ ગયું !

[૧૩૪]

હું ક્રોધઅગ્નિથી બળ્યો વળી લોભસર્પ ડસ્યો મને,
ગળ્યો માનરૂપી અજગરે હું કેમ કરી ધ્યાવું તને,
મન મારું માયાબળમાં મોહન ! મહા મુંઝાય છે.
ચડી ચાર ચોરો હાથમાં ચેતન ઘણો ચગદાય છે.

[૧૩૫]

મેં પરભવે કે આ ભવે પણ હિત કાંઈ કયું નહિ,
તેથી ઠરી સંસારમાં સુખ અલપ પણ પામ્યો નહિ,
જન્મો અમારા જિનજી ! ભવ પૂર્ણ કરવાને થયા,
આવેલ જાજી હાથમાં અજ્ઞાનથી હારી ગયા.

[૧૩૬]

અમૃત ઝરે તુજ મુખરૂપી અંદ્રથી તો પણ પ્રભુ ?,
લિંબય નહિ મુજ મન અરેરે ! શું કરું હું તો વિભુ ?
પત્થર થકી પણ કઠણ માડું મન ખરે ! ક્યાંથી દ્રવે ?
મરકટ સમા આ મન થકી હું તો પ્રભુ ! હાર્યો હવે.

[૧૩૭]

ભમતાં મહાભવસાગરે પામ્યો પસાયે આપના,
જે જ્ઞાન દર્શન ચરણરૂપી રતનત્રય દુષ્કર ઘણાં,
તે પણ ગયા પ્રમાદના વશથી પ્રભુ કહું છું ખરું,
કેની કને કિરતાર આ પોઠાર હું જઈને કરું.

[૧૩૮]

ઠગવા વિભુ ! આ વિશ્વને વૈરાગ્યના રંગો ધર્યા,
ને ધર્મના ઉપદેશ રંજન લોકને કરવા કર્યા !
વિદ્યા ભણ્યો હું વાદ માટે કેટલી કથની કહું ?
સાધુ થઈને બહારથી દાંલિક અંદરથી રહું.

[૧૩૯]

મેં મુખને મેલું કયું દોષો પરાયા ગાઈને,
ને નેત્રને નિંદિત કર્યાં પરનારીમાં લપટાઈને,
વળી ચિત્તને દોષિત કયું ચિંતી નહાડું પરતણું,
હે નાથ ! માડું શું થશે ? ચાલાક થઈ ચૂક્યો ઘણું.

[૧૪૦]

કરે ઠાળબને કતલ પીડા કામની બિહામણી,
એ વિષયમાં બની અંધ હું વિડંબના પારથો ઘણી,
તે પણ પ્રકાશ્યું આજ લાવી લાજ આપતણી ઠને,
બણો સહુ તેથી ઠહું કર માફ મારા વાંકને.

[૧૪૧]

નવકારમંત્ર વિનાશ કીધો અન્ય મંત્રો બાણીને,
કુશાસ્ત્રના વાક્યો વડે હણી આગમોની વાણીને,
કુદેવની સંગતથકી ઠમો નકામા આચર્યો,
મતિભ્રમ થકી રતનો ગુમાવી કાચ ઠટકા મેં ગ્રહ્યા.

[૧૪૨]

આવેલ દ્રષ્ટિમાર્ગમાં મૂકી મહાવીર ! આપને,
મેં મૂઢધીએ હૃદયમાં ધ્યાયા મદનના ચાપને,
નેત્રબાણો ને પયોધર નાભીને સુંદર ઠાંટ,
શણગાર સુંદરીએ તણા છટકેલ થઈ બેયા અંત.

[૧૪૩]

મૃગનયની સમ નારી તણા મુખઅંદ્ર નિરખવાવતી,
મુજ મન વિષે જે રંગ લાગ્યો અલ્પ પણ ગાઠો અતિ,
તે શ્રુતરૂપ સમુદ્રમાં ધોયા છતાં બતો નથી,
તેનું ઠહો કારણ તમે ખચું કેમ હું આ પાપથી ?

[૧૪૪]

સુંદર નથી આ શરીર કે સમુદાય ગુણતણો નથી,
ઉત્તમ વિલાસ કળાતણી દેહીચ્યમાન પ્રભા નથી,
પ્રભુતા નથી તો પણ પ્રભુ! અભિમાનથી અકકડ કરૂં,
ચોપાટ ચાર ગતિતણી સંસારમાં ખેલ્યા કરૂં.

[૧૪૫]

આયુષ્ય ઘટતું જાય તો પણ પાપ બુદ્ધિ નવ ઘટે,
આશા જીવનની જાય પણ વિષયાલિલાવા નવ મટે,
ઔષધ વિષે ઠરું યતન પણ હું ધર્મને તો નવ ગણું,
બની મોહમાં મસ્તાન હું પાયા વિનાના ઘર ચણું.

[૧૪૬]

આત્મા નથી પરલવ નથી વળી પુણ્ય પાપ કશું નથી,
મિથ્યાત્વની કટુ વાણી મેં ધરી કાન પીધી સ્વાદથી,
રવિ સમ હતા જ્ઞાને કરી પ્રભુ ! આપશ્રીતો પણ અરે,
દીવો લઈ કૂવે પડ્યો ધિક્કાર છે મુજને ખરે.

[૧૪૭]

મેં ચિત્તથી નહિ દેવની કે પાત્રની પૂજા ચહી,
ને શ્રાવકો કે સાધુઓનો ધર્મ પણ પાળ્યો નહિ,
પામ્યો પ્રભુ નરલવ છતાં રણમાં રડવા જેવું થયું.
ધોળીતણું કુત્તા સમું મમ જીવન સહુ એળે ગયું.

[૧૪૮]

હું કામઘેનુ કલ્પતરૂ ચિંતામણિના પ્યારમાં
ખોટા છતાં અંખ્યો ઘણું બની લુપ્થ આ સંસારમાં
જે પ્રગટ સુખ દેનાર તહારો ધર્મ તે સેવ્યો નહિ,
મુજ મૂર્ખ ભાવોને નિહાળી નાથ કર કરૂણા કંઈ.

[૧૪૯]

મેં ભોગ સારા ચિંતવ્યા તે રોગ સમચિંત્યા નહિ.
આગમન ઇચ્છ્યું ધનતણું પણ મૃત્યુને પીછ્યું નહિ,
નહિ ચિંતવ્યું મેં નર્ક કારાગૃહ સમી છે નારીઓ,
મધુબિંદુની આશામહિં ભયમાત્ર હું ભુલી ગયો.

[૧૫૦]

હું શુદ્ધ આચારો વડે સાધુ હૃદયમાં નવ રહ્યો,
ઠરી કામ પર ઉપકારના યશ પશુ ઉપાર્જન નવ કર્યો,
વળી તીર્થનાં ઉદ્ધાર આદિ કોઈ કાર્યો નવ કર્યા,
ફેગટ અરે! આ લક્ષ ચોરાશીતણા ફેરા કર્યા.

[૧૫૧]

શુરવાણીમાં વૈરાગ્ય કેરો રંગ લાગ્યો નહિ અને
દુર્જનતણાં વાક્યોમહી શાન્તિ મળે ક્યાંથી મને ?
તરૂં કેમ હું સંસાર આ ? અધ્યાત્મ તો છે નહિ જરી,
તૂટેલ તાળયાનો ઘડો જળથી ભરાયે કેમ કરી ?

[૧૫૨]

મેં પરભવે નથી પુણ્ય કીધું ને નથી કરતો હજી,
તો આવતા ભવમાં કહો ક્યાંથી થશે હે નાથજી !
ભૂત ભાવિને સાંપ્રત ત્રણે ભવ નાથ હું ! હારી ગયો,
સ્વામી ! ત્રિશંકુ જેમ હું આકાશમાં લટકી રહ્યો.

[૧૫૩]

અથવા નકામું આપ પાસે નાથ ? શું બકવું ઘણું,
હિં ! દેવતાના પૂજ્ય ! આ ચારિત્ર મુજ પોતાતણું,
જાણો સ્વરૂપ ત્રણ લોકનુ તો માહરૂં શું માત્ર આ ?
જ્યાં કોડનો હિસાબ નહિં ત્યાં પાઈની તો વાત ક્યાં.

[૧૫૪]

તહારાથી ન સમર્થ અન્ય દીનનો ઉદ્ધારનારો પ્રભુ,
મારાંથી નહિ અન્ય પાત્ર જગમાં જોતા જડે હે વિભુ,
મુક્તિમંગલ સ્થાન તોય મુંજને ઈચ્છા ન લક્ષ્મી તણી,
આપો સમ્યગ્રત્ન શ્યામ જીવને તો તૃપ્તિ થાયે ઘણી.

આત્મનિન્દા દ્વાત્રિંશત્કા - પદ્યાનુવાદ

[૧૫૫]

સર્વે સુરેન્દ્રોના નમેલા મુકુટ તેના જે મણિ,
તેના પ્રકાશે ઝળહળે પદપીઠ જે તેના ધણી,
આ વિશ્વનાં દુઃખો બધાંયે છેદનારા હે પ્રભુ,
જય જય થજો જગબંધુ તુમ એમ સર્વદા ઇચ્છુ વિભુ.

[૧૫૬]

વિતરાગ હે કૃતકૃત્ય ભગવન્ આપને શું વિનવું,
હું મૂર્ખ છું મહારાજ જેથી શક્તિહીન છતાં સ્તવું,
શું અર્થીવર્ગ યથાર્થ સ્વામીનું સ્વરૂપ કહી શકે,
પણ પ્રભો પૂરી ભક્તિ પાસે યુક્તિઓ એ ના ધરે,

[૧૫૭]

હે નાથ ! નિર્મલ થઈ વરયા છો આપ દૂરે મુક્તિમાં,
તોયે રહ્યાં ગુણુ ઓપતાં મુજ ચિત્તરૂપી શુક્તિમાં,
અતિદૂર એવો સૂર્ય પણ શું આરસીના સંગથી,
પ્રતિબિંબરૂપે આવી અહીં ઉદ્યોતને કરતો નથી.

[૧૫૮]

પ્રાણીતણાં પાપો ઘણાં ભેગા કરેલાં જે ભવે,
ક્ષીણ થાય છે ક્ષણમાં બધાં તે આપને ભાવે સ્તવે,
અતિગાઢ અંધારાતણું પણ સૂર્ય પાસે શું ગળું ?
એમ જાણીને આનંદથી હું આપને નિત્યે ભજું.

[૧૫૯]

શરણ્ય ઠરણાસિન્ધુ જિનજી આપ ખીજા ભક્તનાં,
મહામોહવ્યાધિને હણો છો શુદ્ધ સેવાસક્તનાં,
આનંદથી હું આપ આણા મસ્તકે નિત્યે વહું,
તોયે કહો કેણુ કારણે એ વ્યાધિનાં દુઃખો સહું.

[૧૬૦]

સંસારરૂપ મહાઅટવીના છે સાર્થવાહ પ્રભુ તમે,
મુક્તિપુરી જવાતણી ઇચ્છા આતશય છે મને,
આશ્રય કર્યો તેથી પ્રભો તુજ તોય આન્તર-તસ્કરો,
મુજ રત્નત્રય હુંટે વિલો રક્ષા કરો! રક્ષા કરો!

[૧૬૧]

બહુકાળ આ સંસારસાગરમાં પ્રભુ હું સંચર્યો,
થઈ પુણ્યરાશિ એકઠી ત્યારે જિનેશ્વર તું મળ્યો,
પણ પાપકર્મ ભરેલ મેં સેવા સરસ નવ આદરી,
શુભ યોગને પામ્યા છતાં મેં મૂર્ખતા બહુએ કરી.

[૧૬૨]

આ કર્મરૂપકુલાલ મિથ્યાજ્ઞાનરૂપી દંડથી,
લવચક નિત્ય ભમાડતો દિલમાં દયા ધરતો નથી,
કરી પાત્ર મુજને પુંજ હુઃખનો દાબી-દાબીને ભરે,
વિણુ આપ આ સંસાર કોણુ રક્ષા કહો એથી કરે?

[૧૬૩]

ક્યારે પ્રભો સંસારકારણુ સર્વ મમતા છોડીને,
આજ્ઞા પ્રમાણુ આપની મન તત્ત્વજ્ઞાને જોડીને,
રમીશ આત્મ વિષે વિલો નિરપેક્ષવૃત્તિ થઈ સદા,
તજીશ ઇચ્છા મુક્તિની પણુ સન્ત થઈને હું કદા?

[૧૬૪]

તુજ પૂર્ણશશિની કાન્તિ સરખા કાન્તગુણુ દઢ દોરથી,
અતિચપલ મુજ મન વાંદરાને બાંધીને બહુ જોરથી,
આજ્ઞારૂપી અમૃતરસોના પાનમાં પ્રીતિ કરી,
પામીશ પરબ્રહ્મ રતિ ક્યારે વિભાવો વિસરી ?

[૧૬૫]

હું હીનથી પણ હીન પણ તુમ ચરણસેવાને બળે,
આવ્યેા અહીં ઉંચી હદે જે પૂર્ણ પુણ્યથકી મળે,
તો પણ હઠીલી પાપી કામાદિકતણી ટોળી મને,
અકાર્યમાં પ્રેરે પશણે પીડતી નિર્ઘયપણે.

[૧૬૬]

કલ્યાણકારી દેવ ! તુમ સમસ્વામી તુજ માથે છતે,
કલ્યાણ કૌણ ન સંભવે જે વિઘ્ન મુજ નવ આવતે,
પણ મદન આદિક શત્રુઓ પુઠે પડ્યા છે માહરે,
હૂરે કરે શુભ ભાવનાથી પાપીઓ પણ નવ મરે.

[૧૬૭]

સંસારરૂપ સમુદ્રમાં ભમતો અનાદિ કાળથી,
હું માનું છું કે આપ કદી મુજ દષ્ટિએ આવ્યા નથી,
નહીંતર નરકની વેદના સીમા વિનાની મેં પ્રભો !
બહુ દુઃખથી જે ભોગવી તે કેમ પામું હું વિભુ ?

[૧૬૮]

તરવાર ચક્ર ધનુષ્ય ને અંકુશથી જે શોભતું,
વજ્રપ્રમુખ શુભ ચિન્હથી શુભભાવવદલી રોપતું,
સંસારતારક આપનું એવું ચરણયુગ નિર્મળું,
દુવાર એવા મોહવૈરીથી ડરીને મેં થયું.

[૧૬૯]

નિઃસીમ કર્ણુધાર છો છો શરણ આપ પવિત્ર છો,
સર્વજ્ઞ છો નિર્દોષ છો ને સર્વ જગના નાથ છો,
હું દીન છું હિમ્મત થઈ રહી શરણે આવ્યો આપને,
આ કામરૂપી લિલ્લથી રક્ષો મને રક્ષો મને

[૧૭૦]

વિષુ આપઆ જગમાં નથી સ્વામીસમર્થ મળ્યો મને,
દુષ્ટત્યનો સમુદાય મોટો જે પ્રભુ મારો હણે,
શું શત્રુઓનું ચક્ર જે બહુ દુઃખથી દેખાય છે,
વિષુ ચક્ર વાસુદેવના તે કોઈ રીત હણાય છે ?

[૧૭૧]

પ્રભુ દેવનાં પણ દેવ છો વળી સત્ય શંકર છો તમે,
છો બુદ્ધ ને આ વિશ્વત્રયને છો તમે નાયકપણે,
એ કારણે આન્તરરિપુ સમુદાયથી પીડેલ હું,
હો નાથ ! તુમ પાસે રડીને હાઈનાં દુઃખો ઠહું.

[૧૭૨]

અધર્મના કાર્યો બધાં ફરે કરીને ચિત્તને,
જેહું સમાધિમાં જિનેશ્વર શાન્ત થઈ હું જે સમે,
ત્યાં તો બધાએ વૈરીઓ જાણે વળેલા ક્રોધથી,
મહામોહનાં સામ્રાજ્યમાં લઈ જાય છે બહુ જોરથી

[૧૭૩]

છે મોહઆદિ શત્રુઓ મહારા અનાદિ કાળનાં,
એમ જાણું છું જિનેશ્વર પ્રવચન-પાનથી હું આપના
તોયે કરી વિશ્વાસ એના મૂઠ મેંઠા હું બનું,
એ મોહબાજીગરકને કપિ-રીતને હું આચરું

[૧૭૪]

એ રાક્ષસોનાં રાક્ષસો છે કૂર મ્લેચ્છો એ જ છે,
એણે મને નિષ્કુરપણે બહુવાર બહુ પીડેલ છે,
લયલીત થઈએથી પ્રભુ તુમ ચરણ શરણું મેં ગ્રહું,
જગવીર દેવ બચાવજો મેં ધ્યાન તુમ ચિત્તો ધરું,

[૧૭૫]

કચારે પ્રભો નિજ દેહમાં પણ આપબુદ્ધિને તણ,
શ્રદ્ધાજળે શુદ્ધિ કરેલ વિવેકને ચિત્તે સણ,
સમ શત્રુ મિત્ર વિષે બની ન્યારો થઈ પરભાવથી,
રમીશ સુખઠર સંચમે કચારે પ્રભો આનન્દથી ?

[૧૭૬]

ગતદોષ ગુણભંડાર જિનજી દેવ મહારે તું જ છે,
સુરનર સભામાં વર્ણવ્યો જે ધર્મ મહારે તે જ છે,
એમ જાણીને પણ દાસની મત આપ અવગણના કરો,
આ નમ્ર મહારી પ્રાર્થના સ્વામી તમે ચિત્તે ધરો.

[૧૭૭]

ષડ્વર્ગ મદનાદિકતણે જે જિતનારો વિશ્વને,
અરિહંત ઉજ્જવલ ધ્યાનથી ત્હિને પ્રભુ જીત્યો તમે,
અશક્ત આપ પ્રતે હણે તુમ દાસને નિર્દયપણે,
એ શત્રુઓને જીતું એવું આત્મબળ આપો મને.

[૧૭૮]

સમર્થ છો સ્વામી તમે આ સર્વ જગને તારવા,
ને મુજ સમા પાપી જનોની દુર્ગતિને વારવા,
આ ચરણ વળગ્યો પાંગળો તુમ દાસ દીન દુભાય છે,
હે શરણ ! શું સિદ્ધિ વિષે સંકોચ મુજથી થાય છે ?

[૧૭૯]

તુમ પાદપદ્મ રમે પ્રભો નિત જે જનોનાં ચિત્તમાં,
સુર ઈન્દ્ર કે નરઈન્દ્રની પણ એ જનોની શી તમા ?
ત્રણ લોકની પણ લક્ષ્મી એને સહચરી પેઠે ચહે,
શુભ સદ્ગુણોનો ગન્ધ એના આત્મમાંહે મહમહે.

[૧૮૦]

અત્યન્ત નિર્ગુણ છું પ્રભો હું કુર છું હું દુષ્ટ છું
હિંસક અને પાપે ભરેલો સર્વ વાતે પૂર્ણ છું,
વિષુ આપ આલંબન પ્રભો ભવભીમસાગર સંચરું,
મુજ ભવભ્રમણની વાત જિનજી આપ વિષુ કેને કરું !

[૧૮૧]

મુજ નેત્રરૂપ ચકોરને તું ચન્દ્રરૂપે સાંપડ્યો,
તેથી જિનેશ્વર આજ હું આનન્દ ઉદ્ધિમાં પડ્યો,
જે ભાગ્યશાળી હાથમાં ચિન્તામણિ આવી ચડે,
કઈ વસ્તુ એવી વિશ્વમાં જે તેહને નવ સાંપડે ?

[૧૮૨]

હે નાથ ! આ સંસારસાગર રૂખતા એવા મને,
મુક્તિપુરીમાં લઈ જવાને જહાજરૂપે છે તમે.
શિવરમણીના શુભ સંગથી અભિરામ એવા હે પ્રભો !
મુજ સર્વ સુખતું મુખ્ય કારણ છે તમે નિત્યે વિભો

[૧૮૩]

જે ભવ્યજીવો આપને ભાવે નમે સ્તોત્રે સ્તવે,
ને પુષ્પની માળા લઈને પ્રેમથી ઠંઠ ઠવે;
તે ધન્ય છે કૃતપુણ્ય છે ચિન્તામણિ તેને કરે,
વાચ્યે પ્રભો ! નિઝકૃત્યથી સુરવૃક્ષને એણે ગૃહે

[૧૮૪]

હે નાથ ! નેત્રો મીચીને ચળચિત્તની સ્થિરતા કરી,
એકાન્તમાં એસી કરીને ધ્યાનમુદ્રાને ધરી,
મુજસર્વકર્મવિનાશકારણ ચિન્તવું જે જે સમે,
તે તે સમે તુજ મૂર્તિ મનહર માહરે ચિત્તે રમે

[૧૮૫]

ઉત્કૃષ્ટ ભક્તિથી પ્રભો મેં અન્ય દેવોને સ્તવ્યા,
પણુ કેઈ રીતે મુક્તિસુખને આપનારા નવ યયા;
અમૃત ભરેલા કુમ્ભથી છે ને સદાયે સીંચીએ
આંખા તણા મીઠાં ફળો પણુ લીંબડા કયાંથી દીયે ?

[૧૮૬]

ભવજલધિમાંથી હે પ્રભો ! ઠરણુ કરીને તારજે,
ને નિર્ગુણીને શિવનગરનાં શુભ સદનમાં ધારજે;
આ ગુણી ને આ નિર્ગુણી એમ ભેદ મોટા નવ કરે,
શશિ સૂર્ય મેઘપરે દયાળુ સર્વાનાં દુઃખો હરે.

પામ્યો છું ખહુ પુણ્યથી પ્રભુ ! તને ત્રૈલોક્યના નાથને,
હેમાચાર્ય સમાન સાક્ષી શિવના નેતા મળ્યા છે મને,
એથી ઉત્તમ વસ્તુ કેઈ ન ગણું જહેની ઠરું માગણી,
માગું આદરવૃદ્ધિ તેય તુજમાં એ હાઈની લાગણી.

— x — x — x —

બારભાવના ૩૫ પ્રભુ સ્તુતિ

[૧૮૭]

પ્રિય દેહને સ્નેહીજનો સામ્રાજ્ય મોટા આદિને
ધનરૂપ બળને પુણ્ય વિભૂતિ યોગ સૌ અધ્રુવ છે,
વિભિન્ન સૌથી શાશ્વતો નિજ એક આત્મા શ્રેષ્ઠ છે,
વંદન કરી પ્રભુ નિત્ય ભાવું ભાવના અધ્રુવ એ.

[૧૮૮]

નિર્ભવ જીવકે મિશ્રભૂત કે હરી ચક્રીતણું,
મરણ સમ બહુ કષ્ટ કાળે શરણના કંઈ કામતું,
પરમ ગુરૂ કે રતનત્રય રૂપ ધર્મ સાચું શરણુ છે,
વંદન કરી પ્રભુ નિત્ય ભાવું ભાવના અશરણુ એ.

[૧૮૯]

ભમતા સદા આ પંચવિધ ભવસાગરે કૃત કર્મથી,
કળ મુક્તિને પામીશ હું? હું? ખ મૂળ આ ભવ ચક્રથી,
મુક્તિમયી આતિ શુદ્ધ હું ના મુજ કદી સંસાર તે,
વંદન કરી પ્રભુ નિત્ય ભાવું ભાવના સંસાર એ.

[૧૯૦]

પોતે જ વેદે સ્વર્ગ નરકે એકલો નિજ કર્મને,
ના કોઈ સહચર તુજ સાટે ભોગવે તુજ કૃત જે,
ત્રણ રતનમય તું એક નિર્મમ શુદ્ધ ઉપાદેય છે,
વંદન કરી પ્રભુ નિત્ય ભાવું ભાવના એકત્વ એ.

[૧૯૧]

માતા પિતા સ્નેહીજનોને કાય પણ તારી નહીં,
નવ કોઈ કોનું કોઈ કાળે સ્વાર્થી છે સૌ જગમહીં.
સૌ સાશ્વતી છે અન્ય આત્મા જ્ઞાન દર્શન રૂપ તે,
વંદન કરી પ્રભુ નિત્ય ભાવું ભાવના અન્યત્વ એ.

[૧૬૨]

વ્યાધી ભયોં દુઃખ વારિધિ મલમુત્રને કૃમિવાસ છે,
શુચિ વસ્તુપાન વિણસાડતો નિત વિણસતો આ દેહ છે,
વ્યતિરિક્ત તનથી કર્મ વિણ સુખસધ્મ તે શુચિ આત્મ છે,
વંદન કરી પ્રભુ નિત્ય ભાવું ભાવના અશુચિત્વ એ.

[૧૬૩]

અમત યોગ કષાયને પ્રમાદને મિથ્યાત્વની,
પરભાવની એ પરિણતિથી કર્મનો આશ્રવ કરી,
ભવમાં ડુખું પણ ના લહું નિરાશ્રવી નિજ રૂપને,
વંદન કરી પ્રભુ નિત્ય ભાવું ભાવના આશ્રવનીએ.

[૧૬૪]

સુદૃષ્ટિ વિરતિ જ્ઞાનથી સૌ પાપ રોધી સંવરે,
શુભથી અશુભનો શુદ્ધ ભાવે શુભનો નિરોધ છે,
ના કર્મ ત્યાં સંવર કહાં પરમાર્થથી એક શુદ્ધ છે,
વંદન કરી પ્રભુ નિત્ય ભાવું ભાવના સંવરનીએ.

[૧૬૫]

કર્મ અણુંના સખલન રૂપને હોય સંવર હેતુથી
તે નિર્જરાના ભેદ એ સ્વકાળને તપ વૃતથી
સદ્જ્ઞાન ક્રિયાથી લહે જે નિર્જરા તે પાવના,
વંદન કરી પ્રભુ નિત્ય ભાવું નિર્જરા તણી ભાવના.

[૧૬૬]

ષટ દ્રવ્યનો સમવાયને ત્રણ ભેદથી આ લોક છે,
અશુભે નરક તિર્યંચની ગતિ શુભથી નર દેવ એ,
સિદ્ધિ લહે નિજ શુદ્ધ ભાવે રૂપ ક્રમ એ લોકનાં,
વંદન કરી પ્રભુ નિત્ય ભાવું ભાવના લોક સ્વરૂપ એ.

[૧૯૭]

મોહાધિને દુષ્ટપ્રાપ્ય છે સદ્જ્ઞાન દષ્ટિ યોધિને,
સા વિરતી રૂપ નિજભાવનું અતિ આકર્ષું ચારિત્ર તે,
ત્રણ રતન પ્રાપ્તિ યોધિ તે સ્થિરતા સમાધિ ભાવ છે,
વંદન કરી પ્રભુ નિત્ય ભાવું યોધિ દુર્લભ ભાવના.

[૧૯૮]

અધર્મમય સંસારમાં લવ પુણ્ય પણ તે ધર્મથી,
શિવધર્મદેશક ગુરૂને સદ્ધર્મ છે દુર્લભ અતિ,
અસંગને સ્વભાવરામી આત્મ નિશ્ચય ધર્મ છે,
વંદન કરી પ્રભુ નિત્ય ભાવું ભાવના સુધર્મ તે,

∴ મૈત્રાદિ ચાર ભાવના રૂપ સ્તુતિ :-

[૧૯૯]

મૈત્રી ભાવનું પવિત્ર ઝરણું મુજ હૈયામાં વહ્યા કરે,
શુભ થાઓ આ સકલ વિશ્વનું, એવી ભાવના નિત્ય રહે.

[૨૦૦]

ગુણથી ભરેલા ગુણીજન દેખી, હૈયું મારું નૃત્ય કરે,
એ સંતોના ચરણ કમલમાં, મુજ જીવનનું અર્ધ્ય રહે.

[૨૦૧]

દીન ક્ષીણ ને ધર્મ વિહોણા, દેખી દિલમાં દર્દ રહે,
કરૂણાલીની આંખોમાંથી, અશ્રુનો શુભ સ્ત્રોત વહે.

[૨૦૨]

માર્ગ ભૂલેલા જીવન પથિકને, માર્ગ ચિંધવા ઊભો રહું,
કરે ઉપેક્ષા એ મારગની, તોયે સમતા ચિત્ત ધરું.

[૨૦૩]

ચંદ્રપ્રભની ધર્મ ભાવના, હૈયે સૌ માનવ લાવે,
વેર ઝેરના પાપ તજીને, મંગલ ગીતો એ ગાવે.

(૧) શ્રી આદિનાથ પ્રભુ સન્મુખ બોલવાની સ્તુતિ

[૨૦૪]

સુખકરણુ સ્વામી જગત નામી, આદિ કરતા દુઃખ હરં,
સુર ઈંદ ચંદ ક્ષિંદ બંદત, સકલ અઘહર જનપરં,
પ્રભુ જ્ઞાન સાગર ગુનહિ આગર, આદિનાથ જિનેશ્વરં,
સખ ભવિકજન મિલ કરો પૂજ, જપો નિત પરમેશ્વરં.

[૨૦૫]

બેઠા વિમલાચલેજી, રૂપભજિનવરા જ્ઞાન દીવો ધરીને,
વાળે હૃદયાંગણેથી અગન કરમની જ્ઞાન ગંગા ભરીને,
વેતુ નયને અમીતું અવિરત ઝરણું, મેલને કાપનાર,
આદીશ્વર નામ રૂડું ભવજલ છુડતાં, જીવન તારાનાર.

[૨૦૬]

પ્રભો ! કીધો પેલાં ઋષભજિન તેં ક્રોધ અળગો,
અરે ! થશી કેમે ? કરમ રૂપ એ ચોર અળગો,
વિના ક્રોધે કોઈ, સમરથ નથી શત્રુ હણવા,
અરે બાળે શું ના ? હિમ વિપિનને અલ્પ પળમાં.

[૨૦૭]

દીઠા મે તો સકલ જનનો તારનારો ભલો રે,
દીવો છે હા ત્રિભુવન તણો સિદ્ધ ક્ષેત્ર ચલો રે,
છે હા ત્યાં તો શિવપુર ઘણી, ચિત્ત આનંદ આપે,
સેવી ભક્તો ઋષભજિનને, દુષ્ટ સંસાર ઠાપે.

[૨૦૮]

આદિ ક્ષિતીશ પ્રથમાણુગારી, પેલા જ તીર્થંકર કર્મવાહી,
ને તારનારા ભવ દુઃખથી યે, એવા પ્રભુશ્રી ઋષભ સ્તવીએ.

[૨૦૯]

શ્રેયાંસના ઘર વશો રસ ઈક્ષુ લીધો
લિક્ષ્વા અહીં નિજ પ્રપૌત્ર સુપાત્ર કીધો,
માતા પ્રતે વિનયલાવ ધરી પ્રભુએ,
અર્ચ્યું અહો પરત કેવલ શ્રી વિભુએ.

[૨૧૦]

શ્રી નાલિનંદન ભવાર્ણવ પોતવાહ
ઈક્ષ્વાકુ વંશ વિધુ સંસ્કૃતિ સાર્થવાહ
હરે કર્યા સકલ કર્મરિપુ નકારા,
શ્રી આદિદેવ પ્રણમુચ્ચરણે તમારા.

[૨૧૧]

જે છે આદિ ગુરુ નરેશ જિનજી જેને નમે દેવતા,
જે છે કલ્પતરુ કરે હૃદયની ઈચ્છા પુરી સેવતા,
તે શ્રી ઋષભ દેવના ચરણને સાચા દિલે જે સ્મરે,
પામે તે નર શાન્તિ કાન્તિ જગમાંને લક્ષ્મી આવી મળે.

[૨૧૨]

જેણે કીધી સકલ જનતા નીતિને જાણુકારી,
ત્યાગી રાજ્યાદિક વિલયને જે થયા મૌનધારી,
વેતો કીધો સુગમ સખળો મોક્ષનો માર્ગ જેણે,
વંદુ છું તે ઋષભજિનને ધર્મ ધોરી પ્રભુને.

[૨૧૩]

હજાર વરસ ભટકીને જે કેવલી યનતા ગુણી,
નિજ માત કેવલ મોક્ષ દેતા, જે પ્રભુજી મહાગુણી,
અષ્ટાપદ નિર્વાણ લઈને, જે સુખી શાશ્વત વરં,
વંદન કરું ધરી ભાવ દિલમાં, આદિનાથ જિનેશ્વરં.

(૨) શ્રી અજિતનાથ પ્રભુ સન્મુખ બોલવાની સ્તુતિ

[૨૧૪]

તપ કરત કેવલ જ્ઞાન પાથો સર્વ લોક પ્રકાશન,
જિન આઠ ઠમ્ વિદાર દિનો મોહુ તિમીર વિનાશન,
દુઃખ જનમ મરના દૂર દિનો અજિતનાથ જિનેશ્વર,
સખ ભવિક જન મિલ કરો પૂજા જપો નિત પરમેશ્વર.

[૨૧૫]

આણી ઉછરંગ હૈયે કનક રતનનું દાન સૌને જ દીધું,
લીધી સ્વયમેવ દીક્ષા, કરમજગ હરી જ્ઞાન સર્વોચ્ચ લીધું,
નાથે સુર અંગના રે કમઠમ કરતી પાય નેપુર પેરી,
લીધા સુખ શાશ્વતા તે અજિત જિનકરી દૂર સંસાર ફેરી.

[૨૧૬]

પ્રભાતે ખીલે છે રવિ કિરણથી નાથ કમળો,
ગ્રહી ખીલે તારાં ગુણ કિરણને ભવ્ય કમળો,
નિશા નાસે છે ને, અરૂણ ઉદયે ભંગ ઉડતાં,
ટળે દૂરે પાપો, અજિત ઉદયે ભવ્ય હસતા.

[૨૧૭]

ત્યાગી હિંસા વનવન ભમી શુદ્ધ દીક્ષા જ પાળી,
ગાજે કીર્તિ ત્રિભુવન મહીં આજ દીનેશ તારી,
પોત્યા ઊંચે વિમલ સદને બાણતાં હર્ષ વાધે,
લેઈ તારું અજિત શરણું કાર્ય ભવ્યો જ સાધે.

[૨૧૮]

છે વિશ્વરૂપી કજ કક્ષને જે ખીલાવવા ભાસ્કર તુલ્ય તેજે
સુજ્ઞાન કાચે જગજિંબ લાગ્યું, એવા પ્રભુશ્રી અજિત સ્તવું છું.

[૨૧૯]

દેવાધિદેવ ગજલંછન ચંદ્ર કાંતિ,
સંસાર સાગર તણી ઉરનાર બ્રાંતિ,
એવા જિનેશ્વર તણા યુગપાદ પૂજે,
દીઠો નહીં જગતમાં તુલ્ય દૂજે.

[૨૨૦]

જેને સ્તવે સુરવરો બહુ ભક્તિ ભાવે,
યોગીશ્વરો સતત જેહતું ધ્યાન ધ્યાવે,
જેના અલૌકિક ગુણો ન ગણી શકાયે,
તે સેવિયે અજિતનાથ વિભુ સદાયે,

[૨૨૧]

જીતી રાગાદિક વિષયને સચ્ચિદાનંદ પામ્યા,
જીતી લક્ષ્મી જગતભરની મુક્તિ માંદર મહાલ્યા,
સ્વામી સાચા અજીત થઈને લોકના દુઃખ કાપ્યા,
વંદુ છું હું અજીત બનવા આખવા સુખ સારા.

[૨૨૨]

દેખી મૂર્તિ અજિત જિનની નેત્ર મારાં ઠરે છે,
હૈયુ મારું ફરી ફરી પ્રભુ ધ્યાન તેનું ધરે છે,
આતમા મારો પ્રભુ તુજ કને આવવા ઉલ્લસે છે,
આપો એવું બળ હૃદયમાં માહરી આશ એ છે.

[૨૨૩]

ચોપાટમાંહે જેહુ જીતે માત ગર્ભ પ્રભાવથી,
પ્રભુ ભક્તિ કરતો ભક્ત બનતો અજીત સહજ સ્વભાવથી,
તે પ્રભુ પદની સેવના મળજો મને અતિ હિતકર,
વંદન કરું ધરી ભાવ દિલમાં અજીતનાંથ જીનેશ્વરં.

(૩) શ્રી સંલવનાથ પ્રભુ સન્મુખ ખોલવાની સ્તુતિ

[૨૨૪]

અરિ ઠામ ક્રોધ તે લોભ માર્યો પંચ ઈંદ્રી વસકરં,
દુર્વિકાર વિષયા સર્વ જીતે યોગ મારગ પગ ધરં,
ઈહ ભવ સમુદ્રે પાર પાયો સંલવનાથ જિનેશ્વરં,
સખ ભાવિક જન મિલકરો પૂજા જપો નિત પરમેશ્વરં.

[૨૨૫]

આવે રવિ પૂર્વથી રે આદિ ગમન કરી ક્રાંતિને વેરતો રે,
એવી સુવર્ણ ઠાંતિ તવ મુખ કમલે નીરખી મહાસતો રે,
આવ્યો દિલ આશ રાખી તુમ પદકમલે ધવાન્ત દેજે નિવારી,
રાખું ભવ હું ન શંકા ભવ દરદ હરે સંલવાશીષ તારી.

[૨૨૬]

મહા મોહાન્ધારે ભવ રૂપ વને નાથ ભટકું,
લહી આજે તારું શરણ ચરણે નાથ અટકું,
ખુડે જો જો નહિ પ્રવહણ અરે નાથ મુજનું,
હટાવી દૂરે પાપો સંભવ જિનવરા પાર કરતું.

[૨૨૭]

આવ્યો તોરા ચરણ શરણે નાથ લે જો ઉગારી,
તોડી પાસે મુજ કરમના, છાંટજો શીત વારિ,
છાંટી અંભો અમર સુખની પ્રાત હેતે કરાવો,
માંગુ હું તો ભવ દુઃખ થકી સંભવ રોજ લાવો.

[૨૨૮]

ધર્મોપદેશાવસરે અપાતી શ્રી સંભવાહના તણી સુવાણી,
વિશ્વે રહેલા ભવિ ખાગ માટે નાલી સમી છે જ્ય તેહ પામે.

[૨૨૯]

વાઘે ન કેશ શિરમાં નખ રોમ વ્યાધિ,
પ્રસ્વેદ ગાત્ર નહિ લેશ સદા સમાધિ,
છે માંસ શોષિત અહો અતિ પ્રવેતકારી,
હે સ્વામિ સંભવ !શું સંપદ ગાત્ર તારી.

[૨૩૦]

આનંદ મંગળ કરી તુજ મૂર્તિ સાચે,
અંભોદધિ નિરખી લવ્ય મયૂર નાચે,
પુણ્યે મળે વિમલ દર્શન આપ કેરા,
હરે ટળે ત્વરિત સંભવનાથ ફેરા.

[૨૩૧]

બાણી લાલ અપારનાથ ચરણે ઈન્દ્રો નમે છે વળી,
વૃંદો સુર અસુરને જનતણા ભાવે સ્તવે છે મળી,
હું જે પુણ્ય પસાય થી ભરતમાં પાકયો પ્રભો ચાકરી,
આપે છે સુખ દહર સંભવવિભો પ્યાલા સુધાના ભરી.

[૨૩૨]

જે શાંતિનાં સુખ સદનમાં મુક્તિમાં નિત્યરાજે
જેની વાણી લવિક જનનાં ચિત્તમાં નિત્ય ગાજે,
દેવેન્દ્રોની પ્રણયભરતી ભક્તિ જેને ન છાજે,
વંદુ તે સંભવ જિનતણા પાદ પદ્મો હું આજે.

[૨૩૩]

દુષ્કાલમાં દુઃખિ થતા જીવની કૃષ્ણા દિલ ધરી,
જન નામ બંધ નિકાચી જેણે દેશના વૃષ્ટિ કરી,
અમૃતમય આલંબને જીવ લહે પદ શિવં કરં,
વંદન કરું ધરી ભાવ દિલમાં સંભવનાથ જિનેશ્વરં.

(૪) શ્રી અભિનંદન પ્રભુ સન્મુખ બોલવાની સ્તુતિ

[૨૩૪]

ઉપદેશ દે જગ ભવ્ય તારે દેવ નર બહુ પશુધને,
મેટ કે મિથ્યાત ધર્મ જૈન વાણી ધરમને,
દમ દયા દાન દયાલ ભાખ્યો અભિનંદન જિનેશ્વર,
સખ ભવિક જન મિલકરો પૂજા જપો નિત પરમેશ્વરં.

[૨૩૫]

નાચે અતિ હર્ષ સાથે સુરનર વનિતા જન્મ તારો જ બાણી,
આવી ધરણી તલેજી કર કમલ ધરી દેવ માને ઉબાણી,
મોટા જય વોષ નાદે સુરવર ખટતાં, મેરુ એ હર્ષ વેલા,
એવા અભિનંદનેશ પ્રવર ગુણ ભરાં દર્શકે એક વેલા.

[૨૩૬]

ત્યજી નારીઓને તરૂણ વયમાં મુક્તિ વરવા
લહી દીક્ષા કીધા વિવિધ તપ તે કર્મ હરવા,
સહી કષ્ટો પીધાં અખય સુખના જ્ઞાન કરણાં,
ખતું શુદ્ધાત્મા હું અભિનંદનજી લેઈ શરણાં.

[૨૩૭]

હૈયું મારું દરપણુ સમું નાથ બાણી પધારો,
આવે ના શું અરૂણ કિરણો આરસીમાં હબરો,
જેઉં તારા ગુણ ઉદયને નાથ આવી ઉબાણો;
રાખી આશા ભવભવ ચહું નાથ ચોથા સહારો.

[૨૩૮]

સ્વાદ્રાદરૂપી જલરાશને રે ઉલ્લાસવામાં શશિ તુલ્ય છે જે,
અહંત એવા અભિનંદન શ્રી આપો સદાનંદ અમંદહંધી.

[૨૩૬]

છે શ્વાસ અંબુજ સુગંધ સદા પ્રમાણે
આહાર ને તુમ નિહાર ન કોઈ બાણે,
એ ચાર છે અતિશયો પ્રભુ જન્મ સાથે,
વંદુ હંમેશ અભિનંદન જોડી હાથે.

[૨૪૦]

સંસાર સાગર વિષે ભમતા જનોને,
છે આપનું શરણ એક જ તારવાને,
અર્પી સુખોદ્ય ભવથી અમને ઉગારો,
ચોથા જિનેશ વિનતિ ઉરમાં ઉતારો.

[૨૪૧]

મારા હૈયારૂપ નભ વિશે ભાનુ જેવા તમે છો,
ચોથા સ્વામી પરમ સમતા જ્ઞાન ધ્યાને રહો છો,
ભાગે આગે તિમિર સઘળાં આપની દાંષ્ટ એવી,
પામ્યો પુણ્યે દરિશન વિભો આપજો મુક્તિ દેવી.

[૨૪૨]

ચોથા આરારૂપ નભવિષે દીપતાં સૂર્ય જેવા,
ઘાતી કર્મોરૂપ મૃગ વિષે કેસરી સિંહ જેવા,
સાથે ભાવે ભવિક્ક જનને આપતા મોક્ષ મેવા,
ચોથા સ્વામી ચરણ યુગલે હુ ચહુ નિત્ય રહેવા

[૨૪૩]

છણ ચોવીશીમાં અધિકેરી ગણિ સંપદ ધારતા,
જસ નામના પ્રભાવથી ભવિ જન્મ રોગ નિવારતા,
શરણુ સ્વીકારે તાહરું તે જીવના સવિ દુઃખહરં,
વંદનકરું ધરી ભાવ દિલમાં અભિનંદન જિનેશ્વરં.

(૫) શ્રી સુમતિનાથ પ્રભુ સન્મુખ ખોલવાની સ્તુતિ

[૨૪૪]

શુભ વિમલ વાણી જગતમાની જીવ સખ સંશય હરું,
પશુ દેવ અસુર પુરુષનારી વંદના ચરનન ઠરું,
અમલ પરમ સરૂપ સુંદર સુમતિનાથ જિનેશ્વરં,
સખ ભવિક જન મિલકરો પૂજા જપો નિત પરમેશ્વરં.

[૨૪૫]

જોઉં અલખેલડી રે ધ્રુવ સમ ચમકે નેત્ર જોડી મજની,
ઠારે ભવદાહ મારો ઉપશમ રસને પ્રેમ ભાવે વહાવી,
આવ્યો ખચવા જ સામે ભવજલ કૂપથી તારશે નાથ જાણી,
આપો અજ્ઞાન ટાળી સુમતિને જય અંધાર ભાગી.

[૨૪૬]

પ્રભો મેં તો દીઠી સકલ ગુણની ભવ્ય નગરી,
ધરી આશા આવ્યો ગુણરતન હો માંશુ કગળી,
નથી તોટો તારે કૃપણ ખનના વાર કરના,
તિજોરી ખોલી દો સુમતિ ! અરજી ધ્યાન ધરના.

[૨૪૭]

રાખું ઈચ્છા જિનવર તણી પાદની સેવના રે,
ગાવું ગીતો મધુકર ખની ઉચ્ચ આલાપના રે,
આવો ભાવો સરસ અમને, મૂર્તિ તારી નિહાળી,
આપો જ્ઞાની સુમતિ અમને શુદ્ધિ પામું અપારી.

[૨૪૮]

દેવો તણા તાજ સરાણુથી રે શોભે પદોની નચ પંક્તિ તેજ,
એવા પ્રભુ શ્રી સુમતીશ પૂરે સર્વે તમારી મન ઠામનાને.

[૨૪૯]

ભૂમંડલે વિહરતા જિનરાજ બ્યારે,
ઠાટાં અધોમુખ થઈ રજ શુદ્ધ ત્યારે,
જે એક જોજન સુધી શુભ વાત શુદ્ધિ,
એવા નમું સુમતિનાથ સદા સુખુદ્ધિ.

[૨૫૦]

વાણી જિનેન્દ્ર તુજ અદ્ભુત જે સુણે છે,
પીયૂષને તૃણ સમાન જ તે ગણે છે,
મિથ્યાત્વ મોહ હરનાર કુખુદ્ધિ કાપો,
સ્વામીશ હે સુમતિદેવ સુખુદ્ધિ આપો.

[૨૫૧]

જ્યું જ્યોત્સ્ના શરીદેવની પ્રગટતાં નાચે ચકોરા મળી,
લાગી પ્યાસ ઘણી મળે પથિકને પાણી ભરેલી નદી,
અંગે અંગ ઠરી રહ્યા ખરકથી પામે તદા સૂર્યને,
જ્યાં ત્રાસ્યો જગની મતે સુમતિને પામ્યો પ્રભો આપને.

[૨૫૨]

આ સંસારે બ્રમણ કરતાં શાંતિ માટે જિનેન્દ્ર,
દેવો સેવ્યાં કુમતિ વશથી મેં બહુએ મુનીન્દ્ર,
તો એ નાવ્યો ભવબ્રમણથી છૂટકારો લગારે,
શાંતિ દાતા સુમતિ જિનજી દેવ છે તું જ મારે.

[૨૫૩]

ઝાલ્યા વિના જે સુમતિ દેતો, ગર્ભ આલક માતને,
ત્રણ લોઠમાં રોશન બનાવે, જેહ નિજ કુલ તાતને,
જે દયાનિધિ પાય પડીને, હરખે લંછન વાનરં,
વંદન કરું ધરી ભાવ દિલમાં, સુમતિનાથ જિનેશ્વરં.

(૬) શ્રી પદ્મપ્રભુ સ્વામી સન્મુખ ખોલવાની સ્તુતિ

[૨૫૪]

સખ રાજઋષિ ત્યાગ જિનજી દાન દે એક વર્ષ હીં,
અઠ કર્મ જીતે ધાર દીક્ષા, ભયો સુર નર હર્ષ હીં,
જય જય કરત સખ ઈંદ્ર મિલકે, પદ્મ પ્રભુ શ્રી જિનેશ્વરં,
સખ ભવિક જન મિલ કરો પૂજા જપો નિત પરમેશ્વરં.

[૨૫૫]

આયુ જલખુંદ જેવું પલપલ ઘટતું જાય છે નાથ મારાં,
અર્થે રમતાં જ જોયાં સ્વજન સકલને દુઃખને આપનારાં,
એવા દુઃખથી જ છોડો ઉર અરજ ધરી મોહને મારનારાં,
બાળો કરમો જ મારાં શિવનગર વસું પદ્મ વિશ્વોપકારાં.

[૨૫૬]

ફળે આશા જાવે તવ દરિશને દુષ્ટ ગતિએ,
વળી સાથે જાવે તવ વચનથી દુષ્ટ મતિએ,
હટાવી અપોને કરમ રિપુને દરચ પદને,
ધરી હૈયે સેવું અમર બનવા પદ્મ પદને.

[૨૫૭]

કોટી કોટી ભવભવ ભમી આજ આનંદ પાયો,
રૂડાં તારા દરિસણુ પડી મોહ મારો ઘવાયો.
દેખી તુંને જગત વિસરી ભાવ હૈયું વધારે,
કાપી કર્મો શિવપુર ઘણા પદ્મ નામે પધારે.

[૨૫૮]

આત્મે રહેલા રિપુ જીતવાને કોધે કરી રક્ત ન હોય જાણે,
પદ્મપ્રભોની તનુકાંતિ એવી લક્ષ્મી કરો પુષ્ટ સદા તમારી

[૨૫૬]

વૃષ્ટિ કરે સુરવરો આતે સૂક્ષ્મ ધારી,
બનુ પ્રમાણુ વિરચે કુસુમો શ્રીકારી,
શબ્દો મનોહર સુણી શુભ શ્રોત્રમાંહિ,
શ્રી પદ્મનાથ પ્રભુને પ્રણમું ઉચ્છાંહિ.

[૨૬૦]

જેની સુરમ્ય પ્રતિમા હિતબોધ આપે,
જેના સુચારુ નયનો ચિરશાંતિ થાપે.
સેવા લવોલવ વિષે પ્રભુપદ્મ કેરી,
હોજો સદા જિમ નડે નહિ કર્મ વેરી.

[૨૬૧]

જોતાં દ્રેષી શિદ્ધ વિભુ તમે દોષને દૂર ટાળ્યા,
જોતાં રાગી ગુણુ સકલને કેમ હૈયે સમાવ્યા,
છો નિઃસ્પૃહિ શિદ્ધસુર કરે પદ્મ સેવા તમારી,
છો નિઃસંગી શિદ્ધ વિભુ તમે ભોગવો મુક્તિ સારી.

[૨૬૨]

સોના કેરી સુર વિરચિતા પદ્મની પંકિત સારી,
પદ્મો જેવા પ્રભુ ચરણના સંગથી દીપ્તિ ધારી,
દેખી લવ્યો અતિ ઉલટથી હર્ષના આંસુ લેવા,
તે શ્રી પદ્મ પ્રભુ ચરણમાં હું નમું પૂર્ણ ભાવે.

[૨૬૩]

‘પદ્મ સમ જસ દેહ છે ને લાંછન પદ્મ તણું,’
જસ સમવસરણની શિદ્ધિ દેખી લોક વિસ્મય છે ઘણું,
પદ્મપ્રભુની વાણી સુણતા ભવિકમન સંશય હરું,
વંદન કરું ધરી ભાવ દિલમાં પદ્મપ્રભુ જીનેશ્વરું.

(૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પ્રભુ સન્મુખ બોલવાની સ્તુતિ

[૨૬૪]

સખ હરણુ દારિદ્ર જગત સ્વામી ભયો નામી જગતહી,
રવિ શેષ ઔર નરેશ પૂજે ઈંદ્ર લોક સુભક્તિ હી,
સખ ભાવ શુદ્ધિ ધાર વિનવે સુપાર્શ્વનાથ જિનેશ્વરં,
સખ ભાવિક જનમિલ કરો પૂજા જપો નિત પરમેશ્વરં.

[૨૬૫]

પાયો ગુણકંઠ આજે, અમિનયન ભયો વિશ્વને તારનારો,
પાયો શુભ સંગ સાથો સકલ જગતના દુઃખને તોડનારો,
પાયો વન કેસરી રે ભવરૂપ વનમાં કર્મને મારનારો,
એવા સુપાર્શ્વના રે ચરણ શરણથી પાર થાશે કિનારો.

[૨૬૬]

પ્રભુ દીકું તારું રૂપ અજળ મેં વિશ્વભરમાં,
નથાં કોઈ વિશ્વે જિન તુમ સમા શાંત જગમાં,
હણાઈ જેની છે તુજ જનમથી કાંતિ જગમાં,
સુપાર્શ્વબ્રહ્મા તે શિવતવ પડે નિત્ય પગમાં.

[૨૬૭]

ક્ષોણી મધ્યે વિધુકર સમું વક્ર જેનું મજાનું,
છાંટી અંલો સકલ જનને તત્વ અર્પે કૃપાનું,
ભાવો એવા નિરમલ વહે થાય હૈયું જ ભીનું,
એવું રૂડું ભવતરણુ છે સત્તમ નાથજનું.

[૨૬૮]

શ્રી સંઘરૂપી ગગનપ્રદેશે જે તેજથી સૂર્ય સમાન છે ને,
પૂજ્યા મહેન્દ્રે ચરણે નમી ને હો વંદના તેહ સુપાર્શ્વજી ને.

[૨૬૯]

સેવા કરે યુગલ ચક્ષુ સુહંકરોને,
વિંઝે ધરી કર વિશે શુભ ચામરોને,
વાણી સુણે સરસ જ્ઞેયણ એક સારી,
વંદુ સુપાર્શ્વ પુરુષોત્તમ પ્રીતિકારી.

[૨૭૦]

સંસારમાં રખડતા બહુકાળ મારો,
એળે ગયો પ્રવર ધર્મ લહયો ન તારો,
આજે મળ્યો પ્રભુ કદી નવ નેહ છોડું,
સેવા સુપાર્શ્વજિનની કરી કર્મ તોડું.

[૨૭૧]

મારે શું બહુ જ્ઞાણ તોય કપિ જે આદિત્યને મેળવે,
કીડી નાનકડી કદી ચઢી શકે, મેરુ તણા ટેરવે,
શું કે સાગરને કદાપિ સરમાં, લાવી શકે માનવી,
ના એ શક્ય નથી સુપાર્શ્વ ગુણ સૌ ગાઈ શકે જે કવિ.

[૨૭૨]

આખી પૃથ્વી સુખમય બની આપને જન્મકાળે,
ભયો પૂજે ભયરહિત થઈ આપને પૂર્ણ વહાલે,
પામે મુક્તિ ભવ ભય થકી જે સ્મરે નિત્ય મેવ,
નિત્ય વંદુ તુમ ચરણમાં શ્રી સુપાર્શ્વેશ્વ દેવ.

[૨૭૩]

ચારે નિક્ષેપા નામ સ્થાપના દ્રવ્ય ભાવે તારતાં,
દર્શન થકી દર્શન દેઈ મિથ્યામતિથી ઉગારતા,
દર્શન દો એવું પ્રભુ જેથી બનું હું અવિનશ્વરં,
વંદન કરું ધરી ભાવ દિલમાં શ્રી સુપાસ જિનેશ્વરં.

(૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભુ સ્વામી સન્મુખ બોલવાની સ્તુતિ

[૨૭૪]

સુશશાંક ક્ષર સમ વિમલ વિશદં નિષ્કલંક શરીર હી,
ગિરિ મેરુ સમનિત અચલસ્વામી ઉદ્ધિ સમગંભીરહી,
વિષ્ણુ શરણુ કે હૈ શરણુ જગગુરુ ચંદ્ર પ્રભુ શ્રી જિનેશ્વરં,
સખ ભવિક જનમિલ કૃરો પૂજા જપો નિત પરમેશ્વરં.

[૨૭૫]

કાઠયો અંધાર ગાઠો હૃદય ભવનથી જ્ઞાન દીવો જલાવી,
વાણી રસદ્રાક્ષ પીએ સુરનર પશુઓ ચિત્ત આનંદ લાવી,
બુએ મુખ ચંદ્ર ખીલ્યો અમિનિષ નયને પૂર્ણરાકેન્દ્ર ભણી,
ચંદ્રપ્રભુને જ જોતાં દિન સફળ થયો શીત છાયા છવાણી.

[૨૭૬]

ડરી નાસે જેવું મૃગ વિપિનમાં નાથ બચવા,
ડરી આંચ્યો તેવો ભવ જલધિથી નાથ તરવા,
ઉગેલો આભો જે ભૂપતિ શિશુને નિત્ય ગમતો,
ગમે તેવો ચંદા જિનવર મને નિત્ય હસતો.

[૨૭૭]

તોડો ખેડી ભવભવ તણી આશ રાખી જ આંચ્યો,
વાલો મારો અમર કરશે ચિત્ત તેથી જ ઠાયો,
બણ્યું મેં તો ભવજલ થકી નાવને પાર તારી,
આપે રૂડા શિવ નગરને નાથ ચંદ્રો પકારી.

[૨૭૮]

ચંદ્રાંશુના વાત સમી સુવર્ણી જાતે સીત ધ્યાન વડે ખનેલી,
ચંદ્ર પ્રભોની પ્રતિમા સુરૂડી કલ્યાણુ લક્ષ્મી કર હો તમારી.

[૨૭૯]

જદ્યે જિનેન્દ્ર મુખ માગધી અર્ધ લાષા,
દેવો નરો તિરિગણો સમજે સ્વ લાષા,
આર્યો અનાર્ય સઘળા જન શાન્તિ પામે,
ચંદ્ર પ્રભુ ચરણ લાંછન ચંદ નામે.

[૨૮૦]

શીતાંશુથી અધિક શીતલ આપ સ્વામી,
છો સૂર્યથી અધિક પૂર્ણ પ્રકાશ શાત્રી
છે આપનું અગમ અદ્ભુત શુદ્ધ રૂપ,
ચંદ્રપ્રલ પ્રભુ પદે પ્રણમેજ ભૂપ.

[૨૮૧]

શું સ્વામી હું સ્તુતિ કરું તવ આલ જેવા ગુણોની,
તું મેરૂં હું સરસવ અને બાલ બુદ્ધિ તું જ્ઞાની,
હું ધીખતો કુમત હઠના પાપથી નાથ ભારે,
તું છે ચંદ્ર શિતલ સરિતા તાપ સૌના નિવારે.

[૨૮૨]

જેવી રીતે શશિકિરણથી ચંદ્રકાંત હ્રવે છે,
તેવી રીતે કઠીણ હૃદયે હર્ષનો ધોધ વહે છે,
દેખી મૂર્તિ અમૃત ઝરતી મુક્તિ દાતા તમારી,
પ્રીતે ચંદ્રપ્રલ જિન મને આપજો સેવ સારી.

[૨૮૩]

ચંદ્ર સમ તુજ મુખ નિહાલી આજ હું આનંદમાં,
વિસરી ગયો મુજ આધિ, વ્યાધિ, ભક્તિના આનંદમાં,
ચંદ્ર લાંછન ચંદ્ર પ્રભુ તુજ નામ જાંગુલિ વિષહરં,
વંદન કરું ધરી ભાવ દિલમાં ચંદ્રપ્રલ જિનેશ્વરં.

(૯) શ્રી સુવિધિનાથ પ્રભુ સન્મુખ ખેલવાની સ્તુતિ

[૨૮૪]

નવતરવ સર્વસુભેદ લાખ્યો યતિ શ્રાવક ધર્મ હી,
લણી દાન શીલ સુલાવ તપવિધિ, પડાવશ્યક કર્મ હી,
સખ તાર ભવજલ પાર પાયો, સુવિધિનાથ જિનેશ્વરં,
સખ ભાવિક જન મિલ કરો પૂજા, જપો નિત પરમેશ્વરં.

[૨૮૫]

આવો મમ આંગણે રે સુવિધિ ગુણુ ભર્યા થાય ઉદ્યોત સારો,
દીવો તુમ જ્ઞાનનો રે ભવ તિમિર હુરી માર્ગને દાખનારો,
નેત્રો કજ પત્ર જેવા તવ વંદન સરે વંદના ભાંજતા રે,
ઠાયા જલ હંસ જેવી ધવલ ધરણુની ના જડે વિશ્વમાં રે,

[૨૮૬]

મને લાગે તારા નયન યુગલો પ્રેમ ઝરતો,
વળી લાગે તારા કર યુગલ એ પ્રીત કરતો,
ઠરે નેત્રો જોતાં ચરણુ યુગલો પદ્મ સરખાં,
લહું એવી હુંતો સુવિધિ જિનજી મોક્ષ સુખડી

[૨૮૭]

સેવે પાદો સુરનર ઘણાં નાદ મીઠો ગબવી,
નાથે હર્ષે ઠમઠમ કરી અંગ સર્વે સબવી,
ભૂલી વૈરો પશુગણુ સુણે વાત તારી જ મીઠી,
દેવો સાથે સુવિધિ જિનની પર્ષદા ખાર દીઠી.

[૨૮૮]

હસ્તાં ખજાની સમજે નિહાળે આ વિશ્વને જ્ઞાન વડે સદાને,
કલાય નાહી મહિમા ખંજનો, શ્રી ખોધ માટે સુવિધીશ થાઓ,

[૨૮૯]

વૈરી વિરોધ સઘળા જન ત્યાં વિચારે,
મિથ્યાત્વિયો વિનયી વાઠય મુખે ઉચ્ચારે,
વાદી કદી અવિનયી થઈ વાદ માંડે,
દેખી જિનેશ સુવિધિ જન ગર્વ છાંડે.

[૨૯૦]

દેખી જિનેન્દ્ર તુજ મૂર્તિ અમી ભરેલી,
જેની મળે ન ઉપમા જગમાં ભલેરી,
મારું બને હૃદય નિર્મળ નીર જેવું,
તેવું કરે સુવિધિનાથ ન જન્મ લેઉં.

[૨૯૧]

જે નિઃસંગ તમે કહે શિદ જનો ત્રિલોકના નાથ હે,
છો રાગી પ્રભુ જ્ઞાનનાતિભરના દ્રેષી તમોને કહે,
જે રક્ષા કરનાર છો જિન તણી તો કંઈ હાથે નથી,
જે નિર્ભય છો તો પ્રભુ સુવિધિ હેનાઠા શું સંસારથી.

[૨૯૨]

સેવા માટે સુર નગરથી દેવનો સંઘ આવે,
ભક્તિ લાવે સુરગિરિ પરે સ્નાત્ર પૂજા રચાવે,
નાટયા રંગે નમન કરીને પૂર્ણ આનંદ પાવે,
સેવા સારી સુવિધિ જિનની કોણુને ચિત્ત નાવે ?

[૨૯૩]

ચારિત્રની આરાધના જે સુવિધિની સાથે થતી,
સુવિધિ પ્રભાવે નિશ્ચયે તે જીવ જાતી દૂર ગતિ,
ચારિત્ર પાલન સુવિધિ સાથે હોજે મુજને દિલધરં,
વંદન કરું ધરી લાવ દિલમાં સુવિધિ નાથ જિનેશ્વરં.

(૧૦) શ્રી શીતલનાથ પ્રભુ સન્મુખ બોલવાની સ્તુતિ

[૨૬૪]

સિત ચંદનં જિમ શીતલ જિન પ્રભુ કરે શીતલ દર્શને,
એ ભવ દાવાનલ મેટ દેવે, વાણી વર્ષા વર્ષ તે,
શ્રી મોક્ષ મારગ ભવ્ય પાવે, શીતલનાથ જિનેશ્વરં,
સખ ભાવક જન મિલકરો પૂજા, જપો નિત પરમેશ્વરં.

[૨૬૫]

પાયો સહવાસ તારો અમલ ગુણ ભયો ચાંદની ચાંદ જેવો,
જાણ્યું સઘળું જ આપે શ્રુત શ્રવણ થકી સુખ દેવાધિદેવો,
જાવે મનડુ જ મારું પરધર કરવા નાથ નાથી જ લે જે,
રાખુ તુમ પાસ આશા શીતલ જિનવરા નાવ તારીજ લે જે.

[૨૬૬]

અહી દીક્ષા લીધું પરમ વિભુ તે ઉચ્ચ પદને,
દર્ઠ શિક્ષા તાર્યા જગપતિ તમે ભવ્ય જનને,
પ્રભો ચાહું છું હું ઉપશમ રસે લીન કરજો,
ધરું આણુ તારી શીતલજિનજી પાર કરજો.

[૨૬૭]

એસી પુષ્પે અલિમધ લહે ચિત્ત ધ્યાને લગાવી,
આવી પાસે ગુણ મધ લહું તાન તારું જગાવી,
પીવા પાણી જનગણુ નદે છે જેમ દોડી,
આવ્યો તેવો શીતલ જિનજી ભાવ સંસાર છોડી.

[૨૬૮]

છે શ્રેષ્ઠ ઉર્ધાકુંર જીવના જે તેના વિકાસે નવ મેઘ જેવા,
સ્વાદ્રાદ પીયુષ સુસિંચનારા, રક્ષા પ્રભો શીતલજી તમોને.

[૨૯૯]

જે દેશમાં વિચરતા જિનરાજ બ્યારે,
ભીતિ ભયંકર નહિ લવલેશ ત્યારે,
ઈતિ ઉપદ્રવ દુકાલ તે દૂર ભાજે,
નિત્યે કરુ' નમન શીતલનાથ આજે.

[૩૦૦]

જે મુક્તિમાં જઈ વસ્યા પ્રભુ દેહ ત્યાગી,
જેના નમે ચરણ પંકજ સર્વ પ્રાણી,
સેવા મળેા સતત શીતલનાથ કેરી,
છે ભાવના મન વિષે દિનરાત એવી.

[૩૦૧]

શોભે આભે દિનકર કહો નૃપતિ પુર કેવા
શોભે હંસો સર સરસમાં આપ છે નથ તેવા,
જે ભાગ્યેથી ચરણ યુગલે પામતા દેવ એવા,
તે માંગુ છું શિતલ જિનજી આપ જે નિત્ય મેવા.

[૩૦૨]

આધિ વ્યાધિ પ્રમુખ બહુએ તાપથી તપ્ત પ્રાણી,
શીળી છાયા શીતલ જિનની જાણીને હર્ષ આણી,
નિત્યે સેવે મન વચનને કાયથી પૂર્ણ ભાવે,
ઠાપી અંતે દુર્ઝિત ગણને પૂર્ણ આનંદ પાવે.

[૩૦૩]

નંદા માતનો નંદનો જે કરે લોક નિરંજનં,
નિરખી રહી મુજ આંખડી તબ કરે શીતલ અંજનં,
વિષય કષાયે તપ્ત જીવને, સદા તું શીતલ કરં,
વંદન કરુ' ધરી ભાવ દિલમાં, શીતલનાથ જિનેશ્વરં.

(૧૧) શ્રીશ્રેયાંસનાથ પ્રભુ સન્મુખ બોલવાની સ્તુતિ

[૩૦૪]

પ્રભુ તીન છત્ર બિરાજમાન દેવ હુંહુલિ બાજિતં,
શુભ માન થલં ધર્મચક્રં પુષ્પવૃષ્ટિ સુરજિતં,
અશોક વૃક્ષ સુછાય શીતલ શ્રેયાંસનાથ જિનેશ્વરં,
સખ ભવિકજન મિલ કરો પૂજ, જપોનિત પરમેશ્વરં.

[૩૦૫]

દૂખ્યો વિષયા રસે રે ભવજલધિ મહીં તારજે નાથ મારા,
મોહ અતિમાર માર્યો ભવ ભવ પકડી વાળજે નાથ પ્યારા,
ભયો દરિયોજ મોટો ઉપશમ રસનેા નાથ હૈયે ભરેલો,
શ્રેયાંસ કૃપા કરીને અરિ સકલ હરી કાપજો વંશવેલો.

[૩૦૬]

વિભો તોડી માયા ભવભવ તણી મોક્ષ વસતાં,
છતાં તારો આજે અખુધ જનને મુગ્ધ કરતાં,
ધરી હૈયે વા'ને મસક જલમાં જેમ તરતી,
ધરું હૈયે શ્રેયાંસ મમ ખુડતી નાવ ખચતી,

[૩૦૭]

આવ્યા દોડી ભવચુત થઈ નાથ તારી જ પાસે,
જાણ્યું મેં તો તવ શરણથી આશપૂરી જ થાશે,
દોડે જેવું હરિણ વનમાં વારિની આશ રાખી,
તેવી દોડું અમૃત સુખની આશ શ્રેયાંસ રાખી.

[૩૦૮]

સંસાર રોગે હુઃખી જંતુઓને છે વૈદ્યના દર્શન તુલ્ય સાથે,
છે મોક્ષ લક્ષ્મીપતિ એહવાએ શ્રેયાંસ થાઓ તવ મુક્તિ માટે.

[૩૦૯]

છાયા કરે તરુ અશોક સદૈવ સારી
વૃક્ષો સુગંધ શુભ શીતલ શ્રેયકારી,
પચ્ચીસ જ્ઞેયણુ લગે નહિ આધિ વ્યાધિ,
શ્રેયાંસનાથ તુમ સેવથકી સમાધિ

[૩૧૦]

સંસારના ત્રિવિધ તાપ વડે તપ્યો છું,
આધિ ઉપાધિ વળી વ્યાધિ વડે ખળ્યો છું,
આવ્યો જિનેન્દ્ર શરણુ મુજને ખચાવો,
શ્રેયાંસનાથ ભવસાગર પાર લાવો.

[૩૧૧]

ભાગ્યેથી મનમંદિર વસી ગયા, શ્રેયાંસ સ્વામી તમે,
થાયે હર્ષ અમંદ આ ઉર મહીં ખીજું કશુના ગમે,
થાયે છે દિલમાં છબી તુમતણી રાખી સદાયે કરૂં,
ગાતો હું ગુણુ ગાનને વિભુ તણા સાંનિધ્યમાંહે કરૂં.

[૩૧૨]

જે હેતુ વિષુ વિશ્વના દુઃખ હરે નહાયા વિના નિર્મળા,
જીતે આંતર શત્રુને સ્વખળથી દ્વેષાદિથી વેગળા,
વાણી જે મધુરી વદે ભવતરી ગંભીર અર્થે લરી,
તે શ્રેયાંસ જિણુંદના ચરણની ચાહું સદા ચાકરી.

[૩૧૩]

શ્રેયાંસ તે દિન યાદ આવે, મહીતલે તું વિચરતો,
ઉપસર્ગ પરિષદ ક્ષેજ દાખી, નિજનંદમાં વિચરતો,
પડિલાભી તુજને પુન્ય ખાંધે, તે થતા અજરામરં,
વંદન કરું ધરી ભાવ દિલમાં શ્રેયાંસ જિનેશ્વરં.

(૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય રવામી સન્મુખ બોલવાની સ્તુતિ

[૩૧૪]

શુભ સ્વર્ણ આસન સત વિકાસન જોતિ લખરવિ લાજહી,
સિત ચમર ચૌસઠ સીસઠારે સુર સુભક્ત સુસાજહી,
નિત કરે પૂજા વાસવં પ્રભુ, વાસુપૂજ્ય જિનેશ્વરં,
સખ ભવિકજન મિલ કરો પૂજા, જપો નિત પરમેશ્વરં.

[૩૧૫]

ઉગ્યો જિન ભાનુ આજે મુજ હૃદય વિષે જાય અંધાર ભાગી,
ઉગ્યો જિન ચંદ્ર આજે હૃદય કમલમાં જાય સંતાપી ભાગી,
ઉગ્યો જિન ધ્રુવ તારો હૃદયભવનમાં માર્ગ સાચો બતાવે,
એવા જિન વાસુ પૂજ્યે ભવિ નમન કરી સર્વ પાપો ખપાવે.

[૩૧૬]

અહા વાસુપૂજ્ય દિન મણિ સમા ઘોત કરતા,
અનેકો તે માર્ગે પગરણુ કરી શાંતિ ધરતાં,
અહા! આજે હૈયું નિરમલ થયું પદ્મ સરખું,
પ્રભો મુદ્રા પેખી સુખ અનુભવું, ખૂબ હરખું.

[૩૧૭]

મોહો ના શું રમણુ નિરખી, ચિત્તડું નારનું રે,
મોહો ના શું શશિ નિરખતાં ચિત્તડું બાળનું રે,
મોહો ના શું કનક નિરખી ચિત્તડું દીનનું રે,
મોહ્યો હું તો ચરણપદમાં વાસુપૂજ્ય નમું રે.

[૩૧૮]

વિશ્વોપકારી જિનનામ બાંધ્યું ને મર્ત્ય દેવાસુરથીય પૂજ્ય,
એવા સુલક્ષ્મી ગૃહ વાસુપૂજ્ય, ખૂબે કરો શુદ્ધ સદા તમોને.

[૩૧૯]

સ્વપ્નો ચતુર્દશ લહે જિનરાજ માતા,
માતંગને વૃષભ સિંહ સુલક્ષ્મી દાતા,
નિર્ધૂમ અગ્નિ શુભ છેવટ દેખીને તે,
શ્રી વાસુપૂજ્ય પ્રભુતા શુભ સ્વપ્નથી તે.

[૩૨૦]

સદ્ધ્યાનથી દ્વરિત સર્વહૃષ્ટી વરાળે,
જે મુક્તિમાં સમય આદિ અનંત લાવે,
આત્મસ્વરૂપ રમતાં સુખ આપજોને,
શ્રી વાસુપૂજ્ય જિનદેવ દયા કરોને.

[૩૨૧]

જે ચક્રિથી કઠિન કર્મો લેદતા પાર નાવે,
અસ્ત્રો શસ્ત્રો સદ્ગત ન બને ઈંદ્રને ત્રાસ થાવે,
જે દુઃખોના શરીતણી સુધા, ટાળતી મેઘ ધારા,
બાથે કર્મો તુજ દરિશણે વાસુપૂજ્ય અમારા.

[૩૨૨]

જે લેદાય ચક્રથી ન આસથી કે ઈંદ્રના વજ્રથી,
એવા ગાઢ કુકર્મ હે જિનપતે, છેદાય છે આપથી,
જે શાંતિ નવ થાય અંદન થકી, તે શાંતિ આપો મને,
વાસુ પૂજ્ય જિનેશ હું પ્રણયથી, નિત્યે નમું આપને.

[૩૨૩]

વાસુ પૂજ્ય સુત મુખ નીરખતા આનંદ ઉદ્દાધ ઉછળે,
પાવન બને નિજ દેહડી, સંતાપ તાપ દૂરે ટળે,
એક મને આરાધતા, જીવ લહે કેવલ દિનકરં,
વંદન કરું ધરી ભાવ દિલમાં, વાસુ પૂજ્ય જિનેશ્વરં.

૫

(૧૩) શ્રી વિમલનાથ પ્રભુ સન્મુખ ખોલવાની સ્તુતિ

[૩૨૪]

જે વિમલ મનસા કરી આરાધે વિમળ અક્ષત પુંજહી,
ધરિ ગંધ ધૂપ નૈવેદ્ય દીપક કરે આરતિ કુંજ હી,
મન વચન કાયા શુદ્ધ કરી નમું વિમલનાથ જિનેશ્વરં,
સખ ભવિક જન મિલ કરો પૂજા જપો નિત પરમેશ્વરં.

[૩૨૫]

સોહે ત્રિગડું મજનું કનક રતનતું દેવ ઈન્દ્રે રચેલું,
માહે જિન શોભતાં રે વિકસિત નયને તત્ત્વ હૈથે ભરેલું,
કાયા ખુશખો ભરેલી ભવિ મન હરતી ચિત્તને કારનારી,
આપે દુઃખડા નિવારી વિમલ વિમલતા વિશ્વને જાણનારી.

[૩૨૬]

વિભો પૂર્વેના મેં તવ વચનને કર્ણુ ધરિયા,
રૂખી જાઉં તેથી ભવ ઉદ્ધિમાં જ્ઞાન દરિયા,
અહીં લ્યોને ધ્યાસ કર યુગલથી આજ મુજને,
વિનંતી સ્વીકારી વિમલ સરખો મોક્ષ અમને.

[૩૨૭]

આવે મીઠી અનિલ લહરી નાથ રતનાકરેથી,
આપે મોતી જલનિધિ સદા નાથ એ અંતરેથી,
ગાજે મીઠા નિત નવનવા, નાહ મીના કરેથી,
પાયો હું તો વિમલ ગુણને આજ તારી કનેથી.

[૩૨૮]

છે વિશ્વકેરા મન તોયને રે ચોખ્ખું બનાવ અતિ હેતુભૂત,
એ નિર્મળી ચૂર્ણુ સમી સુવાણી, પામે જયશ્રી વિમલ પ્રભોની.

[૩૨૯]

જે પ્રતિ હોય શુભ આઠ અશોક વૃક્ષે,
વૃષ્ટિ કરે કુસુમથી સુર નાદ હક્ષે,
ખે ચામરો શુભ સુખાસન ભાસ્કરો તે,
છે છત્ર હે વિમલનાથ સુહૃંદુભી તે.

[૩૩૦]

જેની સુણી કાતક ચૂર્ણ સમાન વાણી,
પ્રાણી તણા વિમલ થાય વિચાર વારિ,
જેથી ટળે ભવ ભયો સુખ શાંતિ થાયે,
નિત્યે નમું વિમલનાથ જિનેન્દ્ર પાયે.

[૩૩૧]

આ સંસારે મલિન કરતાં મોહ રૂપી શિયાળો,
પાખંડીના અવનવ રૂપે થાય મિથ્યા વિચારો,
તૃષ્ણા પ્યાસે મૃગજલ ભણી દોટ દીધી અપારી,
વર્ષા રૂપે વિમળ જિનજી આજ પામ્યો સુંકાની.

[૩૩૨]

જેવી રીતે વિમલ જળથી વસ્ત્રનો મેલ જાય,
તેવી રીતે વિમલ જ્ઞાનના ધ્યાનથી નષ્ટ થાય,
પાપો જૂના બહુ ભવ તણા અજ્ઞતાથી કરેલા,
તે માટે હે જિન તુજ પદે પંડિતો છે નમેલા.

[૩૩૩]

નામે વિમલ કામે વિમલ વળી ભક્તને કરતાં વિમલ,
ચોપાટ ચાર ગતિ હરી જે સિદ્ધિ સુખ આપે વિમલ,
તુજ ચરણ કપલની સેવના કરતા બનુ હું ઈશ્વરં,
વંદન કરું ધરી ભાવ દિલમાં વિમલનાથ જીનેશ્વરં,

(૧૪) શ્રીઅનંતનાથ પ્રભુ સન્મુખ ખોલવાની સ્તુતિ

[૩૩૪]

ભવ તાપ હરણું સુખ કરણું વિમલ જ્ઞાન સુધાધનું,
સખ નરક હારન દુઃખ નિવારન મુક્તિ રામા આપનું,
અનંત ગુણુ તુમમાંહિ પ્રભુજી અનંતનાથ જિનેશ્વરનું,
સખ ભવિક જન મિલકરો પૂજા જપો નિત પરમેશ્વરનું,

[૩૩૫]

માની અવતાર પાછો મનુષ્ય જનમનો આવશે હાથ ઠયારે,
તારો ભવિને જ આજે કરકમલ ધરી દ્વાર આવ્યો તુમારે,
ઠારો ભવ તાપ મારી પલપલ ભપકી આતમને દાહ દેતો,
ફેલાય અનંત કીર્તિ શશી કિરણુ સમી અંખર દીઠ મેં તો.

[૩૩૬]

જિનેશ ધ્યાને રે ભવિક જન તે થાય અરૂપી,
ખને જેવી રીતે કનક અનલે શુદ્ધ સરૂપી,
લહે મંત્રેલું જે જલ મનુષ્ય તે રોગ હરતું,
અનંતાનંદી હાં તુજ વચન છે ઝેર હણતું.

[૩૩૭]

દોડી દોડી બહુ ભવવને નાથ થાકી ગયો છું,
આપો છાયા સુરતરૂ તમે તાપથી હું તપું છું,
ઠાઠી આપો વિષય સુખનું ઝેર જેપી ગયો છું,
પામું જેથી સુપદ પદવી ચૌદમા નાથજી હું.

[૩૩૮]

નિત્યાનુકંપા રસવારિથી રે, સ્પર્ધા સ્વયંભૂરમણાખિધ સાથે,
કર્તા અનંત પ્રભુજી સદાય આપો સુખ શ્રી તમને અપાર,

[૩૩૯]

સંસ્થાન છે સમ સદા અતુરસ તારૂં,
સંઘેણ વજ્રરૂપલાદિ દીપાવનારૂં,
અજ્ઞાન ક્રોધ મદ મોહ હર્યા તમેએ,
એવા અનંત પ્રભુને નમીએ અમોએ.

[૩૪૦]

હર્ષ કરી સુરગણો જિનજન્મ કાળે,
જર્થ મેરૂ પર્વત કરે અલિષેક લાવે,
હેતે કરી સ્તવન મંગળ ગીત ગાવે,
સેવા અનન્ત જિનની કરી શાંતિ પાવે.

[૩૪૧]

પૂજે એકજ પુષ્પથી પ્રભુ તને તે છત્રને પામતા
કઠે જે કુલ માળને નિતધરે તેને સુરો સેવતા,
લાવે જે ગુણગાન સુંદર કરે તે મુક્તિમાં મહાલતા,
એવી લખિધ અનંતનાથ સહુતે તે લક્ષિતથી આપતા.

[૩૪૨]

જેઓ મુક્ત નગર વસતા કાળ આદિ અનંત,
લાવે ધ્યાવે અવિચલ પણે જેહને સાધુસંત,
જેહની સેવા સુરમણિ પરે સૌખ્ય આપે અનંત,
નિત્યે મારા હૃદય કમલે આવજો શ્રી અનંત,

[૩૪૩]

અનંત દર્શન જ્ઞાન વહી આરિત્ર માહરૂં જે અનંત,
અનંત તુજ કરૂણા વહે તો આવરણુ તસ થાયે અંત
ધન્ય તે દિન માહરો, જળ પામશું પદ અક્ષરં,
વંદન કરું ધરી ભાવ દિલમાં અનંત નાથ જિનેશ્વરં.

(૧૫) શ્રી ધર્મનાથ પ્રભુ સન્મુખ ઝોલવાની સ્તુતિ.

[૩૪૪]

સખ ઈત ભીત ન રહે કોઈ, સમોસરન પ્રતાપતે,
જીવ વૈરભાવો વિહાય જાવે, મોર સાપ મિલાપતે,
તિન ધર્મકો ઉપદેશ લાજ્યો. ધર્મનાથ જિનેશ્વર,
સખ ભવિક જન મિલકરો પૂજા, જપો નિત પરમેશ્વર.

[૩૪૫]

લાગી લગની તુમારી શિવ પર ધરિએ ધર્મ આણા તુમારી
કાયા તપથી જ તાપી વન વન વિચરે મોહને લાત મારી,
ભૂલી દુનિયાજ સર્વે મન ધર રમતાં જ્ઞાન સંપૂર્ણ લાઠ્યુ.
રોપી ભવિ બીજ ઝોધિ ધરમ જિનવરે શુદ્ધ નિર્વાણ સાઠ્યુ.

[૩૪૬]

અપારે સંસારે જિન તુમ વિના ખૂબ રખડી,
ભમી આવ્યો હું તો, ચરણ પદ દો કર્મ પટકી,
ભરી લેવી મારે તુમ ગુણ તણી પ્રેમ મટકી,
નમું ના હું બીજે ધરમ જિનજી પદ અટકી.

[૩૪૭]

મુદ્રા તારી ભવદુઃખહરી ભાવ ધારા વહાવે,
નેત્રોમાંથી અમરત ઝરે દેખતાં હર્ષ થાવે;
વાણીમાં તો મધુરસ ઝરે શેલડી જાય હારી,
કોટી કોટી ધરમ જિનજી વંદના હો હમારી.

[૩૪૮]

આ વિશ્વમાંહી સચ કલ્પવૃક્ષ છે જીવને ઈચ્છિત પામવામાં
ને ચાર રીતે ધર્મોપદેશ શ્રી ધર્મનાથાઈ અમે ભજીએ.

[૩૪૬]

જે કર્મ વૈરી અમને બહુ પીડનારા,
તે કર્મથી પ્રભુ તમે જ મુકાવનારા
સંસાર સાગર થકી તમે તારનારા,
શ્રી ધર્મનાથ પદ શાશ્વત આપનારા.

[૩૫૦]

સંસારમાં ભ્રમણ મેં બહુકાળ કીધું,
દુઃખી સહ્યાં વિપુલ મેં નથી સૌખ્ય લીધું,
પુણ્યોદયે પ્રવર ધર્મ લહ્યો જિનેન્દ્ર,
શ્રી ધર્મનાથ ચરણે પ્રણમે સુરેન્દ્ર

[૩૫૧]

દીધી નાવ તમે પ્રભો જલધિમાં સાચા સુકાની યયા,
ટાળી કેકં જનો તણા તિમિરને આદિત્યરૂપે થયા,
સ્થાપી તીર્થ તમે જન તણી કાપી બધી આપદા,
વહેતો ધર્મ ઠરી થયા જગતમાં હે સારથી સર્વદા.

[૩૫૨]

સંસારાંભો નિધિ જલ વિષે ખૂડતો હું જિનેન્દ્ર,
તારો સારો સુખકર લલો ધર્મ પામ્યો મુનીન્દ્ર,
લાખો યત્નો યદિ જન કરે તો ય ના તેહ છોડું,
નિત્યે ધર્મ પ્રભુ તુજ કને લક્ષ્મીથી હાથ જોડું.

[૩૫૩]

શુદ્ધ ધર્મ તારો શિવ દેનારો વીસરી લમું અધર્મમાં,
ધર્મ જણુંદ પસાય થાયે તો રમું શુદ્ધ ધર્મમાં,
શુદ્ધ ધર્મ આરાધના બળે જીવન મરણ હો સુખભરં,
વંદન કરું ધરી ભાવ દિલમાં ધર્મનાથ જીનેશ્વરં.

(૧૬) શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુ સન્મુખ બોલવાની સ્તુતિ

[૩૫૪]

સહુ શાંતિ વરતે જગમાંહી શાંતિ શાંતિ જો ધ્યાય વહી,
મદ કામ ક્રોધ હી શાંત હોવે, શાંત ખોટે ભાવ હી,
જો કરે પૂજા શાંતિ આપે શાંતિનાથ જિનેશ્વરં,
સમ ભવિક જનમલ કરો પૂજા, જપો નિત પરમેશ્વરં.

[૩૫૫]

આપે શરણું જ આપ્યું તવ પદ ચડતા એક પારેવડાને,
ક્રીધો ઉપકાર મોટો નિજ શરણુ દર્શ શાંતિને ચાહવાને,
દેવે ઉપસર્ગ ક્રીધો ચરચર ચમડી કાતરી માંસ આપ્યું,
જોઈ પરમાર્થ બુદ્ધિ અજબ ગજબની શીશ દેવે બુકાવ્યું.

[૩૫૬]

દયાળુ તૃણાને ખતમ કરજો મોહ હરજો,
કૃપાળુ મારી છે અરજ તમને ચિત્ત ધરજો,
પ્રભો તારા નામે શ્રમિત જનનાં દર્દ હરતાં,
હટે ના શું મારા કરમ શિપુઓ શાંતિ રટતાં.

[૩૫૭]

આવ્યું લેવા શરણુ ડરતું એક પારેવડું રે,
ખેડું ખોળે ભય રહિત તે બાજથી ભાગતું રે,
આણી હૈયે અનહદ દયા દેહ અપીં બચાવ્યું,
છોડી માયા ઉભય અમરે શાંતિ પાયે બુકાવ્યું.

[૩૫૮]

પીયૂષ વાણી રૂપ ચંદ્રિકાથી, કર્તા દિશાના મુખ નિર્મલા જે,
એવા પ્રભો શાંતિ મૃગાંક ધારી, અજ્ઞાન સર્વે જગનું મિટાવો.

[૩૫૯]

શ્રી તીર્થનાયક થયા વળી ચક્રવર્તી^૯
બંને લહી પદવીઓ લવ એકવર્તી^૯
જે સાર્વભૌમ પદ પંચમ લોગવીને,
તે સોળમા જિનતણા ચરણે નમીને.

[૩૬૦]

ષ્ટ્રખંડ ભૂમિપતિ પંચમ ચક્રવર્તી^૯,
લવ્યો તણા પરમ તારક ધર્મ મૂર્તિ,
સેવા મને લવ લવે મળજો તમારી,
શ્રી શાંતિનાથ સુણજો વિનંતિ અમારી.

[૩૬૧]

છે પુણ્યોના સમુહ અતિશે આપનામાં સમાયા,
કેઈ જન્મ નર સુર થઈ સ્વર્ગના સુખ પાયા,
આવી ગભે સકળ જનના દુઃખ દીધાં નિવારી,
એવા શાન્તિ જિનવર તણી લવ્ય મુદ્રા નિહાળી.

[૩૬૨]

જાણ્યા જાણ્યે શિશુ સકળના લક્ષણે પારણાથી,
શાંતિ કીધી પણ પ્રભુ તમે માતના ગર્ભમાંથી,
ષ્ટ્રખંડોને નવનિધિ તથા ચૌદ રત્નો તજીને,
પામ્યા છે જે પરમપદને આપજો તે અમોને.

[૩૬૩]

શાંતિ ઠારી શાંતિ દાતા શાંતિ મુજને આપજો,
રત્નત્રયી આરાધતો રહું એહવી શાંતિ આપજો,
તારી કૃપાથી સદા બનું સવિ જીવને શાંતિકર,
વંદન ઠરું ધરી ભાવ દિક્ષમાં શાંતિનાથ જીનેશ્વર.

(૧૭) શ્રી કુંથુનાથ પ્રભુ સન્મુખ ખોલવાની સ્તુતિ

[૩૬૪]

હરિ તુંહી ગણુપતિ તુંહી કાર્તિક તુંહી શંકર શેષ હી,
જિન તુંહી બ્રહ્મા ચંદ્ર સૂરજ તુંહી વિષ્ણુ શિવેશહી,
સખ કુંથુ આદિક કરત રક્ષા કુંથુનાથ જિનેશ્વરં,
સખ ભવિક જન મિલકરો પૂજા જ્યો નિત પરમેશ્વરં.

[૩૬૫]

જોઈ ધરણી તલેજી મુખ પર ઝરતી ચાંદની પૂર્ણિમાની,
નેત્રો મુજના કરે છે શરદ ઋતુ સમા નાથ કુંથુ નિહાળી,
આવ્યો દરબાર તારા ભવજલ તરવા પૂરજો આશ મારી,
ભૂલી અપરાધ મારો જન્મમરણની દોર દોને જ ટાળી.

[૩૬૬]

ગયા જન્મોમાં મેં તવ ચરણ જે દાનકુશલા,
ન મે પૂજ્યા તેથી, જિન દુઃખ ઘણા લીધ ઢગલાં,
થયા પુણ્યે લેગાં ભવરૂપવને આપ અમને,
કરૂ પૂજા તારી અધિક વહુ શું કુંથુ તમને.

[૩૬૭]

જિંચા જિંચા કરમ તરૂને મૂળથી છેદનારા,
છોડી બંધો અખિલ જગના તરવને પામનારા,
જ્ઞાનો હોતે અબુધ જનના ધ્વાનતને ટાળનારા,
વાંદુ હું તો જિન ચરણ જે કુંથુને તારનારા.

[૩૬૮]

જેઓ સમૃદ્ધાતિશયે કરીને દેવાસુરો ને નર નાથના રે,
છે એક નાથ પ્રભુ કુંથુનાથ હો આત્મલક્ષી કરવા તમીને..

[૩૬૬]

ચૌરાશી લક્ષ ગજ અશ્વરથે ઠરીને,
છન્નુ ઠરોડ જન લશ્કર વિસ્તરીને,
તેવી છતે આતિ સમૃદ્ધિ તણ ક્ષણિકે,
શ્રી કુન્થુનાથ જિનચક્રી થયા વિવેકે.

[૩૭૦]

ભાવો સમસ્ત જગના સવિ બાણનારા,
ભયો તણા દુરિત દુઃખ વિનાશનારા,
નિત્યે નમું વિમલમાર્ગ ખતાવનારા,
શ્રી કુન્થુનાથ ભર્વાસન્ધુ ઉતારનારા.

[૩૭૧]

ત્યાગી વૈભવરત્ન ચૌદ સઘળા ત્યાગી બધી અંગના,
તોડી મોહતણી દિવાલ ક્ષણમાં પામ્યા સુખો મુક્તિના,
આજે દેવ નરેશને જન સહુ ભાવે ઠરે સેવના,
તે ચોથા પુરુષાર્થના અધિપાત શ્રી કુન્થુને વાંદના.

[૩૭૨]

જેની મૂર્તિ અમૃત ઝરતી, ધર્મનો ઓધ આપે,
બાણે મીઠું વચન વદતી શોક સંતાપ કાપે,
જેહની સેવા પ્રણયભરથી સર્વ દેવો કરે છે,
તે શ્રી કુન્થુજિન ચરણમાં ચિત્ત મારું ઠરે છે.

[૩૭૩]

ચક્રી જીન ખેલ પદવી ધારક કુન્થુ જિન હે માહરા,
પુણ્ય અંકુર આજ ક્ષણીયા, દર્શને જિન તાહરા,
દર્શન થકી દર્શન લઈ જીવન બને મહાવ્રત ધરં,
વાંદન ઠરું ધરી ભાવ દિલમાં કુન્થુનાથ જીનેશ્વરં.

(૧૮) શ્રી અરનાથ પ્રભુ સન્મુખ ખોલવાની સ્તુતિ

[૩૭૪]

શુભ ભાવ પૂજા દ્રવ્ય પૂજા, કરે સુર નર નાર હી,
 મેટ કે સખ જગત કે દુઃખ લહે ભવજલ પાર હી,
 જસ નહિ કોઈ જગત મેં અરિ, અરનાથ ત્રિનેશ્વરં,
 સખ ભવિક જન મિલકરો પૂજા જપો નિત પરમેશ્વરં.

[૩૭૫]

મોહે ત્રણ રતન લૂંટયા ઘડપણ વળગ્યું દેહ તાકાત ખોવે,
 આયુષ્ય નવિ થોભતું રે નિશદિન ઘટતું દેખતા આતમરોવે,
 કાનો નહિ કામ આપે થર થર ધ્રુજતાં સર્વ ગાત્રો જ મારા,
 આપો સ્વરાજ મોટું અર ત્રિનવરણ પાય સેવું તુમારાં.

[૩૭૬]

થઈ છે જે પુણ્યે મનુષ્ય સુખની પ્રાપ્તિ સઘળી,
 ગુમાવું છું તેને વિષય સુખમાં ધર્મ વિસરી,
 ધતુરો વાલ્યો મેં હૃદય ભવને કલ્પતરુને,
 ઉખેડી ભૂલ્યો હું અરવિભુ તને તાર અમને.

[૩૭૭]

પાયો આજે ત્રિજગત મહી, મૂર્તિ ઉલ્લાસકારી,
 દેખી હૈયું અધિક હરખે દીન ઘેરે દીવાળી,
 નાચે જોઈ પથિક તરૂને સાસ દેખી જમાઈ,
 નાચું હું તો અર ત્રિનવરા, દર્શી પામી સવાઈ.

[૩૭૮]

જોતેલ ચોથા અર આલ માંહી ધ્વાન્તારિ જેવા અરનાથ સાંઈ,
 ચોથા તમારા પુરુષાર્થ કેરી, લક્ષ્મી વિલાસ પ્રસરાવજેરે,

[૩૭૬]

રત્નો અતુર્દશ નિધાન ઉમંગકારી,
બત્રીસ બદ્ધ નિત નાટક થાય ભારી,
પદમાનની સહસ ચોસઠ અંગનાઓ,
તેવી તજી અરજિનેશ્વરે સંપદાઓ.

[૩૮૦]

આનંદ કદ અરનાથ ! સુમેરુ ધીર,
વિશ્વોપકાર કર કર્મ દાવાગ્નિ નીર,
છોડી છખંડ શિવ સૌખ્ય લહ્યુ તમે જે,
દેતાં કરો કિમ વિલંબ હવે મને તે.

[૩૮૧]

પામે થાક્યો પથિઠ રથને તપ્તેને જેમ છાયા,
પામે અંધો નયન કિરણો રંક જ્યું લક્ષ્મી પાયા,
ડુખ્યો નૌઠા જલ નિધિ મહીં ઔષધે જેમ રોગી,
મોટા પુણ્યે અરજિન તણાં દર્શ પામ્યો સુભાગી.

[૩૮૨]

જે દુઃખોના વિષમ ગિરિઓ વજની જેમ ભેદે,
લગ્યાતમાની નિબિડ જડતા સૂર્યની જેમ છેદે,
જેની પાસે તૃણ સમગણે સ્વર્ગને ઈંદુ જેવા,
એવી સારી અરજિન મને આપજો આપ સેવા.

[૩૮૩]

સાક્ષીભાવે લોગવી ષટ્ત્રયંડ રિદ્ધિ છાંડતા,
લેઈ દીક્ષા જિનવર પલકમાંહે ઘાતી કર્મો ખાંડતા
સમવસરણે વાણી સુણતા ધન્ય જીવન તસ નરં,
વંદન કરું ધરી ભાવ દિલમાં અરનાથ જિનેશ્વરં.

(૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ પ્રભુ સન્મુખ ખોલવાની સ્તુતિ

[૩૮૪]

સુર કરે આરતી શંખ ખાળે, ઘંટકા રણુકારહી,
 ડક લેરી ઝલ્લર તાર ખાળે ઝાંઝરા ઝણુકારહી,
 બહુ નિરત નિરતે ધ્યાન પૂજે મલ્લિનાથ જિનેશ્વરં,
 સખ ભવિકજન મિલ કરો પૂજા, જપો નિત પરમેશ્વરં.

[૩૮૫]

આવ્યો ભમરો બનીને ગુણુમધ ચુસવા દેહ ગુલાલ માની,
 આવ્યો મૃગલો બનીને સ્વર મધુ સુણુવાવચ્ચ વીણા સુમણી,
 આવ્યો સરિતા બનીને તુમ સમ બનવા નાથ અર્ણુવમાની,
 આવ્યો દરદી બનીને ભવદુઃખ હરવા સુણુ વા મલ્લિવાણી,

[૩૮૬]

ઉડી નિંદ્રા મારી તવ દરિસને ઘોર મુજની,
 ચડી આવે જોવો અરૂણુ જગમાં બધ રજની,
 નહીં જોવો દૂરે ભવમયવને નાથ મુજથી,
 કરો વહાલા રક્ષા તિમિર હરજો મલ્લિજિનજી.

[૩૮૭]

દેખુ પ્રેમે અનુચર બની નાથ તું પ્રાણુ પ્યારા,
 માણું ના હું ઠનકમણિને રતન માણુક હીરા,
 હાથી ઘોડા સવિ વિક્કલ છે હોય છોને હજારા,
 ચાહું સેવા તવ ચરણુની મલ્લિ દેજો સહારા.

[૩૮૮]

દેવા સુરોને નરના નરેશ, મોરો તણા નૂતન મેઘરૂપ,
 ને કર્મવૃક્ષો હરવા સુહસ્તિ એ વાસ્તવીએ સમનાથ મલ્લિ.

[૩૮૯]

નિત્ય કરી કવલ ક્ષેપન કંઠ સુધી,
 ષ્ટ્રમિત્રને તરણુ કાજ નિપાઈ બુદ્ધિ,
 ઉદ્યાન મોહનગૃહે રચી હેમ મૂર્તિ,
 મલ્લિક જિનેશ પડિમા ઉપકાર કીર્તિ.

[૩૯૦]

જે કામધેનુ સુરવૃક્ષ થકી વધારે,
 આપે સુખો ભવિક ચિત વિષાદ હારે,
 તે મલ્લીનાથ વિભુ બાળથી બ્રહ્મચારી,
 લેજો નમુ ભવથો નાથ મને ઉગારી.

[૩૯૧]

આવ્યાતા નૃપ ચાર જે પરણવા દીધા તમે બોધને,
 નારી છે અશુચિ ભણી ગટર એ પ્રત્યક્ષ દેખાડીને,
 તાર્યા પૂર્વ તણા સખા સકલને હે બ્રહ્મચારી વિભો,
 હું જે મલ્લિકજિનેશદાસ તુમસે તારો મને હે પ્રભો.

[૩૯૨]

તાર્યા મિત્રો અતિ રૂપવતી સ્વર્ણની પુતળીથી,
 એવી વસ્તુ પ્રભુ તુજ નથી બોધના ગાય જેથી,
 સચ્ચારિત્રે જન મન હરી બાળથી બ્રહ્મચારી,
 નિત્યે મલ્લિક જિનપતિ મને આપજો એવ સારી.

[૩૯૩]

મિથિલા નરેસર કુંભ નરપતિ પ્રિયા તસ પ્રભાવતી,
 મલ્લી જિનેસર જનમ દેતા તિહુ લોક પ્રકાશતી,
 ભક્તિ નતિ થુતિથી સુખી તિર્યાચ નરક નરામરં,
 વંદન કરું ધરી ભાવ દિલમાં મલ્લીનાથ જિનેશ્વરં.

(૨૦) શ્રી મુનિ સુવ્રત પ્રભુ સન્મુખ બોલવાની સ્તુતિ

[૩૯૪]

પ્રભુ ક્ષમા સાગર શીલ સાગર કૌટિ રવિ જિમ જોત હી,
જનવાણી સુંદર અમીય સરખી, તૃપાત સખ જીય હોત હી,
નિત કરો કિરપા સેવક જાની મુનિસુવ્રત જીનેશ્વરં,
સખ લવિક જન મિલ કરો પૂજા જયો નિત પરમેશ્વરં.

[૩૯૫]

સ્વામી મુનિ સુવ્રતા હું નિશદિન જયતો જાપ માળા તમારી,
ખીલી શત પાંખડીઓ વદન કમલની નેણને હર્ષકારી;
ગાવે સુર નાર ગીતો છુમ છુમ કરતી ઝાંઝરો પાય પેરી,
દેહે શણુગાર સર્જ અનુપમ કરતી લક્ષિત પુષ્પો જ વેરી.

[૩૯૬]

ત્યજ માયા બન્યા વિમુખ લવથી તોયે લવિને,
ઠહો તારે કેમે અચરિજ ઘણું થાય અમને;
મને તારો તેમાં અચરિજ પણું મુખ્ય સમજું,
ધરું હૈયે ભાવે મુનિસુવ્રતજી પાર ઠરતું.

[૩૯૭]

જોઈ નામે વિમલ મમતા નાથ તારા સમી રે,
જોઈ ના મેં ચલિત જગમાં શાંતિ તારા સમી રે,
જોઈ ના મેં અવિરત નદી પ્રેમની તો સમી રે,
જોઈ ના મેં અનુપમ છળી સુવ્રત સ્વામી સી રે.

[૩૯૮]

આ વિશ્વ કેરી અતિ મોહ નિદ્રા, દૂરે હટવા પરલાત જેવા,
શ્રી સુવ્રત સ્વામ તણા મજાના, છે દેશના વચનો સ્તવોએ.

[૩૯૯]

નિસંગદાન્ત ભગવંત અનંત જ્ઞાની,
વિશ્વોપકાર કરુણાનિધિ આત્મધ્યાની,
પંચેન્દ્રયો વશ કરી હણી કર્મ આડે,
વંદો જિનેન્દ્ર મુનિ સુવ્રત તેહ તારે.

[૪૦૦]

દયા લાવી અપ્રવે, સુર સહિત આઠ્યા ભૃગુપુરે,
ઉગાર્યો આવીને પ્રવર ઉપદેશ પ્રભુ તમે,
હઠાવી કર્મોને પરમ પદ પામ્યા જગ ધણી,
મને અર્પો સેવા મુનિ સુવ્રત દેવા ચરણનો.

[૪૦૧]

આવી રૂડી મનહર છબી કર્યાંય ખીજે ન ભાળી,
કેવી દીસે અમૃત ઝરતી યોગમુદ્રા છે ધારી,
આ મોંઘેરી અવસર ઘડી સ્વર્ગ લાગે ન સારું,
માંગુ મુનિ સુવ્રત પ્રભુજી ભવોભવ દર્શ તારું.

[૪૦૨]

અજ્ઞાનાંધ કૃતિ વિનાશ કરવા, જે સૂર્ય જેવા કહ્યા,
જેને અષ્ટ પ્રકારના કઠિણુ જે કર્મો બધાં તે દહ્યા,
જેની આત્મ સ્વભાવમાં રમણુતાં જે મુક્તિદાતા સદા,
એવા તે મુનિ સુવ્રતને નમીએ જેથી ટળે આપદા.

[૪૦૩]

ગણિ ગૌતમ ગુણુ ગાતા તીર્થ ભરૂંઅચ્છ રંજનં,
સુવ્રત જિનનું તીર્થ મોટું, ભવિક દુઃખ સવિ ભંજનં,
તુજ આણુ જીવ જે આચરે તસ કર્મ હૂંસકરં વરં,
વંદન કરું ધરી ભાવ દિલમાં મુનિ સુવ્રત જિનેશ્વરં.

(૨૧) શ્રી નમિનાથ પ્રભુ સન્મુખ ખોલવાની સ્તુતિ

[૪૦૪]

અનંત કેવલ જ્ઞાન સુંદર, અમિત ખલગુણ સાગરં,
અમિત રૂપ સરૂપ જિનવર, અમિત દર્શન સાગરં,
પગ નમત સુરનર નાગ કિન્નર, નમિનાથ જિનેશ્વરં,
સખ ભવિક જન મિલ કરો પૂજા, જપોનિત પરમેશ્વરં,

[૪૦૫]

ખુડયો ભવસાગરે હું પ્રવહુણ સમ છો નાથ આધાર તારો,
ભૂદયો શુભ માર્ગે હું તો ભવરૂપ વનમાં નાથ આપો સહારો,
વ્યાપ્યું અતિ ઝેર દેહે વિષય ઉરગતું નાથ કાસ ઉગારો,
માંગ્યુ મમ આપશો તો નમિ જિનવરણ પાડ માનીશ તારો.

[૪૦૬]

ટળે દૂરે મારા તુજ દરિસને નાથ કરમો,
રમું ના સંસારે શિવસુખ ચહું નાથ અરપો,
પડી જંજીરો જે મમ ચરણમાં નાથ ખટકે,
તમે તોડો તેને નમિ જિનવરા આત્મ ઝળકે.

[૪૦૭]

જેના જન્મે ક્ષિતિતલ પરે સૌમ્ય છાયા છવાઈ,
જેના જન્મે દરદ જનનાં દૂર જતાં ધવાઈ,
જેણે દીધી તરૂણ વયમાં અંગના સર્વ ત્યાગી,
તેવા વંદુ નમિ ચરણને નિત્ય હું પાય લાગી.

[૪૦૮]

શીષે રમે છે નમતાં નરોના, ને શુદ્ધિ માટે શુભ હેતુભૂત,
પાણી તણાપૂર સમાન એવા રક્ષો નમિ પાદ નખાંશુ એરે.

[૪૦૯]

ઈન્દો સુરો નરવરો મલી સર્વ સંગે,
જન્માલિષેક સમયે અતિ લક્ષિત રંગે,
વિદ્યાધરી સુરવરી શુભ શબ્દ રાગે,
સંગીત નાટક કરે નમિનાથ આગે.

[૪૧૦]

સુણી તારી વાણી ભવભય હરી ચિત્ત વિકસે,
અને દેખી મૂર્તિ અમિય ઝરતી પાપ વિષ્ણુસે,
ભમ્યો છું સંસારે તુજ વિષ્ણુવિભો ચાર ગતિમાં,
મહાપુણ્યે આજે નામજન હું આલ્યો શરણમાં.

[૪૧૧]

જે સંભારે જિનશુણુ દિલે કે ધરે ધ્યાન તેનું,
જે સ્પર્શે કે નયન નિરખે કે નમે અંગ જેનું,
પુણ્યો કેરી અનુપમ નદી તે જનોમાં વહે છે,
સેવા સ્વામી નામ જિનતણી ભાગ્યથી એ મળે છે.

[૪૧૨]

વેરી વૃંદ નમ્યો પ્રભુ જનકને ગર્ભ પ્રભાવે કરી,
કીર્તિ અંદ્ર કરો જવલા દિશિ દિશિ આ વિશ્વમાં વિસ્તરી,
આપી બોધ અપૂર્વ આ જગતને પામ્યા પ્રભુ શર્મને,
પુણ્યે શ્રી નમિનાથ આપ ચરણે પામ્યો ખરા ધર્મને.

[૪૧૩]

જેહના પ્રભાવે અરિદલ સવિ નમે ભયથી પગ પડી,
વિષ્ણુ કહે જેહની સેવનામાં, અમરગણુ કેટિ ખડી,
તુજ વાણી જાણી આદરી લહે જીવ અનંતા નિજધરં,
વંદન કરું ધરી ભાવ દિલમાં નમિનાથ જિનેશ્વરં.

(૨૨) શ્રી નેમિનાથ પ્રભુ સન્મુખ ખોલવાની સ્તુતિ.

[૪૧૪]

જિન લાખ જીવન બંધ છોડી ભયે દયા વિશાલજી
તય ત્યાગ રાજમતી ધાર દીક્ષા હુવે શિવપુરલાલજી,
બાલ પ્રહ્લાચારી ગણાયે નેમિનાથ જિનેશ્વરં,
સખ ભવિકે જન મિલકરો પૂજા જપોનિત પરમેશ્વરં.

[૪૧૫]

સુણ્યાં રડતાં મૃગોના કરુણ વચનને નાથ લેજો ઉગારી,
કીધો રથને સુપથે તરત જ વળતો પ્રીત જુની વિસારી,
ત્યાગી નવયૌવનાને દુઃખકર વનમાં સંચર્યા પ્રહ્લાચારી,
પીધું કર્મો અપાવી શિવમુખ ઝરણું ગોરનારે પધારી.

[૪૧૬]

તરી ભવ્યે બવે ભવજલધિને મોક્ષ ઘરમાં,
ગમે વાણી તારી હૃદય પલટે એક પળમાં,
ભજે ગુણો તારા વિશદ હૃદયે નિત્ય રસના,
અનંતા લેવાને સુખ શિવતણા નેમ ભજના.

[૪૧૭]

જેયા સામે હરિણુ રડતાં વેદના ચિત્ત બગી,
વાળ્યો પાછો રથ તુરત તે રાજુલા નાર ત્યાગી,
આંખે આંસુ દડ દડ પડે તોય જોયું ન સાસું,
લીધી દીક્ષા સુરગિરિ સમા નેમિને શીર્ષ નાસું.

[૪૧૮]

છે યાદવોના કુલ સાગરેન્દુ, ને કર્મના જંગલ ખાળવામાં
છે અગ્નિનાતુલ્ય અરિષ્ટનેમ, હોજો અરિષ્ટો હણવા તમારા.

[૪૧૯]

રાજિમતી ગુણવતી સતી સૌમ્યધારી,
તેને તમે તજી થયા મહા બ્રહ્મચારી,
પૂર્વભવે નવ લગે તુમ સ્નેહ ધારી,
હે નેમિનાથ ભગવંત પરોપકારી.

[૪૨૦]

પ્રકાશી છો સ્વામી શશિ રવિ થકી આપ અધિકા,
અભિષેકે આપી અધરિત કરી કલ્પલતિકા,
થયા સૌથી મોટા શીયળધર રાજમતી તજીને,
નમું નિસ્યે પાયે પ્રણયથી તે નેમિ જિનને.

[૪૨૧]

આવીને પરણ્યા વિના યદુપતિ શાને તજી રાજુલા,
બાણીશું પશુઓ તણા હૃદયની કેવી હશે વેઠના,
કે સંકેત હતો પ્રભુ પરણવા જે મુક્તિ નારી તણો,
હા બાણ્યું પરવા નતી વિષયની સંકેતએ ત્યાગનો.

[૪૨૨]

લોભાવે લલના તણા લલિત શું ત્રિલોકના નાથને,
કમ્પાવે ગિરિભેદી વાયુ લહરી શું સ્વર્ણના શૈલને,
શું સ્વાર્થે જિન દેવએ પશુ તણા પોષારને સાંભળે,
શ્રી મન્નેમિ જીનેન્દ્ર સેવન થકી, શું શું જગેના મળે,

[૪૨૩]

નેમિ જીન તુજ ગુણ ગાતા, ગુણ પ્રગટે મુજ ઘણા,
મંદિર જિંઓ દેખી હરખું નેમિ જીન હે તુજ તણા,
તિહું લોકમાં અપ્રતિમ ભાસે ઢાતા નેમિ ગુણકરં,
વંદન કરું ધરી ભાવ દિલમાં, નેમિનાથ જીનેશ્વરં.

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ સન્મુખ બોલવાની સ્તુતિ

[૪૨૪]

સુર નાગ નાગન સેવ કર તે સીસ ફન વર સાત હીં,
કૂલ અલસી સરસી તનુજ વરણું, ભણિત જગ વિખ્યાતહી,
પારસ તે તુમ અધિક સ્વામી, પાર્શ્વનાથ જીનેશ્વરં,
સખ ભવિક જન મિલ કરો પૂજા, જ્યો નિત પરમેશ્વરં.

[૪૨૫]

જ્યેયો સરિતા તટે તેં ભડ ભડ બળતો. કાષ્ટમાં નાગ મોટો,
આજ્ઞા મલતાં જ દાસે ઝટ ખડગધરી કાષ્ટ ક્રાડી બચાવ્યો.
ક્રોધે તપસી મરીને, કમઠ જીવનમાં દુષ્ટ ભાવો જ ભાવે,
નાથી જલધાર ઈન્દ્રે શિર છત્તર ધરી પાર સંસાર થાવે.

[૪૨૬]

નલેથી નાંખીરે તવ શિર પરે રેત કમઠે,
છતાં આણ્યો નાહીં કમઠ ઉપરે રોષ મનથે,
ગયો તે તો દેવા દુઃખ તનુ તણી કાંતિ હંણુવા,
નમુ પાર્શ્વે લાગ્યો કરમ રજથી તેજ બળવા.

[૪૨૭]

ગંગા તીરે કૃષ્ણ અનલમાં દાઝતો તેં નિહાળ્યો,
આપી આજ્ઞા ઝટ અનુગને કાષ્ટ ક્રાટી બચાવ્યો,
આપ્યો જે તેં નવપદ સુણી, સ્થાન નાગેન્દ્ર પાયો,
એવું પ્રેમ અમૃત ઝરણું પાર્શ્વ નિત્યે વહાવો.

[૪૨૮]

કર્મસ્વને યોગ્ય કરી રહેલાં નાગેન્દ્ર સાથે કમઠા સુરે ચેં,
આનંદ ધર્તા સમચિત્ત વાળા, પાર્શ્વપ્રભુ શ્રી કરહો તમોને.

[૪૨૯]

સમ્મેત શૈલ શિખરે પ્રભુ પાર્શ્વસોહિ,
શંખેશ્વરા અમીજરા કલિકુંડ મોહિ,
શ્રી અશ્વસેન કુલદીપક માતુ વામા,
નિત્યે અચિંત્ય મહિમા પ્રભુ પાર્શ્વનામા.

[૪૩૦]

કૃણે જેના ધ્યાને સઠળ મનમાં ઈષ્ટ પળમાં,
ગવાયેલો જેનો અતુલ મહિમા વિશ્વભરમાં,
કરે જેની સેવા ધરણુપતિ પદ્માવતી સદા,
હરે પાર્શ્વસ્વામી મુજ હૃદયની સર્વાવિપદા.

[૪૩૧]

તાર્યો સ્વામી ભડભડ થતા અગ્નિથી નાગ જ્યારે,
સ્થાપ્યો તેને સુરવર ઠરી ના મને ઠાં ઉગારે,
ડુખાડે છે કમઠ જલમાં ઈંદ્ર ભક્તિ બતાવે,
તો એ પાર્શ્વ તુજ હૃદયમાં રાગ કે દ્વેષ નાવે.

[૪૩૨]

ધૂણીમાં બળતો દયાનિધિ તમે જ્ઞાને ઠરી સર્પને,
બાણી સર્વ જનો સમક્ષ ક્ષણમાં આપી મહામંત્રને,
કીધો શ્રી ધરણુન્દ્રને ભવ થકી તાર્યા ઘણા ભવ્યને,
આપો પાર્શ્વ જિણુંદ નાશરહિતા સેવા તમારી મને.

[૪૩૩]

દશ ભવતણો વૈરી કરે કમઠ અતિ સંતાપને,
ધરણુન્દ્ર ભક્તિ ભાવ કરતો ટાળતો સંતાપને,
રાગી દ્વેષી બેઉ નિરખે સમ નજર પરમેશ્વરં,
વંદન કરુ' ધરી ભાવ દિલમાં પાર્શ્વનાથ જિનેશ્વરં.

(૨૪) શ્રી મહાવીર પ્રભુ સન્મુખ બોલવાની સ્તુતિ

[૪૩૪]

સહસ્ર સત ગુણ શોભતે પ્રભુ સહસ્ર નામ ભણુંતણ,
અપર જગમેં વીર ભણિતો મહાવીર કહંતણ,
બધંત બધતે સુખ બધે કુલ, વર્ધમાન જિનેશ્વરં,
સખ ભવિક જન મિલ કરો પૂજા, જપો નિત પરમેશ્વરં.

[૪૩૫]

જાશો પ્રભુના તમે ત્યાં જનગણ વિનવે આવશે દુઃખ ભારે,
તોયે ચરણો જ માંડ્યા ભયજનક વને આપ જ્યાં દેહ બાળે,
દેખી વિષ નાગ ડંસ્યો તુમ ચરણકજે આંખ ક્રોધે તપાવી,
આપી ઉપદેશ મીઠો મધુર વચનથી દેવ દીધો બનાવી.

[૪૩૬]

ગુકાલું છું પ્રેમે તુજ ચરણમાં શીશ મુજનું,
થઈ ભૂલો જે છે ગત જનમમાં માફ કર તું,
વળી વંદી યાચું ભવ ભવ મને આપ મળજો,
થશે ભૂલો આગે અબુધ શિશુની વીર ખમજો.

[૪૩૭]

લાગે મીઠી ગુણગણ ભરી વીર તારી જ વાણી,
પામી ભવ્યો ભવજલતરી પામતા મુક્તિ રાણી,
વેઠ્યાં કષ્ટો દુઃખકર ઘણા નાથ તે એક ધ્યાને,
બાળી આઠે કરમમલને મોક્ષ પામી ગયા રે.

[૪૩૮]

આશ્ચર્યકારી વિભવે સુયુક્ત રૂડા મહાનંદ સરે સુહંસ,
શ્રીમદ મહાવીર જિનેશનેરે, હો વંદના ભાવભરી ત્રિકાલ.

[૪૩૯]

સિદ્ધાર્થશય ત્રિશલા સુત નિત્ય વંદો,
આનંદકારક સદા ચરણારવિંદો,

જે શાસનેશ્વર તણો ઉપકાર પામી,
પૂજું પ્રભુ ચરણુ શ્રી મહાવીર સ્વામી.

[૪૪૦]

મળ્યા આજે મારા, ભવ ભવ તણા પુણ્ય ઉદ્યે,
સમુદ્ધર્તા સ્વામી ત્રિજગ જગના કંઈક સમયે,
મને આપી જ્ઞાના-દિક ગુણુ ગણી કિંકર નકી,
મહાવીર સ્વામી ચરમ જિન તારો ભવ થકી.

[૪૪૧]

પીધાં છે ઉપસર્ગના વિષ તુમે તો એ અમીને દીધાં,
હંમે નાગ પ્રચંડ એ ચરણુમાં આપી ક્ષમા તારતા,
મુઠી ચંદન બાલાના અડદને તેને ઉગારી તમે,
તાર્યા કૈંક જનો દર્ધ સદ્ગુણો તે વીર ! તારો મને.

[૪૪૨]

શ્રી સિદ્ધાર્થ નરેન્દ્રના કુલનમે ભાનુ સમા છે વિભુ,
મારા ચિત ચકોરને જિન તમે છે પૂર્ણ ચંદ્ર પ્રભુ,
પામ્યો છું પશુતા તણુ સુરપણું હું આપના ધર્મથી,
રક્ષો શ્રી મહાવીર દેવ મુજને પાપી મહાકર્મથી.

[૪૪૩]

સંગમ તણા ઉપસર્ગ સુભુતા લવ્યના હૈયા સુના,
તસ કર્મનો વિપાક દેખી વીરને આંસુ ઉના,
કરૂણાં નિધાન વીર નિત નમું જે કરે મુજ અધહરં,
વંદન કરું ધરી ભાવ દિલમાં વર્ધમાન જિનેશ્વરં,

નેમનાથ પસાયથી સ્તુતિ રચી શુભ બંધ મેં જે કર્યો,
તે શુભ બંધ થકી પ્રભુજી કરજો, દર્શન સમાધિ લયો,
તિહુ કાલે જે લવ્ય ભાવ ધરીને, તુજ ભક્તિ માંહે રમે,
ત્રિવિધે તસ અનુભોહતો ફરી ફરી, સાગર સુધર્મ નમે.

જ્ઞાન વિમલ સૂરિ કૃત ઓવીશ જિનના છંદ

[૪૪૪]

આદિ જિણુંદ નમે નરઈંદ સપુતમચંદ સમાન સુખં,
શમામૃત કંદ ટાળે ભવકંદ મરૂદેવી નંદ કરત સુખં,
લગેજસ પાય સુરિંદ નિકાય ભલા ગુણુ ગાય ભવિકજનં,
કંચનકાય નહિ જસ માય.નમે સુખ થાય શ્રી આદિજિનં.

[૪૪૫]

અજિત જિણુંદ દયાલ મયાલ વિશાલ કૃપાલ નયન જુગં,
અનુપમ ગાલ મહામૃગ ચાલ સુભાલ સુભનગ બાહુ જુગં,
મનુષ્યમે' લીહ મુનીસરસિહ, અખીહ નિરીહ ગયે મુગતિ,
કહે નયચિત્ત ધરી બહુ ભત્તિ નમે જિનનાથ ભલી ગુગતિ.

[૪૪૬]

એહ સંભવનાથ અનાથનાથ મુગતિકો સાથ મિલો પ્રભુ મેરો,
ભવોદધિ પાજ ગરીબ નિવાજ સખે શિરતાજ નિવારત શ્રેરો,
જિતારિકો જાત સુસેના માતનમે નર જાત મિલિ બહુ ઘેરો,
કહે નય શુદ્ધ ધરી બહું બુદ્ધ જીતાવનનાથ હું' સેવક તારો.

[૪૪૭]

અભિનંદન સ્વામ લીધે જસ નામ, સરે સવિ કામ ભવિક તણો,
વિનીતા જસ ગામ નિવાસકો કામ, કરે ગુણુગ્રામ નરિંદ ઘણો,
મુનીસર ભૂપ અનુપમ રૂપ, અકલ સ્વરૂપ જિણુંદ તણો,
કહે નય એમ ધરી બહુ પ્રેમ, નમે નર પાવત સુખ ઘણો.

[૪૪૮]

મેઘ નરિંદ મલહાર વિરાજીત, સોવન વાન સમાન તનુ
ચંદ સુચંદ વદન સુહાવત, રૂપ વિનિર્જીત કામ તનુ,
કર્મકી કોડ સવિકુઃખ છોડ, નમે કર જોડ કરી ભગતિ,
વંશ ધર્મવાકુ વિભૂષણ સાહિબ, સુમતિ જિણુંદ ગયે મુગતિ.

[૪૪૯]

હંસ પાદ તુલ્ય રંગ રતિ અર્ધ રંગ,
અદીશે ધનુષ અંગ દેહકો પ્રમાણુ હૈ,
ઉગતો દિણુંદ રંગ લાલ કેસુ કૂલ રંગ,
રૂપ હે અનંગ ભંગ અંગ કેરો વાન હૈ,
ગંગકો તરંગ રંગ દેવનાથ હિ અભંગ,
જ્ઞાનકો વિશાલ રંગ શુદ્ધ જ્ઞકો ધ્યાન હૈ,
નિવારીએ કલેશ સંગ પદ્મપ્રભુ સ્વામિ ધિંગ,
દીળએ સુમતિ સંગ મધ્ય કેરો ભાણુ હૈ.

[૪૫૦]

જિણુંદ સુપાસ તણા ગુણુ રાસ ગાવ ભવિ પાસ આણુંદ ઘણુ,
ગમે ભવિ પાસ મહિમા નિવાસ પૂરે સવિ આસ કુમતિ હણુ,
ચિહુ દિસે વાસ સુગંધ સુખાસ ઉસાસ નિસાસ જિણુંદ તણા,
કહે નય ખાસ મુણિંસ સુપાસ તણા જસ વાસ સંદેવ ભણા.

[૪૫૧]

અંદ્ર અંદ્રિકા સમાન, રૂપ શૈલસે સમાન,
દોઢસો ધનુષ માન દેહકો પ્રમાણુ હૈ,
અંદ્રપ્રભ સ્વામી નામ લીળએ પ્રભાત જામ,
પામીએ સુઠામ ઠામ ગામ જસ નામ હૈ,
મહાસેન અંગ જાત લક્ષ્મણુભિધાન માત,
જગમાં સુવાસ વાત, ચિહુ દિશે થાત હૈ,
કહે નય છોડી તાંત, ધ્યાઈએ જો દિનરાત,
પામીએ તો સુખ સાત, દુઃખકો મીરાત હૈ.

[૪૫૨]

દુધ સિંધુ ફેન પિંડ, ઉજલો કપૂર ખંડ,
ધેનુ ખીરકો સુખંડ, શ્વેત પદ્મખંડ હૈ.

गंगको प्रवाल पिंड, शुभ शैल शुद्ध दंड,
 अमृत सरस कुंड, शुद्ध लको तुंड है,
 सुविधि निष्कण्ड संत कील्ये कुकर्म अंत,
 शुभ पंक्ति लस दंत प्रवेत लको वान है,
 कळे नय सुषो संत, पूज्ये जे पुष्पदंत,
 पाभीये तो सुष संत, शुद्ध लको ध्यान है.

[४५३]

शीतल शीतल वाणी धनाधन आहत है लवि कोक किशोरा,
 शक द्विषुं द प्रल सुनरिंड वली निम आहत अं द अकौरा,
 विंध त्रयं द शयि सुरधं द सती निज कंत सुमेध मयूरा,
 कळे नय नेह धरी गुणु गेह, तथा लहु धावत साडिण मेरा.

[४५४]

विष्णु लूपको मद्दहार जग जंतु सुषकार,
 वंश को श्रंगार डार रुपको अगार है,
 छोडी सवि चित्तकार मान मोडका विकार,
 काम कोधको संचार सर्व वेरिवार है,
 आदर्यो सन्जम लार पंच मडावत सार,
 उतारे संसार पार ज्ञान को लंडार है,
 ग्यारमो लुणुं द सार भडगी लव चिन्डधार,
 कळे नय वारोवार मोक्षको दातार है,

[४५५]

लाल केशु कूद लाल रति अर्ध रंग लाल,
 उगतो द्विषुं द लाल लालयोण रंग है.
 केशरीकी लुह लाल केशर को घोण लाल,
 चुंदडीको रंग लाल. लाल पान रंग है.

લાલ કીર ચંચુ લાલ, હીગળા પ્રવાહ લાલ,
કોઠિલાકી દષ્ટિ લાલ, લાલ ધર્મ રંગ હૈ,
કહે નય તેમ લાલ, ખારમો જિણુંદ લાલ,
જ્યાદેવી માત લાલ લાલ જાકે અંગ હૈ.

[૪૫૬]

કૃતવર્મ નરિંદ તણો એહ નંદ નમંત સુરેંદ્ર પ્રમોદ ધરી,
ગમે દુઃખ દંદ દીયે સુખ વૃંદ, જાકો મદ સોહત ચિત્ત ધરી,
વિમલ જિણુંદ પ્રસન્ન વદન, જાકે શુભ અંગ સુગંગ પરી,
નમે એક મત્ર, કહે નય ધત્ર નમો જીનરાજ સુપ્રીત ધરી.

[૪૫૭]

અનંત જિણુંદ દેવ, દેવમાં દેવાધિદેવ,
પૂજે ભવિ નિત્યમેવ, ધરી ખડુ ભાવના,
સુરનર સારે સેવ, સુખ કીયો સ્વામિ હેવ,
તુજ પાખે એર દેવ ન કડું હું સેવના,
સિંહસેન અંગ જાત, સુજસાભિધાન માત,
જગમાં સુજશ ખ્યાત, ચિહું દિશે વ્યાપતો,
કહે નય તાસ વાત, કીજી એ જો સુપ્રભાત,
નિત સોચ સુખ સાત, કીર્તિ કોહ આપતો,

[૪૫૮]

જાકે પ્રતાપ પરાજિત નિર્બલ, ભૂતલ થઈ ભળે ભાનુ આકાશે,
સૌમ્ય વદન વિનિર્જીત અંતર, શ્યામ વાસી વેન હોય પ્રકાશે,
ભાનુ મહીપતિવંશ કુસેસય, બોધક દીપત ભાનુ પ્રકાશે,
નમે નય નેહ નિતુ સાહિબ એહ, ધર્મ જિણુંદ ત્રિજગ પ્રકાશે.

[૪૫૯]

સોળમા જિણુંદ નામે, શાંતિ હોય ઠામો ઠામે,
સિદ્ધિ હોય સર્વ કામે નામકે પ્રભાવથે,

કંચન સમાન વાન, ચાલીશ ધનુષ માન,
ચક્રવર્તી કૌલિધાન દીપતો તે સૂરથે,
ચઉદરચણુ શાન દીપતા નવ નિધાન,
કરત સુરેદ્ર ગાન પુણ્ય કે પ્રભાવથે,
કહે નય જોડી હાથ અખ હું થયો સનાથ,
પાઈઓ સુમતિ સાથ શાંતિ કે દેદારથે.

[૪૬૦]

કહે કુંથુ જિણુંદ મયાલ દયાનિધિ, સેવકની અરદાસ સુણો,
ભવ ભીમ મહાણુંવ પૂર અગાહ અથાહ ઉપાધિ સુનીર ઘણો,
ખહુ જન્મ જરા મરણાદિ વિભાવ નિમિત્ત ઘણાદિ કલેશ ઘણો,
અખ તારક તાર કૃપા કર સાહિખ, સેવક જાણી છે આપણો.

[૪૬૧]

અર દેવ સુદેવ કરે નર સેવ સવિ દુઃખ દોહગ દૂર કરે,
ઉપદેશ ઘનાઘન નીર ભરે ભવિ માનસ માનસ ભૂરી તરે,
સુદર્શન નામે નરેશ્વર અંગજ ભવ્ય મને પ્રભુ જાસ નિવાસે,
તસ સંકર સોગ વિયોગ ક્રુયોગ દરિદ્ર કુસંગતિ નાવત પાસે.

[૪૬૨]

નીલ કીર પંખ નીલ નાગવહલી પત્ર નીલ,
તરૂવર રાજી નીલ નીલ નીલ દ્રાક્ષ હૈ,
કાયકો સુરંગ નીલ પાચકો સુગોલ નીલ,
ઇંદ્ર નીલ પત્ર નીલ રતન નીલ આસ હૈ,
જમુના પ્રવાહ નીલ, ભૂંગરાજ પંખ નીલ,
જેહવો અશોક વૃક્ષ નીલ નીલ રંગ હૈ,
કહે નય તેમ નીલ, રાગ થે અતીવ નીલ,
મદિલનાથ દેવ નીલ જાકો અંગ નીલ હૈ.

[૪૬૩]

સુમિત નરિંદ તણો વરનંદ સુચંદ વદન સોહાવત હૈ,
મંદર ધીર સવિ નર હીર સુશામ શરીર વિરાજીત હૈ,
કજ્જલવાન સુકચપ યાન કરે ગુણગાન નરિંદ ઘણો,
મુનિ સુવ્રત તણો અભિધાન લહેનય માન આનંદ ઘણો.

[૪૬૪]

અરિહંત સરૂપ અનોપમ રૂપકે સેવક દુઃખને દૂર કરે,
નિજવાણી સુધારસ મેઘ જળે ભવિ માનસમાનસ ભૂરિભરે,
નમિનાથ કેા દર્શનસાર લહી કુણુ વિષ્ણુ મહેશ ઘરેજ કરે,
અખ માનવ મૂઠ લહી કુણુ સક્કર છોડ કે કંઠર હાથ ઘરે.

[૪૬૫]

બદવ વંશ વિભૂષણુ સાહિબ નેમિ જિણુંદ મહાનંદ ઠારી,
સમુદ્રવિજય નરિંદ તણો સુત ઉજવળ શંખ સુલક્ષણુ ધારી,
રાજુલ નાર મૂકી નિરાધાર ગયે ગિરનાર કલેશ નિવારી,
કજ્જલ કાય શિવાદેવી માય નમે નય પાય મહાવ્રતધારી.

[૪૬૬]

પારસનાથ અનાથ કેા નાથ સનાથ ભયો પ્રભુ દેખત થે,
સવિ રોગ વિભેગ કુજેગ મહાદુઃખ દૂર ગયે પ્રભુ ધાવત થે,
અશ્વસેન નરેશ સુપુત્ર વિરાજિત ઘનાઘન વાન સમાન તનુ
નય સેવક વંછિત સાહિબ અભિનવ પૂરણુ કામ શરીર મનુ.

[૪૬૭]

સિદ્ધારથ ભૂમ તણા પ્રતિરૂપ નમે નર ભૂપ આનંદ ધરી,
અચિંત સરૂપ અનુપમ રૂપ લંછન સોહત બસ હરી,
ત્રિશલાનંદ સમુદ્ર મુકુંદ લઘુપણે કંપિત મેરૂગિરિ,
નમે નય ચંદ વિરાજીત વીર જિણુંદ આણુદસું પ્રીત ધરિ.

સામાન્ય જિન સ્તુતિ

[૪૬૮]

છે પ્રતિમા મનોહારિણી દુઃખહરી શ્રી વીર જિણુંદની,
લક્તોને છે સર્વદા સુખકરી જાણે ખીલી ચાંદની,
આ પ્રતિમાના ગુણભાવ ધરીને જે માણસો ગાય છે,
પામી સઘળાં સુખ તે જગતમાં મુક્તિ લાણી જાય છે.

[૪૬૯]

ઈહ જગત સ્વામી મોહવામી મોક્ષગામી સુખકરુ,
પ્રભુ અકલંક અખંડ નિર્મળ લબ્ય મિથ્યાત્વહરુ,
દેવાધિ દેવા ચરણુ સેવા નિત્ય મેવા આપીએ,
નિજદાસ જાણી દયા આણી આપ સમોવડ થાપીએ.

[૪૭૦]

આવ્યો શરણે તમારા જિનવર કરજો આશપુરી અમારી,
નાવ્યો ભવપાર મારો તુમ વિણુ જગમાં સાર લે કોણુ મારી,
ગાયો જિનરાજ આજે હરખ અધિકથી પરમ આનંદકારી,
પાયો તુમ દર્શ-નાસે ભવભવ ભ્રમણા નાથ સર્વે અમારી.

[૪૭૧]

યાચના એકજ ઠરું લવોભવ મળો તારું શરણુ,
તાહરું શાસન મળો ને રહું સદા હુ તુમ ચરણુ,
ચિત્તમાં જો તું રમેતો દૂર જાયે ભવ ભ્રમણુ,
સદા રત રહું હું ધ્યાનમાં ત્રણુ રત્નમાહિ ઠરું રમણુ.

[૪૭૨]

શા કારણે સ્વામી તમે નવિ સાર સેવકની લઈ,
તે કારણે ભવમાંહે ભમતાં ચક્રગતિ મુજનવિ ગઈ,
આજ નમતાં તુજ ચરણુમાં મુજ મતિ નિર્મલ થઈ,
હું માનું છું કે આજથી મુજ દુર્ગતિ દૂરે ગઈ.

[૪૭૩]

જે દષ્ટિ પ્રભુ દર્શન કરે તે દષ્ટિને પણ ધન્ય છે,
જે જીભ જિનવરને સ્તવે તે જીભને પણ ધન્ય છે,
પીએ મુદ્દા વાણી સુધા તે કર્ણયુગને ધન્ય છે,
તુજ નામ મંત્ર વિશદ ઘરે તે હૃદયને પણ ધન્ય છે.

[૪૭૪]

જેની મૂર્તિ અમૃત ઝરતી ધર્મનો ઝોધ આપે,
જાણે મીઠું વચન વદતી શોઠ સંતાપ કાપે,
જેની સેવા પ્રણય ભરથી સર્વ દેવો કરે છે,
તે નિર્મોહી જિનચરણમાં ચિત્ત મારું ઠરે છે.

[૪૭૫]

આત્મા તણા આનંદમાં મશગુલ રહેવા ઇચ્છતો,
સંસારના દુઃખ દર્દથી ઝટ છુટવાને ઇચ્છતો,
આપો અનુપમ આશરો પ્રભુ દીનબંધુ દાસને,
હું શરણે આવ્યો આપને તારો પ્રભુ તારો મને.

[૪૭૬]

સુષ્યા હશે પૂજ્યા હશે નિરખ્યા હશે પણ કો ક્ષણે,
હે જગત બંધુ ચિત્તમાં ધાર્યા નહીં ભક્તિપણે,
જન્મ્યો પ્રભુ તે કારણે દુઃખ પાત્ર આ સંસારમાં,
હા ! ભક્તિ પણ ક્ષણતી નથી. મુજ ભાવ શુન્યાચારમાં.

[૪૭૭]

નમીએ શ્રી જિનરાજ આજ તમને દેવો તણા દેવને,
વિનવીએ તુમ આગળે કરગરી આપો પ્રભુ સેવને,
તુમ દર્શન વિષુ મેં લદ્યા દુઃખ બહુ ચારે ગતિને વિષે,
પૂરણ ભાગ્ય ઉદય થકી પ્રભુ મળ્યા ધ્યાવું તને અહુનીશે.

૭

[૪૭૮]

જે પ્રભુના અવતારથી અવનીમાં શાંતિ બધે વ્યાપતી,
જે પ્રભુની સુપ્રસન્ન ને અમીલરી દષ્ટિ દુઃખો કાપતી,
જે પ્રભુએ ભર યૌવને વ્રત ગૃહી ત્યાગી બધી અંગના,
તે તારક જિનદેવના ચરણમાં હોજો સદા વંદના,

[૪૭૯]

ખારે વર્ષદા મધ્યમાં પ્રભુ તમે જ્યારે દીધી દેશના,
ત્યારે હું હતભાગી દૂર વસીયો, તે મેં સુણી લેશના,
પંચમ ઠાળ કરાણમાં પ્રભુ તમે મૂર્તિ રૂપે છો મળ્યા,
મારે તો મન આંગણે સુરતરુ સાક્ષાત્ આજે કૃપ્યા.

[૪૮૦]

પાપો મેં બહુ આચર્યા નરભવે રામા રમા કારણે,
રાખી નહિ દીલમાં દયા અનુમતિ દીધી જીવો મારણે,
ચોરી ને પરદાર લંપટ બની સાચું ન બોલ્યો જરા,
દુઃખો હું જિનરાજ તાજ શિરના સામું જુઓ તો ખરા.

[૪૮૧]

ભક્તિ તારી ભૂડી જઈ અરર હું હારી ગયો જાંઠગી
વાણી આગમની સુણી નહીં કદા જે છે સુધા વાનગી,
યાત્રાઓ તીરથે જઈ પગ વડે કીધી નહીં આ ભવે,
તપથી દેહ દમ્યો નહિ પરભવે મારું શું થાશે હવે.

[૪૮૨]

ગાયા નહિ જિનરાજ ગુણ જીભથી નિંદા કીધી મેં વણી,
ધ્યાયા નહિ અરિહંતને હૃદયમાં ધર્મે નહિ લાગણી,
પૂજ્યા નહિ પ્રભુ આપને પ્રણયથી શુદ્ધિ ધરી ચિત્તની,
આપી દાન સુપાત્રમાં સકળતા કીધી નહિ વિત્તની.

[૪૮૩]

પ્રભુ આજ તારા બિંબને જોતાં નયન સકળાં થયા.
પાપો બધાં દૂરે ગયાને ભાવ નિર્મળ નીપજ્યા,
સંસાર રૂપ સમુદ્ર ભાસે ચુલ્લક સરખો નિશ્ચયે,
આનંદ રંગ તરંગ ઉછળે પદ કમલને આશ્રયે.

[૪૮૪]

અરિહંત હે ભગવંત તુજ પદ પદ્મ સેવા મુજ હજો,
ભવ ભવ વિષે અનિમેષ નયને આપનું દર્શન થજો,
હે દયાસિંધુ દીનબંધુ દિવ્ય દૃષ્ટિ આપજો,
કરી આપ સમ સેવક તણા સંસાર બંધન કાપજો.

[૪૮૫]

દાદા તારી મુખ મુદ્રાને અભિય નજર નિહાળી રહ્યો,
તારા નયનોમાંથી અસ્તુ દિવ્ય તેજ હું ઝીલી રહ્યો,
ક્ષણભર આ સંસારની માયા, તારી ભક્તિમાં ભૂલી ગયો,
તુજ મૂર્તિમાં મસ્ત બનીને આત્મિક આનંદમાણી રહ્યો.

[૪૮૬]

અંતરના એક કેડીયામાં દીપ બળે છે અંખો,
જીવનના જ્યોતિર્ધર એને નિશદિન જગતો રાખો,
જિંચે જિંચે ઉડવા કાજે પ્રાણ ચાહે છે પાંખો,
તમને ઓળખું નાથ નિરંજન એવી આપો આંખો.

[૪૮૭]

વીતરાગ આપ જ એક મારા દેવ છો સાચા વિભુ,
તારો પ્રકૃષ્ટો ધર્મ તે હિજ ધર્મ છે સાચો વિભુ,
એવું સ્વરૂપ વિચારીને કિંકર થયો છું આપનો,
મારી ઉપેક્ષા નવ કરો ને ક્ષય કરો મુજ પાપનો.

[૪૮૮]

દયાસિંધુ દયાસિંધુ દયા કરજે દયા કરજે,
મને આ જ'જીરોમાંથી હવે જલ્દી છુટો કરજે,
નથી આ તાપ સહેવાતો લલૂકી કર્મની જવાણા,
વરસાવી પ્રેમની ધારા હૃદયની આગ ખુબવજે.

[૪૮૯]

મોહની માયા કરી છાયા તમારી નવિ લહી,
કાયા મે પાપે ભરી પણ પુન્ય કરણી નવિ કરી,
સુકૃતની અનુમોદના દુષ્કૃત ગહો નવિ કરી,
કુચુરુ તણા મેં સંગથી સદ્ગુરુ સેવા નવિ લહી.

[૪૯૦]

વીતરાગ યાચના તુજ પાસે ભવોભવ તુજ શાસન મળજે,
સાદિ અનંત ભાગે આતમથી રાગદ્રેષ અળગા ટળજે,
કાળ અનાદિ દુઃખ દેનારા કર્મો આઠ મારા બળજે,
સમ્યગ્ દર્શન જ્ઞાન ચરણના જૂથ મને આવી મળજે.

[૪૯૧]

આ સંસાર મહા વને ભવકૂપે ભૂલો પડી હું ભર્યો,
અંધારૂ ઘનઘોર છે દર્શાદશે તેમાં અહોનિશિ રમ્યો
આપ એકજ તેજ રેખ ભગવંત સન્માર્ગને શોધવા,
તો છોડું નવ નાથ સાથ કદિએ સંસાર પારે જવા.

[૪૯૨]

ઉત્તમ ગણું હું તેજ મનને જેહ ધ્યાવે આપને,
ઉત્તમ ગણું તુજ સ્તવન કરવામાં રસિક તે જીભને,
ઉત્તમ ગણું તે નયન નિરખે જે નિરંતર આપને,
વંદન ઠરી કરું પ્રાર્થના તું તાર તાર હવે મને.

[૪૯૩]

ધન ભાગ્ય મારાં આજ પાવન થઈ ગયો મુજ આતમા,
પ્રભુ દરિસણે આનંદ ઉપન્યો અસંખ્યેય પ્રદેશમાં,
ગુણ શ્રેણિએ ચઢાવનારા ભાવ પ્રભુ દેખાડશે,
પ્રભુ આપનું દર્શન અમોલું મુક્તિ ઠાણુ પમાડશે.

[૪૯૪]

સંસારના વિસ્તારને વિણસાવનારા આપ છો,
ત્રણ ભુવનમાં મુકુટ સમા દેવાધ દેવ તમે જ છો,
આ ઘોર ભવ જંગલ વિષે છો સાર્થવાહ પ્રભુ તમે,
ભવ સાગરે ખૂડનાર મુજને તારનારા પણ તમે.

[૪૯૫]

આજે પામ્યો પરમપદનો પંથ તારી કૃપાથી,
મિથ્યા આજે ભ્રમણુ ભવના દિવ્ય તારી કૃપાથી,
દુઃખો સર્વે ક્ષય થઈ ગયા જિન તારી કૃપાથી,
ખૂલ્યા ખૂલ્યા સકળ સુખના દ્વારા તારી કૃપાથી.

[૪૯૬]

જેનો પ્રબોધ પ્રસરે જગમાં પવિત્ર,
જેનું સદા પરમ મંગલ છે ચરિત્ર,
જેનું જપાય જગમાં શિવરૂપ નામ,
તે જીનને પ્રણયથી કરીએ પ્રણામ.

[૪૯૭]

રાગી બન્યો હું નિજનો પણ રાગી જીનનો નવિ બન્યો,
ગુલામ બન્યો વાસનાનો દાસ તાહરો નવિ બન્યો,
વીતરાગી એવો તું મળ્યો અનુરાગી હું તારો બન્યો,
અભાગી હું હોવા છતાં પણ તુજથી બડભાગી બન્યો.

[૪૯૮]

દીક્ષા ગ્રહી પ્રથમ તીર્થ તમે જ સ્થાપ્યું.
 કેં લવ્યનું કઠણુ દુઃખ અનંત કાપ્યું,
 એવા પ્રભુ પ્રણુમીએ પ્રણુયે તમેને,
 મેવા પ્રભુ શિવતણા અર્પો અમેને.

[૪૯૯]

સકલ કરમ વારી મોક્ષ માર્ગાધિકારી,
 ત્રિભુવન ઉપકારી કેવલ જ્ઞાન ધારી,
 ભવિજન નિત સેવો, દેવ એ ભક્ત ભાવે,
 એહીજ જીન ભજંતા શીવસંપાત્ત આવે.

[૫૦૦]

કરુ ધ્યાનથી ભાવથી નાથ આપો,
 સુખુદ્ધિ અને સર્વ કુખુદ્ધિ કાપો,
 પ્રભુ વિશ્વમાં આશરો છે તમારો,
 ભવાંભોધિમાં રૂખતાને ઉગારો.

[૫૦૧]

સ્તુતિ ના કરી કદીયે આપની મેં
 કરી ગોઠડીએ સદા પાપની મેં,
 વિચાર્યા નહીં મેં કદી સુવિચારો,
 ભવાંભોધિમાં રૂખતાને ઉગારો.

[૫૦૨]

રચી જાળ મેં તુલ્ય આશા ધરીને
 ધર્યો હર્ષ મેં મુગ્ધને છેતરીને,
 કર્યા છે પ્રપંચો પ્રભુ મેં હજારો,
 ભવાંભોધિમાં રૂખતાને ઉગારો.

[૫૦૩]

વિભો માનની જાળ માંહિ ફસીને,
કરી મેં અવજ્ઞા તમારી હસીને,
કર્યા લોભને ક્રોધના કારભારો,
ભવાંભોધિમાં દૂષ્ણતાને ઉગારો.

[૫૦૪]

જાપ્યો જાપ તો નહિ વિભો આપનો મેં
કર્યો સાથ છે શોક સંતાપનો મેં,
કર્યો પાપ માંહિ પ્રભુ મેં વધારો,
ભવાંભોધિમાં દૂષ્ણતાને ઉગારો.

[૫૦૫]

યમગર્જનાની ઉપેક્ષા કરી મેં,
દુરાચારની સેવના આઠરી મેં,
તજ્યોંમેં પવિત્રાઇનો માર્ગસારો,
ભવાંભોધિમાં દૂષ્ણતાને ઉગારો.

[૫૦૬]

નિવાર્યું નહીં ચિત્તને પાપથી મેં,
લગાડ્યું નહીં ચિત્તને યોગથી મેં,
ગયો રાગ માંહિ સહુ જન્મ મારો,
ભવાંભોધિમાં દૂષ્ણતાને ઉગારો.

[૫૦૭]

રડાવ્યા ઘણા રંકને કષ્ટ આપી,
પ્રભુ આપની આણુ છે મેં ઉથાપી,
નહિં વાંક મારો પ્રભુ ઉર ધારા
ભવાંભોધિમાં દૂષ્ણતાને ઉગારો.

[૫૦૮]

ભૂક્ષાવી પ્રભુ ભાન પોતાતણું મેં,
 ગુમાવ્યું સહુ હે પ્રભુ આપણું મેં,
 (વપત્તિ તણો મેં ન જોયો કિનારો,
 લવાંભોધિમાં દૂખતાને ઉગારો.

[૫૦૯]

વંધ્યા વૃક્ષની જેમ આ જન્મ જાય,
 નહીં કૃત્ય સારા પ્રભુ તોયે થાય.
 મને મૃત્યુ દેખી છુટે છે ધુળરો,
 લવાંભોધિમાં દૂખતાને ઉગારો.

[૫૧૦]

દયા લાવીને દીનને સુખ આપો,
 વળી જન્મ-મૃત્યુતણા કષ્ટ કાપો,
 અહયો છે પ્રભુ હાથ મેં આજ તારો,
 લવાંભોધિમાં દૂખતાને ઉગારો.

[૫૧૧]

સાક્ષાત્ શ્રી જિનદેવને નિરખશું, ક્યારે અહો નેત્રથી,
 ને વાણી મનોહારિ ચિત્ત ધરશું, ક્યારે કહો પ્રેમથી,
 શ્રદ્ધા નિશ્ચલ ધારશું જિનમતે શ્રેણિકવત્ કે સમે,
 ને દેવેન્દ્ર વખાણુ પાત્ર થઈશું ક્યારે સુપુણ્યે અમે ?

[૫૧૨]

ક્યારે દેવ અલાયમાન કરવા મિથ્યામતિ આવશે,
 સમ્યક્ત્વ સુરરત્નની અમ વિષે સાચી પરીક્ષા થશે,
 ક્યારે પૌષધને અહી પ્રણયથી, સદ્ભાવના ભાવશું,
 ને રોમાચિંત થઈ તપસ્વી મુનિને ક્યારે પડિલાલશું.

[૫૧૩]

સદ્વૈરાગ્ય રસે રસિક થઈને દીક્ષેચ્છુ ક્યારે થશું,
ને દીક્ષા ગ્રહવા મુનીશ્વર કને ક્યારે સુલાગ્યે જશું,
સેવા શ્રી ગુરુદેવની કરી કદા સિદ્ધાંતે શિખશું,
ને વ્યાખ્યા વડે સમસ્ત જનને ક્યારે પ્રાતબોધશું.

[૫૧૪]

ગામે કે વિજને સુરેન્દ્ર લવને, ને જુ'પડે કયે સમે,
સ્ત્રીમાં ને શબમાં સમાન મતિને ક્યારે ધરિશું અમે,
સર્પે કે મણિમાળામાં કુસુમની શય્યા તથા ધૂળમાં,
ક્યારે તુલ્ય થશું પ્રકુલ્લિત મને શત્રુ અને મિત્રમાં.

[૫૧૫]

યોગાભ્યાસ રસાયણે હૃદયને રંગી અસંગી બની,
ક્યારે અસ્થિરતા ત્યજી શરીરને, વાણી તથા ચિત્તની,
આત્માનંદ અપૂર્વ અમૃત રસે ન્હાઈ થશું નિર્મળા,
ને સંસાર સમુદ્રના વમળથી ક્યારે થશું વેગળા.

[૫૧૬]

હે વીતરાગ પ્રભુજી તારી, સેવા ભવોભવ મુજ મળજે,
શાસન પણ તારું મને મળજે કર્મ સમૂહ મારા ટળજે,
શરણું તારું સાચું જગમાં તે પણ પ્રભુ મુજને મળજે,
સમાધિ સદ્ગતિ પ્રાંતે સિદ્ધિ ભવ ફેરા મારા ટળજે.

[૫૧૭]

શુદ્ધ નિરંજન પૂર્ણાનંદી, અક્ષય અગોચર અવિકારી,
આવ્યો છું દાદા તુજ શરણે બોધિબીજ ઘો સુખકારી,
પર પરિણતમાં હું પ્રભુ ભમીયો, કાળ અનંતો બહુભારી,
દેહાધ્યાસથી છોડાવવાને આપ મલ્યા છો ઉપકારી.

[૫૧૮]

કરુણાસિંધુ ત્રિભુવનનાયક, તું મુજ ચિત્તમાં નિત્ય રમે,
ચાકરી ચાહું અહુનિશ તારી લવથી મન મારું વિરમે,
વીતરાગ જગત્ગુરુ જિનવર તુજ ચરણે સુરનર પ્રભુમે,
સમ્યગ્ દર્શન અમને આપો વિશ્વના તારણહાર તમે.

[૫૧૯]

શક્તિ મળે તો મુજને મળજે જિન શાસન સેવા સારું,
ભક્તિ મળે તો મુજને મળજે જિન શાસન લાગે પ્યારું,
મુક્તિ મળે તો મુજને મળજે રાગ દ્વેષ અજ્ઞાન થકી,
તવ શરણું મુજ મળો લવોલવ એવી શ્રદ્ધા જાય ટકી.

[૫૨૦]

અનંત સુખની શીતલ છાંયડી મૂકી ભમ્યો હું લવવને,
અનંત દુઃખની વાટ મેં લીધી શું કહું પ્રભુજી તહને,
કરુણા સાગર હે વીતરાગી માગું એક જ તારી કને,
લવોલવ તારું શરણું હોજે લવસાગરથી તાર મને.

[૫૨૧]

મુક્તિ દાયક બિરૂદ છે તારું મુક્તિ સુખડા ને આપો,
અભયદાતા છે સહુ જગના અભયદાન તમે આપો,
ત્રણ ભુવનના સ્વામી પ્રભુજી આણા તારી શિર ધરું,
અર્પો એવી શક્તિ મુજને લવોલવના દુઃખડા ટાળું.

[૫૨૨]

તુજ વાણીના પ્રભાવથી સૌ વૈરભાવ ભૂલી જતા,
શત્રુતાને દૂર કરીને મિત્રતા પ્રગટાવતાં,
એકતાથી અમી સુધારસ કર્ણુપટ પર ધારતા,
કઠીન કાળા કર્મો જે ક્ષણ વાર સૌ દૂરે થતા.

[૫૨૩]

સંસાર તરણી પાપ હરણી વાણી ભાવથી નવિસુણી,
ઉપકાર અગણિત તાહરા વાળી શકું નહીં હું ઋણી,
હે નાથ ગુણઠાણાને ચડવા યાચું સંયમ ।નસરણી,
હૂરે કરીને ઠમો માહરે પહોંચવું મુક્તિ ભણી.

[૫૨૪]

આનંદ દાતા વિશ્વના વળી મુક્તિ કેરા પંથને,
ખતલાવનારા નાથ મારા તારનારા ભવ્યને,
ભંડાર ભાવરથણુ તણા છો એહ ભાવ ધરી અમો,
ધમ યોદ્ધીએ પ્રાતઃદિન પ્રભાવે આપને જ નમો નમો.

[૫૨૫]

પ્રભુજી માહરા પ્રેમથી નમું મૂર્તિ તાહરી જોઈને ઠરું,
અરર યો પ્રભુ પાપ મેં કર્યાં, શું થશે હવે માહરી દશા,
માટે હું પ્રભુ તમને વિનવું તારજો મને પ્રભુજીને સ્તવું,
દીનાનાથજી દુઃખ ઠાપજો ભવિક જીવને સુખ આપજો.

[૫૨૬]

હે ત્રણ ભુવનના નાથ મારી કથની જઈ કોને ઠરું,
ઠાગળ લખ્યો પહોંચે નહીં ફરિયાદ જઈ કોને કરું,
તું મોક્ષની મોઝારમાં હું દુઃખભર્યા સંસારમાં,
જરા સામું પણ જુઓ નહીં પોકાર જઈ કોને કરું ?

[૫૨૭]

જન્માંતરો કરી ઘણાં પ્રભુ કાળ ખોયો.
તો ચે હજી સુધી નથી ભવ અંત જોયો,
કયારે થશે તુજ સમો પ્રભુ આત્મા મહારો,
ખોલો હવે ઘણું તમે નહીં મૌન ધારો,

[૫૨૮]

હુઃખ ગમે ના મુજને જરીયે પાપ અધિકા કરતો,
સુખ ગમે મુજને નિરંતર ધર્મ ધ્યાન ના ધરતો;
અહો પ્રભુજી હું કેવો અવળો મુજ હિતને કેમ કરશે,
અપાત્ર હું અધમાધમ ભારી કૃપા હૃદયમાં ધરશે.

[૫૨૯]

ચિંતા ચિત્ત તણી મમત્વ મનમાં ક્યારે સમુદ્ભાજશે
આ મારું નથી એમ મુજ મનમાં હે ઈશ ક્યારે થશે,
તારા ચરણ વિશે નિઃશંક લગની ક્યારે મને લાગશે,
કોડા બાળકની સમાન ભવ આ ક્યારે બધો ભાસશે.

[૫૩૦]

શું કર્મ કેરો દોષ આ અથવા શું મારો દોષ છે,
શું ભવ્યતા નથી માહરી હિત કાળનો શું દોષ છે,
અથવા શું મારી ભક્તિ નિશ્ચલ આત્મમાં પ્રગટી નથી,
જેથી પરમપદ માંગતા પણ દાસને હેતા નથી.

[૫૩૧]

બહુકાળ ભવ અટવી વિષે ભમતા અહીં આવી ચડયો,
નરભવ મળ્યો ને નાથ તું પણ પુણ્ય યોગે સાંપડયો,
ભાગ્યે મળ્યું એકાન્ત હિતકર સ્વામી શાસન તાહરુ,
હે નાથ દૂરે ના થજો હું પ્રાર્થના એક જ કરૂ.

[૫૩૨]

કર જોડીને વિનંતી કરૂં સ્વીકારજો આ માહરી,
સર્વે સુરેન્દ્રો સેવના કરતા અહર્નિશ તાહરી,
હું પણ તમારા પદકમલ મકરન્દમાં મધુકર બની,
ક્યારે પ્રભો ભૂલીશ બ્રમણા સર્વથા ભવવન તણી.

[૫૩૩]

ધરું નહીં સામ્રાજ્ય કે સુરસૌખ્ય કે ચક્રીપણ,
ને કીર્તિ નિર્મળ હુ ખ કારણ નાથ સુખ સંસારનું,
ધરું સદા તુજ પદ કમલની સેવના મળજો મને,
સ્વામી મને નિજ દાસ ગણજો શું કહું બહું આપને

[૫૩૪]

શ્રેણી ક્ષીણ કષાયની થઈ અને ઘાતી હણીશું કદા,
પામી કેવળ જ્ઞાન કોણ સમયે દેશું કદા દેશના,
ધારી યોગ નિરોધ કોણ સમયે જશું અહો મોક્ષમાં,
એવી નિર્મળ ભાવના પ્રણયથી ભાવું સદા ચિત્તમાં.

[૫૩૫]

હે દેવ તારક ! વિશ્વનાયક સૌખ્ય દાયક જિનપતિ,
વંદન કરું ચરણે તમારા એક સુણજો વિનતિ,
નવિ માગું સુરપણું ચક્રવર્તી રાજ્ય કે સુત વિતને,
પણ માગું તુજ પદ પદ્મ સેવા સર્વદા મળજો મને.

[૫૩૬]

પ્રભુ પ્રાર્થના એવી કરું હું પ્રમાદ ક્યારે નવિ કરું,
પ્રતિ કૂળતા આવે ભલે પણ પ્રસન્નતા રાખી કરું,
ભક્તિભાવથી તાહરી ભગવાન હું સ્તવના કરું,
સરલતા સમતાના શિખરે ચડી ભવ સાગર તરું.

[૫૩૭]

જીત્યો મોહ મહારિપુ પલકમાં, જેણે ક્ષમા આદરી,
ઘાતી કર્મ વિનાશ ખાસ કરવા, જેણે તપસ્યા કરી,
પામી કેવળ જ્ઞાન ધ્યાન બળથી, સિદ્ધિ ગતિને વરી,
વંદુ તે પ્રભુને સદા હૃદયથી બે હાથ જોડી કરી.

[૫૩૮]

અદ્ભુત તારી મૂર્તિ નીહાળી, અમૃત રસના ઝરણા વહે,
ચાંદશી સોહિ સૂરત તારી, સંચિત કર્મોના બંધ હરે,
તેજ ભરેલા નયનો તારા, જુગ જુગ જૂના ભાવ કહે,
એ જિનવરના દર્શન કરવા, અંતર મારુ નિત્ય ચહે.

[૫૩૯]

ઓ કૃપા સાગર તાહરી કૃપા ભવોભવ મુજ મળો,
ઓ અભયદાતા માહરી ભવ અટવીનો તુમ ભય હરો,
ઓ દયાસાગર દાસના દુઃખ દારિદ્રને દૂરે કરો,
ઓ સુખ સાગર સામું જોઈ દાસને સુખી કરો.

[૫૪૦]

હું સ્પષ્ટ જોહું તુજ કને છે આપતું શરણું મને,
આ લોકમાં ને સ્વપ્નમાં પણ ચાહતો નથી અન્યને,
હે નાથ મારા પ્રાણના મુજ માત તાત ખરા તમે,
મુજ સત્ય જીવન બંધુ ગુરુ સ્વામી પણ સાચા તમે.

[૫૪૧]

સંસારકારી રાગદ્વેષ ને વસ પડી કરું ભવ બહું,
ભવ અટવીમાં ભમતા થકાં ક્ષણવાર શાંતિ નવિ લહું,
પાપના ક્ષણ રૂપ પ્રભુજી દુઃખને હું નિત સહું,
તાર મુજને તાર બસ હું એટલું તુજને કહું.

[૫૪૨]

ભવ સાગરે રખડી રહેલા જીવને હોડી સમા,
વળી સાર્થવાહ સમા તમે સંસાર રૂપ ઠાંતારમાં,
અનંત પૂર્ણાનંદ પુરે પૂર્ણ નિર્વાણે રહ્યા,
પ્રત્યક્ષ નિરખું ભક્તિથીહું આપને મુજદલ વસ્ત્યા.

[૫૪૩]

તારા શરણુને દેવ હે હું એક મારું ધન ગણું,
વળી લક્ષ્મિમાં જે દિન જાતા તેહ જીવન હું ગણું,
આજ્ઞા જીવનમાં પાળતા કાયા સફળ મારી ગણું,
દર્શન થકી સ્થિરતા મળે તો મન સફળ મારું ગણું.

[૫૪૪]

નથી કોઈ ક્યારે જગતભરમાં અન્ય શરણું,
ખરે મારે સાચું તવ શરણુ છે એક જ વરં,
પ્રભો તેથી લાવી હૃદય કરુણા ભાવ મુજને,
ઠહું રક્ષો રક્ષો ભવજલધિથી આજ મુજને.

[૫૪૫]

સ્વામી તમારી સેવનાથી હું બહું સુખીયો થયો,
ઈન્દ્ર સુર કે ચક્રી સૌખ્ય તેહથી ઝાંખો કહ્યો,
અનંત ભ્રમણનો અંત ભગવંત આજ તુજ થકી લહ્યો,
અર્ધપુદ્ગલ પરાવર્તન કાળ મુજ બાકી રહ્યો.

[૫૪૬]

ભમું લેવા જ્યાં ત્યાં મૃગજળ સમા વિશ્વ સુખને,
ભરું બાથો ખાલી અણુ સમજથી માત્ર ધુમને,
નથી દુઃખી તેથી મુજ સમ વિભો વિશ્વ ભરમાં,
દયા લાવી તારો ભવજલ થકી અદ્ય પળમાં.

[૫૪૭]

કરુણા નિધાન પ્રભુજી માહરી ઉપરે કરુણા કરો,
નિરાગી છો પ્રભુજી તમે આ રાગીને પણ ચિત્ત ધરો,
તાહરી કૃપા થકી મુજ ભવ તણા ફેરા ટળો,
લાવુ એવાં ભાવના તુમ સેવના મુજ નિત મળો.

[૫૪૮]

પ્રભુ હું અનાથ બન્યો હવે તુજ ચરણનો લહીં આશરો,
જર જમીન બેડું તુરછ લાગે કાચમણિનો આંતરો,
મોહિ બગાડ્યું માહડું તેથી ન જાણ્યા આપને,
સાચો મણિ પરખ્યો હવે હું ના થઈશ વશ મોહનો.

[૫૪૯]

સંસાર સાગરને તરેલા પૂજ્ય પ્રભુજી આપને,
બેતાં ભવે વસવા મતિ જરીના રહેઆ દાસને,
પણ શું કરું આ ઘોર આંતર શત્રુઓ કનડે મને,
મુક્તિ અહિથી પામવા હું શરણ આપ્યો તુજકને.

[૫૫૦]

ક્યારે પ્રભુ તુમ સમવસરણ નાથ નયણે નિહાળશું,
ભવ તરણી આણુ તુમારી નતમસ્તક બની શીર ધારશું,
ભવ માંહે ભમતા રાત્રે રમતા ક્યારે સમતા સાધશું,
કુમતિ ક્યારે દૂર કરીને સુમતિ સંગે મહાલશું.

[૫૫૧]

દિનદિન તુજ પ્રત્યે પ્રભુ મુજ ભાવની હોબે વૃદ્ધિ,
ભરતી હોબે મુજ ભાવમાં પણ ઓટ આવો નહિ કદી,
સુર-અસુર પણ તુજ ચરણ ચુમે બેઈ તાહરી સમૃદ્ધિ,
જીવાડનારો જગતને તુજ સમ નહિ કોઈ ઔષધિ.

[૫૫૨]

નવિ માંગુ તાહરી પાસ હું તો રાજ વૈભવ સિદ્ધિઓ,
સુર નર ચક્રી કેરી પદવી કે નહિ કેા સિદ્ધિઓ,
પણ એક માંગુ તાહરા પદ કમળ કેરી સેવના,
દેબે ભવોભવ નાથ મુજને એહ મારી ખેવના.

[૫૫૩]

તુજ પૂર્ણતા સ્વાભાવિક વર રત્ન કાંતિ પ્રભા સમી,
મુજ પૂર્ણતા પરભાવની માગ્યા ઘરેણાંની સમી,
એવું વિચારી ચિત્ત માઝં સ્થિર બન્યું તુજ ગાનમાં,
નિર્મળ સ્વરૂપે શોભતા પ્રભુ વાત સુણજે કાનમાં,

[૫૫૪]

હું રાગથી રંગેલ છું ને દ્રેષથી ઉભરાવું છું,
મોહ કેરા પાસમાં હું પાપથી પીડાવું છું,
કરણી કરી મેં પાપની પણ પ્રભુ હવે પસ્તાવું છું,
શરણું સ્વીકાર્યું તાહરું, હે નાથતુજ ગુણ ગાવું છું.

[૫૫૫]

નિર્મમ કૃપાળું આપ છે નિર્ઞંથ મોટા તે છતાં,
છો ઋદ્ધિવાળા નાથ મારા સૌમ્ય તેજસ્વી છતાં,
સંસારથી ભય રાખનારા આપ ધીરવડા છતાં,
પૂજે ઘણાંએ દેવ પ્રેમે આપને માનવ છતાં.

[૫૫૬]

પુણ્ય ગણના કણ સમી તુજ ચરણ રજ હું માનતો,
તે જસ શિરે દ્યે સ્થાન તેને મોહનો ડર ભાગતો,
જિમ લોહચુંબક લોહ ખેંચે ભક્તિ ખેંચે મુક્તિને,
મળજે ભવોભવ સાત્ત્વિકી ભક્તિ હું વિનવું આપને.

[૫૫૭]

આનંદ આજે ઉપન્યો પ્રભુ મુખ જોતા આપવું,
ક્ષણવારમાં નીકળી ગયું જે મોહ કેરા માપવું,
પ્રભુ નયન તારા નીરખતાં અમીઘારાને વધીં રહ્યા,
મુજ હૈયા માંહે હર્ષ કેરી વેલડી સીંચી રહ્યા.

[૫૫૮]

વાણી તારી સ્તુતિ કરતી, મનડું મારું કયાંય ભમે,
 ધન્ય ધન્ય છે એ જીવોને તુજ લક્ષ્મીમાં ચિત્ત રમે,
 તેહથી પણ આધકા છે તેઓ જીનઆણામાં મસ્ત રહે.
 જન્મ મરણના ફેરા ટાળી શાશ્વત સુખને તે જ લહે,

[૫૫૯]

આંખડી તારા દર્શન કરતી, ચિત્તડું તો ચક્રકોળ ફરે,
 એ રીતે તુજ ધ્યાન ધરતા કર્મો મારા કયાંથી ખરે,
 શિવનગરમાં જીવું મારે, બેઠો દુર્ગતિ નાવરે,
 કરુણાસિંધુ કરુણા કરીને નૈયા પાર લગાવ રે.

[૫૬૦]

ભવમાં ભયો ભવમાં ભૂયો મુજમાં રહેલા દોષથી,
 જીવોની સાથે વૈરભાવ મેં રાખીયો બહુ રોષથી,
 મુજ જીવનની એ કાળી કથની સ્પષ્ટ તુજને હું કહું,
 એ દોષમાંથી મુક્ત કર સમ-નૈત્રી ભાવે હું રહું.

[૫૬૧]

પ્રસન્નતા કંઈ એવી આપો ધ્યાન તમારું ધરવું,
 જ્ઞાન દષ્ટિ કંઈ એવી આપો જીનવર દર્શન કરવું,
 શક્તિ ભાવના એવી આપો ભવસાગરને તરવું,
 અંતર્યામી હું છું અભાગી તુમ ચરણે શું ધરવું.

[૫૬૨]

આંખડી દેખી અમૃત ઝરતી હૈયું મારું હૃષ્ ધરે,
 મુખડું દેખી મલ્લપતું તારું ચનગન મનડું નાચ કરે,
 મૂરતિ તારી નજરે નિહાળું વીતરાગતા મનમાં કરે,
 દર્શન વંદન સ્તવના કરતાં ભવભવ સંચિત દૂર કરે.

[૫૬૩]

કર્મનો ક્ષય કરવો મારે દુઃખનો ક્ષય પણ કરવો,
સમાધિ મૃત્યુ માંગુ જીનવર ભવોદ્ધિને તરવો,
યોગ્ય નથી હું કરું યાચના તો પણ શેષ ન ધરવો,
કોની પાસે જઈને માંગુ યોધિ લાભને વરવો,

[૫૬૪]

તવ ચરણ કેરી સેવના ભવભવ પ્રભુ મળલે મને,
માર્ગાનુ સારી પણુ અને સદ્ગુરુ કેરા યોગને,
પામી શકું એહી જ વિનતી ભાવથી કરું આપને,
મુજ નાશ કર પ્રભુ ચિર સંચિત જન્મજન્મના પાપને.

[૫૬૫]

દ્રેષીજનો કરી શું શકે જે ચિત્તમાં શાંતિ વસે,
શું પ્રેમ ધરનારા કરે જે ખેદ મનથી ના ખસે,
તુજ વાણીએ મુજ ચિત્તમાં પ્રભુ દર્શને સ્થિરતા કરે,
તો કર્મ કેરા ભાર શું છે મુજ હૃદયથી ના ખરે.

[૫૬૬]

સંકલ્પ ચિંતા ને વિષયથી ચિત્ત વ્યાકુળ માહરૂં,
સંસારના દુઃખથી દબાતું શોકમાં મન માહરૂં,
હું તરવને જાણું નહીં નથી જ્ઞાન સમ્યગ્ માહરૂં,
સમાધિમય તો કેમ થાશે નાથ મરણ મહારૂં.

[૫૬૭]

જેની મૂર્તિ અમૃત ઝરતી સૌમ્ય તેજ પ્રકાશે.
જેની મૂર્તિ નિરખી હરખે તેહના દુઃખ નાસે,
જેની મૂર્તિ પ્રશમ રસમય દેખતા શાંતિ આપે,
તે વીતરાગી ચરણે વંદુ કરમના કંઈ કાપે.

[૫૬૮]

મન હરણુ કરનારી પ્રભુ જે મૂર્તિ દેખે તાહરી,
સંસાર તાપ મીટાવનારી મૂર્તિ વંદે તાહરી,
ચારિત્ર લક્ષ્મી આપનારી મૂર્તિ પૂજે તાહરી,
ત્રણ જગતમાં છે ધન્ય તેહને વંદના પ્રભુ માહરી.

[૫૬૯]

હે નાથ નેત્રો મીચીને ચળ ચિત્તની સ્થિરતા કરી.
એકાંતમાં ખેસી કરીને ધ્યાન મુદ્રાને ધરી,
તુજ સર્વ કર્મ વિનાશ કારણ ચિંતલું જે જે સમે,
તે તે સમે તુજ મૂર્તિ મનહર માહરે ચિત્તે રમે.

[૫૭૦]

તુજ મૂર્તિ દર્શનને ચહું, રોગી દવાને જિમ ચહે,
તુજમાં રહો મન માહરું, મુજ આતમા એહિ ચહે,
થાકી ગયો છું ખોલતા, જડબુદ્ધિ ખોલું કેટલું ?
કરૂણા કરીને તારજો, જનરાજ માંજુ એટલું.

[૫૭૧]

ખહિરાતમ ભાવે હે પ્રભુ થયું ભ્રમણુ ભ્રાંતિમાં ઘણું,
ઈન્દ્રિય ખાડીમાં ખૂચ્યો જળ ડહોળું જ્યાં વિષયો તણું,
કાઠવ કષાય ગળા સુધી કંટાળતાં પણ ના ટળું,
આપના ચરણે વસીને માંજુ મુક્તિ મુજ મળે.

[૫૭૨]

શાસન તમારું પામીયો સેવા પ્રભુ તવ ના કરી,
દર્શન તમારું પામીયો નવિ આત્મદર્શ થયું જરી,
સદ્ગુરુના સંયોગમાં પણ યોગ હૈયે નવિ વસ્યો,
ધર્મ તમારો પામીયો પણ પાપથી દૂર નવિ અસ્યો.

[૫૭૩]

લોકોત્રે સ્થિત ઉદ્ધર્વન તેથી ધર્મ દ્રવ્ય વિણ જાતાજી,
જે ચિન્મૂર્તિ અમલ સહજ સ્થિર દર્શન જ્ઞાન સુહાતાજી,
ત્રિભુવન મંગળકર્તા નિરુપમ જિન કૃતાથી સુભુજેજી,
નિત્યાનંદ સુધારસ નિર્ભર શરણુ સદા અમ બનજેજી.

[૫૭૪]

દેર કર્મ દુશ્મન દળજીતોને શાશ્વત પદ જે પામ્યાજી,
જન્મ જરા મરણાદિ અઢારે દોષો દૂર વિરામ્યાજી,
નિજ ઐશ્વર્ય અચિંત્ય અનુપમ જ્ઞાનાદિકચુત રાજેજી,
તે ત્રૈલોક્ય શિરોમણિ થાજે. જિન સદાહિત કાજેજી.

[૫૭૫]

સૌ કર્મબંધન ક્ષય કરીને સર્વદર્શી જે થતા,
સર્વત્ર વસ્તુ સમસ્ત જ્ઞાયક બોધ તેજે હીપતા,
સર્વત્ર પ્રગટિત ઉત્તરોત્તર સદ્ગાનંદે સુખી પૂરા
નિશ્ચળ નિરાકુળ જિનતે શિવ સૌખ્યદો અમને જરા.

[૫૭૬]

છે તે જ સુગતિ તે જ સુખ તે જ્ઞાન દર્શન જિનનાં,
જે સ્વરૂપ જિનનું તે વિના નહિ પ્રિય મુજને અન્યનાં,
તે સિદ્ધ મેં ચિત્તે ધર્યાં નિત્યે સુદૃઢ શ્રદ્ધા કરી,
હેજે પરમપદ પ્રાપ્તિ મુજને ભીષણુ ભવ મનથી હરી.

[૫૭૭]

પરમાત્મ જયોતિ અચિંત્યમનથી વચનની ગતિ ત્યાં નહી,
વળી શરીરથી છે ભિન્ન કેવળ રૂપ પણું એનું નહીં,
ચિદ્રૂપ અનુભવ ગમ્ય કેવલ રક્ષણે અમ અજ ને,
હેજે પરમ પદ પ્રાપ્તિ મુજને એહ અરજી ઉર ધરું,

[૫૭૮]

તન ધન સ્વજન સૌ પર પદાર્થો મોહ તેનો ત્યાગીને,
આનંદ સાગરમાં બને મન મગ્ન જ્યારે જાગીને,
પરમાત્મ જ્યોતિ તે સમે લાસે અનુપમ ત્યાં અહો,
દેજો પરમપદ પ્રાપ્તિ મુજને એહ અરજી ઉર ધરું.

[૫૭૯]

શશીસૂર્યના કિરણો કઠી જે મોહતમને ના હણે,
તે મોહતમ નિર્મળ વચન કિરણો વડે જ અર હણે,
બિનરાજ જગ શિરતાજ તું શિવસાજ જગજ્યવંત રે,
દેજો પરમપદ પ્રાપ્તિ મુજને એહ અરજી ઉર ધરું.

[૫૮૦]

સંસારમાં સૌ જન્મ મરણાદિ દુઃખોને દુઃખ કહે,
પણ સુજ જન તો વિષય સુખ પણ દુઃખ જાણી દૂર રહે,
મુક્તિ વિષે છે સૌજ્ય સાચું વિરલ મોક્ષાર્થી વરે,
દેજો પરમપદ પ્રાપ્તિ મુજને એહ અરજી ઉર ધરું.

[૫૮૧]

સંસારવૃદ્ધિ કારણો સૌ ઠામ ભોગ કથાદિ તો,
ચિરકાલ પામ્યા શ્રવણ પરિચય ને અનુભવ પૂરતો,
પરમાત્મ જ્યોતિ મુક્તિ હેતુ સ્વાનુભૂતિ ના ઠરી,
દેજો પરમપદ પ્રાપ્તિ મુજને એહ અરજી ઉર ધરું.

[૫૮૨]

અતિ ગહન આત્મતત્ત્વ તેનો બોધ પણ દુર્લભ ઘણો,
વળી વચનથી વર્ણન સુલભ તેનું જરાયે ના ગણો,
સુજ્ઞાની શરણે આત્મલક્ષે સુગમ તોય અવશ્ય એ,
દેજો પરમપદ પ્રાપ્તિ મુજને એહ અરજી ઉર ધરું.

[૫૮૩]

અજ્ઞાની જનને ઓધવા વ્યવહાર નય ઉપકારી છે,
પણુ ઠર્મ શત્રુ નાશ કરવા શુદ્ધ નય બળ ભારી છે,
તે ઠર્મ ક્ષય કરી મુક્તિ વરવા પ્રબળ ઈચ્છા છે મને,
હેજે પરમપદ પ્રાપ્તિ મુજને એહ અરણ ઉર ધરું.

[૫૮૪]

જે પણ પ્રકાશે જ્ઞાન [નજનું] જ્ઞાન સમ્યક્ તે કહો,
તેની પ્રતીતિ અચળ વર્તે શુદ્ધ દર્શન તે લહો,
સદ્જ્ઞાન દર્શન સહ સ્વરૂપે સ્થૈર્ય ચારિત્ર કરું,
હેજે પરમપદ પ્રાપ્તિ મુજને એહ અરણ ઉર ધરું.

[૫૮૫]

સદ્જ્ઞાન દર્શન ચરણ આદિ બાણુ અનુપમ ધારીને,
જડરૂપ બાહ્ય પદાર્થ સર્વે વેદ્યરૂપ નિર્ધારીને,
શુદ્ધત્મરૂપ સમરાંગણે સૌ ઠર્મ આર જ્યારે હણું,
હેજે પરમપદ પ્રાપ્તિ મુજને એહ અરણ ઉર ધરું.

[૫૮૬]

હિંસા તનુ એકાકી થઈ વિચરું ગિરિ ગહ્યર વિષે,
બહું વિકટ સંકટ પણ સહું મરણાંત દુઃખ પણ ધીર દિસે,
વનમાં વળી સ્થિત વૃક્ષ સર્દશ ઘોર તપમાં રત રહું.
હેજે પરમપદ પ્રાપ્તિ મુજને એહ અરણ ઉર ધરું.

[૫૮૭]

આત્મારૂપી ભૂમિ વિષે જ્યાં ઠર્મ બીજ ઉગે અહો,
મનરૂપ વૃક્ષ વિશાળ ત્યાં ભવ દુઃખ ફળ તેના પ્રહો,
જન્માદિ દુઃખ ફળો થકી મુક્તિ મુમુક્ષુ હું ચહું
હેજે પરમપદ પ્રાપ્તિ મુજને એહ અરણ ઉર ધરું.

[૫૮૮]

નિંદા કરુ નહીં કોઈની પાપી મહા હો પાપમાં,
લવ સ્થિતિનું ચિંતન કરી વિચાર વાળું આપમાં,
જ્ઞાનાદિ ગુણે ગુણવંતા ગુરુ તણી સેવા કરુ,
દેજે પરમપદ પ્રાપ્તિ મુજને એહ અરજી ઉર ધરુ.

[૫૮૯]

શુચિ રાખતો વ્રત શુદ્ધિથી ધીરજ વિપદમાં ધારતો,
માયા મૂડી નિર્દોષ થઈ વૈરાગ્ય ધરી મન વારતો,
તન ધન કુટુંબને સ્ત્રી સગાં તે સર્વને હું પરિ હરુ.
દેજે પરમપદ પ્રાપ્તિ મુજને એહ અરજી ઉર ધરુ.

[૫૯૦]

સિદ્ધાંતનો પરમાર્થ લહું સત્સંગ શ્રવણ વિચારથી,
લોક રૂઠિ મૂઢની ત્યાગું પ્રથમ પુરુષાર્થથી,
સત્ય શ્રદ્ધા સંગ્રહું સર્વજ્ઞ વાણી આદરું,
દેજે પરમપદ પ્રાપ્તિ મુજને એહ અરજી ઉર ધરુ.

[૫૯૧]

ભગવંતની ભક્તિ ધરું ઉરમાં અતિ બહુ માનથી,
એકાંત એવા સ્થાનમાં શરયા સ્થિતિ કરુ હું મથી,
શુદ્ધ શ્રદ્ધા રૂપ સમક્તિમાં અચળ સ્થિતિ કરુ,
દેજે પરમપદ પ્રાપ્તિ મુજને એહ અરજી ઉર ધરુ.

[૫૯૨]

જનમન રંજન સિદ્ધ નિરંજન પાતક ખંડન હુઃખ હરો,
શિવપુર મંડન કર્મ નિકંઠન પાલક બંધન મુક્ત કરો,
જીન તન કંચન વેણુ સુચંદન વંદન સખંધન મોક્ષ વરુ,
લવભય ભંજન નેન સુ અંજન તારક વંદન કોટિ કરુ.

[૫૯૩]

સેવું તારા સદા હું ચરણ કમલને વિધિને તારનારા,
સેવું તારા સદા હું અમલ વચનને શાંતિને ચાહનારા,
સેવું તારા સદા હું શુભ ગુણ ગણને આત્મને પોષનારા,
સેવું તારા સદા હું સુકર ધરમને પાપને શોષનારા.

[૫૯૪]

નેત્રો ને હર્ષકારી ભવજલધિ હરી દુઃખ વલ્લી વિકારી,
હૃષોત્કર્ષિ પ્રભાવી શિવતરુવરની મંજરી ચિત્તહારી,
શ્રેષ્ઠ શ્રી ધર્મરૂપી નરવર નગરી રાગને દ્રેષ વારી,
લોકોને શ્રેષ્ઠ એવી જીનવર પડિમા થાય કલ્યાણકારી.

[૫૯૫]

ભલે પાઉં ના હું સુરનગરના દિવ્ય સુખને,
ભલે આવે તોયે સહન કર્યું નર્ક દુઃખને,
ભલે તૂટે નહિં ભ્રમણ ભવનું તોય દુઃખના,
મળો સેવા તારી ભવ ભવ વિભો એ જ શમણા.

[૫૯૬]

પ્રભુ ક્રોધ દાવાનળ મહીં ળળતો મને અટકાવજો,
હિ નાથ મારા માન રૂપી નાગને તમે નાથજો,
વીતરાગ તમને વિનવું માયા થકી ઉદ્ધારજો,
વિભુ લોભના સાગર થકી નૈયા કિનારે લાવજો.

[૫૯૭]

કરતો પ્રભુ વંદન તમોને ભાવથી સ્વીકારજો,
ભવોભવ તણાં જે કર્મ બંધન નાથ મારા કાપજો,
બનું ભક્તિમાં મશગૂલ એવી શક્તિ મુજને આપજો,
વીતરાગ તવ ચરણો તણાં સેવન થકી મુજ તારજો.

[૫૯૮]

થયાં નેત્રો મારાં સફલ વિભુનાં દર્શ કરતાં,
 થયાં ગાત્રો મારાં પુનિત જિનને ચિત્ત ધરતાં,
 થયો આત્મા શુદ્ધ પ્રભુનમનથી પાપ ટળતાં,
 થયો રોમે રોમે હરખ અતિશે નાથ મળતાં.

[૫૯૯]

દુષ્કર્મ ભાર વડે ભરેલો નાથ ઉત્સુક સર્વદા,
 ભવ જલધિ તરવા શીઘ્ર વરવા મુક્તિની સુખ સંપદા,
 પણ કેમ કરતા તરી શકું તેથી કહું હું આપને,
 હે નાથ નાવિક થઈ ઉતારો પાર ભવથી ઠાસને.

[૬૦૦]

બસ એક તાહરી આણુ જો હું ભાવથી હૃદયે ઘડું,
 તો ઘોર આ ભવસાગર નિશ્ચે હું જલ્દીથી તરું,
 સ્વાર્થ વૃત્તિ છોડીને પરાર્થમાં હું નિત રહું,
 બસ ચાહું તાહરી ચાકરી એ ભાવ તુમ ચરણે ઘડું.

[૬૦૧]

મન વચ કાયા કેરી શુદ્ધિ મળજો ભવોભવ હે ભગવાંત,
 તારી વાણી ઝીલવા સમ મળજો તન ને મન હે ગુણવાંત,
 ક્ષમા સમાધિ વિરાગ ભાવ તે વ્યાપો ભવોભવ અંતરમાં,
 રતનત્રયી સુવિશુદ્ધ સાધના પ્રતિભવ મળજો ભવવનમાં.

[૬૦૨]

પરાર્થવ્યસની પ્રભુજી માહરી સ્વાર્થવૃત્તિ દૂર કરો,
 નિઃસ્વાર્થ ભાવે હું રહું મુજ હૃદયને નિર્મળ કરો,
 અનાદિના મળ દૂર કરો. મુજ આત્મ શત્રુને હરો,
 ચાહું પ્રભુ તુમ ચરણને મુજ ચિત્તમાં આપી રહો.

[૬૦૩]

ક્યારે પ્રભુ પામીશ હું સમ્યક્ દરિશન ઉજ્જવલું,
ને કર્મના મર્મોને લેદી સ્થાન પામીશ નિર્મલું,
નિર્મળ દરિશન પામવા દેજો મને શક્તિ વિભુ,
ભવ ભ્રમણને ભાંગી રમું મુક્તિ મહીં હું તો પ્રભુ.

[૬૦૪]

કલ્યાણના મંદિર અને ઉદાર વાંછિત પૂરવા,
કરે અભય ભય પામેલને સમરથ દ્વરિત સૌ ચુરવા,
સંસાર રૂપ સમુદ્ર માંહે જહાજ ખુડતા પ્રાણીના,
તે જિનવરોના ચરણ કમળ વિષે કરું હું વંદના.

[૬૦૫]

હે નાથ ચરણ કમળ તમારા ભક્તિએ કરી સેવતા,
પરંપરાના સંચયે ક્ષણ હોય, કિંચિત આપતા,
હે શરણ કરવા યોગ્ય એક જ શરણ છે મુજ આપનું,
તો માંગું આ ઢોકે ભવોભવ આપનું સ્વામીપણું.

[૬૦૬]

હે જિન સુરેન્દ્રો વંદનિક સહુ વસ્તુસાર પિછાનતા,
ભવસિંધુ તારણહાર હે પ્રભુ નાથ હે ત્રણ જગતના,
ભયભીત સંકટ સાયરે હમણા સીદાતા મુજને,
રક્ષણ કરો હે દેવ કરુણાદ્રહ પવિત્ર કરો મને.

[૬૦૭]

વીતરાગ દેવ તમે જ સાચા દેવ જગમાં વિભુ,
ત્રિકાળ સેવા તાહરી મુજને સદા મળજો પ્રભુ,
ભવ વિરહ દુઃખને કર્મ ક્ષય ઝોધિ સમાધિ આપજો,
તવ દશ સેવા ભક્તિથી થી જ મુજ કર્મબંધન કાપજો.

[૬૦૮]

શાસ્ત્ર તણો અભ્યાસને સમ્યક્દરિશન આપજો,
સાન્મત્ર કેરી મૈત્રીને શુભ ભાવ દિલે વધારજો,
ઠરુણા સભર ઉરમાં સવિ જીવ સાથે મૈત્રી થાપજો,
ભવોભવ વિષે હે નાથ તારી ચરણ સેત્રા આપજો.

[૬૦૯]

સામ્રાજ્ય મહાયોગો તણાં તેમા સદા જે રત રહે,
કાઉસ્સગ ધ્યાને તત્ત્વ ચિંતન કેરી જેને લત રહે,
ઉપસર્ગને પરિષદ વિષે જેઓ સદા અણુનમ રહ્યા.
એ વિશ્વના ઉપગારી શ્રી અરિહંત ચરણો મેં ંડયા.

[૬૧૦]

ક્રોધ અનદે હું ળળ્યોને માન શિખરે હું ચડ્યો,
તિર્થચગતિમાં લઈ જનારી માયામાં હું રણવળ્યો,
દોલ પિપાસા થકી અગ્યારમેં જઈ હું પડ્યો,
તવ વાણી સુર સંવેદને કષાય મુક્તિ પથ જડ્યો

[૬૧૧]

હે નાથ આપ ચરણ કમળની નિત્ય સંચિત જે કદી
તે ભક્ત કેરી સંતર્કિતનું હોય ફળ કદી જો જરી,
તો શરણ કરવા યોગ્ય માત્ર આપને શરણે રહ્યો,
તે અહીં અને ભવ અન્યમાં પોતે જ મુજ સ્વામી થજો.

[૬૧૨]

સુખકારી શરણાગત પ્રભુ હિતકારી જન દુઃખિયા તણા,
હે યોગીઓમાં શ્રેષ્ઠ સ્થળ ઠરુણા અને પુણ્ય જ તણા,
નમતો પ્રભુ હું ભક્તિથી મહા-ઈશ મારા ઉપરે,
તત્પર થશો દુઃખ અંકુરોને ટાળવા ઠરુણા વડે.

[૬૧૩]

અન્માર્ગ દર્શી ઓધદાતા કૃપા અતિ વર્ષાવતા,
આશ્રય અને આદર થકી અમ રંકને ઉદારતા,
વર ધ્યેય મૂર્તિ જ્ઞાન ધન ગતદોષ ગુણે દીપતા,
જિનરાજ્ય તુમ ચરણમાં દીનભાવથી હો વંદના.

[૬૧૪]

મિત્રો અને પરિવારને સંપત્તિ સર્વે ત્યાગીને,
ના શોધુ હું સંસારના સ્નેહો તણા સંબંધને,
પ્રીતિ તણા પ્રતિબંધ તોડી પ્રવળ્યા પાંક્તિ મંહી,
પ્રમાદ ના હો સમય પણ હું નાથ વિનવું આપને.

[૬૧૫]

મિથ્યાત્વ આદિ વિવિધ વિઘ્નો વ્યાપ્ત પથ પરિવળને,
મુક્તિ તણા વિશાળ ઘોરી માર્ગ ધાયો મેં હવે,
સંપુર્ણ ને દઢ નિશ્ચયે સમ્યક્ પથે ગતિ માહરી,
પ્રમાદ ના હો સમય પણ હું નાથ વિનવું આપને.

[૬૧૬]

ગંભીરને અગાધ આ ભવસિંધુ તટને પામીને,
હું ના ફરી અટકી રહું ઉતાન તીરે આવીને,
શીઘ્રતાથી પાર ઉતરું ધારું હું ગતિ મોક્ષને,
પ્રમાદના હો સમય પણ હું નાથ વિનવું આપને.

[૬૧૭]

છોડી હું ભવબલ અંતર-રિપુ મોહાદિને તો કસું,
દીક્ષા મોક્ષ પમાડનારી લઈ હું જ્ઞાની સમીપે વસું.
આત્મજ્ઞાન વિષે થઈ સ્થિર પછી કૈવલ્ય પામું અને,
પામું મુક્તિ તણું અનંત સુખ હું પ્રાર્થુ પ્રભુ તુજને.

[૬૧૮]

સમય સમયે સાત ઠર્મ ળંધાય છે મુજને પ્રભુ,
પાપ કરણી મેં કરંતા પાછું નવ જ્યેયું પ્રભુ,
મેરૂ સમ મુજ પાપ કર્મ પુન્ય મુજ સરસવ સમું,
રહે આતમા પ્રભુ માહરો હું કેમ સંસાર તરું.

[૬૧૯]

લવિતવ્યવતા પ્રભુમાહરી ક્યારે પરિપકવ થશે.,
કલ્યાણકારી માર્ગ તારો ક્યારે ફરી ફરી મળશે,
નાથ નિર્મળ તારી સેવા ક્યારે મુજ ફળી ભૂત થશે,
અનાદિના કર્મ મળો મુજથી દુર ક્યારે જશે.

[૬૨૦]

તાહરા વિષુ શી ગતિ મુજ આપજે તું સન્મતિં,
તુજ શાસને રહેજે રતિ દૂર કરો મુજ લવ ભીતિ,
અનંતગુણના સ્વામીતાહરી લકિત કરવા મુજ મતિ,
પરમપદની પ્રાપ્તિ કરવા મનડું મુજ થાયે અતિ.

[૬૨૧]

ચઉગતિ માંહે રખડતા ના અશરણતા અનુલવી,
તિર્યચ આદી ગતિ માંહે અનાથતા મેં બહુ સહી,
નરકના દુઃખો સહેતા કારમી ચીસો પડી,
મહામૂલ્લી સેવા પ્રભુ તુજ આજ મુજને સાંપડી.

[૬૨૨]

પૂર્ણ અશુચિ દેહની મેં રાત દિન સેવા કરી,
સ્વાર્થમય સુખોની ખાતર પરને મેં પીડા કરી,
ઈર્ષ્યા અસૂચા નિંદા કરતા જીંદગી વ્યતીત કરી,
છોડાવ તું મુજ દુર્ગુણોથી પ્રાર્થના અંતિમ કરી.

[૬૨૩]

અષ્ટકર્મ નિવારવા નવ અંગી પૂજને રચું,
લાવના લાવી કરી તુમ ચરણમાં અંજલી રચું,
તુમ દર્શને તૃપ્તિ ન થાયે દૂર પળલર નવિ ખસું,
સંસારમાંથી મુક્ત થઈ હુ મુક્તિ પુરીમાં જઈ વસું.

[૬૨૪]

વીતરાગ તુજને વંદના નહી વેદ નહી કોઈ વેદના,
દર્પ નહિ કંદર્પ નહિ કોઈ જીવની ન કદર્થના,
આ છે મારુ આ છે તારું એ લાવ નહિ જરી ભેદના,
તુજ ચરણ કમળમાં હાથ જોડી લાવથી ઠરૂ વંદના,

[૬૨૫]

આત્મ શલ્ય નવિ ખૂંચે પણ દેહ શલ્ય બહુ ખૂંચે,
દિન દિન દુર્ગતિમાં જતાં હું શી રીતે આવું ઉંચે,
વિશ્વાસ તારામાં મુકી મુજ આત્મા તુજને પૂછે,
મળજે ભવોભવ તું પ્રભુ બસ તાહરો ધર્મ જ રૂચે.

[૬૨૬]

પાપનો બંધ મેં કીધો કીધો અનુબંધ આઠરો,
ઉદ્યમાંએ આવ્યો જ્યારે હું થયો તવ રાંઠડો,
તારનારો તું પ્રભુ ત્રિકોક માંહે છે વડો,
એવું જાણી દાસ આ તુજ દ્રાર આવીને ખડો.

[૬૨૭]

આરાધનાનો લાવ મુજ મનમાં પ્રભુ પ્રગટો સદા,
વિરાધનાના માર્ગમાં ડગ માંડુ નહિ પ્રભુ હું કદા,
નમન કરી નિર્ણય ઠરૂ હવે જીંદગીને સુધારવી,
કૃપા કિરણ તુજ ઝીલતો હું નાશ કરું અંતર અહિં.

[૬૨૮]

પરમ પુન્યે પામીયો હું પ્રભુજી શાસન તાહરું,
મહા પુન્ય યોગે આ મળેલો ભવ મનુજ નવિ હારું હું
નિર્મલ ચિત્ત કરી પ્રભુજી ધ્યાન તુજ હૃદયે ધરું,
આલાંબન બસ તાહરુ લઇને હું ભવસાગર તરું,

[૬૨૯]

સાવિ જીવ કરું શાસન રસી એ ભાવ તુજ હૈયે રમે,
એ ભાવથી ભાવિત થઇને તિર્થકર પદ તુ લહે,
શિરચ્છત્ર છો ત્રણ જગતના તુજ ચરણે સુરનરસૌ નમે,
જે આણુ તાહરી શીર ધરે તે પ્રાણી ભવમાં નવ ભમે,

[૬૩૦]

ઇચ્છા રહી મુજ એહવી સ્વભાવમાં હું નિત રમું,
પણ શક્તિ નહિ પ્રભુ માહરી વિભાવમાં હું જઈ ચડું,
આસક્તિ માહરી દૂર કરો આત્મ સ્વરૂપ હું અનુભવું,
ઠાપૂ વિણુ આ ઈન્દ્રીઓ સંચમ લગામે હું દમું.

[૬૩૧]

વ્રતનિયમે શૂરના બન્યો પણ શિથિલ હું બનતો ગયો,
સ્વભાવ સાધી નવિ શક્યો વિભાવમાં રમતો રહ્યો,
વેષ તાહરો મેં લીધો આવેશ છોડી શક્યો નહીં,
પ્રાર્થુ પ્રભુ હું એટલું ક્ષણક્ષણ વિતે સંચમ મહીં.

[૬૩૨]

મોહ વેદો બની રહું સંસારના રંગ રાગમાં,
બળતો સળગતો નિત રહું હું રાગ દ્રેષની આગમાં,
તુજ દર્શને ક્ષણવાર મનહું રત બને વૈરાગ્યમાં,
સિદ્ધપણું હું માંગુ નહિ બસ મન રહે વીતરાગમાં.

[૬૩૩]

પ્રભુ જન્મ તાહરો આપતો આનંદ જીવ સૃષ્ટિને,
પંચમી ગતિ સાધવા તમે લોચ કરો પંચ મુષ્ટિને,
પારણું પ્રભુ આપ કરતા દેવ કરે પંચવૃષ્ટિને
અંતિ તિમજ અના પ્રભુ દૂરે કરી તમે વૃષ્ટિને.

[૬૩૪]

પ્રભુ છત્ર શીરે શોભતાં વર્ણી અતિશયોથી ઓપતા.
વિબુધો રચે નવ પદ્મ જીનજી આપ પગલા ધારતા,
ધન્ય છે તે ગામ નગર પ્રભુ તમે જ્યાં વિચરતાં,
ધન્ય તે ભવિકોકને જોઓ પ્રભુજી નિહાળતા,

[૬૩૫]

અહો તાહરી કરણા પ્રભુજી સ્વયંભૂ સાગર સમી,
કરણા હું ઝીલવા તાહરી આવ્યો છું દુર્ગત બહુ ભમી,
દાનેશ્વરી તું મુજ મળ્યો કોઈ પુન્યની ન રહી કમી,
સન્માર્ગમાં હું રહું સદા કરું વિનંતી ભાવે નમી.

[૬૩૬]

દિવ્ય દ્રષ્ટિ છે મળી મુજને પ્રભુ તુજ દર્શને,
પુર્ણાક્ત થયા રોમાંચ મારા આજ પ્રભુ તુજ સ્પર્શને,
ભવની ભાવક ભાંગી મારી આજ તુજ ભજતા પ્રભુ,
વિતરાગ તારા વંદને મુજ રાગ દ્વેષ ગયા વિભુ.

[૬૩૭]

આયુષ્ય માહરું અદ્ય પણ અનદ્ય મુજ ઈચ્છા બની,
સંકલ્પ ને વિકલ્પની મેં હારમાળાઓ રચી,
અસારમાં મેં સાર માન્યો મર્મથી ખુદ્ધિ ખસી,
માંગુ પ્રભુ હવે એટલું જિનશાસને હું બનુ રસી.

૯

[૬૩૮]

વિષયના વડ વૃક્ષને મૂળમાંથી જેઓ ઠાપતા,
રાગ દ્વેષને મોહમાયા માંહે અગ્નિ ચાંપતાં,
દાન શીલ તપ ભાવનાદિ ધર્મ જગને આપતા,
શરણે રહે જે સ્વામિના શિવપુરે તેહને સ્થાપતા.

[૬૩૯]

ધરૂ છું દીપ તુજ ચરણે તું જ્યોતિ જ્ઞાનની ધરજે,
ને આમર ઢાળું છું તુજને, ગતિ મુજ ઉચ્ચાર કરજે,
દીસે દર્પણ મહિ તું જેમ મુજ આતમ મહિ વસજે,
ત્યજુ 'હું' પદ તુજ દ્વારે, તું મુજને સિદ્ધિ પદ દેજે.

[૬૪૦]

પ્રભુ તુજ નયનની સમતા તણો હું અંશ જે પામું,
પ્રભુ તુજ મન તણી વીતરાગતાનો અંશ જે પામું,
પ્રભુ તુજ ભવ તણી કૃતાર્થતાનો અંશ જે પામું,
પ્રભુ મુજ ભવ અનાદિના ભ્રમણનો અંત હું પામું.

[૬૪૧]

પ્રભુ તુજ અક્ષ, અમ દષ્ટિ તણા વિકારને દમતી,
પ્રભુ તુજ વક્ષ અમ કૃતદનીઓના ઘાવને ખમતી,
પ્રભુ તુજ કંઠના ઉદ્દગારમાં દેવી શ્રુતા રમતી,
પ્રભુ તુજ ગુણનિધાનોને સકળ જીવસૃષ્ટિઓ નમતી,

[૬૪૨]

ધરી નરદેહ પુણ્યભૂમિ મહિ પામ્યો હું કુળ ઉત્તમ
મેળવીયો તુજ સરીખો દેવ ને ગુરૂ ધર્મ પણ ઉત્તમ,
જીવનમાં જે મળ્યું મુજને તે વણમાંગ્યુ તે આપ્યું છે,
પ્રભુ શિવસુખ તણા દાને દૂપણ રૂપ શાને ધાર્યું છે.

[૬૪૩]

જગે ભટકયો બહુ આંખે હું આંજી ગર્વતું કાજળ,
વિતેલા વર્ષમાં સંચિત કર્યા ગાઠા કરમના દલ,
શિથિલ સૌ અંગ છે મારા હવે ગાત્રો બન્યા નિર્બળ,
મિંચાતી આંખને દેજે પ્રભુ દર્શન તમે નિર્મળ...

[૬૪૪]

પ્રભુ શૂરવીર સિંહ સમ તું છતાં પણ છે ક્ષમાસાગર,
જીત્યા છે અષ્ટરીષુ તેં, મદે છલકી ના તુજ ગાગર,
પૂજે સૌ સુર-અસુર તુજને દશે દિશા ધરે આમર,
વિનવતો ઝાલવા મુજ કર, પ્રભુ હું માનવી પામર...

[૬૪૫]

નથી હું અંડકૌશિક સર્પ, કોઈ ક્રોધ વિષ ઝરતો,
નથી અર્જુનમાળી સમ હું કોઈ ઉગ્રતા ધરતો,
અભાગી હું જ કેમ રહું ? રહું હું કેમ નોંધારોં,
પ્રભુ નિર્દોષતા મારી જ શું છે દોષ કો' મારો ?

[૬૪૬]

પ્રભુ મેં આ જગે આવી ને કોઈ પાશ ના તોડ્યા,
જીવન પામીને અણમોલું નવા કોઈપુણ્ય ના જોડ્યા,
ગુમાવી કર્મની મૂડી, બચાવી જે હતી થોડી,
છતાં યે પામ્યો પ્રભુ તુજને, છે જીવન ધન્યતા કોડિ.

[૬૪૭]

પ્રભુ વિતરાગી આતમ તું અને હું રાગથી ભરીયો.
હું મૂઢતા પ્યાસથી તડપું અને તું જ્ઞાનનો દરિયો,
ભવોના સાગરે ઉઠતાં પ્રલયથી હું પ્રભુ ડરીયો,
કૃપા નિધાન, તારક દેવ ! તુજને મન મહિં ધરીયો...

[૬૪૮]

અહીં છે માળ પ્રતિહાર્યો તણી તેં અષ્ટ કુલોની,
મને બંધન પડ્યુ છે. જ'શરૌનું આઠે ઠમોની....
ફસ્યો હું ચઉ ઠપાયો મહિં, અને તેં ચઉગતિ ચૂરી,
ત્રિભુવન નાથ હું યાયું રતનત્રય ને ઝૂરી ઝૂરી.

[૬૪૯]

લીંબયો હું સદા પ્રભુજી તારા સ્નેહ વારિમાં,
જીવનસર મેળવી શાતા પ્રભુ મેં તારી વાણીમાં,
વસ્યો જેમ શ્વાસ માંહિ સદા, પ્રભુ તેમ સાથમાં રહે જે,
ત્યજુ હું દેહ આ જ્યારે પરમમિત ! હાથ તું ધરજે...

[૬૫૦]

ગુમાવ્યા વ્યર્થ કૈંક લવો પામ્યો હું તુજ કર્ણણ,
ખીલી છે ભક્તિ કેરી એક કલિઠી મારા ભવરણમાં,
પ્રભુ તું રક્ષજે એને વહે છે વાયરા ઉના,
કે ધરવુ છે એ મારે પુષ્પને તારે ચરણ સલુણા...

[૬૫૧]

મુજ મનગતિ શી થાશે પ્રભુ જે સમરણુ નવ ધરું ?
મુજ વાચગતિ શી થાશે પ્રભુ જે તારી સ્તવના નવ ઠરું ?
મુજ કાયગતિ શું થાશે પ્રભુ જે તારે ચરણે નવ નમું ?
મુજ ભવગતિ શું થાશે પ્રભુ જે તારું શરણું નવ અહું ?

[૬૫૨]

મારા નયનના આંગણે આવી ધિરાજે જે પ્રભુ,
ને કર્ણુદ્ધારે રણકે ઝાલર તારી વાણી વિભુ,
મારા હૃદયની ઉર્મિઓને જે મળે મને વાચા પ્રભુ,
ભવ અટવીના આ અનલ મહિં પામું મહા શાતા વિભુ.

[૬૫૩]

મારા તિમિર અજ્ઞાનના હણુનાર દીપક તું જ છે,
ને ખની તારક ધ્રુવ તણે પથ ચિંધનારો તું જ છે,
લવ સાયરે મુજ નાવડી સંભાળનારો તું જ છે,
કરમો કપાવી ક્ષણ મહિં મને તારનારો તું જ છે.

[૬૫૪]

સદ્ભાવનાનું અર્ધ્ય માફ પ્રભુજી તું સ્વીકારજે,
ભાવિ પંથ નિર્માળ કરીને મુક્તિમાર્ગ ખતાવજે,
જે જે અનીતિને અનાચારો કર્યા મેં જીવનમાં,
તે તે કુમાર્ગો દૂર કરવા આપજે સદ્ભાવના.

[૬૫૫]

જગદીશ હે વીતરાગ તારક માંગુ હું નતમસ્તકે,
વરમોક્ષ એ મુજ સાધ્ય હોજો રત્નત્રય મુજ મસ્તકે,
સળગી રહ્યો છું વિષયને સંસારવધી કષાયથી,
એને સદા તું ઠારજે હું આવીયો એ આશથી.

[૬૫૬]

તારા કહેલા તત્ત્વ વિષુ મુક્તિ નથી એમ જાણું છું,
વિવેક વિષુ સંસારમાં રાજી રહ્યો અજ્ઞાની છું,
અજ્ઞાનથી હું અંધ છું મુજમાં વિનય શક્તિ નથી,
હું મુઠ છું અનાથ છું અભિમાની છું અવિવેકથી.

[૬૫૭]

જો રેલાય ઉજ્જશ જ્ઞાનદીપનો અંધારથી શેં ડરું,
જો આતમ રંગાય નહિ કો' રંગે સંસારથી શે ડરું ?
જો પામું તુજ વેણુ અમૃતસમા જગવિષથી શેં ડરું ?
જો સુકાન ધરે તું તારા કરમાં, લવસાગરે શેં ડરું ?

[૬૫૮]

પ્રભુ મંદિરે વસીયો તું ને હું મારગનો પત્થર,
સકળ જંગ તુજ ચરણ ચુંમતુ ને હું સહિતો ઠોઠર,
તું કોતરજે આ પત્થરને ને તવ હાથથી ઘડજે,
બનાવી નિર્મળ બિંબ તુજ સમુ મુજ દોષો સૌ હરજે.

[૬૫૯]

મુજ હોઠ અંખે પ્રભુ તારા રૂપતું કરવા કથન
ને મુખ નિરખી તાહરૂ, મુજ ચક્ષુઓ શોધે સ્તવન,
વિટંબના આ માહરી કેવી અકારી હે પ્રભુ,
દષ્ટિ મળી છે, અંધ ને વાચા મળી છે મૂક વિભુ.

[૬૬૦]

અમૃતરસના પ્યાલા પીતા સ્વાદ ન આવે મુજને પ્રભો,
તેથી અંધકો સ્વાદ લયોછે તુજ નયનોમાં અખૂટ વિભો
શીતળ તારી છાયા મારા અંતરને પલવીત કરે,
જુગ જુગ જૂના આઠ અનાદિ કર્મ કંટક દૂર કરે.

[૬૬૧]

દીસે છે ન્યુનતા મુજમાં તે કેવળ દોષ મારો છે,
હું પામ્યો લવ લટકતા તું અનુચ્છ તેહ તારો છે,
પરમજ્ઞાની વહી વીતરાગી જે માલિક મારો છે,
ધર્મ છે શીશ તુજ ચરણે, પ્રભુ સેવક તારો છે.

[૬૬૨]

તમને વશ કરવાને માટે, લાખ ઉપાયો કીધા,
મિથ્યા સહુ ઈચ્છાઓ પૂરવા, પૂજા પાઠો કીધાં,
પણ ના તમને અનુસરવાની, કોઈ ભાવના જાગી,
હે પરમેશ્વર મુજ જીવનમાં, તૃષ્ણા આગો લાગી.

[૬૬૩]

સુંદર તારી આંગી દીપે મુખ મુદ્રા અનુપમ ચળકે,
મૂર્તિ તારી મોહનગારી, શશી સમા તેજે ઝળકે,
મુખડું તારું અતિ સોહામણું, મલક મલક પ્રભુ મુખ મલકે,
નિર્વિકારી નયનોમાં તુજ કર્ણેણા રસના પુર છલકે.

[૬૫૪]

તું છે માતા તું છે પિતા, તું હિ જગતનો નેતા,
ઘોર ભયંકર કર્મો સામે, તું છે સફળ વિજેતા,
તું છે દાયક તું છે રક્ષક, તું શિવપુરનો સાથી,
ગુણ અનંતનો સાગર તું છે, પામી શકું હું ક્યાંથી ?

[૬૬૫]

પરમ કૃપાળુ હો પરમેશ્વર, પાવન કરજો સ્વામી,
ભવો ભવમાં હું ભૂલો પડ્યો છું, શિવનગરીનો કામી,
માર્ગ ખતાવો હો જગદીશ્વર, જીવન મારું જાતુ,
શરણુ આપો, દુઃખડા દાપો, અંતર મારું ગાતુ.

[૬૬૬]

ઘણા પાપ કર્યા જીવનમાં, એક એકથી ભારે,
આંસુ ટપકે આંખોમાંથી યાદ કરું છું ત્યારે,
શું થાશે મુજ જઈશ પ્રભુ ક્યાં, ભવસાગર છે ભારે,
પશ્ચાતાપે રડી રહું છે, અંતર તારે દારે.

તે જિન પરમેષ્ઠિ વચન, ગોચર નહિ તેથી ખરે,
પ્રાયે વહુ તે વિષયમાં તે વ્યોમચિત્રામણુ પરે,
તો પણ સ્મરણુ પ્રભુ નામનું આનંદ કારણુ તું ગણુ,
ભક્તિ વશે વાચાળ થઈ, સ્તુતિ તવ તણી હું તો ભણુ.

[૧] શ્રી સિદ્ધાચલજીની સામાન્ય સ્તુતિ

[૬૬૭]

શ્રી સિદ્ધાચલ નયણે જોતાં, હૈયું માડું હર્ષ ધરે,
મહિમા મોટો એ ગિરિવરનો, સુણતાં તનકું નૃત્ય કરે,
ઠાંકરે ઠાંકરે અનંતાસિધ્યાં, પાવન એ ગિરિદુઃખડાહરે,
એ તીરથનું શરણું હોજે, ભવોભવ બંધન દૂર કરે.

[૬૬૮]

જન્માંતરોમાં જે કર્યો, પાપો અનંતા રોષથી
તે દૂર જાયે ક્ષણ મહિ, નિરખે સિદ્ધાચલ હોંશથી
જીહાં અનંત જિવ મોક્ષે ગયા, અને ભાવિમાં જશે વળી
તે સિદ્ધાગિરિને નમન કરું હું, ભાવથી નિત લળી લળી.

[૬૬૯]

જે અમર શત્રુજય ગિરિ છે, પરમજ્યોતિર્મય સદા
અજાહળ થતી જેની અવિરત, મંદિરોની સંપદા
ઉત્તંગ જેના શિખર કરતા, ગગન કેરી સ્પર્શના
દર્શન થકી પાવન કરે તે, વિમલગિરિને વદના.

[૬૭૦]

દુષ્મકાળે એ મહાતીરથ, ભવ્ય જીવોનો આધાર ખરે,
જુગ જુગ જુના સંચિત પાપો તે પણ જાવે દૂર દૂરે,
શિવમંદિરની ચડવા નિસરણી અનંત દુઃખની રાશી ચૂરે,
નિત્ય પ્રભાતે નમીયે ભાવે અનંત સુખની આશ પૂરે.

[૬૭૧]

દેશ વિદેશે ભવ ભવ ભટકે ગિરિવર દર્શન નવિ પાવે,
અનંત સિદ્ધનો ઠામ ગિરિવર જોવા મન ખડુ લલચાવે,
ધન્ય મુનિવર ધન શ્રાવક ગણ શ્રી સિદ્ધાચલ નિત દેખે,
ભક્તિ કરે ગિરિવરની ભાવે જન્મારો તેનો લેખે.

(૨) તળેટી સન્મુખ બોલવાની સ્તુતિ

[૬૭૨]

હર હર દેશાંતરથી આવ્યો, સિદ્ધાચલની શોધમાં,
તારક તીર્થ તળેટી સ્પર્શે મુક્ત થયાં પ્રતિશોધમાં,
મનડું મારું શાંત થયુંને, લાગ્યો જિનના ધ્યાનમાં,
તેહ તળેટી ફરી ફરી નમતાં, જીવ લાગ્યો જિન તાનમાં,

[૬૭૩]

અનંત સિદ્ધને વંદન કરતો, ઝેઠો તલાટી બાગમાં,
વિવિધ લક્ષ્મણા વિવિધ લાવના કૂલ ખીલ્યા જે બાગમાં,
કંઈક સમક્ષિત પામે કંઈક નિરમલતા લહે બાગમાં,
આનંદ રસભર ભર મેં પીધો તેહ તલાટી બાગમાં.

[૬૭૪]

આગ ખુઝી ગઈ અંતરની મુજ જ્ય તલાટી સ્પર્શને,
નયણા મારા નાચી ઉઠતા જ્ય તલાટી દર્શને,
કાયા મારી પુલકિત થાતી જ્ય તલાટી વંદને,
જ્ય તલાટી જોતાં જોયા મરુદેવીના નંદને.

[૬૭૫]

પ્રતિક્રમણાદિકથી પરિવારી દોડે જ્ય તલાટીએ,
સાધુ સાધવી ગિરિવર ગાવે ભાવે જ્ય તલાટીએ,
ચૈત્યવંદન ચોમાસામાં પાંચે જ્ય તલાટીએ,
વિવિધ ભક્તિ તપને ઉચ્ચસ્તા ભયે જ્ય તલાટીએ.

[૬૭૬]

જીનવર મુનિવર નરવર ની જ્યાં આવે કોડાકોડિજી,
જ્ય તલાટી ઉભા વાંદે હરખે હોડા હોડીજી,
ચૈત્ય વંદન પરિપાટી જ્યાંથી જ્ય તલાટી તે સોહે,
દર્શન વંદન સ્પર્શન કરતાં ભવિષ્યના મનડા મોહે.

[૬૭૭]

(૩) રાયણુ પગલાં સન્મુખ ખોલવાની સ્તુતિ
આનંદ આને ઉપચો, પગલા બેયા જે આપના
અંતરતલેથી ભાગતા જે સુભટો રહ્યા પાપના
જે કાલને વિષે પ્રભુજી આપ આવી સમોસર્યા
ધન જીવ તે, ધન જીવ તે, દર્શન લહી. ભવજલ તર્યા...

[૬૭૮]

પુરવ નવાણુ વાર પધારી, પાઠ કીધું જે ભૂમિતળને
દર્શન કરતાં ભવ્ય જીવેના, દુર કરે અંતરમલને
ત્રીજો આરો સમરણુ કરતાં ઋષભદેવ સાક્ષાત્ ધરે
પ્રણમું ભાવે તે પગલાને, પાતિક મારા દુર કરે....

[૬૭૯]

રાયણુ રૂખ તળે ખિરાજી જગને, સંદેશ જે આપતાં
આદિશ્વર જિનરાયના જે પગલા, પાપો સર્વ કાપતા
ઋષભસેન પ્રમુખ સેવી પગલા, શાશ્વત સુખે મહાલતા
વંદુ એવા ઋષભ જિન પગલાં, જંજળ જળ જે ટાળતા...

[૬૮૦]

રાયણુ મનોહર જિહાં પ્રભુ પાય સોહી
પૂજન કરી ભવિજન આંખ મોહી,
નિત ભક્તિ ભાવે નમતાં જેને દૂધ ઝરતુ
આતમ પ્રદેશ થકી પાપ અનંત ખરતુ

[૬૮૧]

રાયણુ તરૂવરમહીં તિહાં વાસ કરતા,
દેવો અનેક પ્રભુ પાયના ભક્તિ કરતા
જે ભવ્ય ભાવે પ્રભુ પાયને શીષ ધરતાં,
કર્મો ખપાવી ભવિ દૂર્ગતિ દૂર કરતાં.

[૪] શ્રી પુંડરીક સ્વામી સન્મુખ જોલવાની સ્તુતિ

[૬૮૨]

ભાવોલ્લાસ ભરીને મુજ મનમાં આવી ઉભો તુજ કને,
ઉછળે ભાવતરંગ રંગ હૃદયે, મૂર્તિ વસી મુજ મને,
પામ્યા ભાવિક ભક્ત ભાવ ધરીને, વિમુક્ત જે નામથી,
એવા શ્રી પુંડરીક સ્વામી, ચરણે, વંદુ સદા ભાવથી....૧.

[૬૮૩]

પુંડરીક તારું દર્શન કરતાં, હૈયું મારું અતિ હરખાય,
પુંડરીક તારું મુખડું જોતાં આનંદ હૈયે અતિ ઉભરાય,
પુંડરીક તારું નામ જપંતા, પાપકર્મ સવિ દૂર પલાય,
પુંડરીક તારે ચરણે વંદુ, શાશ્વત સુખને જેમ વરાય... ૨.

[૬૮૪]

દર્શન પ્રભુ કરવા ભણી, તુજ પાસે આવીને રહ્યો,
પુંડરીક એહવા નામથી, શાસો તણે પાને કહ્યો
પુંડરીક વત્ પુંડરીક બન્યા કોડિ પાંચને સાથે લહ્યા
પુંડરીક નમું પુંડરીક જપું એ ઓરતા મનમાં રહ્યા... ૩

[૬૮૫]

ચૌદશે ખાવન ગણપતિમાંહે, આદિ ઉપકારી છે જેહ,
દોઢડી માંહે આગમ રચના સૂત્રખંદ કરનારા જેહ,
ગિરુઓ ગિરિવર શ્રી સિદ્ધા ચલ, પાવન કરતો નામે જેહ,
પંચ કોડ સાથે લઈ સિધ્યા, વંદુ ગણધર પુંડરીક તેહ.

[૬૮૬]

ધણુ અવસર્પિણી ભરતક્ષેત્રમાં દેશના ઝીલતો જે ગુણુવંત,
પ્રભુ ચરણે નિજ શીષ ઝુકાવી, ચઉનાણી થયા જે ભગવંત,
પંચ કોડિ મુનિ જેહના સંગે, સુખીયાભાગે સાદિ અનંત,
એવા પુંડરીક સ્વામી વંદુ, સકલ કરમનો આણે અંત... ૫.

(૫) ઘેટી પગલાં સામે ખોલવાની સ્તુતિ

[૬૮૭]

શ્રી સિદ્ધાચલ નિરખી હુરખે, આંખડી એની પાવન થાય,
પગલે પગલે આગળ વધતા, કાયા એની નિરમલ થાય,
ઘેટી જઈને પગલાં પૂજે, આનંદ હૈયે અતિ ઉભરાય,
સુષમ દુષમ આરે રહેલા, આદિ પ્રભુનું સમરણ થાય....૧

[૬૮૮]

આતપરની તળેટીથી, જે ભવિ યાત્રા કરે,
ઘેટી પગલે શિશ નમાવી, સિદ્ધગિરિ પર ફરે,
નવાણુંની યાત્રા કરતાં, નવ વખત નિશ્રે કરે,
ઘેટી પગલે ભાવ ભક્તિ, પુણ્ય ભાથું તે ભરે.૨

[૬૮૯]

આદિ પ્રભુનું દર્શન કરીને, ઘેટી પાચે જે નર જાય,
તન મન કેરા જે સંતાપો, પ્રભુ પગલે સવિ હૂર જ થાય,
એવા પગલે આવી પ્રભુજી, અરજ કરૂં છું હે જીનરાય,
આદિશ્વર તુજ ધ્યાન ધરતા, જન્મમરણના ફેરા જાય.૩

[૬૯૦]

ઘેટી ગામને નામે પ્રભુના પગલા ઘેટી પગલા કહાય,
દર્શન કરતાં ભવ્ય જીવોનું સમક્તિ દર્શન નિર્મલ થાય,
ધન્ય ધન્ય તે મહામુનીસર ઋષભદેવ સાથે અહિ આય,
ભાવ સહિત પૂજુ પગલાને અંતરમલ હૂર હૂરે જાય.૪

[૬૯૧]

તીરથ વિવિધ જોતા જોયા, મૂર્તિ પગલા સાથમાં,
એક જ ઘેટી પગલા જોયા આદિ જિનેસર નાથના,
ભૂખ તરસ તો કદિ ના જાગે, તન મન તાપો હૂર થયા,
ઘેટી પાચે દરિશન કરતાં, જન્મ મરણ ભય ભાગી ગયા.૫

पूज्य सुनिराज श्री सुधर्म सागरञ्च रचित
स्तुतियो।

विषय	संख्या
(१) चोविश जिन स्तुति [श्री आदिनाथ आदि २४ जिननी स्तुतिमां प्रत्येक दशमी स्तुति	२४
(२) श्री सीमंधर जिन स्तुति-दशक	१०
(३) भामणु ३५ स्तुति-	२१
(४) अतियार आदोयना ३५ स्तुति	१२
(५) शुभ लावना ३५ स्तुति-प'याशिका	५०
(६) श्री नेमिनाथ लगव'तनी स्तुति	२२
(७) श्री सिद्ध चकनी स्तुति	१०
(८) समाधिभरणुना १० अधिकारनी स्तुति	११
(९) अष्टापदलुनी स्तुति	५
(१०) न'दीधर-सडस्रकुट-गिरनार-शीभरञ्च-आणुनी	५
(११) गौतम स्वामीनी स्तुति	५
(१२) सामान्य जिन स्तुति	५
दानादि शुभ लावना ३५ श्री सीमंधर जिन स्तुति	

[६६२]

लुअसयाणुं पदथी ध्यावे दान अलय जे हेता,
धन्नादिठने गावे ज्ञानी दान सुपात्र हेता,
येवा दानो कदि दधने, कापथुं कर्मकीला,
सीमंधर लुन नजरै हेजो, लुम लडुं भोक्ष वीला.

[૬૯૩]

નેમિ જંબૂ વિજય શેઠ સ્થુલીભદ્ર સંભારી.
 જનઢાસને સોહાગ દેવી તેહની ખલિહારી,
 તેવું પાળી શીલ સુરંગી, પામીયે લગ્ની લીલા,
 સીમંધર જિન નજરે દેખો, જિમ લહું મોક્ષ લીલા.

[૬૯૪]

ચૌદ હજારે ચડતે ભાવે, વીર ધનો વખાણે,
 એહવા તપને કઠિ કરીશ હું તેહ જ્ઞાની જ બાણે,
 બાહ્ય અભ્યંતર તપથી કરું હું કર્મના અંધ લીલા,
 સીમંધર જિન નજરે દેખો, જિમ લહું મોક્ષ લીલા.

[૬૯૫]

ભરતાદિક જે ભાવ ધરીને, હુઆ કેવલ નાણી,
 ભાવો આવે દુરગતા સમ, ભાવે તે મુક્તિ તાણી,
 એવા ભાવો મલજો મુજને, વાગે દુર્ગતિ ખીલા,
 સીમંધર જિન નજરે દેખો, જિમ લહું મોક્ષ લીલા.

[૬૯૬]

ધન ધન તે જીવ જનમ લઈને પ્રભુ નજરે નિહાળે,
 ભક્તિ કરતા જીવ ગણિની, વાણીથી પાપ ટાળે,
 ભક્તિ કરશું કઠિ વિહરતા, વીશ જે જીવ ખીલા,
 સીમંધર જીવ નજરે દેખો જીમ લહું મોક્ષ લીલા.

[૬૯૭]

(પંચ પરમેષ્ઠી સુકત અનુમોદના રૂપ પંચક)

જિન નામ ગોત્ર નિકાચના ત્રીજે ભવે કરી જે સદા,
 ઘાતી ખપાવી જાતના, પરમાર્થ ભાવે સર્વદા,
 દેઈ દેશના ઉપકાર કરતા, ભવિક જન મન હિતકરં,
 અરિહંત ગુણ અનુમોદતો હું વંદતો સીમંધરં.

[૬૯૮]

દર્શનાદિ ચાર અનંતા, જેહ જીવ જગ પામતા,
નિજ દેહના તૃતીય ભાગે, જે રહ્યા અવગાહતા,
સિદ્ધિ ગતિમાં સિદ્ધ થઈ એઠા જે જીવ અવિનશ્વરં.
સિદ્ધ ગુણ અનુમોદતો હું વંદતો સીમંધરં.

[૬૯૯]

શુદ્ધ પ્રરૂપકતાદિ ગુણ, આચાર જ સુવિહિત તણા,
સારણુ વારણુ ચોયણા, પડિચોયણા કરતા ઘણા,
સમવસરણુમાં ઈમં પ્રકાશે, આચાર જ ગુણ ઈશ્વરં,
આચાર્ય જ ગુણ અનુમોદતો હું વંદતો સીમંધરં.

[૭૦૦]

વિવિધ ગામ નગર તણા, શિષ્ય સમુહ સમજવતા,
પઠન પાઠન રત સદા, અનુમોદતા ગુણ આવતા,
ઉવચાય ગુણ ઈમ કહે જિનવર દોષ હરે નિરંતરં,
ઉવચાય ગુણ અનુમોદતો હું વંદતો સીમંધરં.

[૭૦૧]

નિજ પરતણા જે આત્મહિતની ભાવનામાં નિત રહે,
સહાય કરતા સાધુજી ઈમ આપ આગળ જિન કહે,
અઠીદ્વિપના સર્વ નિત પ્રશંસુ સાધુવેશ મુઠા ધરં,
સાધુ ગુણ અનુમોદતો હું વંદતો સીમંધરં.

∴ ખામણા રૂપ સ્તુતિઓ :-

[૭૦૨]

ગિરનાર મંડન નેમિ જિન વંદન કરી ચિત્તમાં ધરી,
તસ શાસને જે અધિષ્ઠાતા, અંખિકા સ્મરણુ કરી,
સંસાર તરવા આજ કરતો, ખામણા હું દિલ ધરી,
હે નાથ કૃણાવત તે અવધારજે ચિત્તમાં ધરી.

[૭૦૩]

લવમાં ભટકતા ભાન ભૂલી અરિહંત નવિ જાણિયા,
કુદેવ નાદે નાથજી મેં આપ મતને તાણિયા,
અવહેલના આ શાતના મેં જે કરી થઈ મૂઠ મતિ,
જીનરાજ કરજે માફ મુજને, શી થશે મારી ગતિ ?

[૭૦૪]

જિમ નદી સરવર ઉતરે, હરિક્ષાઈ સામે સાગરે,
તિમ સિદ્ધ સિદ્ધગતિ લોખી, ઉંઘ વેચી ઉબ્બગરે,
અજ્ઞાનથી મેં હાંસી કરી જે, સિદ્ધની અતિ હોંશથી,
તે માફ કરજે નાથજી, રખડી રહ્યો નિજ દોષથી.

[૭૦૫]

અરિહંત મુક્તિ પામતા, આચાર્ય શાસન વરતતું,
આચાર્ય નિંદાદિક્ક કર્યા તે પાપ હું કરતો છતું,
મતિ ભ્રમ થકી મેં જે કરી, આચાર્યની વિરાધના,
તે માફ કરજે જગપતિ જિમ થાય મુજ આરાધના.

[૭૦૬]

અતિ કબ્લ વેકિ સાધુ ગણુને જેહ નિત્ય ભણાવતા,
દેઈ દાન સૂત્રાદિક્ક તણા જે મુક્તિ માર્ગ સુણાવતા,
ઉપકારી શ્રી ઉવઝાયની જે મેં કરી અપભ્રાજના,
અરિહંત કરજે માફ જિમ સુખ પામું હું શિવરાજના.

[૭૦૭]

મુક્તિ માર્ગને સાધતા, વાચક સૂરિ ગણિવર તણી,
જે ભાકત કરતા મુનિવરા તેની વર્ણના કરું શી ઘણી,
નિંદા ટીકા વર્તાન કર્યા જે જે સવિ સાધુ પ્રાંત,
વીતરાગ મુજને માફ કરજે જિમ બનું પ્રવર યતિ.

[૭૦૮]

શીલરતન પેટી ગુણુ ગારમા જે જગે છે સાહુણી,
અજવાળતી ત્રીતરાગ શાસન જે વીચરતી સાહુણી,
અભિમાનમાં અક્કડ બની જે મેં વિરાધી સાહુણી,
તું માફ કરજે કૃપાસિંધુ ભક્તિ કરું તસ સાહુણી.

[૭૦૯]

દાનાદિક ગુણુથી ભયાં જે સાત ક્ષેત્ર સંભારતા,
દીન દુઃખી જન ઉદ્ધાર કરતા, નિજ કુટુંબ સંભારતા,
મદ આઠ વશથી તુચ્છ ગણુતો શ્રાવકો ને હું અરે,
તું માફ કર જે દયાસાગર, મુક્તિ સુખ પામું ખરે.

[૭૧૦]

વિધ વિધ તપસ્યાને કરે, વળી સાધુજન પડિલાભતી,
જિનપૂજના ગુરૂવાણીને. આવશ્યકે મન ધારતી,
શીલવાન ને ગુણુવાન એવી શ્રાવિકા થૂ થૂ કરી,
હે દયાનિધિ માફ કરજે, વિનતિ કરતો ખરી.

[૭૧૧]

રત્નોતણી જે ખાલુ છે એવા ચતુર્વિધ સંઘની,
જે ભવિક જન આધાર છે એવા ચતુર્વિધ સંઘની;
તે તુચ્છ ગણુતાં કર્મ બાંધી હું કૃયો સંસારમાં,
તું માફ કર હે જગદણી જિમ ભટકું નહિ સંસારમાં.

[૭૧૨]

ભવનપતિ વ્યંતર જ્યોતિષી, વૈમાનિક ચોથા કલ્યાં,
ચારે ગતિમાં ફેરા કરતાં, ચારે દેવના ભવ લલ્યા,
મન વચન કાયાએ ફરી જે દેવ મેં દુઃખી કર્યા,
એવી ક્ષમા માગું પ્રભુ જેહથી ભવો ભવજલ તર્યા.

[૭૧૩]

રત્નપ્રભા પહેલી કહી અને સાતમી તમઃ તમ પ્રભા,
સાતે નરકના નારકી પામે નહીં દિનકર પ્રભા,
મન વચન કાયાએ કરી જે નારકી સંતાપિયા,
હે ક્ષમાસાગર દે ક્ષમા મેં ભવ ઘણા વિતાવિયા.

[૭૧૪]

ઝઠીદ્વિપમાંહિ વિવિધ જાતિના રહ્યા મનુષ્યને,
સંમૂર્ચિર્મ આર્યો અનાર્યો યુગલિક મનુષ્યને,
દુર્ધ્યાનથી તિમ વચન કાચે દુઃખ અનંતા મેં દીધા,
તુજ સાખ માફી માંગતા પ્રભુ પુન્યકુલો મેં લીધા.

[૭૧૫]

જલ સ્થલચરો તિમ ખેચરો જે અવનિમાંહે વિહરતા,
તે નાશ કીધા ભક્ષ કીધા ચિહું ગતિમાં વિહરતા,
વલી મન વચનથી જે હણી તિયની જાતિ ઘણી,
સર્વજ્ઞ માફી માંગતા મુજ ગતિ હો મુક્તિ ભણી.

[૭૧૬]

ખિ તિ ચઉ ઈંદ્રીયના જીવ જગત માંહે છે ઘણા;
મુજ જીવનના આનંદ માટે તે વિનાશ્યા મેં ઘણા,
તિમ મન વચનથી નાશ કરતા લેશ પણ હું નવિ ડર્યો,
મહાગોપ માફ કરો મને સંસાર સાગર તો તર્યો.

[૭૧૭]

પૃથ્વી તણા પેટાળમાં ને બહાર પૃથ્વી જીવ જે,
ધાતુ અને પથ્થર વલી માટી વિગેરે જીવ જે,
ત્રિકરણુ યોગે ત્રાસ દીધા પૃથ્વીકાયિક જીવ ને,
શાંતિ મિલે જે માફ કર મહામાહુણુ મુજ જીવ ને.

[૭૧૮]

જલમાં જીવે સહુ જગ જુવે પણ જૈન જીવે જલને,
અપકાય નામે ઓળખે જનશાસને જીવ જલને,
નિર્દયપણે હું નાથ કરતો, જગમહીં જીવ જલને,
મહા સાર્થવાહ તુજ પાસ માફી માંગતો જીવ જલને.

[૭૧૯]

સર્વલક્ષી અગ્નિકાય જીવના ભવ મેં કર્યા,
કંઈ જીવના લઈ પ્રાણ જગમાં ભવ અનંતા મેં કર્યા,
તિમ અન્ય ભવ આનંદ માટે અગ્નિકાય વિરાધિયા,
કરી ખામણા પ્રભુ આજ મેં જીવવચનને આરાધિયા.

[૭૨૦]

એકેદ્રીમાંહે જે જણાવે જીવ જીવ વાયુના,
વંટોળ સમ તીર્છા અને વૈક્રિય જીવ જે વાયુના,
નિજ સ્વાર્થ કે પ્રમાદથી જે જીવ હણ્યા વાયુના,
પ્રભુ માફ કરજે માફી માગું દુઃખ દીધા ભવ વાયુના.

[૭૨૧]

જીવ વનસ્પતિના પચન પાચન છેદન ભેદન ભેદથી,
નિઃશંકને નિષ્કૂર પણે મન વચન કાયા ભેદથી,
આનંદથી એમ પાપ બાંધ્યાં જે વિરાધી વનસ્પતિ,
તે માફ કરવા વિનતી કરતો નાથ સુણો જગત્પતિ.

[૭૨૨]

આ ભવ પરભવ ને ભવોભવ વિષે, નિગોદથી માંડીને,
જે મેં કીધી વિરાધના કહું તને, સંકેચને છાંડીને,
મહાનિર્યામક તારિયાજીવ ઘણા, કડૂણા હૃદિ આણીને,
ખમતો હું સહુ જીવ આ જગતના, હૈયે ધરી વાણીને.

આતચાર આલોચનાત્મક સ્તુતિઓ

[૭૨૩]

ઠાલાદિક નવિ સાચવ્યાં, લણુતા કીધો અંતરાય જે,
આશાતના ખમતા સવિ, શાશ્વત સુખ વરાય જે,
નોકારવાલી પાટી પોથી વિનય ને બહુમાન જે,
તસ ખમું વિરાધન હુઈ જમ પામું મુક્તિ સ્થાન જે.

[૭૨૪]

જીન વચનમાં શંકા અને પરમત કીધો અલિલાષ મેં,
અવર્ણવાદ કર્યો ઘણો લક્ષિત પ્રભાવના નાશ મેં,
સાહમી ધિરતા નવિ કરી દર્શન વિરાધ્યું જેહ રે,
આલવવળી લવોલવ ઠ્યું મિચ્છામિ દુક્કડમ્ તેહ રે.

[૭૨૫]

પાંચે સમિતિ ત્રણ ગુપ્તિ આઠ પ્રવચન માય રે,
સાધુ તણે ધર્મે પ્રમાદે અશુદ્ધ મન વચ કાય રે,
સામાયિક પૌષધ વિષે શ્રાવક તણે ધર્મે કરી
આચરણા વિપરીત સવિ કરો માફ વિનાત દિલ ધરી.

[૭૨૬]

છતી શક્તિએ નવ આદર્યો તપ બાહ્ય અભ્યંતર તથા,
અંતરાય કીધો તપ કરતાં, મન વચન કાયે યથા,
પરમ પદ દેનાર તપની સદ્ગુણા કીધી નહી,
સવિ માફ કર કિરતાર જમ જાઉં હું શિવપુરી મહી.

[૭૨૭]

આવશ્યકાદિક ક્રિયા અને ગુરૂ દેવના વંદન વિષે,
છતું વીર્ય બલ મેં ગોપવ્યું શીલદાન તપ ધર્મ વિષે,
સંચિત ઠર્યાં વીર્યાંતરાય ઠર્મ મેં લવોલવ વિષે,
ખમો આલવકે પરલવોના, રહું આરાધન વિષે.

[૭૨૮]

હણું નહીં ન હણાવું ને હણુતા અનુમોહન નહીં,
જીવ ઘાત મનથી વચનથી કે કાયથી કરવો નહીં,
પર્યક્રખાણુ લઈ ભગવાન ગુરૂ તિમ સંઘ કેરી સાખરે,
જો માફ નહીં કર વ્રત વિરાધ્યું જીવન માફ રાખરે.

[૭૨૯]

ખીજું મહાવ્રત જે લહ્યું કે જુઠું નવિ યોલું કદિ,
ન યોલાવતો કે યોલતાને ભલો નવ જાણું કદિ,
હાસ્ય રતિભય શોકને વલી કોધ લોભે ચિહું ગતિ,
જે જુઠું યોલ્યો માફ કરજો જિમ હોવે મુજ સદ્ગતિ.

[૭૩૦]

ગામે નગર કે જંગલે થોડું બહુ મેં જે લહ્યું,
ત્રિકરણુ શુદ્ધે વ્રત ત્રીજું તે, ભંગ અદત્તનું કહ્યું,
જીન સ્વામિ ગુરૂને જીવ ભેદે જે અદત્ત સંયોગ રે,
ભવવાટ કીધા તે ખમાવું જિમ હોયે શુભ યોગ રે.

[૭૩૧]

દેવ મનુજતિચિંચના મૈથુન તણા પરિણામ રે,
મન વચન કાયે જે હુઆ તે વિરાધક ગુણધામ રે,
અશુદ્ધ પરિણામે કરી જ્યારે ગયું ત્યાં ચિત્ત રે,
ફરી ફરી ખમાવું તે સવિ હે જગત ઈશ જગમિત્તરે.

[૭૩૨]

નવવિધ કહ્યા જે બાહ્ય પરિચ્છેદ ભાન ભૂલી વિસારતો
વલી ચૌદ અભ્યંતર પરિચ્છેદ મન નહીં અવધારતો
પરિચ્છેદ તણી મૂર્છા ખમાવું કરે કરમ ચકચૂર રે
તુજ આણુમાં મસ્તાન રહું તો જ્ઞાનાનંદ ભરપૂર રે

[૭૩૩]

તિક્ત કટુ કે આમ્લ આદિ રસ મહી લાક્ષ્ય ભયા
આહાર કરતા રચણી ભોજન ભાવ દોષ સદા કર્યા
અશુભ રસ કરી નિંદના રહી ક્રુમતિ મતિ કાચરે,
સાવ તે ખમાવું આજ હું ભાણું વયણુ મુખ સાચ રે.

[૭૩૪]

ભવસાગરે ભમતા મલ્યા તારક ભાવ નિર્થન્ય રે,
જેણે ખતાવ્યો વિરતી ધર્મ સાધવા શિવપંથ રે,
ખાર વ્રત લઈ ભાંગતા અતિચાર લાગ્યા આપ રે,
વીતરાગ તુજ પાસે ખમાવુ ટળે મોહ સંતાપ રે,
શુભ ભાવના રૂપ સ્તુતિઓ

[૭૩૫]

વિકાર ભંજન બાલ પ્રહાર્યારી પ્રભુ નેમિ સ્મરુ,
અંબા મયાલીને સ્મરી શુભ યાચના સ્તુતિ કરુ,
ગુણવંતના ગુણુ ગાવતાં પરિણામમાં શિવપદ વરુ,
તુજ પાદ પદ્મ પસાસથી હું એહ ધ્યાન સદા ધરુ,

[૭૩૬]

સ્થિરતાપણે જે જે કરે વૈયાવચ્ય નિજ ચિત્તમાં,
ત્રણુ જગતમાંહે તે સમું અણુમોલ નહિ કેા વિક્તમાં,
કેવલ લહું વૈયાવચ્યે જિમ સાધવી પુષ્પ ચૂલા,
પરિણામ એવા આપને મુજ સરીખા ભવમાં ભૂલા

[૭૩૭]

સામાન્ય લાગે લોક માંહે નિયમ લેતો વંકચૂલ,
પરિણામની જે અડગતા સંસાર કાપે તેહ મૂલ
મરણાંત કષ્ટ પામતા પણુ નિયમમાં મશ્ગુલ રહે.
માંગુ પ્રભુ એવી અડગતા કર્મ રાશિ સવિ દહે.

[૭૩૮]

ગણધર માંહે પટોધરુ જે ગણિ ગૌતમ સ્વામ રે,
ચઉ જ્ઞાન પણ જે વિનય કેરા એક ભિત્તમ ધામ રે
પ્રભુ મુખ કમલમાં આવતુ એક ઈન્દ્રભૂતિ નામ રે,
જન વિનય માંશુ એવો જનજ જેમ સીએ કામ રે.

[૭૩૯]

અતિ રિદ્ધિ સ્વામી જે હુવો ગુણવંત શાલીભદ્ર રે.
પેટી નવાણુ નિત દીએ તસ પિતા દેવ ગોભદ્ર રે.
એક જ નિમિત્તે છોડી રિદ્ધિ સંયમી અણુગાર રે.
પ્રભુ નિત્ય માંશુ એવી રિદ્ધિ છોડતા નવ વાર રે.

[૭૪૦]

પ્રભુ વીરની જે પ્રથમ સાહુણી બાલા ચંદન ગુણવતી
શિષ્યા બને ભાણેજની સંસાર છાંડી મૃગાવતી
ભિત્તમ કરતા ખામણા ગુરૂ ચેલી કેવલ પામતી
તુજ કૃપા માંશુ થાય એવી ખામણાની મુજ મતિ

[૭૪૧]

સમવસરણુમાં નેમિ જિનને પુછતો ગજસુકુમાલ
ઉપાય તું બતાવ જિમ ભાંગે સવિ કરમની બલ
ધ્યાન બાહ્યા નલ દહે તિહાં કર્મ કાયા એ સમે.
જનરાજ માંશુ એહવું બલ કાઉસગે મુજ મન રમે

[૭૪૨]

એક દિન ચારિત્રધારી શિષ્ય જેહ રૂદ્રાચાર્યનો
તાબ કરેલા લોચ મસ્તક ઘાવ રૂદ્રાચાર્યનો
સમભાવે સહેતો ગુરૂ વિનયે લહે કેવલ શિષ તે,
ગુરૂ વિનયને સમભાવ આપો માંશુ નમી નિશદ્ધિશતે

[૭૪૩]

નેમનાથને વંદન કરી, ઢંઢણુ મુનિ અભિચ્છ ધરે,
નિજલખિધથી આહાર લેવો જે મીલે કોઈક ધરે,
ષટ્માસ ફરતો લહે કેવલ, પાલતો અભિચ્છ કહો,
એવા અભિચ્છ ધારવા શીર નામી તુજ સામે ખડો.

[૭૪૪]

માસખમણને પારણે ઋષિ સોનીએ સંતાપિયો,
પૂરવ ઋષિ મનમાં સ્મરી ઘાતી અઘાતી કાપિયો,
એક હોંચ જીવ કડ્ડણાથકી નિસ્તાર આતમનો કીયો,
એવી કડ્ડણા જીનપતિ સેવક ગણી મુજને દીયો.

[૭૪૫]

પંચશત શિષ હિત સાધવા, ઉપસર્ગ જે સહતો કઠોર,
ઉપકાર કરવા પરતણો, નિજ જાત દુઃખ દેતો જે ઘોર,
નિર્યામણા સુંદર કરાવી, મોઠલે સિદ્ધિ ગતિ,
ક્યારે કરીશ ઉપકાર ને નિર્યામણા હું જગપતિ.

[૭૪૬]

ચરર ચરર ચામડી ઉતરે સૂરિ ખંધક તણી,
નિજ કર્મ કાટવા મિત્ર મલીયો એવી મતિ ગંધક તણી,
શુકલ ધ્યાનમાં મગ્ન થઈને સાધતા ગતિ પંચમી,
સહનશીલતા એવી આપો જિમ લહુ ગતિ પંચમી.

[૭૪૭]

જિનરાજને ઉપસર્ગ થાતા કરતી ભક્તિ ભાવથી,
પડિલાલી જીનપદ ખાંધતી, સુપાત્ર દાન પ્રભાવથી,
ક્યારે પ્રભુ પામીશ ભક્તિ રેવતીની સારિખી,
વંદન કરું વિદેહે ભક્તિ કરતા રેવતી સારિખી.

[૭૪૮]

ધન ધન જનમ સુલસા તણો જિન મુખ સુણે આશીવને,
જે ચાર અક્ષર ધર્મલાલ પામે નમું શીસને,
શ્રદ્ધાહૃદય સુલસાતણું ક્યારે પ્રભો પામીશ કહો,
કરજોડીને હું વિનવું વિનતી અમારી ઉર લહો,

[૭૪૯]

નિશદ્દિન શ્રુતને પામવા જે ચાર અક્ષર ધારતા,
મા રુષ મા તુષ શબ્દ ભૂલીને માસતુસ વિચારતા,
કેવલ લહે ષ્ટ્ર અક્ષરોના ભાવ મનમાં ધારીને,
આપો પ્રભુએ ભાવ અમને, વિનતી મારી વિચારીને.

[૭૫૦]

પ્રભુ ભક્તિ કરતા સ્થાન પામે શાસ્ત્ર પાને મુનિવરો,
વીર કાળે ગૌચરી લાવતો નિશદ્દિન લોહજાળે મુનિવરો,
ક્યારે પ્રભુ અવસર મલે જિન કાજ ગૌચરી લાવવા,
શ્રાવકપણે વહોરાવશું મુક્તિ પુરીમાં મહાલવા.

[૭૫૧]

કર્મોતણા કોઈ ઉદ્દયથી જસ ક્ષુધા નિશદ્દિન વાધતી,
તપ નવિ કરે પણ પરિણતી તસ નિત્ય સમતા સાધતી,
અક્ષત લીચે ઘડો ભરી તેથી નામ પામે કુરગડુ,
કેવલ લહ્યું ભોજન કરતા તે ભાવ ધરવા ચિત્ત ખડુ.

[૭૫૨]

ઉમશમ વિવેક ને સંવર એ પદમહીં ચિત્ત બાંધતો,
ઉપસર્ગ ઘોર હઠાવતો મન મોક્ષ માર્ગે સાંધતો,
ચિલાતી પુત્ર સમ લહીશ હું ચિત્તની સ્થિરતા કદિ,
તે શક્ય બનતું તે સમે, તારી કૃપા મદતી ચદિ.

[૭૫૩]

કમ્મે શૂરા ધમ્મે શૂરા એ ઉક્તિને બતલાવતો,
પરિષદ્ લહે તબ દ્રઢ પ્રહારી જાતને બતલાવતો,
તારા કર્યા તું ભોગવે તેમાં કશું જ ખોટું નથી,
કેવલ દીધું તમ મુજ દીયે તો તાહરે ઓછું નથી.

[૭૫૪]

જીવ સાત હણતો નિત પ્રતે જે ચક્ષના આવેશથી,
શ્રેષ્ઠિ સુદર્શન દેખી અર્જુન જ્ઞાન પામ્યો લેશથી,
પ્રભુ વીરના પસાયથી ઉપસર્ગ સહતો ભવ તર્યો,
એવો પસાય લીધા વિના ફેગટ અરે ફેરા ફર્યો.

[૭૫૫]

ત્રણ ખંડ શિદ્ધ મેળવી પણ છોડવા ઇચ્છુક સદા,
નેમિ જિનને પ્રશ્ન પુછે ચારિત્ર મળશે કદા,
નિજ કર્મને વિકરાળ બાણી સંચતિ કરે સંતતિ,
ચારિત્રના બહુમાનથી ક્યારે કરીશ ભક્તિ યતિ.

[૭૫૬]

સંપત્તિથી રાંઠ પણ લક્ષ્મીમતિ ભાવો થકી,
જીનદર્શન પામ્યા વિના આહાર નવ લેવો નકી,
જિનભક્તિથી જિનનામને તિહાં બાંધતા નૃપ દેવપાલ,
ક્યારે કરીશ જિન ભક્તિ એવી ભટકતા જગમાં ત્રિકાલ.

[૭૫૭]

ધારે અભિગ્રહ મુનિવરો અનેકવિધ તુજ શાસને,
ને પૂર્ણ કરતા દ્રઢ મનોબલ વચનને અનુશાસને,
અભિગ્રહ ધારી ત્રિકાલમાંહે જે રહ્યા નમી મુનિવરા,
બડભાગી બનવા એહવો હું ચાચતો તુજ જીનવરા.

[૭૫૮]

દ્વીપ શીખા કેરે અંત હોતા કાઉસગ મુજ પૂર્ણતા,
તે નિયમ પાળી સદ્ગતિ લહે શી ઠરું તસ વર્ણતા,
સૂર્યચશા એ નામની સિક્કાંતમાં મલે વર્ણતા,
એવી અડગતા આપ જનવર જેમ પામું પૂર્ણતા.

[૭૫૯]

એકાદશી એક તિથિ આરાધી મન વચન કાયે કરી,
સૂર દેવ સુવત ત્રણ ભવે જેણે પૂર્ણતા અંગીકરી,
કેશવ કને સુવત પૌષધ નેમિજિન વખાણતા,
પ્રભુ ભાવજે એ ભાવ પૌષધ મુક્તિ લાવે તાણતા,

[૭૬૦]

શિવકુંવર લયલીન બની નવકાર ગણતો ધ્યાનથી,
આયુષ્યમાન હે જંબુ ઈમ બોલાવે ગણુધર માનથી,
નિજ જાત સાથે માત તાતને આઠ પ્રિયા તારતો,
પ્રભુ જંબુ જેવું બલ આરોપો જેમ ભવભય વારતો.

[૭૬૧]

ગૌચરીમાં મેળવે મુનિ તુંબડુ કડવું ઘણું,
આદેશ થાતા મુનિ જાતા પારિષ્કાપન તણું,
જીવઘાત દેખી જીવહયાથી વાપરે ચડતે મને,
ધર્મરૂચ સમ જીવહયા પરિણામ આપો પ્રભુ મને.

[૭૬૨]

વલ્લભચિરિ બની સંયમી પરિવેહણા પરિવેહતો,
ભાવનાઓ ભાવતો પૂર્વ ભવે મુનિ દેહતો,
ઉપકરણને ખંખેરતા જાતિ સ્મરણ કેવલી થયા,
પરિવેહણુ એહવું પ્રભુજી, આપજે મુજ કરી દયા.

[૭૬૩]

અન્નપાણી લાવવા મુનિ પાંચસોને વિનવે,
સુમંગલા સુત ભરતજી ચક્રી બન્યા તૃતીય ભવે,
વર ભોગ ભોગવતા છતાં કેવલી બન્યા ગૃહસ્થીમાં,
એલાવ ઉત્તમ દ્રઢબનો મુજ માંસ મજબબ અસ્થીમાં

[૭૬૪]

સુબાહુ ભવ મુનિ પાંચસોની શરીરની ઠરે સુશ્રુષા,
આશ્ચર્યકારી ચક્રી હારે એહવું બળ સુશ્રુષા,
નિજ ભ્રાત ઘાત વિચારીને સંચમી બને બાહુબલી,
કેવલી બન્યા એ સુશ્રુષા ઘો મુંજ કરી દષ્ટિ ભલી.

[૭૬૫]

સંચમ મલે તો રાજ્ય લેવું એહ બુદ્ધિ અભયની,
ઔત્પાતિકી વૈનેચિકી કાર્મિકી બુદ્ધિ અભયની,
ત્રણ ત્યાગી ધરતો પારિણામિકી બુદ્ધિને શિવસુખ કાજ,
પારિણામિકી બુદ્ધિ નમી તુજ માંગતો વીતરાગ આજ.

[૭૬૬]

સમ્યક્ત્વથી શોભિત કરે ત્રિકાલ પ્રભુની પૂજના,
સુવર્ણ અક્ષતથી કરે નિત વીર વિભુની પૂજના,
જનનામબંધ નિકાચતો શ્રેણિક થશે શ્રી પદ્મનાભ,
એકજ પ્રભુ હું માંગતો જિનરાજ કેરો ભક્તિ લાભ

[૭૬૭]

કલિકાલમાં તો એક તારક જિન તારું શ્રુત નાણુ,
કલિકાલ સર્વજ્ઞ પ્રભુની સાંભળીને એવી વાણુ,
રતનો મદી ઉપાશ્રયે પુસ્તક લખાવે પ્રેમથી,,
કુમાર પાલની શ્રુત ભક્તિ આપો પ્રભુજી પ્રેમથી.

[૭૬૮]

નેમિ પ્રભુ દર્શન વિના આહાર ચારે છોડતા,
શુભ ભાવ ભરીયા વહાણુ ઠરયા પવન ભારે તોડતા,
મતિ સુમતિ ઝેઉ ખાંધવા આઠે કરમ ને તોડીને,
સિદ્ધિ વર્યા તે ભાવના પ્રભુ માંગતો કર જોડીને.

[૭૬૯]

ગૌતમ ગુરૂ દેખી બોલાવે વહોરણુ કાજે આવે રે,
પડિલાભી વીર પાસે દીક્ષા લે અર્ધમુત્તો ભાવે રે,
પાતરૂ નાવ વિરાધન ચાદે ઇરિયાવહી પડિઠમતો રે,
નવમે વરસે કેવલ પામ્યો કરો કેવલ મુજ અત્તો રે.

[૭૭૦]

અદ્ભૂત દેશના શક્તિ ભરીયો નંદિષેણુ નગીનો રે,
દશ પ્રતિબોધે નંદિષેણુ નિત નિજ તો ભોગમાં લીનો રે,
એઠ ચીનગારી શિવપદ પાવે સંયમમાં રસ ભીનો રે,
દેશના શક્તિ આપો પ્રીતે જીમ જળમાંહી મીનો રે.

[૭૭૧]

દુકકર દુકકરકારક ગુરૂજી કહેતા ત્રણુને બહુ ખુચે,
સિંહ ગુફાવાસી અનુભવથી કહેતો સ્થુલિભદ્ર ભંચે,
નિજ અનુરાગી કેશા તારી કલિયુગમાં એ મુનિ પવરો,
બ્રહ્મવ્રત એવું આપો મુજને કેવલ લહુ તજી ભવ અમરો.

[૭૭૨]

શીલ પાળી કૃષ્ણુ શુકલ પક્ષે શેઠ વિજયને વળી,
એકત્ર સબજી શયન કરતા, પતિન તસ વિજયા મળી,
ચોરાશી સહસ સાધુ પારણુ, દંપતિ તોલે સુઝે,
શીલ પાળું શીલવંત ભક્તિ માંગુ, જો રીઝે પ્રભુજી સુઝે.

[૭૭૩]

જનદાસને સોહાગ દેવી આંતરે પ્રહ્લવત લીધા,
એક કોડ શ્રાવક ભક્તિને એ યુગલ ભક્તિ સમ કીધા,
શ્રાવક પણ્યામાં શીલવત એ તો કસોટી આકરી,
તે પાર કરતો જીવ લઈ દેવાધિદેવની ચાકરી.

[૭૭૪]

પરદારા પરિહારમાં સુદર્શન નવ જોડી રે,
નિજ પતિ માથે આળ જાણી મનોરમા દોડી રે,
હે નાથ તુજ કૃપા લહી જે શીલ પાળે દંપતિ,
કરી કર્મ મલ ચકચૂર તે સહેજે લહે શિવ સંપત્તિ.

[૭૭૫]

દશાર્ણુ ભદ્ર જાણી વીરનું આગમન કરે ઘોષણા,
કરી સાજ પૂરા ચાલો વંદન એહવી ઉદ્ધૌષણા,
સામૈયું કરતો માન ધરતો ઈંદ્ર દેખી ખુઝતો,
કેવલ લહ્યું તિમ પામવા પ્રભુ આપ પાસે ઝુઝતો.

[૭૭૬]

તજ સંપતિ સંચમી ઋષિ પ્રસન કાઉસગ ઉભા,
હુમુખ હુત વચન સુણુતા, યુદ્ધ માનસમાં ઉભા,
પળવારમાં ચિત્ત સ્થિર કરી, સંસારને કરતા ફરે,
કેવલ લહ્યું તિમ પામવા પ્રભુ પાસ માઈ મન ઝૂરે.

[૭૭૭]

જિન પડિમા દર્શન થકી દર્શન લહી આર્દ્ર કુમાર,
તજ રાજને સજ સાજ સંચમ તોડી પડતા આ સંસાર,
જાગૃત બન્યાને નવ કૃસાતા, મોહ કેરા વમળમાં,
હિત સાધ્યું તિમ હું સાધુ વિનતિ નાથ તુજ પદ કમળમાં,

[૭૭૮]

જીનવાણી સજીવન રાખવા કોઈ ઉપાયો ના સુઝે
દેવર્દિંગણિ વલભીપુરે મુનિ પાંચસો લઈને ઝુઝે,
મુખપાઠતું શ્રુત પત્ર માંહે જે કરાવ્યું તે નમી,
શ્રુતમાં રમું એવું દીયો જીનરાજ તારે શી કમી ?

[૭૭૯]

સાધુ દ્રેષથી સળગતો નૃપતિ નમુચી વેરથી,
સાધુ હણવા બહાનુ શોધી હુકમ કરતો ઝેરથી,
નમૂચિ હણી વિષ્ણુ મુનિ સંઘ આપત્તિને ટાળતા,
મળજો મને બળ એહવું પ્રભુ આણુ તારી પાળતા.

[૭૮૦]

નિજ કુલ છાંડી નટ થયો ઈલાચી નટડી કારણે,
પૂરવ લવના સ્નેહ વશ થઈ નાચતો નૃપ બારણે,
નૃપ મોહને વૈરાગ સાધુ, દેખી વૈરાગે ઝુઝે
કેવલ લહ્યું તેહિજ દો, બીજી માંગણી કરતો ભૂલે.

[૭૮૧]

મુનિ દેહને વાઘણુ વસોરે, વૈર કેરી આગમાં,
ઉપકારી આતમની સમજતા, મુનિ રમે વૈરાગમાં,
સવિ કર્મ તોડી ધ્યાન જોડી, ખેલે સંયમ બાગમાં,
સિદ્ધ થાતા તેમ બનવા, મન વસો વીતરાગમાં.

[૭૮૨]

ઋષલ દેવની વાણી સુષુતા, સુંદરી શુભ ભાવમાં
આશિર લેતા રોકતા, ભરત ભોગ સ્વભાવમાં,
આયંબિલ કરતી દેખ દીક્ષા આપે ત્યાગ પ્રભાવમાં,
સુંદરી તરી તિમ નવિ તરૂં તુજ કૃપા અભાવમાં.

[૭૮૩]

જબ રૂપ મોહિ ઘાત કરતો નૃપતિ નિજ ભરથારનો,
નિર્યામણા સુંદર કરાવે પામવા ભવપારનો,
યુગબાહુ તારી નારી સારી મદન રેખા મહાસતી,
એ શીલ ધૈર્ય આપજો તે માંગતો ત્રિભુવનપતિ.

[૭૮૪]

સમક્રિત લાહી નવ ભવ લગે નેમિવિના સખ છોડતી,
રાજમતિ સતી નેમ પહેલા, મુક્રિત પુરીમાં દોડતી,
શીલવંત નારી પ્રશંસતા, સંસાર બંધન તોડતી,
યાત્રુ કૃપા એવી પ્રભુ તુજમાં મતિ મુજ જોડતી.

શ્રી નેમિનાથ ભગવંતની સ્તુતિઓ

[૭૮૫]

નેમિ જીનેસર મુણ મુજ વાણી મારી મતિ છે ઠાણી,
નેઠ નજરથી નાથ નહાલો, થઈ જાયે તે શાણી,
શાણી મતિથી કરૂં સાધના, મુક્રિત લાવે તાણી,
તુજ માંહેલો એક અંશજ આપો, તું છે ગુણનો ખાણી.

[૭૮૬]

નેમ પ્રભુ હું પુછું પ્રેમે, કર્મો મારા કેટલા ?
જન્મ મરણના ફેરા કરવા હજુ એ મારે કેટલા ?
મોક્ષ પુરીમાં જવા આડે આગળાઓ કેટલા ?
એક સમતા તુજ મીલે તો ભાર એના કેટલા ?

[૭૮૭]

પહાડોમાંથી નીકળે ત્યાર લાગે નાનું ઝરણું,
નેમિ પ્રભુતું મારે લેવું એવું સાચું શરણું
ઝરણું જ્યારે આગે જાતુ નદી બનતી મોટી,
નેમિ પ્રભુતું શરણું એવું ઠાપે કર્મો કેટલું.

[૭૮૮]

શૌરિપુરીમાં વ્યવન જન્મ લઈ, દીક્ષા લીધી સહેસાવને,
ચોપન દિનમાં ઘાતી ખપાવી, કેવલ પામ્યા સહેસાવને,
સકલ કરમનો અંત કરીને, શિવ પામ્યા પ્રભુ ગિરનારે,
નેમિ પ્રભુનું શરણું લેતા, ગિરનારે તેને તારે

[૭૮૯]

સમવસરણમાં આપ બિરાજી, દીધી દેશના શુદ્ધ યદા,
ભવ્ય જીવો જે સાંભળી હરખે, હું ભટકતો ક્યાં તદા,
નેમિ પ્રભુ તુજ બિંબ નહાળી, ભાવું ભાવના એહ સદા,
સમવસરણમાં એસી સુણીશ હું જીનવાણી આકંઠ કદા.

[૭૯૦]

અધ્યાત્મ ગુણમાં જે રમે, તેને જ સાચું બ્રહ્મ છે,
વલી વિષય સંગથી જે પરે, તેને પ્રભુ પણ બ્રહ્મ છે,
નિર્મલ એવા બ્રહ્મથી, દ્વિવિધ જેના પક્ષ છે,
તે નેમિ જિનના ચરણે વાંદું, એહં મારું લક્ષ છે.

[૭૯૧]

કૃષ્ણાદિક દશ જીવ થાશે, તીર્થપતિ તારા નિમિત્ત,
એક કોડિ દેવો ભક્તિભાવે, નમન કરશે તસ વિનિત,
અવતાર દશમાંથી કોઈ, એક તીર્થપતિ કને આપજો,
ગિરનાર ગિરિ પર જ્યાં તર્યા ત્યાં નેમ મુક્તિ આપજો.

[૭૯૨]

ગિરનાર જે પાવન બન્યો છે, આજ નેમિ નામથી,
ચોવીશ જિનવર મુક્તિ થાશે, જે ગિરિવર ઠામથી,
એ ગિરિવર સંભારતા અમે નેમ નમતાં નિર્મળા,
નેમિ જણુંદ કૃપા કરો જેમ કર્મો થાયે વેગળા.

[૭૬૩]

બ્રહ્મચારીમાં શિરદાર જીનવર નેમ મૂર્તિ તારનાર,
કળિયુગમાં એ કલ્પવેલી વિષય વાસના વારનાર,
દર્શન લહ્ય જે તાહરું તે, પુણ્ય કેરા પ્રાગભાર,
તારા શરણ વિણ આ જગે ખીજે નહિ ઉગારનાર,

[૭૬૪]

નેમિ પ્રભુ હું અવર નયાચું, તારું દર્શન નિત મળજે,
કુદેવની સવિ વાસના સંગત, મિથ્યામાંત મારી બળજે,
શાસન તારું પામી પ્રભુજી, ભવભ્રમણુ માડું ટળજે,
અરિહંત દેવ સુસાધુ ગુરૂ, વીતરાગ કથિત ધરમ મળજે.

[૭૬૫]

સમુદ્રવિજય શિવાદેવી નંદન, શ્યામ વરણ પડિમા દીઠી,
નહી જપમાલા નહી હથિયારો, સ્ત્રી વિના લાગે મીઠી,
નયણા પાવન કરતી પ્રતિમા, જે ભવિયણુ ભાવે ભજતાં,
એક ભવિક થાવા ગતિ કરતા, દૂર ભવિયણુ દૂરે તજતા,

[૭૬૬]

ષડરસ ભોજન મેં કર્યાં, તોય ના હટે જે દીનતા,
ગુણગ્રામ કરતા તાહરા, આશ્ચર્ય રસના લીનતા,
વાજીત્ર નાદ સુણ્યા ઘણા, તોયે ચિત્ત શાંતિ નવ જરી,
નેમિ પ્રભુ તુજવાણી સુણતા, કર્ણયુગ શાંતિ ખરી.

[૭૬૭]

એકાદશી એક દિન દેખાડી કૃષ્ણ આંધવ કારણે,
ને નિમિત્ત બનતું ભવ્ય જનની દૂરગતિના વારણે,
નેમિ પ્રભુ દિન રાત ધ્યાવું, કર્મ કુટિલ વિદારણે,
ભટકી રહ્યો ગતિ ચારમાં, યોલો પ્રભુ કયા કારણે.

[૭૯૮]

પ્રાગભાર ઈષત પૃથ્વી પ્રહોંચે, કર્મ છોડિ ભવ્ય છે,
વ્યવહાર રાશિ પામવી બાકી રહી દૂર ભવ્ય છે,
વિષ્ણુ મુક્તિ માને લક્ષિત કરતા જીવ તે અભવ્ય છે,
નેમિ પ્રભુ કૃપા મિલે તે જીવ આસન્ન ભવ્ય છે.

[૭૯૯]

કારક ક્રોધાનલ તણા હે નેમિનાથ જગતપતિ,
કારક મુક્તિપુર તણા હે નેમિનાથ ચતિપતિ,
નારક નર તિરિ દેવ ભવ મુકાવતા રાજુલ પતિ,
ધારક ગુણ સમુદાયના ગુણ આપજો મુજ યદુપતિ.

[૮૦૦]

ધન શૌરીપુરના માનવી, તુજ જન્મ કલ્યાણુક જુધે,
ધન દ્વારિકાના માનવી, દીક્ષા કલ્યાણુક ઉજવે,
ધન ધરા ગિરિ ગિરનારની, કલ્યાણુક ત્રણ સંપજે,
ગુણ ગાન બાવીશ જિન ગાતા, પુણ્ય અંકુર નીપજે.

[૮૦૧]

સાંબ પ્રદ્યુમ્ન વત્રી વસુદેવની જે નારીઓ,
ગજમુકુમાલ ગુણે ભર્યો, આંતર વેરિ વારીઓ,
યદુકુલને સોહાવતા નર નારીઓ તે તારીઓ,
તુજ કૃપા ભૂખ્યો તડપતો પ્રભુ કેમ મુજ વિસારીઓ.

[૮૦૨]

વિધિ જે ચૂકે તો શ્યામ હોવે, સરલ એ જગ ઉક્તિને,
તે નાશ કીધી શ્યામ દેહે, પામી કેવલ મુક્તિને,
એ શામળા બાવીશમા, નેમિ જિનેસર છોડીને,
છે કોણ ખીલે તારનારો, જઈ હું ત્યાં દોડીને.

[૮૦૩]

કોઈ પૂર્વભવના પાપથી, જેની મતિ મૈથુનમાં,
તે પાપમતિ ભૂલવા શકે, બ્રહ્મચારી પ્રભુ તુજ ધૂનમાં,
વિકાર સૌ સળગી જતા, તે ધુનથી તસ ખૂનમાં,
નેમિ જિનેસર ધ્યાનથી, જીવ રમણુ કરતો પુનમાં,

[૮૦૪]

ચોથે ભવે કેવલ લહે; ગિરનાર ગિરિવર ધ્યાનથી,
મંદિર નેમિ જિણુંદનું, સોહાવે ગિરિવર શાનથી,
તીર્થપતિને તીર્થ સાથે, પ્રણમતો બહુમાનથી,
તરવો બધો સંસાર સાગર, નેમિનાથ સુકાનથી.

[૮૦૫]

વીચરતા જિન વેગળા, નથી પુન્ય કીધું પરભવે,
બંધન ઘણા મુંઝાવનારા, નથી સમરતો આ ભવે,
હું કેમ તુજ પામી શકીસ, તેથીજ આ પછીના ભવે,
સમાધિ મૃત્યુ ચાચતો, નેમિ જિનેસર ભવેભવે.

[૮૦૬]

તુજ નામ લેતા વાંચતા ને સુણતા મન ઉલ્લસે,
જ્યાં મૂર્તિ દેખું તાહરી ત્યાં આધક આનંદ ઉલ્લસે,
હું બેસતા ઉઠતા સૂતા, નેમિ સ્મરણુ કરું તાહરું,
આ જીવન તુજ ચરણે ધર્યું, કલ્યાણુ કરજો માહરું.

સિદ્ધચક્રની સ્તુતિઓ

[૮૦૭]

ચોત્રીશ અતિશય ધારી જીનવર, પાંત્રીશ વાણી ગુણુ રે,
અષ્ટ પ્રાતિહાર્યની શોભા, વર્ણવવા જગ કુણુ રે,
સિદ્ધ ચક્રની મધ્ય બિરાજે, અરિહંત તારણુહાર રે,
એહવા શ્રી સિદ્ધચક્રને વંદુ વાર હજાર રે.

[૮૦૮]

અનંત દર્શન જ્ઞાન ચરણને, ચોથું વીર્ય અનંત રે,
અગુરુલઘુ સુખમયની સાથે અવ્યાખ્યા મહંત રે,
ખીજે પદે સિદ્ધ ને ધ્યાવે, રંગ રાતો સુખકાર રે,
એહવા શ્રી સિદ્ધચક્રને વંદુ વાર હજાર રે.

[૮૦૯]

સૂર્ય સમા તીર્થકર જાતા, ચંદા સમ જે સોહિ રે,
શુદ્ધ પ્રરૂપકતા ગુણ કારણ, જગના જીવો મોહિ રે,
ત્રીજે પદે આચારજી, ગુણ છત્રીશ ઉદાર રે,
એહવા શ્રી સિદ્ધચક્રને, વંદુ વાર હજાર રે.

[૮૧૦]

ભણે ભણાવે સિદ્ધાંતને, ઉપાધ્યાય ગુણવાન રે,
ખવના ચંદન રસ સમ વચણે, જનવાણી દીયે દાન રે,
સૂત્ર દાન થકી જનશાસન, આગમ રાખણહાર રે,
એહવા શ્રી સિદ્ધચક્રને વંદુ વાર હજાર રે.

[૮૧૧]

નવવિધ બ્રહ્મ ગુપ્તિ પાલી આરાધન કરે જેહ રે,
સૂરિ વાચક ગણિની સેવા, અપ્રમત્ત કરે તેહ રે,
મોક્ષ માર્ગને સાધે સધાવે, તેહી જ રાહ વિહાર રે,
એહવા શ્રી સિદ્ધચક્રને વંદુ વાર હજાર રે.

[૮૧૨]

દર્શન પદ છટ્ટા વિણ દેખો, જીવ કને જે લાખ રે,
જ્ઞાન ચારિત્ર મૂઢી દેખાયે, ક્ષણમાં હોવે ખાખ રે,
એક વાર જીવ પ્રાપ્ત કરે તેનો થાયે બેઠો પાર રે,
એહવા શ્રી સિદ્ધચક્રને, વંદુ વાર હજાર રે.

[૮૧૩]

લક્ષ્યાલક્ષ્ય કૃત્યાકૃત્ય ને ઉચ્ચીતાનુચીત વિવેક રે,
જાણપણું જે જીવમાં લાવે, સમ્યગ્ જ્ઞાન જ એક રે,
સપ્તમ પદ એકાવન ભેદે, ગ્રંથ તણે મોઝાર રે,
એહવા શ્રી સિદ્ધચક્રજીને, વંદુ વાર હજાર રે.

[૮૧૪]

અષ્ટમ પદ જ ચરણ કહ્યું તે, સાગર માંહે નાવ રે,
નિજ ગુણ સ્થિરતા તિમતિમ આવે, જિમ જિમ હૈયે ભાવ રે,
ક્ષાયિક ચારિત્ર એક જ ભવમાં, પહોંચાડે ભવપાર રે,
એહવા શ્રી સિદ્ધચક્રજી ને, વંદુ વાર હજાર રે.

[૮૧૫]

બ્રાહ્મ અભ્યંતર ભેદે તપપદ, શલ્ય રહિત જે થાય રે,
રૂપ લીલા સુખ સાદ્યબી પામે, તીર્થંકર પદ થાય રે,
ઘાતી અઘાતી દૂર કરાવી મુક્ત બનાવણુહાર રે,
એહવા શ્રી સિદ્ધચક્રજી ને વંદુ વાર હજાર રે.

[૮૧૬]

અરિહંત સિદ્ધ આચાર જ વાચક પંચમ સાધુ પ્રકાશ રે,
દરિશણુ નાણુ ચરણુ તપ નવ પદ પૂરતાં ભવિની આશ રે,
નવ પદ આરાધન થી થાયે જગમાં જય જયઠાર રે,
એહવા શ્રી સિદ્ધચક્રજી ને વંદુ વાર હજાર રે.

—: સમાધિમરણુના ૧૦ અધિકારની સ્તુતિઓ :—

[૮૧૭]

ગતિ ચારમાં રખડી રહ્યો છું, આજ પામ્યો તુજને,
જોતાં અર્મામય આંખ તારી, ભાવ ઉછળે મુજને,
તુજ પાદ પન્ન પસાય યાયુ, નાથ સમાધિ વરં,
ગિરનાર વિભૂષણુ દેવ વહાલા, નેમિનાથ જિનેશ્વરં.

[૮૧૮]

નાણુ દંસણુ ચરણુ કેરા, અતિચારો જે કર્યા,
વિવિંધ વ્રત વિરાધીઆ ને પાપ પંક ઉરે ધર્યા,
અતિચાર તે આલોચતો હું, કર કૃપા તું સુખકરં,
ગિરનાર વિભૂષણુ દેવ વહાલા, નેમિનાથ જિનેશ્વરં....

[૮૧૯]

સમાધિ મરણુને પામવા, ખીજે પદે જે વ્રત કહ્યા,
પંચ મહાવ્રત સારભૂતને, ખાર વ્રત છે ગુણુ અહ્યા,
અંત સમયે માંગતો પ્રભુ, જીવન મહાવ્રત ધરં,
ગિરનાર વિભૂષણુ દેવ વહાલા, નેમિનાથ જિનેશ્વરં....

[૮૨૦]

વિષય કષાય ને વશ બની, વૈરો પરસ્પર જે હુઆ,
ખમતો હું તેહને મુજ ખમો તે, જીવ છે જે જુજુઆ,
જીવ માત્ર ને ખમાવતા હું, પામું પદ જે અક્ષરં,
ગિરનાર વિભૂષણુ દેવ વહાલા, નેમિનાથ જિનેશ્વરં...

[૮૨૧]

હિંસાદિ આશ્રવ પાંચને ક્રોધાદિ ચાર કષાય છે,
રાગાદિ નવ લેળા કરંતા, પાપસ્થાન અઠાર છે,
વોસિરાવતો તે અઠારને હું, લહું પદ શિવંકરં,
ગિરનાર વિભૂષણુ દેવ વહાલા, નેમિનાથ જિનેશ્વરં...

[૮૨૨]

મંગલકારી તેમ ઉત્તમ, જગમાંહે જે ભાખીયા,
અરિહંત સિદ્ધ સાધુ ધર્મ, ચાર શરણુ દાખીયા,
સ્વીકારતો હું શરણુ ચારે, આધિ વ્યાધિ દુઃખહરં,
ગિરનાર વિભૂષણુ દેવ વહાલા નેમિનાથ જિનેશ્વરં....

[૮૨૩]

મન વચન કાયાથી કર્યા, દુષ્કૃત તણા હુંગર ખડા,
તિહું કાલમાં ભમતા થકા, મેં પાપના ભર્યા ઘડા,
દુષ્કૃત સર્વિ હું નિંદતો પ્રભુ, લહું પદ અજરામરં,
ગિરનાર વિભૂષણુ દેવ વહાલા, નેમિનાથ જીનેશ્વરં...

[૮૨૪]

ત્રિકરણુ યોગે જે કર્યા, ત્રિકાલમાં સુકૃત પ્રભુ,
અરિહંત આદિકના વડી જે, જે ગુણો ભાખ્યા વિભુ,
અનુભોદતો સુકૃત સર્વિ, સ્વ પરતણા જે ગુણુકરં,
ગિરનાર વિભૂષણુ દેવ વહાલા, નેમિનાથ જીનેશ્વરં....

[૮૨૫]

શાસન પ્રભાવના સ્વામી વચ્છલ, દેવ ગુરુ ભક્તિ ઘણી,
દાન શીલ તપ ભાવ ધર્મ, સેવના તીર્થો તણી,
ભાવનાઓ સોળ ભાવી, રત્નચત્રો પામુ પરં,
ગિરનાર વિભૂષણુ દેવ વહાલા, નેમિનાથ જીનેશ્વરં....

[૮૨૬]

આહારની લાલચ મહી, જીવ દુઃખ અનંતા પામતો,
પૂરવ ઋષિ સંભારતો, આહાર ત્યાગને કામતો,
તુજ શરણના પ્રભાવથી પ્રભુ, પામું હું અનસન વરં,
ગિરનાર વિભૂષણુ દેવ વહાલા, નેમિનાથ જીનેશ્વરં,

[૮૨૭]

શિવકુંવર સુદર્શના તિમ, શ્રીમતી આરાધતા,
ચૌદ પૂર્વી અંત સમયે, એ જ મંત્ર વિચારતા,
સમાધિ મૃત્યુ પામવા નવકાર અંતે હિતકરં,
ગિરનાર વિભૂષણુ દેવ વહાલા, નેમિનાથ જીનેશ્વરં....

અષ્ટાપદની સ્તુતિઓ

[૮૨૮]

ભરત નૃપતિએ ળિંબ ભરાવ્યા, સમ નાસાયે સોહે રે,
સૂર વિદ્યાધર જે જઈ વંદે, તેહના મનડા મોહિ રે,
ગુરુ મુખ તેહનો મહિમા સુણુતાં વંદન મન લલચાય રે,
તે અષ્ટાપદ નમીએ ભાવે પાતિક દૂર પલાય રે.

[૮૨૯]

પૂરવ દિશિ ઋષભાદિક ડોયે. સંભવ દક્ષિણ ચાર રે,
પશ્ચિમ આઠ સુપાસ વખાણું ધર્મ ઉત્તર દશ ધાર રે,
ચોવીશ જિનએ રચણુતાણા તિહાં દેખત દિલ હરખાય રે,
તે અષ્ટાપદ નમીએ ભાવે, પાતિક દૂર પલાય રે.

[૮૩૦]

રાવણુ રાયા તે અષ્ટાપદ, મંદોદરી સહ આવે રે,
મંદોદરી તિહાં નૃત્ય કરતી, રાવણુ તાંત બબવે રે,
તાંત તૂટી તવ નિજનસ સાંધે, ભક્તિમાં ચિત્ત લાય રે,
તે અષ્ટાપદ નમીએ ભાવે, પાતિક દૂર પલાય રે.

[૮૩૧]

નિજ લખ્ધે જે નર તિહાં બવે, તેહનો ભવ છેલો રે,
પુણ્યવંતા પુરૂષોમાંહિ, બાણિયે તે પેલો રે,
વયરસ્વામિની શંકા ફેડે, ગૌતમ ગણુધર રાય રે,
તે અષ્ટાપદ નમીએ ભાવે, પાતિક દૂર પલાય રે.

[૮૩૨]

આદિ જિનેસર મુગતે પહોંચા, સાથે બહુ અણુગાર રે,
અષ્ટાપદ એ તીરથ મોટું, જનશાસન શણુગાર રે,
શાસનદેવ સહાય કરે તો, ભેટું તીરથરાય રે,
તે અષ્ટાપદ નમીએ ભાવે પાતિક દૂર પલાય રે.

[૮૩૩] નંદીશ્વર દ્વિપની સ્તુતિ

નંદીસર વર દહેરા દેખી, નયણા પાવન આજ થયા,
દધિમુખ રતકર અંજન ગિરિએ નજરોમાં સાક્ષતૂ થયા,
બાવન દેરી માંહિ બિરાજે જિન પડિમા જે રંગ ભર્યા,
ભરતે બેઠા વંદન કરતાં પુણ્ય તણા કુંભ ઠેર કર્યા.

[૮૩૪] સહસ્રકુટની સ્તુતિ

શ્રી સિદ્ધાચલ ઉપર સોહે, પાટણમાં મન મોહે રે,
સહસ્રકુટને નામે જિનજી, ભવિચણને પડિબોહે રે,
ધન માતા ધન પિતા ગુરૂજી, જિન પડિમાને ભરાવે રે,
એક હબર ને ચોવીશ જિનને, વંદન પાર કરાવે રે.

[૮૩૫] ગિરનારની સ્તુતિ

ત્રણ કલ્યાણક દીક્ષા કેવલ નિર્વાણ જે વિભૂષીત છે,
અનંત ચોવીશીએ અનંત કલ્યાણકે જે ગિરિવર શોભીત છે.
ભાવિ ચોવીશી ચોવીશ જિનવર શિવમંદિર તિહાં બશે રે,
એ ગિરિવર ગિરનારને વંદુ, જિમ મુજ બંધન નાશે રે.

[૮૩૬] સમેતશીખરજીની સ્તુતિ

આદિ વીર નેમ વાસુપૂજ્યજી, ચાર તીર્થંકર છોડીજી,
સમેત શીખર પર વીશ જિનેસર, કર્મના બંધન તોડીજી,
સમેત ગિરિવર ફરશન આવે, માનવ હોડા હોડીજી,
ફરી ફરી વંદન કરવા ઠાળે, મનકું બચે દોડીજી.

[૮૩૭] આયુ તીર્થની સ્તુતિ

આદિજિન ને નેમિજિનની મૂર્તિ સુંદર ન્યાં વસે,
અદ્ભૂત કૌરણી ધૌરણીને આંખ બેતાં નવિ ખસે,
વીર પાસ શાંતિ ચૌમુખ જિન દેખવા મન ત્યાં ધસે,
આયુ અચલ રણિયામણા બેતાં ભવિ પંકજ હસે.

શ્રી ગૌતમ સ્વામી સન્મુખ બોલવાની સ્તુતિ

[૮૩૮]

પ્રભુ વીરના અગીયારમાંડિ જેહ સૌથી છે વડા,
પ્રશ્નો કરતાં વિવિધ ભાતે સમોસરણે જે ખડા,
વિનયીમાં શિરદાર જે છે માંગુ તે ગૌતમ કને,
કૈવલ્ય દાનની લખિંધ ગુરૂ ગૌતમ તણી મળજો મને.

[૮૩૯]

અષ્ટાપદમાંડિ બનાવ્યું જેણે જગચિંતામણી,
ચંડિનાણે બાણી શંકા ફેડે વચરસ્વામિ જીવતણી,
છટ્ટ પારણુ નિત્ય કરતાં ગૌતમ વિનવું તને,
કૈવલ્ય દાનની લખિંધ ગુરૂ ગૌતમ તણી મળજો મને.

[૮૪૦]

ભવિક જીવ પ્રતિબોધ પામી ગૌતમ શરણું ધરે,
ઘાતી અઘાતી સર્વ વામી સિદ્ધિ સુખ સહેજે વરે,
એહવા ગુરૂથી વેગળા તે, નિત ભટકતા ભવ વને,
કૈવલ્ય દાનની લખિંધ ગુરૂ ગૌતમ તણી મળજો મને.

[૮૪૧]

સંચારા પોરિસી વિધિમાંડિ, જેહનું સ્મરણ કહ્યું,
ચારે ગતિમાં ફેરા કરતાં, આજ મેં શરણું લહ્યું,
સંસાર પરિમિત થાય તો શરણું જ સાચું તે બને,
કૈવલ્ય જ્ઞાનની લખિંધ ગુરૂ ગૌતમ તણી મળજો મને.

[૮૪૨]

ઈન્દ્રભૂત ગૌતમ નિહાળી, આંખડી પાવન થઈ,
જન્મ સકલો માહરો ને દૂરગતિ દૂરે ગઈ,
ગૌતમ ગણિના ગુણુ ગણવા કેન શૂરા જગજને ?
કૈવલ્ય દાનની લખિંધ ગુરૂ ગૌતમ તણી મળજો મને.

સામાન્ય જિન સ્તુતિ

[૮૪૩]

અધ્યાત્મ ગુણ ભરેલી, મૂર્તિ તમારી જોતા,
પીગળે નહીં જે મનમાં, જનમ પોતાનો જોતા,
બાણે નહીં તે જીવો ફરી મૂર્તિ ક્યારે મળશે,
દુષ્કમ કાલમાં તો એક મૂર્તિ તારી ફળશે.

[૮૪૪]

જીવવાણી એમ લાખે વિષમ કાલે જે છે,
એક જીવ કેરી વાણી ખીજી તો મૂર્તિ તે છે,
તે મૂર્તિને જોઈને, આનંદ જે ન પાવે,
તે જીવનું કલ્યાણ, માંગું હું આજ લાવે.

[૮૪૫]

પ્રભુ આજ ઉછળે હરખ દિલમાં, ઝિંઝને જોઈ રહ્યો,
જોતાં અમીમય આંખ તારી, રૂપમાં મોહી રહ્યો,
જે ખાન પાનને ભોગમાં ફેગટ વરસ વીતિ ગયા,
તે માફ કરજો નાથજી તમે લાવીને દિલમાં દયા.

[૮૪૬]

જીનરાજ આજ સનાથતા થઈ આવ્યો તારે આશરે,
ધન માલ સ્ત્રી પરિવાર લાગે કાચના કટકા ખરે,
આનંદના દેનાર જીવજી, આપના દર્શન કરે,
સંસારના સુખ તુચ્છ ગણતો, નિબનંદમાં તે ફરે,

[૮૪૭]

ત્રણ જગતમાંહે ચૈત્ય છે જે તાહરા જીનરાજજી,
વાંઘા વિના તેહને જીનેશ્વર, કેમ સીઝે કાજજી,
અશાશ્વતા તિમ શાશ્વતા, જે જગતમાંહે પ્રકાશતા,
ત્રિકાલ વંદન તેહને, મુજ મન મયૂર વિકાસતા.

— x — x — x —

[૮૪૮]

તારા ચરણને શરણ રૂપે મૂઠ હું ન લખી શકયો,
વાર્યા છતાં પણ વિષમ પંથથી નાથ હું ન વળી શકયો,
પામ્યા અમૂલા સાધનો નહિં સદુપયોગ કરી શકયો,
નવ ભક્તિના સ્વાદિષ્ટ જલને દીન હું ન ભરી શકયો.

[૮૪૯]

હે નાથ ત્રહી અમ હાથ, રહીને સાથ માર્ગ બનાવજો
નવ ભૂલીએ કદી કષ્ટમાં પણ પાઠ એક પઢાવજો
પ્રભુ અસત્ આચરતાં ગણી નિજ બાળ સત્ય સુણાવજો
અન્યાય પાપ અધર્મ ના ગમે, સ્વરૂપ એ સમજાવજો.

[૮૫૦]

આત્મભાવથી હે પ્રભુ! વચ્ચિત રહ્યો કંઈ કામથી,
સદ્બોધના વચનો ધર્યા મેં કાનમાં નહિ પ્રેમથી,
સત્સંગના પંથમા કદી પગલું ભર્યું નહિં ભાવથી,
પામીશ ક્યારે નાથજી! હું પાર આ ભવસંધુથી.

[૮૫૧]

યથાસ્થિત વાદી છો દેવા ત્રણભુવનના દીવા,
કેવળજ્ઞાની હે વીતરાગી! કરે દેવતા સેવા,
શરણુભાવને સાચા હૈયે સાચા ભાવે સ્વકારુ,
કરું સમર્પણ તનમન સહુનું મંગલ કરજો મારું.

— x — x — x —

[૮૫૨] પ્રાર્થના-૧

મારી છેલ્લી ઘડીએ પ્રભુજી આવજો રે,
વહાલા આજથી દઉ છું તમને નોતરૂ રે,
જો જો પ્રભુજી કદિએ ના ભૂલાય

મારી૦...૧

હલાશે ચલાશે નહિ નાથજી રે,	
એ ઘડી એ મારો આવી પકડજો હાથ,	મારી૦...૨
વહાલા કંઠ રૂંધાશે નાડી તૂટશે રે,	
એ ઘડીએ મારા જીવનનો રખેવાળ,	મારી૦....૩
જીણા સોયના નાકે શ્વાસ ચાલશે રે,	
એ ઘડીએ મારો કેમ કરી જીવ જાય,	મારી૦....૪
માંગુ માંગુ છું પ્રભુજી હવે એટલું રે,	
અંત સમયે દરિશનની અભિલાષ,	મારી૦...૫

[૮૫૩] પ્રાર્થના-૨

પરમ આધાર છો પ્યારા, તમારો સ્નેહ સાચો છે,
 ન થાશે નાથજી ન્યારા, તમારા સ્નેહ સાચો છે,....૧
 જગત સઘળું થયું ન્યારૂં, નથી અહિં કોઈપણ મારું,
 પ્રભુ તુજ ધ્યાન ઉર ધ્યાવું, તમારો સ્નેહ સાચો છે.....૨
 તમે માતા તમે પિતા સખાં, સ્નેહી તમે બ્રાતા,
 વિધાતા છો જીવન દાતા, તમારો સ્નેહ સાચો છે,...૪
 તમે આધાર આશાના તમે રહેમ નિરાશાના,
 દુઃખો હરતા દુરાશાના, તમારો સ્નેહ સાચો છે....૫

[૮૫૪] પ્રાર્થના-૩

પ્રભુ જેવો ગણો તેવો, તથાપિ બાલ તારો છું,
 તને મારા જેવા લાખો, પરંતુ એક મારે તું. ૧
 નથી શક્તિ નીરખવાની, નથી શક્તિ પરખવાની,
 નથી તુજ ધ્યાનની લગની, તથાપિ બાલ તારો છું. ૨
 નથી જપ તપ મેં કીધા, નથી કંઈ દાન પણ દીધા,
 અધમ રસ્તા સદા લીધા, તથાપિ બાલ તારો છું. ૩
 અરિહંત દેવ હો પ્યારા, ગુન્હા કર માફ સહુ મારા,
 ભૂલ્યો ઉપકાર હું તારો, તથાપિ બાલ તારો છું. ૪

હયાકર દુઃખ સહુ કાપી, અભયને શાંતિ પદ આપી,
 પ્રભુ હું છું પુરો પાપી, તથાપિ બાલ તારો છું. ૫
 કૃપા કર હું મુંઝાઉ છું, સદા હૈયે રિબાઉં છું,
 પ્રભુ તુજ ધ્યાન ચાહું છું, તથાપિ બાલ તારો છું. ૬

[૮૫૫] પ્રાર્થના-૪

ભલે દુશ્મન બને દુનિયા, તમે ના કોપશે વાલા,
 અમીમય આંખ કચારીમાં, અશીભુ ના રોપશે વાલા, ૧
 તમારી જ્યાં દયા દષ્ટિ, અહાહા! ત્યાં અમી વૃષ્ટિ;
 બને સ્નેહી સકલ સૃષ્ટિ, સદા હૃદયે વસો વાલા. ૨
 કરો જો આંખને રાતી, ગ્રહો સઘળા બને ધાતી,
 થશે વૈરી હશે સાથી, નમેરા ના થશે વાલા. ૩
 અમારા દોષ ના જોશે, દયાળુ દુર્ગુણો ધોશે,
 અમે તો આપના છોડું, સુખુદ્ધ આપશે વાલા. ૪
 વિષયમાં વહાલથી કરતાં કષાયે પ્રેમથી રમતા,
 સમાધિ મરણુ હું પામું, કૃપાથી તાહરી વાલાં. ૫
 અમે આશા ધરી આગ્યા, ભક્તને ભાવના લાગ્યા.
 તમારા શરણુને પામ્યા, કરમને કાપજો વાલા, ૬

[૮૫૬] પ્રાર્થના-૫

આટલું તો આપજો ભગવન્ મને છેલ્લી ઘડી,
 ના રહે પ્રભુ ના રહે માયા તણા બંધન મને છેલ્લી ઘડી. ૧
 આ જીંદગી મોઘી મળી પણ જીવનમાં જાગ્યો નહી,
 અંત સમય રહે મને સાચી સમજ છેલ્લી ઘડી. ના. ૨
 હાથ-પગ નિર્બલ બને ને શ્વાસ છેલ્લા સંચરે,
 ઓ દયાળુ આપજો દરિશન મને છેલ્લી ઘડી. ના. ૩
 જ્યારે મરણુશય્યા પરે, મીંચાઈ છેલ્લી આંખડી,
 તું આપજો ત્યારે પ્રભુમય, મન મને છેલ્લી ઘડી. ના. ૪

હું જીવનભર સળગી રહ્યો, સંસારના સંતાપમાં,
તું આપજે શાંતિભરી, સમાધિ મને છેલ્લી ઘડી. ના. ૫
અગણિત અધર્મો મેં કર્યાં, તન મન વચન જોગે કરી,
હે ક્ષમાસાગર ક્ષમા મને, આપજે છેલ્લી ઘડી. ના. ૬
અંત સમયે આવી મુજને, ના દમ્ભે ઘટ દુશ્મનો,
જગતપણે મનમાં રહે, સાચી સમજ છેલ્લી ઘડી, ના. ૭

[૮૫૭] પ્રાર્થના-૬

આવી ઉભો છું દ્વારે, દરિશન દેશો ક્યારે,
અંતરની અભિલાષા, પ્રભુ પુરી કરશો ક્યારે આવી ૧
સળગી રહ્યો છું, આજે સંસાર કેરા તાપે,
શીતળ તુમારી છાંયા, પ્રભુ મુજને દેશો ક્યારે. આવી ૨
લક્ષિત ન કીધી ભાવે, શક્તિ વૃથા ગુમાવી,
યુક્તિ ન કોઈ ક્ષવી, પ્રભુ સંકટ હરશો ક્યારે આવી. ૩
દષ્ટિ ન દૂર પહોંચે, સૃષ્ટિ આ શૂન્ય ભાસે,
અંધારા ઘેર્યા ઉરને, પ્રભુ ઉજ્જવળ કરશો ક્યારે. આવી. ૪
ભવોભવ ભમીને હુતો આવ્યો તુમારે શરણે,
સુના સુના જીવનમાં, પ્રભુ મુજને મળશો ક્યારે. આવી ૫

[૮૫૮] પ્રાર્થના-૭

જ્ય વીતરાગ જગત ગુરૂ જીવનવર વર્ધમાન ભગવાનજી,
પુણ્યે હું તુજ શાસન પામ્યો, મોક્ષ સુખ નિદાનજી, ૧
તું મુજ સ્વામી હું તુજ સેવક, પ્રાણી ગણુ પ્રતિ પાદજી,
કરૂણા કર કરૂણા કરી લીજે, સેવકની સંભાળજી. ૨
પ્રભુ મુજ હોજો તુજ પ્રભાવે, ભવ નિર્વઢ સહાયજી,
ધૃતિ શ્રદ્ધા આલહાદ જ્ઞાસા સ્મૃતિ ધર્મ ઉપાયજી. ૩
અભ્યુત્થાન વિનયને ઝોજસ, સદ્ગુરુ સેવા સારજી,
શુદ્ધ પ્રરૂપકતા ગુણુ સુંદર, આભવ અચલ ઉદારજી. ૪

નિચાણું તુજ સમય નિવાર્યું; તો પણ દેવાધિદેવજી,
ભવેભવ મુજ તુજ ચરણની ભક્તિ, હોજી હિતકર હેવજી. ૫
કિલ્ખટ કર્મ ક્ષય સરસ સમાધિ યોધિ લાભ શિવ ખીજજી,
એટલું તુજ પદ પ્રણમી યાચું નહી, અવર કોઈ ચીજજી. ૬

પ્રાર્થના-૮ સંયમ ભાવના [૮૫૯]

જીનરાજ તુજ પાચે પડી હું; વિનંતી કરું એટલી,
સાધુજનો વેશ મળે ક્યારે, માગું છું હું એટલું. ૧
કુમકુમ કેરાં છાંટણા અને કંકુ કેરાં સાથીયા,
સફેદ ઓધો મળે ક્યારે, માગું છું હું એટલું. ૨
કાષ્ઠ કેરાં પાતરાં ને ખેઉ કર ગ્રહણ કરી,
ઘેર ઘેર ગૌચરી કરું ક્યારે, માગું છું હું એટલું. ૩
અડવાણે પાચે ચાલીને, ઉચ વિહારે વિચરતા
પ્રવચન પ્રભાવના કરું ક્યારે, માગું છું હું એટલું. ૪
સંસારી ખોટાં સગપણને, જુઠાં સમજી મન થકી,
ભવ સાગરથી તરું ક્યારે, માગું છું હું એટલું. ૫
દુઃખ ભરેલો સંસાર તજીને, સંયમ સજી હોંશથી,
શાશ્વત સુખને વરું ક્યારે, માગું છું હું એટલું. ૬

પ્રાર્થના-૯ [૮૬૦]

અરિહંત દેવ સ્વામિ, શરણુ તેરે આચે (૨)
દુઃખતી હે આતમ, કરમ કે સતાચે (૨) અરિ... ૧
શક્તિ હૈ તુજમેં ઐસી, પ્રભુજી તારને કી (૨)
તારણુ તરણુ તુમહી હો, જીનવાણી ખતાચે (૨) અરિ... ૨
નિજ કર્મ દાટ કરકે, આપ સિદ્ધ હો ગયે હો (૨)
છોડકર તુમહે હમ, કીસકી શરણુ જાયે (૨) અરિ... ૩

मञ्जुधर मे' पडी छे, प्रभुञ्ज नाव मेरी (२)
 लव पार तुम लगाहो, आस लेके आये (२) अरि...४
 तारा छै तुमने उनके, जसने ली पुकारा (२)
 छम ली पुकारते छै (२), तुअसे लौ लगाये(२) अरि...५
 अरिछंत देव स्वामी शरणु तेरे आये (२)
 दुःभती छै आतम, करम के सताये (२)
 अरिछंत देव स्वामी शरणु तेरे आये (२)
 शरणु तेरे आये शरणु तेरे आये

— x — x — x —

संस्कृत स्तुति-विभाग

भूल रत्नाकर पञ्चमीसी

[८६१]

श्रेयः श्रियां मंगलकेलिसङ्ग नरेन्द्र देवेन्द्रनतांघ्रिपद्म,
 सर्वज्ञ सर्वातिशय ज्ञेन्द्र चिरंजय ज्ञान कलानिधान

[८६२]

जगत्त्रयाधार कृपावतार दुर्वार संसार विकार वैद्य
 श्री वीतराग त्वयि सुग्ध लावा-द्विज्ञप्रलो विज्ञपयामि किञ्चित्

[८६३]

किंभाल लीलाकलितो न भाल : पित्रोः पुरोज्ज्वलपति निर्विकल्प
 तथा यथार्थं कथयामि नाथ निजशयं सानुशयस्तवाग्ने

[८६४]

दत्तं न दानं परिशीलितं च न शक्ति शीलं न तपोलि तप्तं
 शुभो न लावोऽप्यलवद्ग लवोऽस्मिन्विलो मया भ्रान्त भडो मुद्गैव

[८६५]

दग्धाऽग्निना कौधमयेन द्रष्टो, दुष्टेन दौलाज्य मडोरगेषु
अस्तोऽलिमानाजगरेणुमाया जवेन अद्धोऽस्मि कपलजे त्वाम्

[८६६]

कृतंभयाऽमूत्र खितंन येऽ लोकेऽपि लोकेऽश सुभ न मेऽभूत्
अस्मादशा केवलमेव जन्म, एनेश जसे लवपूरणाय

[८६७]

मन्ये मनो यत्र मनोजवृत्त, त्वदास्य पीयूषमयुषलालात्
दूतं मलानंदरसं कठोर-मस्माद्रशां देव तदश्मतोऽपि

[८६८]

त्वतः सुदुष्प्राप्य भिदं मयाप्तं रत्नत्रयं भूरि लव भ्रमेणु
प्रमाद निद्रावशतो गतंतत्, कस्याशतो नायक युक्तरामि

[८६९]

वैराग्य रंगः परवचनाय, धर्मोपदेशो जनरंजनाय,
वाहाय विद्याउध्ययनं च मेभूत्, क्रियद्भ्रुवे लास्यकरं स्वमीश

[८७०]

परापवादेन मुष्णं सहोषं, नेत्रं परस्त्रीजन विश्लेषेन,
चेतः परापय विचिंतनेन, कृतं लविष्यामि कथं विलोऽडं

[८७१]

विडम्भितं यत्स्मर धस्मरति, दंशावशात्स्वं विषयांधयेन,
प्रकाशितं तदलवतो ह्रियैव, सर्वज्ञ सर्व स्वयमेव वेत्सि

[८७२]

ध्वस्तोऽन्धमग्नैः परमेष्ठिमंत्र कुशास्त्र वाक्यैर्निर्दंतागमोक्ति
कतुं वृथा कर्म कुद्वेव संग्गा-दवांछि छि नाथ मति भ्रमो मे

[८७३]

विमुच्य दगलक्ष्यगंत लवतं, ध्याता तथा मुढधिया हृदंत
कटाक्षवक्षो जगलिरनाली-कटीतटीयाः सुदशां विलासा

[८७४]

लोलेक्षणु वक्त्र निरीक्षणेन, यो मानसेरागलवो विलग्न
न शुद्ध सिद्धांत पर्योधिमध्ये, धौतोऽप्यगातारुहं द्वारणुं किम्

[८७५]

अंगं न अंगं न गुणो गुणोनां, न निर्मल कोऽपि कलाविलास
स्फुरत्प्रला न प्रभुता य कोऽपि, तथाप्य हुंकार कदर्थितोऽं

[८७६]

आयुर्गलत्याशु न पाप भुद्धि-र्गतं वयो नो विषयाविलाप
यत्नश्च लौषज्यविधौ न धर्मेस्वामिन्महाभोऽं विंउणना मे

[८७७]

नाऽत्मा न पुण्यं न लवो न पापं, मया विटानां कट्टु गीर पीयम्
अधारि कर्णे त्वयि केवलाके, परिरकुटे सत्यपिदेव धिग्मां

[८७८]

न देवपूज न य पात्रपूज न श्राद्धधर्मश्च न साधुधर्म
लब्ध्वाऽपिमानुष्य मिदं समस्तं, कृतं मयाऽरण्य विलाप तुल्य

[८७९]

यकेमया सत्स्वपि कामधेनु कल्पद्रु चिंतामणीषु स्पृहाति
न जैनधर्मे स्फुटशर्मदेऽपिज्जनेश मे पश्य विमूढ लावम्

[८८०]

सद्भोग लीला न य रोगकीला, धनागमो नो निधनागमश्च
द्वारानं द्वारा नरकस्थञ्जितो, व्यञ्जितनित्यं मयकोऽधमेन

[८८१]

स्थितं न साधोऽहृदि साधुवृत्तात् परोपकारान्न यशोर्जितं य
कृतं न तीर्थोद्धरणोऽहृदि कृत्यं, मया मुधा हारितमेव जन्म.

[८८२]

वैराग्य रंगो न गुर्द्धितेषु, न दुर्जनानां वचनेषु शांती
नाऽध्यात्म लेशो भम कोऽपिदेव, तार्यः कृपं द्वारमयं लवाण्डिः.

[८८३]

पूर्वे लवेऽकारिमया न पुण्य, मागामिज्जन्मन्यपिनो करिष्ये
यद्दीदृशोऽङ्गमम तेननष्टा, लूनोद्दलवद्दलावी लवत्रयीश

[८८४]

किंवा मुधाऽङ्गं षडुधा सुधाभूकपूज्य त्वद्वये चरितं स्वकीय,
ज्वलामि यस्मात् त्रिजगत्स्वरेप, निरूपकस्त्वं क्षियद्वेतद्वत्र.

[८८५]

दीनोद्धारधुरं धरस्त्वदपरो नास्ते महन्त्य कृपा,
पात्रं नात्र जने जिनेश्वर तथाप्येतां न याये श्रियम्,
किं त्वर्द्धन्नदमेव केवल मडो सद्गोधि रत्नं शिवं,
श्री रत्नाकर मंगलैक नित्य श्रेयस्करं प्राथये.
आ. अमितगति कृत् परमात्म द्वात्रिंशिका

[८८६]

सत्त्वेषु मैत्रीं गुण्णेषु प्रमोदं, क्षिप्रपेषु ज्ञेषु कृपा परत्वम्,
माध्यस्य भावं विपरित वृत्तौ, सदा ममात्मा विदधातु देव.

[८८७]

शरीरतः कर्तुं मनन्त शक्ति विलिन्न मात्मा नमपास्त द्वापम्,
जिनेन्द्र कोशदिव अङ्गयष्टिं, तत्र प्रसादेन ममास्तु शक्ति.

[८८८]

हुषे सुषे वैरिण्यु अन्धुवर्गे, योगे विद्योगे लवने वनेवा,
निराकृता शेष ममत्व पुद्धेः समं मनो मेऽस्तु सदापि नाथ.

[८८९]

मुनीश वीनाविव कीद्विताविव, स्थिरौर्निष्पाताविव, अम्भिताविव
पादौ त्वदीयौ मम तिष्ठतां सदा तमो धुनानौ हृदि द्वीपकाविव.

[८९०]

भेकेन्द्रियाद्या यदि देव देहितः प्रमादिना संचरता यतस्तत,
ता विलिन्ना भिक्षिता निपीडिता, ममास्तु मिथ्या दुरनुष्ठितं तदा.

[८६१]

विमुक्तमार्गं प्रतिदूलवर्तिना मया कषायाक्षवशेन हृद्धिंया,
आरिच्य शुद्धर्यं हकारि लोपनं, तदस्तु मिथ्या मम दुष्कृतं प्रलो.

[८६२]

बिनिन्दना लोचन गडुं षौरुं, मनोवच्यः कषाय कषाय निर्मितम्,
निन्दन्मि पापं लवदुःखकारणं, लिषग् विषं मन्त्रशुण्णैरिवापिलम्

[८६३]

अतिक्रमं यं यमपि व्यतिक्रमं, जिनातिचारं स्वयस्त्रिक्रमं।
व्यधावनाचारमपि प्रमादतः प्रतिक्रममूतस्य करोमि शुद्धये.

[८६४]

क्षतिं मनःशुद्धिं विधेरतिक्रमं व्यतिक्रमं शीलवृते विलंघनम्
प्रलोडतिचारं विषयेषुवर्तनं, वहन्त्यनाचार मिडातिशक्तिनाम्.

[८६५]

यदर्थमात्रा पद वाक्य हीनं, मया प्रमादाद्विडुं किंचिनोक्तम्,
तन्मे क्षमित्वा विदधातु देवि सरस्वति डेवल जोधि लब्धिम्.

[८६६]

जोधिःसमाधिः परिष्णामशुद्धिं स्वात्मोपलब्धिः शिवसौख्यसिद्धिः
चिन्तामणि चिन्तित वस्तुदाने त्वां वन्दमानस्य ममास्तु देव.

[८६७]

यः स्मर्यते सर्वं मुनीन्द्र वृन्दै र्यः स्तूयते सर्वं नरामरेन्द्रः
यो गीयते वेद पुशाणु शास्त्रैः स देव देवो हृदये ममास्ताम.

[८६८]

यो दर्शनं ज्ञानं सुखं स्वभावः समस्त संसार विकार आद्य,
समाधि गम्यः परमात्मसंज्ञः स देव देवो हृदये ममास्ताम्.

[८६९]

निषुद्धते यो लवदुःखलं निरीक्षते यो जगदन्तरालम्,
योऽन्तर्गतो योगिनिरीक्षणीयः स देव देवो हृदये ममास्ताम्.

[६००]

विमुक्तिमार्गं प्रतिपादके। ये। ये। जन्ममृत्यु व्यसन व्यतीत,
त्रिलोक लोकी विकलोऽकलंकः सदेवदेवो। इदमे ममास्ताम्.

[६०१]

कोडी कृता शेष शरीरवर्गा रागाहयो यस्य न सन्ति दोषाः ।
निरीन्द्रियो ज्ञानमयोऽनपायः सदेवदेवो। इदमे ममास्ताम्.

[६०२]

यो व्यापके विश्वजनीन वृत्ति सिद्धो विष्णुद्धो धुतकर्मजन्धः
ध्यातो धुनीते सकलविकारं सदेवदेवो। इदमे ममास्ताम्,

[६०३]

न स्पृश्यते कर्म कलंक दोषैर्यो ध्वान्तसंधैरिवतिग्भरश्मिः,
निरंजनं नित्यमनन्तमेकं तं देवमाप्तं शरणं प्रपद्ये.

[६०४]

विलासते यत्र भरिचिमासी न विद्यमाने लुवनाधिलासी,
स्वात्म स्थितं बोधमयप्रकाशं तं देवमाप्तं शरणं प्रपद्ये.

[६०५]

विलोक्यमाने सति यत्र विश्वं विलोक्यते स्पष्टमिदं विविक्तम्,
शुद्धं शिवं शान्त मनाद्यनन्तं तं देवमाप्तं शरणं प्रपद्ये.

[६०६]

येन क्षता मन्मथ मान मूर्छा विषाह निद्रा लय शोक चिन्ता
क्षतानद्येनेव तरुप्रपंचस्तं देव माप्तं शरणं प्रपद्ये.

[६०७]

न संस्तरौऽश्मा न तृणं न मेहिनी विधानतो नोऽकलंकं विनिर्मितम्
यतेर्निरस्ताक्षकषायविद्विषः सुधीलिरात्मैव सुनिर्मलौमतः

[६०८]

न संस्तरौ लद्रसमाधिसाधनं, न लोकापूजा न च संधमीलनम्
यतस्ततो ध्यानरतो लवानिशं विमुच्य सर्वाभाषि षाह्यवासनाम्

[६०६]

न सन्ति आद्या मम केचनाऽर्थात्तत्रामि तेषां न कदाचनोऽत्
 र्थत्वं विनिश्चित्य विमुच्य आद्यां स्वस्थः सदात्वं लव लद्र मुक्तौ

[६१०]

आत्मानमात्मन्यवबोधोऽमानस्त्वं दर्शनज्ञानमयं विशुद्धः
 व्येकाग्रचित्तः अद्भु यत्र तत्र स्थितोऽपिसाधो ललसे समाधिम्

[६११]

व्येकः सदा शाश्वतिको ममात्मा विनिर्भवेक्षाधिगमस्वभावः
 अहिर्भवाः सन्ति परैः समस्ता न शाश्वताः कर्मलवाः स्वकीयाः

[६१२]

यत्रास्ति नैक्यं वपुषाऽपिसाद्धं तस्यास्ति किंपुत्रकक्षत्र मित्रैः
 पृथक्कृते यर्भाषि रोमकूपाः कुतोऽडितिष्ठन्ति शरीर मध्ये ?

[६१३]

संयोगतो दुःखमनेकलेदः यतोऽश्नुते जन्मवने शरीरी
 ततस्त्रिधासौ परिवर्जनीयो यियासुना निवृत्तिमात्मनीनताम्

[६१४]

सर्वानिराकृत्य विकल्पजज्ञं संसारकान्तार निपात उेतुम्
 विविक्तमात्मानमवेक्षमाणो निदीय त्वं परमात्म तत्त्वे

[६१५]

स्वयं कृतं कर्म यदात्मना पुरो श्रुतं तदीयं ललते शुभाशुभम्
 परेषु हतं यदि लभ्य ते स्फूटं स्वयं कृतं कर्म निरर्थकं तदा

[६१६]

निजजितं कर्म विडाय द्वेडिनो नकोऽपिकस्यापि हठाति किंचित्
 विचारयन्नेव मनन्यमानसः परो हठातीति विमुच्य शेषीभू

[६१७]

गैः परमात्माऽमितगतिविद्यः सर्वविविक्तो भूशमनत्रयः
 शश्वदधीतो मनसि ललन्ते मुक्तिनिकेतं विलवज्जरेते

धृति द्वात्रिंशता वृत्तैः परमात्मानमीक्षते
 अनन्यगतयेतस्को यात्य सौ पदमच्ययम्,

श्रीसिद्धसेनद्विवाकरविरचिता वर्धमानद्वात्रिंशिका

[६१८]

सदा योगसात्मेयात्समुद्भूतसाम्प्रः प्रसोत्पादितप्राणिपुण्यप्रकाशः ।
त्रिवोक्तीशवद्वस्त्रिकाक्षज्ञनेता स ऐकः परात्मा गतिर्मे' ज्ञानेन्द्रः

[६१९]

शिवोऽथादिसंभयोऽथमुद्भःपुराणुःपुमानप्यलक्ष्योऽप्यनेकोऽप्यथोक
अकृत्यात्मवृत्त्याप्युपाधिस्यमावः स ऐकः परात्मा गतिर्मे' ज्ञानेन्द्रः

[६२०]

जुगुप्सा लयाज्ञान निद्राविरत्यंगलू छास्यशुद्धेष मिथ्यात्वरगैः
न यो रत्यरत्यन्तरायैः सिधेवे स ऐकः परात्मा गतिर्मे' ज्ञानेन्द्रः

[६२१]

न यो आद्यसत्त्वेन मैत्री' प्रपन्न-स्तमोर्बिर्न नो वा रज्जेलिःप्रणुन्न
त्रिवोक्ती परित्राणुनिरुत'द्रमुद्रः स ऐकः परात्मा गतिर्मे' ज्ञानेन्द्रः

[६२२]

हृषीकेश विष्णो जगन्नाथ लण्डो मुकुंदाव्युत श्रीपते विश्वरूप
अनंतेति संभोधितो यो निराशैः स ऐकः परात्मा गतिर्मे' ज्ञानेन्द्रः

[६२३]

पुरानंगकाक्षारिकाशकेशः, कपाली भडिशो महाप्रत्युमेशः,
भतो योऽष्टमूर्तिः शिवो भूतनाथः, स ऐकः परात्मा गतिर्मे' ज्ञानेन्द्रः

[६२४]

विधिप्रह्वयोऽशशंभु स्वयंभू, र्यतुर्वक्त्रमुभयालिधाना विधानम्
ध्रुवोऽथो य ज्ञेये जगत्सर्ग'डेतुः, स ऐकः परात्मा गतिर्मे' ज्ञानेन्द्रः

[६२५]

न शूलं न चापं न यकादि हस्ते न छास्यं न क्षास्यं न गीतादि यस्य
न नेत्रे न गात्रे न वह्ने विकारः, स ऐकः परात्मा गतिर्मे' ज्ञानेन्द्रः

[६२६]

न पक्षी न सिंहे वृषो नापि व्यापं, न रोषप्रसादाद्विज्जन्माविउग्गं,
न निन्दैश्चिरैर्जने यस्य कपं, स ष्येकः परात्मा गतिर्मे ज्जिनेन्द्रः.

[६२७]

न गौरी न गंगा न लक्ष्मीर्यद्दीयं, वपुर्वा शिरो वाप्युरो वा ज्जगळे,
यमिच्छाविमुक्तां शिवश्रीस्तु लेजे, स ष्येकः परात्मा गतिर्मे ज्जिनेन्द्रः.

[६२८]

ज्जगत्संभवस्थेमविध्वंसरूपैरलीकेन्द्रजलैर्नयो लवलोकम्,
महामोहदूपै निचिक्षेप नाथः, स ष्येकः परात्मा गतिर्मे ज्जिनेन्द्रः.

[६२९]

समुत्पत्तिविध्वंसनित्यस्वरुपा, यद्दुक्ता त्रिपद्येव लोके विधित्वं,
हृत्त्वं हृत्त्वं प्रपेदे स्वभावैः, स ष्येकः परात्मा गतिर्मे ज्जिनेन्द्रः.

[६३०]

त्रिकाक्षत्रिलोकत्रिशक्तित्रिसन्ध्य, त्रिवर्गत्रिदेवत्रिरत्नाद्विलावैः,
यद्दुक्ता त्रिपद्येव विश्वानि वने, स ष्येकः परात्मा गतिर्मे ज्जिनेन्द्रः.

[६३१]

यदाज्ञा त्रिपद्येव मान्या ततोऽसौ, तद्वस्त्येव नो वस्तु यन्नाधितथौ,
अतो ध्रुमले वस्तु यत्तद्यद्दीयं, स ष्येकः परात्मा गतिर्मे ज्जिनेन्द्रः.

[६३२]

न शण्डो न रूपं रसो नापि गन्धो, नवा स्पर्शं देशेनवर्णो नक्षिगम्,
न पूर्वापरत्वं न यस्यास्त संज्ञा. स ष्येकः परात्मा गतिर्मे ज्जिनेन्द्रः.

[६३३]

छिदा नो सिद्धा नो न उद्वेहो न ज्येहो न शोषो न दालो न तापाद्विरापत्,
न सौग्यं न दुःखं न यथावित्वांछा, स ष्येकः परात्मा गतिर्मे ज्जिनेन्द्रः.

[६३४]

न योगा न रोगा न च उद्वेगवेगाः, स्थितिर्नो गतिर्नो न मृत्युर्न ज्जन्म,
न रुह्यं न पापं न यथावित्वांछा, स ष्येकः परात्मा गतिर्मे ज्जिनेन्द्रः.

[६३५]

तपः संयमः सूनुतं ब्रह्म शौचं, मृदुत्वान्नं वाङ्मयनत्वानिमुक्तिः,
समैवं यदुक्तो जयत्येव धर्मः, स ऐकः परात्मा गतिर्मे जनेन्द्रः.

[६३६]

अष्टो विष्टपाधारभूता धरित्री, निराक्षंभनाधारमुक्ता यदास्ते,
अयिंत्यैव यद्धर्मशक्तिः परा सा, स ऐकः परात्मा गतिर्मे जनेन्द्रः

[६३७]

न चांभोधिराप्लावयेत् भूतधात्री, समाश्वासयत्येव कालेऽभुवाङ्,
यदुल्लूतसद्धर्मसाम्राज्यवश्यः, स ऐकः परात्मा गतिर्मे जनेन्द्रः.

[६३८]

न तिर्यगूज्वलत्येव यत् ज्वालन्निद्ध्वो,
यद्धर्षं न वाति प्रयंठो नलस्वान्,
स जगति यद्धर्मराजप्रतापः,
स ऐकः परात्मा गतिर्मे जनेन्द्रः.

[६३९]

धर्मो पुष्पदंतौ जगत्यत्र विश्वा-पकाराय द्विष्टयोयद्वेते वडंतौ
ठिरीकृत्य यत्तुर्यदोक्तमाज्ञां, स ऐकः परात्मा गतिर्मे जनेन्द्रः.

[६४०]

अवत्येव पातालजंभालपातात्, विधायापिसर्वज्ञलक्ष्मीनिवासान्
यदाज्ञा विधित्साश्रितानंगलाजः, स ऐकः परात्मा गतिर्मे जनेन्द्रः.

[६४१]

सुपर्वाद्रुचितामणीकामधेनु, प्रलावा नृषां नैव हरे लवन्ति,
अतुथे यदुत्थे शिवे लङ्कितलाजं, स ऐकः परात्मा गतिर्मे जनेन्द्रः.

[६४२]

कलिव्यालवह्निप्रलुव्याधिर्यौर व्यथावारणुव्याघ्रवीथ्याद्विघ्नाः,
यदाज्ञानुषां युग्मिनां जतु न स्युः, स ऐकः परात्मा गतिर्मे जनेन्द्रः.

[६४३]

अभ्यंघस्तथैकः स्थितो वा क्षयी वा-प्य सद्वा मतो यैर्जडैःसर्वथात्मा,
न तेषां विमूढात्मनां गोचरो यः, स अेकः परात्मा गतिर्मेज्जिनेन्द्रः.

[६४४]

न वा दुःखगर्भे न वा मोहगर्भे स्थिता ज्ञानगर्भे तु वैराग्यतत्त्वे,
यदाज्ञानिनीना ययुर्नमपारं, स अेकः परात्मा गतिर्मेज्जिनेन्द्रः.

[६४५]

विडायाश्रवं संवरं संश्रयैव, यदाज्ञापराभाजि यैर्निर्विशेषैः,
स्वकस्तैरुपायेव मोक्षे लवे वा, स अेकः परात्मा गतिर्मेज्जिनेन्द्रः.

[६४६]

शुभध्याननीरैरुरीकृत्य शौचं, सदाचारदिव्यांशुकैलूषितांगाः,
पुधाः केचिद्वर्तन्ति यं देहगण्डे, स अेकः परात्मा गतिर्मेज्जिनेन्द्रः.

[६४७]

द्वयासुनृतास्तयनिःसंगमुद्रा तपोज्ञानशीलैर्गुरूपास्तिमुभ्यैः,
सुमैश्वर्यसिद्धिर्वात्ते धाम्नि धन्यैः, स अेकः परात्मा गतिर्मेज्जिनेन्द्रः.

[६४८]

मडाश्रित्यर्चनेशो मडाज्ञा मडेन्द्रो मडाशांतिसर्ता मडासिद्धसेनः,
मडाज्ञानवान् पावनीमूर्तिरुर्द्धान्, स अेकः परात्मा गतिर्मेज्जिनेन्द्रः.

[६४९]

मडाअज्ञयोनिर्मडासत्वमूर्ति-मडाहंसराजे मडादेव देवः,
मडाभोह्येता मडावीरनेता, स अेकः परात्मा गतिर्मेज्जिनेन्द्रः.

धृत्यं ये परमात्मरूपमनिशं श्रीवर्द्धमानं जिनम्,
वन्दन्ते परमार्हतास्त्रिभुवने शांत परं देवतम्,
तेषां सप्तलियः क्व सन्ति दक्षितं दुःख यतुर्धापित,
सुर्द्धतैर्वात् सुगुणानुपेत्य वृणुते ताश्चिद्विशक्तिश्रियः.

सामान्य जिन स्तुति

[६५०]

श्री वीतराग विगतस्मर कोपमानं,
ये त्वां समग्र जगतां जनकोपमानम्,
सूर्योदये नयन गोचर-मानयन्ति,
ते दुर्गात्स्फुर दधोपरमा न यन्ति.

[६५१]

त्वत्सेवानिरतांस्त्वर्द्धार्पितदंशस्त्वसंकथासु स्थितान्,
त्वद्भक्तान्स्त्वदनन्यसङ्गतमनसस्त्वतो नयान्यार्थिनः,
देवास्मांश्चरुब्जद्विभिः परिगता, नादोष्ठय नोपेक्षितुं,
युक्तं ते पशवो यतो जिनपते, सर्वेऽनुकम्प्यास्तव.

[६५२]

त्वद्रुपैक निरुपणु प्रणयिता अन्धोर्द्धशि त्वद्गुणु,
आमाक्षुर्नरागिताकरयुगे त्वत्कीर्तनं वाडपिनः,
त्वत्पादायन यातुरी करयुगे त्वत्कीर्तनं वाडपिनः,
कुत्रापि त्वद्गुपासन व्यसनिता मा नाथ विश्राम्यतु.

[६५३]

स्वामिन् न प्रणुतोऽसिन स्तुतिपथं नीतोऽसिनासिस्मृतो,
नध्यातोऽसिभवत्वेनेन भगवन् स्वप्नेऽपि नाख्यार्थितः
अेकस्मिन्नपि नाथ तेषु विहिते कुत्रापि जन्मान्तरे,
प्रेान्मथनन्ति कदाचिद्देवनियतं नैव विधा व्याधयः.

[६५४]

अेतानि नाथ यदुलानि दुराशयानि,
लुब्धानि रभ्य विषयोपनिबन्धनानि,
दुर्दान्तवाञ्छि सदृशान्यविधेय लावाद्,
वश्यानि मे कुरु सदैव षडिन्द्रियाणि.

[६५५]

मूढो विवेकविक्रयो विधृतोर्ध्वभाहु,
 नं त्वं शृणुषि यद्वहं जिन रारटीमि,
 मां तत्र कर्मणि नियोजन येन देव,
 संसारचक्र गहनं न पुनर्विशाभि.

[६५६]

सर्वापदां निलयमध्रुवम-स्वतन्त्र,
 भासन्निपातम-विवेकमसारमज्ञम्,
 यावच्छरीरकमिदं न विपद्यते मे,
 तावन्नियोज्य विलो कुशल क्रियासु.

[६५७]

अज्ञस्य मे हृतविवेक मलाधनस्य,
 योरैः प्रलो अलिभिरिन्द्रिय नामधैरैः,
 संसार कूपकुडरे विनिपातितस्य,
 देवेश देहि कूपणस्य करावलम्बम्.

[६५८]

हीने लोञ्जन तत्परेऽथकूपणे, निद्राभिलूतेऽलसे,
 व्याधि व्याकुलिते कुभूषणुरते, धृष्टे च दुष्टे शठे,
 मिथ्यावादिनि कामकोपसहिते कुरे कुरुपे जडे,
 कारुण्यमयिनाथ नाऽथकुरुषे लावैक्युकते सदा.

[६५९]

निर्वाणामृतमग्न लग्नवहन व्यालग्न षोधावधे,
 चिन्तामात्रक्षोपलेन समतां प्रुतेऽत्र धन्योञ्जनः,
 केनाऽप्यत्र समं न नाथ यद्वियं, मुग्धाभतिर्मन्यते,
 तन्मे वीतकषाय सारनिकष क्षन्तव्यमेतत् त्वया.

[६६०]

ठामं ठामकरालितं स्फुरद्गुरु क्रोधाग्नि क्षीलेन्धनं,
भाया कल्पवितुघमानमनसं मानाङ्गनाडभ्याङ्गतम्,
अस्तं अस्तसमस्तविग्रहधिया लोलेन लीलेनमां,
त्रायस्वोत्तमपादनं जिनपते पादद्वयंते श्रितम् .

[६६१]

नान्यं स्तौमि न आर्यामि न मनस्यारोपयाम्यर्थये,
न स्वप्नेऽपि जिन त्वहङ्गिद्रक्षमलद्वन्द्वघादतेऽन्वेमिवा,
नाथैतन्ममकुर्वतः प्रतिदिनं यत् किञ्चिदध्यस्ति तद्,
यनास्त्येवङ्गि नास्ति तत्तदपि यत्त्यक्ष्यामि नैतद्भवतम् .

[६६२]

शुभवयाभव आरकभोचनः समदयो मदयोधज्यीजिन,
मदनसूदनसूचितविक्रमः प्रवरसंवरसन्ततये स्तुवे.

[६६३]

शुलाशुलान्तः करणैकसाक्षिणे जगद्विपतिप्रतिघातकाक्षिणे,
यथाथभोध प्रविधानवेधसे नभोऽस्तुते तीर्णुलवाणुवांलसे.

[६६४]

रहस्यधाम्नां विपदाभयोभिर्मलि, नथेविषिदंति विगीत कर्मसु,
अवाध्यतेत्वामपिदेवदेव तं, चिरसङ्घिष्यन्तिचतुर्गतिक्षलमान्.

[६६५]

महीभृतोऽमुष्य महाप्रभावः प्रासाद वर्यं स्तिलक्ष्मी लवंस्ते,
नेत्रातिगे मेरु गिरौ व्यनक्ति युक्तं सुवर्णान्यल राजलक्ष्मीम्.

[६६६]

मात्राधिक श्रीर्लवता सनाथः प्रासाद ओष तव वीतरागः,
सताङ्गिद्वि स्फूर्तिर्भियर्त्ति येत्तदन्तः प्रविष्टस्तव स प्रसादः

[६६७]

ध्रुवोऽक्ष लक्ष्मी प्रणयं परत्र कल्याणु मंत्रापि य द्वातुकामः
शंके प्रलोऽब्रंक्षिष्ठ यारु यूक्षं यामीकरक्षमाधरमध्यरोऽः

[६६८]

निरूपितं तावक मुष्य रूपं ज्ञयेत सिद्धयै ऋतु युक्तमेतत्,
दृष्टा ज्जिनेन्द्र प्रतिमापि यत्ते धत्ते परेषामुपकारमेषा.

[६६९]

कृतार्थतां नाथ समेत्य तावदशेष सत्वेषु वडस्युपेक्षाम्,
त्वद्भक्ति कल्पद्रुमकन्दलीयं तदप्यडो यच्छति वांछितानि.

[६७०]

आज्ञेश्वरस्त्वं जगद्देव नाथ विज्ञात निःशेषमनोविशेषः
तवाज्ञया तन्मयि वर्तमाने गतावसाहः किमुन प्रसाहः

[६७१]

स्वामि त्वमेकः ऋतुमेज्जिनेश चिरेणु वा सम्प्रति वा प्रसीद,
तावत्तदीयांघ्नि सरोज सेवा नितराम लीनं हृदयं मदीयम्.

[६७२]

पायात् जिनस्त्रिभुवनपाति-र्यत्प्रसादोर्जितानां,
निःसामान्यं स्फुरति परम प्रीति छेतु इक्षं तत्,
धन्याः सिद्धि प्रणयिनिपुष्पानर्धरत्नत्रिकात्मा,
भावं लब्ध्वाहधति यदडो विश्व लोकाग्रभूषाम्.

[६७३]

संलेहेन प्रसूभर निज स्रोतसां तीर्थं भूताः
कीडा पूताभिन्न वसुमती मंडलाः केप्यमोघाः
भोक्षायस्युर्भुवितनु भूता-माश्रितानां यदेषां,
योगीश त्वरचरणु युगलीपांशु संसर्ग लीलाः

[६७४]

यज्जिह्वात्रेज्जितञ्ज ललवा संगतः कुष्ट शान्ति-
 र्थन्भूत्राल परमल तथा हेमतामेति षोडशु,
 अक्षीणुत्वं दधति निधयो यत्करन्यास योगात्,
 त्वद्योगश्री परम्यमृते तादृशस्ते कथंस्तुः.

[६७५]

यद् ग्राहन्ते तराणुकिरणा लंभनेनांभरात्रं,
 यद्द्वर्षास्वपि सलिलजुषः क्षमातले संचरन्ति,
 मध्ये ज्वाला गहन दहनं यत् समाधि दधन्ते,
 धन्याः केचित् तद्दाम्बलमदः ज्येष्ठितं त्वत्प्रसंसेतः.

[६७६]

अन्तः क्रीडाविपिन वसुधं भद्रकैलिकभो यत्,
 यत्सन्मुक्ता प्रकरमरणः पुष्पवर्षं दधानः
 स्वः श्री संग प्रथयति हरिः साप्सरः संनिधानः
 स्वामिन् सोऽयं लवाणुमकणु स्त्वत्पदं द्रन्द्र लकते

[६७७]

वते नोव्यां शशिमदमुभापीत शौर्योष्मणुव,
 क्षमालृक्षशैरिव च कलितैः स्वप्रतापाग्निनाथ,
 ओष्ठश्चत्रं विरचयति यत्केऽपि मर्त्याधिपत्यं,
 सोऽयं वामातनुभव लवत्पादं पद्मप्रसादः.

[६७८]

यद्द्वैताद्वयं रजतवपुषं स्वं यशोराशिमुच्चैः
 पिंडीलूतं किल विलसते केऽपि विद्याधरेन्द्रः
 त्रैलोक्य श्री तिलक लवतः स्मेरपादारविन्द-
 द्रन्द्रा सेवा रस परिणुतेः स्फूर्जितं किञ्चिद्वेत्त.

[६७६]

राज्यं प्राप्ति क्षण्य समुद्धता भंढनांही निनाहैः
 कर्णुस्फैटादिव न वचनं श्रयते कस्यचिद्द्वयैः
 लूपाः पुंसो यद्विड सुधियां यौति वाग्वश्यतांते-
 ऽप्येष स्वामिंस्तव पदरजः संगलंगेर्विलासः

[६८०]

गोष्ठीभ्रंघं विदधति मिथो निर्विशोधानुभंधा-
 स्त्वद् व्याख्यानां गणुधरणिषु प्राणिनो वैरिणोऽपि-
 तन्नाश्रयं जिन यदधिकं स्निह्यतन्निवास-
 स्त्वान्ते पुंसि प्रमदविशदाश्रीश्च वागीश्वरीश्च-

[६८१]

छेभक्षमालुत्तिलक तव यः प्रापितः पादनम्र-
 स्तांकस्तूरी स्तम्भक रचनां मेयकांग प्रलालिः,
 व्यक्तं पीतांबरमिव नरां कृष्णुतां तं वरुन्तं,
 प्रौढप्रेमासवपरवशाः संश्रयन्त्याशु लक्ष्मीः।

[६८२]

शश्वन्नामाक्षर परिचय प्रवेतमासंचितस्ते,
 सेठः सत्यंस्कूरति परमः कामदः कोऽपि मंत्रः,
 नच्यं केषामपि तद्वपितं व्याकरोषी प्रतीमः,
 प्रीत्यै विद्याशतलिपि करस्याखिलर्तुः श्रितस्य।

[६८३]

साक्षात्कारः सकलजगतां स्याद् यतः केवलं त-
 न्यक्षुः किंचिद्द्विशति कृतिनां देव युष्मत्प्रसादः
 अन्धानां तन्नियतविषयां श्रुष्टिसृष्टिदधानः,
 केषामेव स्तवनवचसां गोचरे संचरिष्णुः।

[६८४]

मैत्रीभावं लजति तपनः सोमनाभेति ढोषा-
धीशः शश्वद्भवति विलसन्मंगलश्रीः सवक्रः,
सान्वर्थत्वं पुधगुरुगवी न त्यजत्येव मंहं,-
स्थाना यस्यादिति जिनतवाऽनुग्रहे सद्ग्रहास्थुः

[६८५]

क्षारागारं विविशुरवशाः कठपाद प्रतिष्ठा,-
मादिभ्राष्ट्राः कुपितनृपती श्रृंणवाभायसीं ये,
तां सौवर्णीं सपदि दधतस्ते निरीयुः उरीन्द्,-
स्कन्धासीनास्तव जिनवर ध्यानभद्रावसानाः

[६८६]

मैत्रीं प्राप्य प्रस्टमरभरुत्कल्पितां धूमकेतु,-
र्षः स्वतेजः प्रथयति समित्संगलप्याधिकश्रीः,
पादन्थासं शिरसि तरसा ते नदीयेऽपि कुर्युं,-
ये देव त्वाममृतमदुरं मानसे धारयन्त.

[६८७]

स्वर्णक्षोणी धरवरशिरः शेषर श्रीजिनेश,
व्यक्तं सेयं परमहिमता कश्चिद्गुणुंलतेवः,
पुंसा पादा स्थिति समुच्चिता यतडागापगांलः,
संभाराणां परमहिमता स्यादनुद्वेगुतेतुः

[६८८]

दुर्वर्णत्वं दधदपि रसाविद्भनिः शेष धातु,-
ऋथोत्तकुष्ट ग्लपितवपुषां सिद्धनाथाऽधुनापि,
सद्यः पिंडं लवति विकसत्सौरलं यत्सुवर्णं,
स्कृत्तिः अपि स्कुटमनवधेस्त्वत्प्रसादौषधस्थ.

[६६६]

तन्वन्नामरमरणवशतः प्राणिनां पोतलाज्ज,—
मंलोराशेर्जलभरभृतो लंघनं दुर्दिनेऽपि,
नूनं नाथ प्रथयसितरां सुप्रसन्नान्तरात्मा,
संसारार्धेरपि तटलुवः प्रापणे नैयुषुत्वम्.

[६६०]

कोपाटोप ज्वलनज्जितैस्तैः स्कूलिगैरिवेष्ट्रै,—
रक्षणं पातैः कृतद्वयशुभिलिदलसैन्यैर्न रुद्ध,
अंलः प्रापितर्यद्वि लयलवस्वेदभूर्यत्र सत्रं,
द्विष्ट्या युष्मच्चरणशरणास्ते लघु लंघयन्ति.

[६६१]

भूर्तं तेजः प्रकटयति यः केसरैः स्वैः कडारैः
किंच स्वीयं यश ध्रुव नभैर्मुक्तमुक्ता इलौघैः,
विष्याताश्चिद्विशद्विजयः सोऽपि राज्ञ मृगाणां,
न स्याच्चित्रार्पित ध्रुव लियान्जति त्वत्प्रतापे.

[६६२]

लालं कृत्वांजलिमुकुलितं सोऽहमभ्यर्थये त्वां,
तृष्णात्तंवा कथयतुज्जनो मामथोन्यस्ततृष्णुम्,
यद् यत् किंचिन्नजगति परमानंदसंपत्तिकंद,
स्तत्तन्मद्यं वितर वितर त्वं प्रसीद प्रसीद.

[६६३]

अर्द्धन्नन्तसुखं शाश्वतिष्ठावलोक,
विश्वोपकारि करुणा गृह मुक्तिनाथ,
निःकलेश निर्भम निरामय निःस्वभाव,
देवाधिदेव कृतसेव नमो नमस्ते.

[६६४]

अनास्पद मनोवाया—मिन्द्रियाणामगोचर,
श्रद्धा विशुद्धि विज्ञेय श्रीमन्नर्द्धन् नमोऽस्तुते,

[६६५]

अनन्त दर्शनज्ञान सुभवीर्यमविस्मयम्,
अशोकडुर्षाप्रत्यूढ कट्याणुं संस्तुते जिनम्.

[६६६]

अर्द्धते देवदेवाय शीर्षुसंसारडेतवे,
पर्याप्ताशेषकृत्याय ज्योतिर्मात्रात्मने नमः.

[६६७]

तेजस्तेषां यशस्तेषां तेषां गौरवाडंभरम्,
स्वर्गस्तेषां शिवंतेषां येषां त्वयिमनोरतम्.

[६६८]

जगन्ति तीर्थनाथस्य पान्तु पादनभांशवः,
अगाधे रज्ज्वो येऽस्मिन् भवांसिधौ निमज्जताम्.

[६६९]

रत्नत्रयनिदानाय दोषत्रयविनाशिने,
जगत्त्रयनमस्याय देवाय प्रणिङ्कमहे.

[१०००]

मैत्री प्रमोह ह्यारुण्य माध्यस्थ्यमहितोदयम्,
स्मरामि क्लेशनाशाय जिनेशस्य पदद्वयम्.

[१००१]

त्वत्पथेनास्तु मैत्री मे पूषुमन्येर्गज्जन्तैः,
प्रमोहो विरतौ भूयाद् इरे तिष्ठन्तु सद्गुणाः.

[१००२]

न नाम संयमं प्राप्य न कृतं संयमोचितम्,
तत् किञ्चन कृतं देव यत्पापस्यापिनोचितम्.

[१००३]

त्रातस्त्वं त्राणुमाधारः सम्पत्ति प्राखवंगतिः,
त्वमेव देव विश्वस्य विश्वस्याप्यस्य अणितम्.

[१००४]

कामधेनुर्वशे तस्य कल्पकुस्तस्य किंकरः,
त्वां लवलोधिभग्नस्य यस्य उस्तावलक्षणम्.

[१००५]

जानामि यद् विधाताऽसि नोपकारापकारयोः,
त्वामेव सेवितुं देव स्पृहयालुस्तथाप्यहम्.

[१००६]

मुक्तिशुक्ति निषेयस्य परब्रह्मरसस्यनः,
सौख्यस्य सम्पदं देव प्रसीद लवहक्षिणुः.

[१००७]

जय त्वं देवेश त्रिभुवनपते शान्तहृदयः,
त्रिलोकीसंकल्प क्रमवर कृपाठार वरद,
समुद्धतुं मिथ्या जलधि लहरीतः क्षणमितो,
मयिद्रोणी दीर्घां जिन सकुरुणां निक्षिप दशम्.

[१००८]

प्रातरेव समुत्थाय, तीर्थनाथ सुभं तव,
ये पश्यन्ति प्रणुश्यन्ति तेषां नियतमापदः.

[१००९]

आश्चर्यं भुवनैकभूषणु लवान कल्पद्रुमः पंडितैः,
सिद्धतो लक्षितज्येन तेषु कुडुते क्षेमांकुरं यत्किल,
अेतस्माहपि यित्रमेतदपरं नेमे दुरापंसुरै,
रुच्यैर्यत् तदपि प्रशान्तमतिनिर्भ्रैः इलप्राप्यते.

[१०१०]

धन्यैः कैश्चिन धीरसंस्तुतगुण्युः पापैः पुनर्निन्दित-
स्तुत्यातेषु तव प्रवृत्तिरिति ते श्लाघ्यैवनीरागता,
तेषां यत् तु शुभाशुभेन घटना तत्रासि छेतुः कथं,
के जनात्यथवा जगत्त्रयपते तत्त्वं जिन त्वाहं शम्.

[१०११]

देव त्वं गत अंधनः प्रविहलत्रिःशेष कर्मस्थितिः,
पूर्वस्वीकृत लग्न दृष्टक्षकः पोतस्तथाप्यद्भूतम्,
त्वाभाश्रित्य गतागतैर्वरहितं संसारवारांनिधिं,
तीर्थाः केऽपि तरन्ति केयन पुनश्चित्रं तरिष्यन्तिथ.

[१०१२]

भूर्तिस्ते जगतां मूर्त्तिशमिनी भूर्तिर्जनानंहिनी,
भूर्तिर्वाञ्छित दान कल्पलतिका भूर्तिः सुधास्यंहिनी,
संसारानुनिधिं तरीतुमनसां भूर्तिर्दंडा नौरियं,
भूर्तिनेत्रपथंगता जिनपते किं किं न कर्तुंक्षमा.

[१०१३]

श्रीमन्नीलतमालकज्जलधन-च्छायः सुधाशीतलो
व्यालोक्षक्षणुद्दीर्घिः प्रतिपदं छेमांभुनैः पूजितः
त्वं संसारमरौ निरन्तर मडा दुःखाकुले देहिनां
मार्गः स्वर्गपुरस्य नाथ विततः किंवाऽपवर्गस्य य

[१०१४]

येते भूढ धियो वहन्ति किमपि स्वाभिन् मदीयंभन-
स्त्वेवं कल्पयते त्वमेव भुवने देवाधिदेवः परम्
यज्ञैतानि जगन्ति जतविविध व्यावर्त्तनोद्धर्त्तन-
व्यापाराणि परिरक्षन्ति सततं विज्ञानरूपे त्वयि

[१०१५]

रागद्वेष विसंस्थुञ्चैन मनसा यत्किञ्चिद्वासेवितं
 जन्मन्यत्र पश्च वागतिवशात् तैस्तैरुपायैः स्तुमः
 तत् सर्वं जिनयद्रं सर्वं गृ मळा ज्योतिः स्वरुपे त्वयि
 प्रत्यासत्यमुपागते हृदिकथं षध्नाति नित्यस्थितिम्

[१०१६]

यस्य ते शशिलास्कर प्रसृतयः सूक्ष्माणुगः सर्वगं
 यद्दोक्त्रयलास्करधुति पुनः सूक्ष्मं न यद्विष्यते
 यत्कर्मैन्धनद्वाडद्वारुणुमिदं निर्वाणुगं देहिनां
 तन्नज्योतिर्गद्वेकवन्ध गुणिलिस्त्वं योगिलिगीयसे

[१०१७]

निःसंगोऽपि निरुत्सकोऽपि निरङ्कारोऽपि निर्वागपि
 त्यङ्क्त्वा शेषममत्पुद्धिरपि यत्त्वं वीतरागोऽपि सन्
 त्वं स्वामित्वमनिन्दितो गुरुरसि त्वं मे पिता ष्वितं
 मिथ्यास्मिन्नपि येनममास्तिगहिते त्वन्मे प्रमाणुलवान्

[१०१८]

सभ्यग्नान विहीन भूढ भतयस्तत्त्वानलिज्ञा वयं
 तत्त्व प्रीतिमतो नरस्य नियतं मुक्तिश्चरित्रात्मनः
 डेतुः सर्वसमीडितस्य लवतः पाढप्रसाढः परं
 तस्माद् देव लवेलवे मम लवेत् त्वत्पाढ सेवा सुषम्

[१०१९]

लकितप्राग्लार नम्रामर विसर शिरः श्रेणि यंच्यत्ठिरीट-
 रूपणैःकैटिकाषोन्नवलयन नष्पादशंसंकांतकायम्
 सेवा सन्नयद्वे त्रिगदपति विलात्युत्र संसारशत्रु-
 त्रासान्निर्णीत देश श्रितमिव स विबुधैर्यस्यतु व्यापदं य

[१०२०]

ये भूर्तिं तव पश्यतः शुभमयीं ते बोधने बोधने,
या ते वक्रित गुण्णवली निरुपमां सा भारती भारती,
या ते न्ययति पादयोर्वरदयोः सा कंधरा कंधरा,
यत्ते ध्यायति नाथ वृत्तमनघं तन्मानसं मानसम्.

[१०२१]

किं पियुषमयी किमुन्नतिमयी किं लब्धि लक्ष्मीमयी
किं सौभाग्यमयी किमक्षरमयी किं विश्वमैत्रीमयी
किं वात्सल्यमयी किमुत्सवमयी किं लब्धि लक्ष्मीमयी,
दृष्ट्वोत्थं विभृशन्ति ते सुकृतिनो भूर्तिं जगत्पावनीम्.

[१०२२]

किं मन्त्रैर्भण्डिभिः किमौषधगणैः किं किं रसस्झातिलिः,
किंवा संवननैः किमंजनवरैः किं देवताराधनैः,
जन्तूनामिड वीतराग धृति येन्नित्यं मनोमहिरे,
कल्याणी यतुरक्षरा निवसति श्री सिद्ध विद्याऽद्भुता.

[१०२३]

त्वं कारुण्य निधि स्त्वमेव जनकस्त्वं आंधवस्त्वं विलु-
स्त्वं शास्ता त्वमचिन्त्यचिन्तित मण्डित्व देवता त्वं गुरुः,
त्वं प्रत्युद्ध निवारकस्त्वमगदं-कारस्त्वमालम्बनं,
तत् किं दुःस्थमुपेक्षसे ज्ञनपते श्रद्धालुमेन जनम्.

[१०२४]

स्वः श्री रिच्छति यकवत्तीं कमला-ल्योति स्थितिः सेवते,
कीर्त्तिः त्रिलभ्यति संस्तुते सुलग-तापी शातिनीरागता,
नित्यं वांछति भेयस्त्वपदवी तीर्थेश लक्ष्मीरपि,
त्वत्पादापञ्जरजः पवित्रिततनुः सप्रश्रयं वीक्षते.

[१०२५]

नो क्रीर्तिं त्रिद्विवाधिपत्यमपिनो नो यङ्कवर्त्तिं श्रियं,
सौहार्थं नतु पाटवं न विलवं नो विष्टपप्राभवम्,
नो सर्वौ षधि मुष्य लब्धि निवृत्तं नो मुक्तिमल्यर्थये,
धिं तु त्वय्यरण्यारविन्दयुगले लक्षितं जिन स्थेयसीम.

[१०२६]

नमः सद्दर्शनं ज्ञान वीर्यानन्दमयाय ते
अनन्तं जन्तु सन्तानं त्राणु प्रवणु येतसे

[१०२५]

हेववर्माणं पिष्टदुष्टांगणं कृष्णरभ्यांगणं कर्म वदद्यागणम
निर्द्वैतः संस्तुतं श्रेयसे संस्तुतं लीति निर्द्वैतं स्तौमिनिर्द्वैतम

[१०२७]

शर्मदं कर्मदन्तीद्रपयाननं स्तौमि राधाशशांकावनेत्राननम्
श्रीजिनं श्रीजिनं नादिनां वादिनां शुद्धं पुण्या सुराचार्यं संवादिनाम्

[१०२८]

सारवक्षरतटं रत्नराजिस्फुटं सद्गुणैरुदभुटं तेजसाऽत्युत्कटम्
क्रीर्तीलाजं नमामो नमामोदकं तीर्थराजं रमराम रमराम प्रभुम्

[१०२९]

भौधनं भौधनद्या वृत्तं लिन्दते हर्षद्वर्षद्वन्द ससुच्छिन्नते
साधवसं साधवसं तोषदं शोषदं विधनते विधनतेरत्वा नमस् तीर्थराट्

[१०३०]

क्षमाह क्षमाह स्वपाह प्रसाह भ्रमाह भ्रमाह प्रणुश प्रणुहम्
महाना महानागदंठार सार प्रलो मे प्रलो मे दिशत्वं जिनेन्द

[१०३१]

विध्वस्तापिल कर्मजल विलसत्सङ्ज्ञान सद्दर्शनं
जयोती रूपमरूप गन्धमरसं रपशांदि दिवर्जितम्

सिद्धावस्थमवस्थितातुल्य सुभं वर्यैक वर्यात्मकं
निस्सीमातिशयप्रसाव लवनं श्री वीतरागं स्तुवे

[१०३२]

संसार सिन्धाविड नास्तिक्रिंयिद्वादम्भनं देव विना त्वदाज्ञाम्
तयां विडिनाः परकष्टक्षीना उडा मडाभोडडताः पतन्ति

[१०३३]

त्वद्दधानभद्धादर मानसस्य त्वद्दयोग मुद्रालिनिविष्टभुद्धेः
तयोपदेशे निरतस्य शश्वत् कदा लविष्यन्ति शमेत्सवा मे

[१०३४]

अकुर्वतः संप्रति लब्धभोधिं समीडमानस्य परां य भोधिम्
न सांप्रतं क्रियन् सांप्रतंतद् द्यस्वहीनं परमार्थहीनम्

[१०३५]

त्वत्तो न तीर्थेश परः कृपालुर्मत्तः कृपापात्रमपीड नान्यः
अतोडस्ति योग्योडवसरः कृपाया भ्रुवे क्रिमन्यञ्जगदीशितारम्

[१०३६]

विनैव दानं ततदानक्रीर्तये विना य शास्त्राध्ययनं विपश्चिते,
विनानुरागं लवते कृपावते ञ्जगन्जनानं दकृते नमो नमः

[१०३७]

कृतप्रसर्पद्रथ अकं यूर्णित क्षमारञ्जः कैतवपापयूर्णनैः
अनारतं त्वंजिनसंघनायकैरुपास्यसे मंगलनादसादरैः

[१०३८]

कथं प्रयासेन निषेव्यमाणाश्चिरं नृपाः स्वल्पकृपालवन्ति,
लवांस्तु लकृत्यैव तनोति सर्वं मनोरथान् एत्यभिलातिशायि.

[१०३९]

स्कूरनयावर्तमलंगलंग तरंगमुद्यत् पदरत्नपूर्णम्
मडानुयोगडदिनीनिपातं लज्जामि ते शासनरत्नराशिम.

[१०४०]

तवोपदेशं समवाच्य यस्माद् विलीनमोहाः सुभिनो लवामः
नित्यं तमेराहु सुदर्शनाय नमोऽस्तु तस्मै तव दर्शनाय.

[१०४१]

न नाम छिंसा क्लृप्तवमुच्चैः श्रुतं न यानापतविनिर्मितत्वम्,
परित्राणो नियमोन्नतानामतो य दोषस्तव दर्शनेऽस्ति.

[१०४२]

क्षीयते सकलं पापं दर्शनेन जिनेश ते,
तृष्या प्रक्षीयते छिं न ज्वलितेन उर्विर्लुण्ण.

[१०४३]

दशां प्रान्तैः कान्तैर्नाडि वितनुषे स्नेहघटना,
प्रसिद्धस्ते हस्ते न जलु क्वितोऽनुग्रहविधिः
लवान् हाता चिन्तामणीरिव समाराधान कृता,
मिह भत्वा सत्वा दधति तत्र धर्मो दृढ रतिम्.

[१०४४]

प्रदीपं विद्यानं प्रशमलवनं कर्मलवनं,
महाभोह द्रोह प्रसरद्वदानेन विहितम्,
स्कृतानेकोद्देशं शुचिपदनिवेशं जिन तवो-
पदेशं निःकेशं जगधिप सेवे शिवकृते.

[१०४५]

पिता त्वं जन्धुस्त्वं त्वमिह नयनं त्वं मम गति-
स्वभेवासि त्राता त्वमसि य नियन्ता नतनृपः,
लजे नान्यं त्वत्तो जगति लगवन् देवतधिया,
दयस्वातः प्रीतः प्रतिदिनमनन्तस्तुतिसृजम्.

[१०४६]

सलायाभायाताः सुरनर तिरश्रयां तव गण्डाः,
स्कृटाटोपं कोपं न दधति न पीडामपि मिथः,

न लीतिं नानीतिं त्वद्वतिशयतः केवल भिमे,
सकृष्ठाः कर्ष्णाभ्यां गिरमिडुपिष्यन्ति प्रतिफलम्.
[१०४७]

तनीयानप्युचैर्न पटुरशनीया परिभव,
पिपासापि इवापि स्फुरति न लवङ्गीः श्रवणतः,
लवेत् साक्षात् द्राक्षारसरसिठताडन्त षडुधा,
सुधास्वादः सद्यः किमु समुदयेन्नाधिवसुधम्.
[१०४८]

लवङ्गध्यान स्नानप्रकृति सुलगं मे सुहृदयं,
पवित्रा चित्रा मे तव गरिमनुत्था लवतुगीः,
प्रणामैः सव्छायस्तव लवतु कायश्च सततं,
त्वद्वेक स्वामित्वं समुद्धित विवेकं विजयताम्.
[१०४९]

प्रातःप्रसन्नवदनालुवनावतंस, मासन्सितोन्वल्पपद्मलवदीयइपम्
ये केचिद्दीक्षुष्यथं प्रथमं नयन्ति, ते केनपांडुरयशो लवनं लवन्ति.
[१०५०]

तारा विरामसमये कमलाकरेषु, या तेषु षोडश मुहृता मल सौरलेषु,
धन्याविनिद्रितर्दशःसुर्दशःप्रलाप, मादोषयन्ति कमलाडकुलमाननंते.
[१०५१]

स्निहन्ति दुर्गतिभयानि समानयन्ति
स्वः संलवानि शिवजनि य मंगलानि,
लानूदये तव नमन्ति नुवन्ति येऽडघ्नी,
पापांभुराशिपरिशेष समीर धीर.
[१०५२]

तेषां न जन्म न य ज्वित भीशलाव-
मुच्यं-यशश्च इक्षवन्न न वदति संतः,
यदुत्थितौर्षुल्लुषं जलाविलाक्षौ, निधायते कर्मकर्म नतवप्रलाते.

[१०५३]

सर्वाऽमरेन्द्रसंपूज्य सर्वज्ञ ज्ञानलास्करः
सर्व सत्त्वहितोऽऽनन्द सर्व सौम्य नमोऽस्तुते.

[१०५४]

अन्तरंगं मंडासैन्यं समस्तजनतापकम्,
दक्षितं लीलया येन केनचित् तं नमाम्यहम्,

[१०५५]

यिशिष्टैककाण्डोदयं यानपात्रं,
पवित्रं विराजद्गुणु श्रेष्ठिपात्रम्,
लवत्पादपद्मं विलो ये लजन्ते,
लवांलोधिपारीणुतां ते क्षलन्ते.

[१०५६]

कदा हेवते सेवकोऽहं लवेयं कदा शासनं तावकीनं लजेयम्,
कदा दर्शने दर्शनात् प्रावयेयं कदात्वत्पदाब्जं य यित्तं नयेयम्.

[१०५७]

संसार प्रसरन्निदाघ समयोद्भूत प्रभूतांगभृत्,
ताप व्याप समापने निरुपम प्रोद्गढामकादम्बिनी,
दुर्जेयान्तरवैरिवारजयिनी जैनी अतुर्विशति-
विश्रवोन्माद्यहनंग लंग जननी अथाज्जनानादिनी,

[१०५८]

तेशश्च हेव प्रभवन्तिहृत्पाः कल्याणु लाजश्च मंडालुभावाः,
लावारिलिद्ये प्रणुमन्ति विश्व-विश्वस्तुतं त्वां नतसन्निकाय.

[१०५९]

यः स्वांगुलीलिखति नलसः प्रभाणुं,
ताराऽध्वतारक ततेर्गणितं करोति,
आभ्याति यो जलनिधेर्दक्षिण्डु संभ्यां,
सोऽपि प्रभुर्न तव संस्तवने जिनेश.

[१०६०]

केधं वृणुञ्जि किलमारब्धं विनक्ति,
वैरं च वर्जयति वर्जति दुःभराशिम,
धर्मे नियोजयति योजति च प्रभुत्वे,
पूजा तव कर्मयुगस्य शिवे नियुञ्जते.

[१०६१]

त्वद्वन्द्वेन परिभर्त्सति पुण्यराशिः,
पापं निभर्त्सति नाथ लवत् प्रतापः,
त्वद्भक्तिरेव धनकर्म निभर्त्सते च,
भोक्तुं प्रयच्छत धृष्टाऽऽशु तव प्रसादः

[१०६२]

धूनीति शत्रु निवृत्तं महनं धुनीति,
पापं धुनाति धुवति प्रभलं कुकर्म,
भोक्तुं विधूनयति धर्मं धनैक यौरं,
केधंलवांश्च धवति प्रसलं नतस्य,

[१०६३]

क्षीण्णाति पापमशुलं क्षयतीळं कर्म,
निक्षायति क्षियतिनो सुभसंलवोऽपि,
न क्षीयते क्षितितले शुभकर्म लक्ष्मी-
दृष्टे त्वयि त्रिजगतीपति मौक्षिरत्ने.

[१०६४]

पुष्णाति पुण्यमिळं पोषति सद्यशांसि,
कीर्त्तयति पुष्यति जने तव नाममंत्रः,
यस्त्वां तु पोषयति चेतसि सर्वकालं,
तस्यैव पूषति लुवि प्रभलं प्रतापः,

[१०६५]

नो जूर्यते सुभक्षं न-जृष्णाति शक्ति,
 ज्ञानं च नो जरति जारयतीह नांगम्,
 पुण्यं न लूर्यति जिनाति न तस्य तेजे,
 यस्य प्रसीदति तवांडल्लियुगं जिनेशं.

[१०६६]

भोहं कृष्णाति लव सिंधुमयं कृष्णाति,
 क्षुब्धनाति नो पर लयेन लवत्प्रलावः,
 न क्षोभते तव मनोऽभर सुन्दरीलि,-
 न क्षुब्धते तव जिनेश्वर सेवकोऽपि.

[१०६७]

दीहांसते रिपुकुलं दुरितं समथ्रं,
 शकत्याऽवदानयति यच्छति च प्रभोदम्,
 यौरांश्च धर्षयति धर्षति दुष्ट मन्त्रान्,
 धृष्णाति चेतसि नमस्यति यः प्रलोत्ताम.

[१०६८]

नेनेकित यस्तव पदौ च शिरः पृष्णुक्ति,
 नित्यं च धूपयति धूप घटी लिरस्य,
 विश्वेऽलिधावति यशोदधिपिंड पांडु,
 ज्यातिश्च धावति धवन्ति च साधुवाहः.

[१०६९]

विधनान् विक्षोभयति क्षोभति दुर्यशोऽपि,
 पापं लुठेत्य तनु मर्जति पुण्यराशिम्,
 शकत्यार्जते सुकृतमर्जयति क्षमां स,
 त्वच्छासने लुनपति रमते जनो यः.

[१०७०]

लोगान्न मार्गयति मार्गति नोपलोगान्,
 शान्त्यं च नो भृगयते भृगयत्युपायम्,
 भौक्षीक सौम्य निकराय मनो भवेदं,
 तत्त्वं प्रसीद करुणा रसभेदि द्वेदि.

[१०७१]

यः शुन्धते निजमनस्तव संस्तवेन,
 यः शुन्धयत्यपिदृशो तव दर्शनेन,
 यः शुन्धति कभयुगं प्रष्टुपत्य लालं,
 सत्यं च शुद्धयति नरो षड्विन्तरोऽपि.

[१०७२]

लोकत्रयाऽलंकृति सत्त्वक्षाम, स्वाभिंस्त्वद्दीयेन शुष्णं स्तवेन,
 गच्छन्ति पापन्यग्भिलानि शेषं ग्रीष्मार्कतापेन यथा सरांसि.

[१०७३]

विश्वत्रयलाल विशालमण्डे, लब्धाऽम्भुज मोघ विधिद्युमण्डे,
 त्वं तिष्ठसि यस्य मनो गगने, तिष्ठन्ति न तत्र तमांसिजने.

[१०७४]

प्रलो लवन्तं स्तुतिभिः स्तुवन्ति, ये सुभुद्धिबिर्भूवत्तये विमानिते,
 निशिथिनीनाथ विभाऽवलासिता,—भडौषधीलिर्निशि भूधरा ध्रुव.

[१०७५]

धन्यं कृताऽथोऽस्मि जनेश यन्मया, त्वं वीक्षितः क्षीणकषाय कश्मल
 ज्ञेऽद्य मे लवित जन्मनोः क्लं, प्रापं प्रलोऽद्याऽडमनुत्तरां श्रियम्

[१०७६]

रागद्वेषौ रुजयत धृतो हन्ति क्षामः प्रक्षामं,
 भोडोऽत्यर्थं तुहति सततं यैकतः शत्रुवन्माम्,
 त्रायस्वाऽतस्त्रिभुवनपते लीतलीतोऽडमघ,
 त्वत्पादाब्जं शरणमगमं सश्रितानां शरण्यम्.

[१०७७]

मयान्तर्भवं ब्राह्म्यता देवदेव नरामृत्युविच्छेदकारीत्वमेव,
प्रभोदोत्थरोमांयितेनाद्यष्टस्तदैवापदौघः समग्रः प्रबुष्टः

[१०७८]

श्रद्धा प्रवर्द्धयति यस्य तवांडडिमक्तौ,
शंवर्द्धतेऽस्य किल वर्द्धयति क्षिपंसः,
यः शीकते निज शिरस्तव पाद नीरै,—
स्तं शीकयन्ति सुचिरं भद्र पुण्यमेधाः.

[१०७९]

स्वामिंस्तव घनघातिकर्मकदनैर्भातोऽस्यशोको ङि तत्,
स्थाने शोक तरुर्भूलूय यद्विडा शोकः स्वयं किं त्वयम्,
नृजे केवल सेवयेव निज ते नम्रांगिनां स्युर्द्ध्या—
श्चैत्यद्रुः क्षिमिवैष शोककरणे भद्र प्रतिज्ञोऽलवत्.

[१०८०]

जिग्थे येन हृषीकसेनमभिलं पंच प्रपंचं प्रलो,
मिथ्यात्वोद्दयमप्रतंच लवता दमेवताचारशम्,
तेनानंद विनोद मेदुरहृदस्ते देशनोर्व्यामिवाऽ,—
स्वप्नाः किं किल पंचवर्णकुसुमश्रेणी ववर्षुर्विलो.

[१०८१]

स्वामिन्नस्मय विस्मयेो हयिमुदा सार प्रसारस्तव,
व्याभ्यानाव निवेद द्विक्षु द्विशतो धर्म यतुर्धा ध्वनिः,
द्विव्यः श्रव्यरसश्चतुर्भुषः गुषः सविस्तृतः सर्वातः,
किं जेतुं यतुरं कषायविषयान्निःशेष दोष प्रभून्.

[१०८२]

तस्यातत्त्वविवेक वाक्य विलव त्वय्येव विश्रामिणी,
सम्यग्ज्ञान यस्मिन् दर्शनमयी रत्नत्रयी त्रौकते,

त्रैलोक्योन्नतिपारिणी शिवपदानन्दो द्वयिन्यद्भुता,
नान्यत्रेव ततः किमस्ति शिरसि छत्रत्रयं ते विलो.

[१०८३]

रागद्वेष महाद्वेषो विधिनिधि ध्यानद्वयाद्वैततः,
सर्वान्यमखण्डसावपि सुषेनेश त्वया निर्गतौ,
येनानन्त लवावतार निरतो तेनेव किंतन्नयो-
द्भुते ते यशसी सुव्यामर मिषात्पार्श्वद्वये संस्थिते.

[१०८४]

दृष्टारिष्ट निकृष्ट पुष्ट निकटा दृष्टा द्विदोषद्विषो,-
न्महोद्भेदलसा त्वमेव पुरुषे ष्वेकोऽसि सिंङ्. स्वयम्,
त्रैलोक्ये लविनां शिवाध्व सुपथां येनेव तेनोन्नतं,
दिव्यं किंशुशुले शुलोदयमयं सिंङ्गासनं सावर् ते.

[१०८५]

त्वय्येवोदितमक्षयोदयज्यं ज्ञानादिकं क्षायिकं,
सर्वास्वप्रकृति स्थितं लवलयरच्छेदप्रदं षोधिदम्,
तेन त्वं त्वरितं तद्वर्षणविधेर्लव्यात्मनस्तारये,-
ऽतीवाज्ञप्तिपदं तनोति सुगिरा किंङ्ङुङ्ङुलस्ते पुनः-

[१०८६]

सावर्ं सर्वतमोपलुत्वपदवी सिद्धै स्वयसेवते
किंषिंषं सवितुर्महोदयमयं तेनेऽत्रकिंवाऽद्भुतम्,
अष्टादष्टा महेन्दनातिदृढने वह्निः स्वशक्तिं प्रभुं,
किं वा प्रार्थयते तवेति विष्णुधो वकतीश लामं उलम्.

[१०८७]

तवमूर्तिरियत्तिं नतात्तिं शमं, अरण्यं करण्यं करण्यं शरण्यम्,
समशिश्नियदा श्रमविश्रमण्यं जिनपादयुगेऽकलयत् कम्ला.

[१०८८]

धृष्टानिष्ट वियोगयोगहरिणी, कल्याणुनिष्पादिनी,
 त्रिंताशोऽष्टकुयोगरोग शमिनी, भूर्तिर्जनानादिनी,
 नित्यं मानववांछितार्थहरणी मंदार संवादिनी,
 कल्याणं विदधातु सुंदर तरं सत्यं वयोवादिनी.

[१०८९]

त्रिं चेतसि वर्ततेऽद्भुतमिदं व्यापदलता डारिणी,
 भूर्तिस्कर्तु मतीमतीव विमलां नित्यं मनोहारिणी,
 विख्यातां स्नपयन्त एवमनुजः शुद्धोदके न स्वयं,
 संख्यातीत तमोमलापनयतो नैर्मद्यमाभिभ्रति.

[१०९०]

धन्या दृष्टिरियं यया विमलया दृष्टो लवान् प्रत्यहं,
 धन्या सा रसना यया स्तुतिपथं नीतो जगद्वत्सलः,
 धन्यं कर्णयुगं वयोऽमृतसं पीतं मुदा येन ते,
 धन्यं हृत् सततं य येन विशदस्तवन्नाम मन्त्रो धृतः.

[१०९१]

किं पीयूषमयी कृपारसमयी कर्पूरपारीमयी,
 किं यानंदमयी भ्रुवोदयमयी सद्ययान लीलामयी,
 तत्त्वज्ञान मयी सुदर्शनमयी निस्तन्द्र अंद्र प्रला,
 सारस्कारमयी पुनातु सततं भूर्तिस्त्वहीया सताम्.

[१०९३]

न स्वर्गाप्सरसां स्पृष्टा समुदये नो नारकोच्छेदने,
 नो संसार परिक्षितौ न य पुनर्निर्वाणु नित्यस्थितौ,
 त्वत्पाद द्वितयं नमामि लगवन् किंत्वेकं प्रार्थये,
 त्वद्भक्तितर्भं मानसे लवलवे लूयाद् विलो निश्चला.

[१०८४]

विचित्रं पवित्रं तपो येनतप्तं तप्तं छि गात्रे क्षितौ न प्रसुप्तम्,
मनोगुप्तमुप्तं च सद्धर्मं बीजं, सदा मे स आधार ऐकोऽस्तु देवः.

[१०८५]

विना चंद्रहासं विहासं विकोपं उतो मोह दैत्यः सपुत्रप्रपुत्रम्,
गृहीतं स्वराज्यं चिरं कालनष्टं, सदा मे स आधार ऐकोऽस्तु देवः.

[१०८६]

न कस्यापि तुल्या क्षमामार्हवं चान्जवं, निस्पृहस्वं तपः संयमात्वम्,
तथा सत्ये शौचे धनं ब्रह्मचर्यं, सदा मे स आधार ऐकोऽस्तु देवः.

[१०८७]

न कर्ता न लर्ता न लेकतो न लकता, न रक्तो न रुष्टो न दुष्टो न छष्ट,
तथाप्येष नागो लवांलोधिपोतः सदा मे स आधार ऐकोऽस्तु देवः.

[१०८८]

न दृशे न दृडे न गेडे गृहिष्यां न राज्ये न कार्ये न ते प्रेम अंधा,
तथापि प्रियस्त्वं सतां त्यक्ततृष्णुः सदा मे स आधार ऐकोऽस्तु देवः.

[१०८९]

अहं कर्मपाशेन अद्धौ लवाब्धौ, त्वया त्रोटितौ मूलतः कर्मपाशः
विना स्वामुपायो न कोऽप्यस्ति लोके, सदा मे स आधार ऐकोऽस्तु देवः.

[११००]

जना येऽत्र मेक्ष्यान्तमुन्नन्तमुक्ताः प्रलोतेऽपि सर्वे लवद्दधानयुक्ताः
अतः सिद्धि संगे त्वमेवासि उेतुः सदा मे स आधार ऐकोऽस्तु देवः.

[११०१]

निषिद्धोऽपि रागो विरुद्धो न शुद्ध-स्तथापि त्वहीयो मया धीयतेऽतः
तपो पर्यरागो न को वीतरागः सदा मे स आधार ऐकोऽस्तु देवः.

[११०२]

कदा त्वदाज्ञाकरणात्तत्त्व, — स्तयकत्वाभमत्वाद्दिलवैकन्दम्,
आत्मैकसारो निरपेक्षवृत्ति, मोक्षेयनिच्छोर्लवतास्मि नाथ.

[११०३]

हित्वा स्वद्वेषेऽपि ममत्वं पुद्धिं श्रद्धापवित्रीकृतं सद्दिवेकः
मुक्तान्यसंगः समशत्रुमित्रः, स्वामिन् कदा संयममातनिष्ये.

[११०४]

त्वमेव देवो मम वीतराग धर्मो लवदृशितं धर्मं चैव
धृतिस्वरूपं परिलाभ्यतस्मान्नापेक्षणीयो लवति स्वभूत्यः

[११०५]

नित्यं विज्ञानमानंदं अहं यत्र प्रतिष्ठितं,
शुद्धं पुद्धं स्वभावाय नमस्तस्मै परात्मने.

[११०६]

नान्तरागो न मिथ्यात्वं छास्यो रत्यरति य न,
न लीयस्य जुगुप्सानो परमात्मा स मे गतिः.

[११०७]

छास्य मौष्यं निष्ठुरं लाषणात् वैरं वृद्धिं यत्,
मया कृतं लगवन् सर्वं तत् क्षमयामि पुनः पुनः

[११०८]

जे मे धर्मविरुद्धो जन्मो मज्जु वयञ्च काय वापारो,
मिथ्यामिद्दुककडम् तस्स पुनरवि मा हुज्ज पावमयि.

[११०९]

सदानंदं मय स्वाभिन् ज्य कारुण्य सागर,
छिडं लोके परं लोके त्वमेव शरणं मम.

१११०]

जले वा ज्वलने वाऽपि कान्तारे शत्रु संकटे,
सींछाडि रोग विपदि त्वमेव शरणं मम.

[११११]

न शोके यस्य नो कामो नाज्ञानाविरतिस्तथा,
नाऽवकाशश्च निद्रायाः परमात्मा स मे गतिः.

卐 अमारा प्रकाशने 卐

- [१] अभिनव हेम लघुप्रक्रिया-१ सप्ताङ्ग विवरणम्
 [२] अभिनव हेम लघुप्रक्रिया-२ सप्ताङ्ग विवरणम्
 [३] अभिनव हेम लघुप्रक्रिया-३ सप्ताङ्ग विवरणम्
 [४] अभिनव हेम लघुप्रक्रिया-४ सप्ताङ्ग विवरणम्
 [५] कृदन्तमाला
 [६] चैत्यवन्दन पर्वमाला
 [७] चैत्यवन्दन सङ्ग्रह-तीर्थ जिन विशेष
 [८] चैत्यवन्दन चोबिशी
 [९] शत्रुञ्जय भक्ति (आवृत्ति-दो)
 [१०] अभिनव जैन पञ्चाङ्ग २०४६.

- [११] अलिनव उपदेश प्रासाद-१-श्रावक कर्तव्य-१थी ११
 [१२] अलिनव उपदेश प्रासाद-२-श्रावक कर्तव्य-१२थी १५
 [१३] अलिनव उपदेश प्रासाद-३-श्रावक कर्तव्य-१६थी ३६
 [१४] नवपद-श्रीपाल
 [१५] समाधिमरण
 [१६] चैत्यवन्दन भाषा [७७६ चैत्यवन्दनो नो संग्रह]
 [१७] तत्त्वार्थ सूत्र प्रणोध टीका लाग-१-[अध्याय-१]
 [१८] तत्त्वार्थ सूत्रना आगम आधार स्थानो
 [१९] सिद्धायलनो साथी (आवृत्ति-जे)
 [२०] चैत्य परिपाटी
 [२१] अमहावाह जिनमन्दिर-उपाश्रय आदि डिरेक्टरी
 [२२] शत्रुञ्जय लक्षित (आवृत्ति-जे)
 [२३] श्री नवकार मंत्र नवलाभ नव नोधिपोथी

- [૨૪] શ્રી ચારિત્ર પદ એક કરોડ બપ નોંધપોથી
[૨૫] શ્રી ધાર્મ્યત પુસ્તિકા તથા અન્ય નિયમો (આવૃત્તિ-ચાર)
[૨૬] અભિનવ જૈન પંચાંગ-૨૦૪૨
[૨૭] શ્રી જ્ઞાનપદ પૂજા
[૨૮] અંતિમ આરાધના તથા સાધુસાધ્વી કાળધર્મ વિધિ
[૨૯] શ્રાવક-અંતિમ આરાધના
[૩૦] વીતરાગ સ્તુતિ સંચય [૧૧૧૧-ભાવવાહી સ્તુતિઓ]

—: કેવળ પત્ર સંપર્ક :-

જૈન મુનિ શ્રી દીપરત્નરાગરજી

“સ્વારાધના ભવન”,

ગંગાલદીપ સૌસાથરી,

દીપરત્નર મંદિર સામેની ગલીમાં,

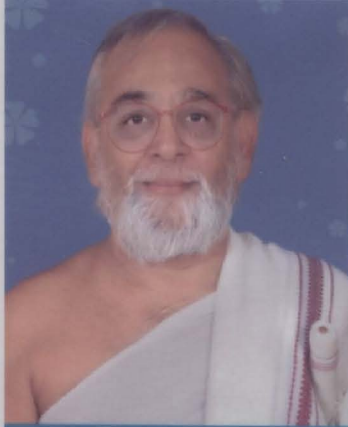
પોસ્ટ - દાંતગઢ - ૩૬૩ ૬૩૦.

જિલ્લો - સુરેન્દ્રનગર.

મોબાઈલ :- 98259 67397

વીતરાગ સ્તુતિના સંપાદકશ્રી

મુનિ શ્રી દીપરત્નસાગરજી.

જેનમુનિશ્રી દીપરત્નસાગરજી

વીતરાગ સ્તુતિ સંચય

ઝેરલે

એક હજાર એકસો એકાવન સ્તુતિનો સંગ્રહ

- જેમાં સમાવેશ થયેલ છે -

- ચોવિસ જિનવર સન્મુખ બોલવાની દસ ચોવિશી
- ૫૦૦ સામાન્ય જિનસ્તુતિ (ગુજરાતી ભાષામાં)
- પચાસ ગાથાનું પ્રમાણ ધરાવતી “નવ-પ્રાર્થનાઓ”
- રતનાકર પચ્ચીસી મૂળ તથા તેના ત્રણ પદ્ધાનુવાદો
- છવ્ઠ્યામણા-આલોચના-શુભભાવનાદિ ૩૫ સ્તુતિઓ
- બસો એકાવન સંસ્કૃત સ્તુતિ